

Rajko Shushtarshich

JANEZOVO RAZODETJE
ALI O TREH VREDNOTAH

JANEZOV GNOSTICHNI EVANGELIJ
(Kaj je Jezus v resnici učil)

Rajko Shushtarshich

JOHN'S REVELATION
OR ON THREE VALUES

GNOSTIC GOSPEL OF JOHN
(What Jesus really did teach)

Izdajatelj:
Revija SRP / Svoboda, Resnica, Pogum /;
Lives Journal / Liberty, Verity, and Spirit /
Ljubljana – Slovenija

i.a: <http://www.revijasrp.si>

i.a: <http://www.livesjournal.eu>

Naslovnica: ...

Uredništvo:

Rajko Shushtarshich

Ivo Antich

SHUSHTARSHICH, Rajko:

Janezovo razodetje ali O treh vrednotah (Kaj je Jezus v resnici učil)
/ Rajko Shushtarshich. – Ljubljana; Revija SRP, 2018.

(Edicija LiVeS Journal; 2018-2)

URL : http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Johns_revel_49.htm

[http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Janezovo_razodetje\(slo-ang\).pdf](http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Janezovo_razodetje(slo-ang).pdf)

Edition publisher :
Revija SRP /Svoboda, Resnica, Pogum / ;
Lives Journal / Liberty, Verity, and Spirit /
Ljubljana

i.a: <http://www.revijasrp.si>

i.a: <http://www.livesjournal.eu>

Cover : ...

Editors :

Rajko Shushtarshich

Ivo Antich

SHUSHTARSHICH, Rajko

John's revelation, or On three values (What Jesus really did teach)
/ Rajko Shushtarshich. – Ljubljana; Revija SRP, 2018.

(Edition LiVeS Journal; 2018-2)

URL : http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Johns_revel_49.htm

[http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Janezovo_razodetje\(slo-ang\).pdf](http://www.livesjournal.eu/library/Janraz/Janezovo_razodetje(slo-ang).pdf)

Janezovo razodetje
ali
O treh vrednotah:
resnici,
svobodi,
ljubezni,
in njihovem transcendiranju

John's Revelation
or
On Three Values:
Verity (truth),
Liberty (freedom),
Love
and their transcendence

Vsebina

Janezovo razodetje 1. – 24. (str. 12) :

Glas vpijočega v pushchavi

/gnostichni evangelij Janeza Glasnika/ (str. 12)

Vojvoda in pastir – Zgodba o Judi in Simonu Petru

/gnostichni evangelij/(str. 138)

Pilatove sanje – Zgodba o Pilatu I (str. 178)

Sporočilo ob Njegovem slovesu – Zgodba o Pilatu II (str. 204)

Spremna beseda (str. 224)

Trivialna struktura zavesti (str. 236)

Content

John's Revelation 1. – 24. (p. 13)

The voice of one crying out in the wilderness
/a gnostic gospel of John the Herald/ (p. 13)

The Prince and the Shepherd – The Story of Judas and Simon
Peter /a gnostic gospel/ (p. 139)

Pilate's dreams – The story of Pilate I (p. 179)

Message on his goodbye – The story of Pilate II (p. 205)

Afterword

Trivial structure of consciousness

IZ VSEBINE JANEZOVEGA RAZODETJA

kot mogocha orientacija: kaj vsebina razodetja lahko je

Vse njegovo razodetje je prezheto z vsebino:

o Bogu,
o ljubezni,
o svobodi poti njegove,
o resnici.

Lahko bi rekli, da je to vsa vsebina razodetja.

Na nekoliko konkretnjšem nivoju simbolike razodetja pa bi lahko govorili o teje vsebini v 21 poglavjih (oziroma zgodbah v njih) :

1 – o Besedi – o chloveku – kaj je chlovek? – kje je njegov dom? – glas vpijočega v pushchavi

2 – ognjeni krst gorečnosti – svetishche treh dnevov njih

3 – che prerodish se v vodi ochishčenja – sin, rojen iz Duha – je večno zhivljenje v tebi? – edinorojeni sin Bozhji – let dushe – krst z Duhom

4 – zanj ni sovrazhnih rodov, narodov – o chudezhu, ko bi videl chlovek chloveka – krvava zhetev – oni trgujejo z Bogom

5 – vrata do chloveka, so zaprta? – o trajanju sochasnem, chasu praznem – On je iskal chloveka vztrajno – o slavi ljudi – o duhu chrke – zakonu zhe mrtvem

6 – o hrani duhovni – zhivljenju sveta – krik – o zhrtvi Njegovi – o neumrljivem v vas

7 – o samoti njegovi – sovrashtvu sveta – o pravichni sodbi – zakon mnozhice, drhali

8 – nemoch drhali – o prichevanju iz sebe – suzhnji tega sveta

– On je sam sebi resnichno resnichen – duh resnice osvobaja – iz ocheta zhelje rojeni – chas je blizhina Bogu

9 – chlovek s poslanstvom – da bi mi videli – ko chlovek noche videti, ko videl bi lahko

10 – vrata – dela, ki prichajo – notranji glas govori: Bogovi ste!

11 – bolezen kot sporočilo – o sochutju – o trpljenju zhivih – mrtvih ni! – krst zemlje groba – prerokba

12 – znamenja slovesa – o zgledu Njegovem – beseda slovesa – glas vpijočega v pushchavi

13 – milost preizkushnje Njemu – zadnja večerja Njegova – slovo, vojvoda tega sveta izide iz Njega – ni ista izdaja vsakogar v vsakem – izdaja je umiranje, z njo v vsakem nekaj umre

14 – opogumi jih – poslanca v njih jim izprosi – Sebe razodene – mir svoj jim daje 15 – ostanite v meni! – besede moje so v vas – hlapci – imenoval sem vas prijatelje – izvolil sem vas – ko vas svet sovrazhi – prichujte o delih – korak, ki lochi nas – vasha dela niso majhna

16 – izobchijo vas iz shodnic svojih – slovo Duha sinu – o Duhu resnice – resnici vishji – o sodbi – zhalost premeni v radost, v rojstvu je zhalost – o govoru v prilikah, alegorijah – o njih dvomu – On ni sam

17 – molitev Njegova – z duhom zaznamovani, tujci v svetu

18 – rajski vrt –izpolnitev – Juda je moral v vrt – temni pohod – vratarica – mraz, sivina v dushi Simona Petra – On je govoril svetu jasno, chisto in javno – dialog Njega s Pilatom – Pilatova razsodba, prva – sodba vishjih duhovnov – sodba drhali

19 – muke Pilatove, njegov dvom, strah njegov – nemoch Pilatova – izdaja Judov – Golgota, Mrtvashka glava, vechna pot v vechnost – izrek sodbe na Gabati – simbol: dvojni krizh – On poravnal je dolg svoj chloveka sinu – trupla na Golgoti: okras grozi chloveshtva – grob nov: rana zemlje

20 – mir na vrtu – grob gleda – dva uchenca stopita v grob – nista se vech bala smrti – Jezus se razodene Magdaleni: hrepenenje je glasba vechnosti, je pot – po smrti stopil je v sredo njih –drugich stori to chez osem dni – je Tomazh tipal Boga? – chuti varajo

21 – shibka je bila vera njih – razodene se Jezus pri morju Tiberijskem – zadnja jed: O njih in o lovu – tri vprashanja Simonu Petru – Petrov sum v ljubezen – Janezovo razodetje – Janezova oporoka

Opomba avtorja k vsebini:

Literarno sem prezentiral shtiri zgodbe iz vsebine Janezovega evangelija, tiste, ki so bile meni najbolj pomembne za razumevanje problema: kaj je Jezus v resnici uchil.

Prva zgodba: Glas vpijočega v pushchavi (gnostichni evangelij Janeza Glasnika) je vtkana v poglavje 1.

Druga zgodba: Vojvoda in pastir - Zgodba o Judi in Simonu Petru je predvsem v poglavjih 13 in 18 ter tudi v 11, 12, 21.

Tretja in chetrta zgodba sta posebni oziroma samostojni pripovedi: Zgodba o Pilatu I, II.

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: *IZ VSEBINE JANEZOVEGA RAZODETJA*

GLAS VPIJOCHEGA V PUSHCHAVI

(gnostichni evangelij Janeza Glasnika)

Zgodba o Janezu
Glasniku,
kot jo je videl njegov
učenec,
ki ga je zapustil.

Ob reki Jordan

Tezhko je prichati resnico o Janezu Glasniku,
a učenec, ki ga je Jezus ljubil, jo je vendarle prichal.
To se je zgodilo v Betaniji, onkraj Jordana,
reke ochishchenja, kjer je Janez krshcheval.

- 1.1 V zacetku je bila beseda,
in Beseda je bila pri Bogu,
in Bog je bila Beseda.
- 2 Ta je bila v zacetku pri Bogu.

V zacetku je bilo vse,
in vse je bilo v vsem,
in vse je bilo samo Vse.
Vse je bilo v zacetku samo v sebi.

V zacetku je bil Absolutum,
in ves Um je bil v njem.
In Umu je bila to beseda:
za vse in nich.
Vse in Nich je bilo v zacetku v Njem.

V zacetku je bil Bog,
in Bog ni bil le beseda,
ker je bila beseda she vsa v Njem.

- 3 Vse je po njej postalo,
in Nich ni brez nje postalo;
kar je postalo.
- 4 V njej je bilo zhivljenje,
in zhivljenje je bilo luch ljudem.

THE VOICE OF ONE CRYING OUT IN THE WILDERNESS

(a gnostic gospel of John the Herald)

The story of John the
Herald,
as recorded by his
disciple,
who left him.

By the River Jordan

It is difficult to bear witness to the truth about John the Herald,
but the disciple whom Jesus loved nevertheless bore witness to it.
This happened in Bethany on the other side of Jordan,
the river of purification where John baptised.

- 1.1 In the beginning was the word,
and the Word was with God,
and the Word was God.
- 2 The same was in the beginning with God.

In the beginning there was everything,
and everything was in everything,
and everything on its own was Everything.
Everything in the beginning was on its own in itself.

In the beginning was the Absolute,
and all Understanding was in it.
And for Understanding this was the word:
for everything and nothing.
Everything and Nothing was in Him in the beginning.

In the beginning was God,
and God was not only the word,
because the word was wholly in Him.

- 3 Everything was made through it,
and Nothing that was made,
was made without it.
- 4 In it was life,
and the life was the light of men.

- 5 In luch sveti v temi,
in tema se je ni polastila.
- Sedaj luch sveti v temi,
in tema se je nje polastila.
In Nich pravi: luch je zaradi teme,
in tema se je polastila luchi,
in tej temi se pravi chlovek.
- In pravi on:
na zacetku je bil Nich,
in da je On prva beseda,
da ta je bila v zacetku,
v Nichu.
- 6 Nastopil je chlovek,
3 prishel je na prichevanje,
da pricha za Luch,
da bi verovali po njem.
- 8 On ni bil Luch,
on prishel je, da pricha za Luch.
- 9 Luch razsvetljuje vsakega chloveka,
tako je pricheval Janez;
je zhe prihajala na svet,
a svet je ni spoznal.
- 10 Svet je postal po njej,
a svet je ni spoznal,
spoznal je ni chlovek.
- 11 V svoj dom je prishel,
a svojci ga niso sprejeli vase:
v sebi ga niso spoznali.
- 12 Ti pa, ki so ga sprejeli,
so spoznali,
da oni so to, kar so iskali,
Iskra bozhanska, otroci Boga;
sprejeli so ime njegovo;

5 And the light shineth in darkness,
and the darkness comprehended it not.

Now the light shines in the darkness,
and the darkness comprehends it not.
And Nothing says: the light is because of the darkness,
and the darkness comprehends the light,
and this darkness is called man.

And he says:
in the beginning was Nothing,
and He is the first word,
which was there in the beginning,
in Nothing.

6 There was a man,
3 who came to bear witness,
to bear witness to the Light,
that all men through him might believe.

8 He was not that Light,
but came to bear witness to that Light.

9 The Light lighteth every man,
as John bore witness;
it was already coming into the world,
but the world did not know it.

10 The world was made by it,
but the world did not know it,
man did not know it.

11 He came unto his own,
and his own received him not:
they did not know him within themselves.

12 But they that received him knew,
that they are what they were searching for,
a divine Spark, children of God;
they received his name;

- 13 ti, ki se ne vidijo
rojene iz krvi in mesa,
po volji duha mochi;
ti vidijo, da so le:
utrinek bezhen,
njega iskra,
iskra Boga.
- 14 In Beseda je postala simbol iz mesa,
in je bivala med nami,
dokler nismo videli slave njene,
polne milosti resnice po Njem,
ki poslal ga je Oche.
- In Bog je postal le beseda, simbol;
polnimo jo s pomeni praznine,
vseeno je, katera beseda je to,
pomen njen –
ostaja
isti.
- In beseda je postala posoda,
posoda je prazna,
prazni smo mi;
globoko v praspominu prichevanje ostane.
- 15 Janez prichuje zanj, kliche, govori;
zaman.
- 15 Boga ni nikoli nihche videl,
edinorojeni Sin ga je oznanil,
On je v naročju milosti Njega;
ga je On videl?
- 17 Beseda je zopet postala polna po Njem,
polna milosti in resnice;
po Mojzesu je bila dana postava,
postala je zakon;
milost njegove ljubezni pa je postala resnichna
po Njem, po Jezusu Kristusu.

13 they who do not consider themselves
born of flesh and blood,
by the will of the spirit of power;
they see that they are only
a fleeting spark,
his spark,
God's spark.

14 And the World became a symbol made of flesh,
and it dwelt among us,
until we beheld its glory,
full of the grace of truth from Him,
who was sent by the Father.

And God became just a word, a symbol;
we can fill it with meanings of emptiness,
it does not matter which word it is,
its meaning –
remains
the same.

And the word became a vessel,
the vessel is empty,
we are empty;
deep in ancient memory the testimony lives on.

15 John bears witness of him, calls, speaks;
in vain.

15 No man has ever seen God,
the only begotten Son declared him,
He is in the bosom of His grace;
did He see him?

17 The word again became full through Him,
full of grace and truth;
the law was given by Moses;
the grace of his love became true
through Him, through Jesus Christ.

- 16 In od polnosti Besede njegove
smo mi vsi sprejeli
nje milost za milost,
ljubezen za ljubezen.
- 19 V Betanijo onkraj Jordana,
kjer je Janez krshcheval in pricheval,
so poslali Judje iz Jeruzalema duhovne in levite,
naj vprashajo ga:
Kdo si ti?
- 20 On: Jaz nisem Kristus.
21 Judje: Kaj si ti? Si prerok ti?
On: Nisem.
Judje: Zakaj si prishel? Si prishel, da bi prerokoval?
On: Ne. Nisem zato prishel.
Judje: Kako si prishel? Si prishel, kot je Elija odshel?
On: Nisem. Nisem tako prishel.
- 22 Rekó mu torej Judje: Povej, kdo si, kaj pravish
sam o sebi,
da damo odgovor tem, ki so nas poslali.
- 23 On: Jaz sem, ki sem; a vi niste.
Jaz sem "glas vpijočega v pushchavi:
Poravnajte pot Gospodovo" v sebi,
kakor napovedal vam je Izaija prerok.
- 24 Judje farizeji mu očitajo tako:
25 Krshchujesh, prichujesh, prerokujesh;
a nisi Kristus, ne Elija, ne prerok.
- 26 On: Jaz krshchujem z vodo,
moj jaz krshchuje z vodo;
sredi vas pa je ta, ki ga vi ne poznate,
- 27 On, ki gre za menoj,
sem jaz le senca njegova,
On krshchuje z Duhom svetim.
- 28 To se je zgodilo v Betaniji,
onkraj Jordana,
reke ochishčenja,
kjer je Janez pricheval sebi:

16 And from the fullness of his Word
have we all received
its grace for grace,
love for love.

19 To Bethany on the other side of Jordan,
where John baptised and testified,
the Jews sent priests and Levites from Jerusalem,
to ask him:
Who are you?

20 He: I am not the Christ.
21 The Jews: What are you? Are you a prophet?
He: I am not.
The Jews: Why have you come? Have you come to prophecy?
He: No. I have not come for that.
The Jews: How did you come? Did you come as Elijah left?
He: I did not. I did not come in that way.

22 So the Jews say unto him: Tell us who you are, what do you have
to say for yourself,
so that we may give an answer to those who have sent us.

23 He: I am who am; but you are not.
I am the “voice of one crying out in the wilderness:
Make straight the way of the Lord” in yourself,
as Isaiah the prophet foretold.

24 The Pharisees reproached him saying:
25 You baptise, you testify, you prophesy;
but you are neither the Christ, nor Elijah, nor a prophet.

26 He: I baptise with water,
my I baptises with water;
but there is one among you whom ye know not,
27 Of Him who comes after me,
I am only a shadow,
He baptises with the Holy Spirit.

28 This happened in Bethany,
on the other side of the Jordan,
the river of purification,
where John testified to himself:

Na vprasanje njih jasno: Kdo si? nisem odgovoril.
Rekel sem: Jaz nisem Kristus, in kako se mi je mudilo,
zakaj sem moral reči tako?
Saj ne bi razumeli, če bi jim rekel resnico,
vendar razlog to ni, da bi jo utajil.
Saj me niso vprashali: kdo jaz nisem?
In kdo sploh tako vprashuje?
Vedel sem, kaj so hoteli vprashati,
vprashanja so oni postavljali pravilno,
pravilneje bi ne mogli.
In potem sem še rekel:
Med vami je,
sredi vas je,
ki ga vi ne poznate.
Če to sem lahko rekel,
in če so to razumeli,
bi lahko povedal vso resnico,
resnica je bila poslanstvo moje.
Njega nisem utajil, a v sebi sem ga utajil,
in to ni bila resnica; resnica je vsa,
ali pa ni resnica.
Jaz krshchujem z vodo;
voda je tako mehka in chista;
ona valovi drugache kot misel,
ona ochisti za pot,
na kateri vidi duhovno oko:
svoje oko, kot oko tujca, ki ne vidi.
On pa je krstil z vodo zhivo zhivljenja,
s studencem, ki teče v večno zhivljenje;
in z ognjem,
in z zemljo,
z vetrom,
in z etrom.
30 On je bil tu dalech pred menoj,
in je oznanil pot,
in resnico,
in milost ljubezni, ki prejeli smo jo vsi po njem.
In On je oznanil:

To their clear question: Who are you? I did not answer.
I said: I am not the Christ, and how I rushed,
why did I have to say that?
They would not have understood if I had told them the truth,
but this is no reason to conceal it.
After all they did not ask me: who are you not?
And who poses such questions?
I knew what they wanted to ask,
they posed the questions correctly,
could not have posed them more correctly.
And then I added:
He is among you,
in your midst, whom you do not know.

If I could say that,
and if they understood,
I could tell the whole truth,
the truth was my mission.
I did not conceal Him, but I concealed him within myself,
and that was not the truth; the truth is whole,
or it is not the truth.
I baptise with water;
water is soft and pure;
its movement is unlike that of thoughts,
it purifies for the path,
on which it sees the spiritual eye:
its eye like the eye of a foreigner who cannot see.
But he baptised with the living water of life,
with the wellspring, which flows into eternal life;
and with fire,
and with earth,
with wind,
and with the air.

30 He was here long before me,
and he proclaimed the way,
and the truth,
and the grace of love which we all received through him.
And He proclaimed:

che verujesh po Bogu v sebi,
 si ga videl?
 Si videl iskro njegovo v sebi?
 Che verujesh po drugem,
 ga je videl on?
 In ti mu verujesh,
 ti je tako lazhje verjeti?
 Bosh lahko kdaj videl sam?
 Chemu se chudish, chlovek,
 le chudezhem?
 Kako lepi so chudezhi, che jih vidish v sebi,
 po sebi si chudezh.
 Che Boga nihche ni videl,
 a vseeno verujesh, je chudezh.
 Odkod tvoja vera,
 che ni preprichanost tebe, prepričevanje sebe,
 je nekaj vech;
 je slutnja v tebi?
 Kaj ni bistvo vere chudezh,
 che sam verujesh sebi,
 v sebi,
 globoko iz sebe,
 iz vednosti svoje,
 vednosti praspomina?
 A mishljenje je chudno,
 samo po sebi je chudezh,
 in umiranje vednosti je,
 in zgodba je le njen okvir,
 okvir senc,
 simbolni prikaz nje je.
 In jaz sem le senca Njega.
 On je bil prej, kakor sem jaz bil,
 On je bil tu, ko jaz nisem bil.

Tako je pricheval Janez resnico o sebi prvi dan;
 in vedel je, da se bodo sestali Avatarji na gori.
 Tezhko je prichati resnico Janezu,
 a uchenec, ki ga je Jezus ljubil, jo je vendarle prichal.

28 To se je zgodilo v Betaniji, onkraj Jordana,
 reke ochishčenja, kjer je Janez krshcheval.

29 Drugi dan je chakal Njega, in ko ga je ugledal,
 da gre k njemu, je vzkliknil:

if you believe through the God in you,
have you seen him?
Have you seen his spark within you?
If you believe through someone else,
have they seen him?
And you believe him,
is it easier for you to believe like that?
Will you ever be able to see yourself?
What are you marvelling at, man,
only miracles?
How beautiful miracles are if you see them in yourself,
being a miracle through yourself.
If no-one has seen God,
and still you believe, this is a miracle.
From whence your faith,
if it is not your conviction, the convincing of yourself,
it is something more;
it is a feeling within you?
Is not the essence of faith the miracle,
if you believe yourself,
within yourself,
deep from within yourself,
from your knowledge,
the knowledge of ancient memory?
But thought is strange,
in itself it is a miracle,
and it is the death of knowledge,
and the story is only its framework,
the framework of shadows,
it is a symbolic account of it.
And I am only His shadow.
He was here before me,
He was here when I did not even exist.

That is how John bore witness to the truth about himself on the first day;
and he knew that the Avatars would meet on the mountain.
It is difficult for John to bear witness to the truth,
but the disciple whom Jesus loved bore witness to it nonetheless.

- 28 This happened in Bethany, on the other bank of the Jordan,
the river of purification in which John baptised.
29 On the second day, he waited for Him, and when he saw him,
coming over, he exclaimed:

O, glej, Jagnje Bozhje, ki gre, da prevzame grehe
tega sveta! Prishel si, da mi odvzamesh greh moj, sveta.
31 Prishel si, ti, ki sem te utajil, jaz te nisem priznal.
In rekel sem, da prihajash za menoj, da ti prihajash drugi.
To rekel sem jaz, ki sem prishel prichevat resnico,
ochishchevati jo, jo z vodo izmiti, da se ona razodene
chista Izraelu; sem zato prishel, da bi jo zatajil?
32 In pricheval je Janez uchencema svojima:
»Videl sem Duha njegovega,
da prihaja, ko golob z neba,
33 a jaz ga nisem poznal,
nisem ga hotel poznati.
On pa, ki je mene poslal,
mi rekel je:
To tvoje je poslanstvo:
Na komer bosh videl, da njegov Duh je ozharjen z Njim,
on ves je z Duhom prezhet; ta krstil bo z duhom
svetlim,
posvechal bo s svetim; ta je; On je.«
34 To videl sem; in prichujem, da je On Sin Boga;
in On me je krstil z duhom svojim,
in jaz sem njega posvetil v resnico mojo.
35 Tretji dan je bil Janez poslednjih z uchencema svojima,
ko ugledal je Njega.
36 Pogledal ga je, pogled njegov bil je prosech in otozhen,
govoril je, a učenca tega nista she slishala. On pa je shel
mimo.
Slishala sta le, kako jima je rekel:
Glejta, On je Jagnje Bozhje, On vama bo pastiroval.
Ta dan se je Janez odrekel dveh uchencev svojih,
ki bila sta mu najbolj ljuba.
Zhaloval pa je Janez za njima,
in zhaloval je Janez, ker On je shel mimo njega.
37 Eden od uchencev pa je slishal vse, in prichal je:
Stali smo ob slovesu, Janez Krstnik, in midva,
uchenca njemu ljuba; midva sva slishala vse,
in trgalo nama je srce, a odshla sva, za Njim.

O, look, the Lamb of God, who comes to take away the sins
of this world! You have come to take away my sin and that of the world.
31 You have come, you whom I concealed, I did not acknowledge you.
And I said you were coming after me, that you are coming second.
That is what I said, I who have come to bear witness to the truth,
to purify it, to cleanse it with water, so that it reveals itself in purity
to Israel; have I come then to conceal it?
32 And John testified to his two disciples:
“I saw his Spirit,
descending from heaven like a dove,
33 but I did not know him,
I did not want to know him.
But He who sent me,
said to me:
This is your mission:
Upon whom you shall see the Spirit descending,
He is all full of the Spirit; He will baptise you with the bright spirit,
He will sanctify with what is holy; that is the one; it is He.”
34 That is what I saw; and I bear witness that He is the Son of God;
and He baptised me with his spirit,
and I sanctified him with my truth.

35 On the third day, John was with his two disciples for the last time,
when he saw Him.
36 He looked at him, his look was beseeching and sorrowful,
he spoke but his disciples did not yet hear. And He went past.
They only heard how he said to them:
Behold, He is the Lamb of God, He will be your shepherd.
On that day, John relinquished two of his disciples,
who were dearest to him.
John mourned for them,
and mourned also for He had gone past him.

37 One of the disciples heard everything and testified:
We stood to say farewell, John the Baptist and us two,
his beloved disciples; we heard everything,
and it rended our hearts, but we went and followed Him.

- 38 Ugledal ju je, preden se je obrnil;
videl ju je,
videl je njuno senco,
videl je njuno srce;
vprashal ju je: Kaj ishcheta?
Onadva odgovorita: Dom tvoj,
kjer stanujesh, ishcheva.
- 39 On: Pridita in poglejta.
Prishla sta in videla, dom njegov v naročju Boga,
in tisti dan sta bila pri Njem, potem sta pozabila.
Bilo je to okoli desete ure tistega dne. In tako je bilo
z vsemi učenca njegovimi, razen z enim;
vedno je tako, da je z enim drugache.
- 40 Drugi od učenecv, ki sta shla za Njim, ko sta videla to,
o chemer je pricheval Janez, je bil Andrej, brat Simona Petra.
- 41 Ko odshla sta učenca za njim, je zhalost v njiju preshla
v radost prichevanja, da nashla sta Mesija; kajti onadva
sta iskala učitelja največjega, Mesija sta iskala zhe, ko
tega she nista vedela. Vendar eden od njiju Janeza,
učitelja svojega do tega dne, ni tako zlahka pozabil kot
drugi, ki hitel je k svojemu bratu, da sporoči mu
- 42 vse in pa to, da nashli so Mesijo. Njega pripelje k Jezusu.
Ko ga Jezus pogleda, mu reche:
Trd si kot Skalnik, Simon, sin Jonov, ime ti bo Kefa
(po nashe Peter).
- 43 Ko je hotel Jezus zhe oditi v Galilejo, najde she Filipa
44 iz Betsaide; in reche mu: Pojdi z menoj!
Tudi Filip je shel, ne da bi se obotavljal,
tudi Filip ni mislil na Janeza, svojega učitelja
do tega dne.
- 45 In tako so Janeza zapushchali njemu zvesti učenca, ker
oni so hoteli učitelja največjega, a tako je to moralo biti.
Malo se je le zataknilo pri Natanaelu.
Ko Filip najde Natanaela, mu pove: Nashli smo ga,
Njega, ki o njem je pisal Mojzes, ki o njem so govorili
preroki; Jezus je iz Nazareta.
- 46 Natanael pa: More iz Nazareta priti kaj dobrega?
Filip: Pridi, poglej!

38 He saw them before he turned;
he saw them,
saw their shadow,
saw their hearts;
he asked them: What seek ye?
They answered: Your home,
we seek your dwelling place.

39 He: Come and see.
They went and saw his home in God's bosom,
and that day they were with Him, then they forgot.
It was around the tenth hour on that day. And that was how it was
with all his disciples, save for one;
it is always so that one is different.

40 The other of the two disciples who went with Him, when they saw
what John was testifying to, was Andrew, Simon Peter's brother.

41 When they went after him, the sadness in them became
the joy of witnessing to the fact that they had found the Messiah; for they
were searching for the greatest teacher, they were looking for the Messiah
before
they even knew it. But one of them did not forget John,
their old teacher, as easily as the other, who ran to his
brother to tell him everything and that

42 they had found the Messiah. He brought him to Jesus.
When Jesus beheld him, he said:
You are hard as a rock, Simon, son of Jona, your name shall be Cephas (Peter).

43 When Jesus left for Galilee, he found Philip
44 from Bethsaida; and said unto him: Follow me!
Philip too went without hesitation,
he too did not think of John, his teacher
to that day.

45 And this is how John was abandoned by his faithful disciples because
they wanted the greatest teacher, but this is how it had to be.
With Nathanael alone was there a slight hitch.
When Philip found him he said: We have found him,
Him, of whom Moses did write, of whom the prophets
spoke; Jesus of Nazareth.

46 And Nathanael replied: Can there any good thing come out of Nazareth?
Philip said unto him: Come and see!

47 Ko je Natanael prihajal k Njemu, ga je Jezus videl,
in vanj je videl, in pozdravil ga je tako:
Glej, prvi Izraelec, v katerem ni zvijache, izdaje tihe,
zagnanosti stremushke.

48 Natanael: Odkod me poznash, mar vidish vame?
Jezus hudomushno: Ko si bil pod smokvo, sem te videl;
potem pa resneje: Bilo je to, preden te je Filip poklical.

49 Natanael: O, Rabi, ti Sin Bozhji, ti si kralj Izraelov.

50 Jezus: Ker sem ti dejal, da sem te videl pod smokvo,
verujesh; in ko bosh zopet videl nebo odprto, in angele Bozhje,
ki se dvigajo in padajo, spushchajo do sina chlovekovega,
kaj bosh takrat rekel?
Resnichno, resnichno, dvakrat resnichno vam pravim:
glejte z duhom svojim, z ochmi duha, z duhovnimi ochmi;
in videli boste.

In tako je bilo z videnjem vseh uchencev Njegovih,
za hip so videli,
potem so pozabili, she sebi niso mogli verjeti, da
videli so.
Hoteli so pa videti chudezhev veliko, chudezhe neverjetne,
da bi verjeli.
Z enim pa ni bilo tako,
vedno je tako, da je z enim drugache.
In mnogo chudezhev je storil, da bi videli,
a omenil bo učenec, ki ga je On ljubil, samo nekatere.

47 When Nathanael was coming to Him, Jesus saw him, saw into him
and greeted him thus:
Behold, an Israelite indeed, in whom is no guile.
48 Nathanael said unto Him: Whence do you know me, can you see into me?
Jesus replied jokingly: When you were under the fig tree I saw you;
then more seriously: That was before Philip called you.
49 Nathanael: Rabbi, you are the Son of God, you are the king of Israel.
50 Jesus: Because I said to you that I saw you under the fig tree,
you believe; and when you will see heaven open, and the angels of God,
ascending and descending upon the Son of man,
what will you say then?
Truly, truly I say unto you:
look with your soul, with the eyes of your soul, with spiritual eyes;
and you will see.

And this is how it was with the visions of all His disciples,
they saw for an instant,
then they forgot, they could not even believe their own eyes, that
they had seen.
They wanted to see many miracles, incredible miracles,
in order to believe.
But one was different,
it is always so that one is different.
And he did many miracles that they might see,
but the disciple whom He loved will mention only a few.

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: 1.1 – 1.50

- 2.1 Malo njih je vedelo, da Jezus ni bil popoln, on tehtil je k temu; in ne malo nestrpen je bil, ker njegova ura she ni prishla.
Malo njih je vedelo, da je on krstil tudi z ognjem. Shodov in zhenitnin she posebej ni maral. Tudi Marija, mati Jezusova, je okusila tak krst njegov, a mati kot mati, kaj bi mu ona lahko zamerila; in kaj bi ona lahko videla na njem, che ne to, kar je hotela, sinu popolnega, ki vse mu je mogoche.
- 3 Na zhenitni v Kani Galilejski je Jezus mater svojo osorno zavrnil, ko mu je rekla: Vina nimajo.
- 4 Kaj imash z menoj, Zhena? To ji je rekel Jezus; nich takega, che bi bile besede le besede; a te so bile polne: srda in jeze na mater svojo; osvestil se je tega in ji zheljo izpolnil.
- 11 Ta zachetek chudezhev ognjenih je storil Jezus v Kani Galilejski; in je razodel slavo svojo; in verovali so vanj uchenci njegovi. On pa ni bil zadovoljen, bil je to zanj zachetek slab, ki potegnil bo plaz za seboj, a tako je to moralo biti, njegova ura she ni prishla.
- 10 Vsak chlovek daje najprej dobro vino; ko se napijejo, tedaj da tisto, ki je slabshe; a ti si prihranil dobro vino do sedaj. Tako je karal stareshina zhenina, ki ni vedel za chudezh Jezusov, pa je nehote govoril resnico; resnico o njih, ki cenili so chudezhe take, najbolj. Morda pa stareshina le ni govoril po sebi sam?
- 2.12 Potem je shel Jezus navzdol v Kafarnavm, On in mati njegova in bratje njegovi in uchenci njegovi; a ne ostanejo doli veliko dni.
- 13 Velika noch Judov je bila blizu; in samo takrat se je Jezus lahko napotil v Jeruzalem. Navelichan chudezhev lachnih, tozhilo se mu je po domu; tako mrk, zlovljen in neuchakano nestrpen je torej stopil v Jeruzalem. Hotel je zhe oditi, ker ni bila she prava noch ta; prava Velika noch Judov bo shele prishla.
- 14 A bil je zhe tu; v templju prodajalcev volov, in ovac, in golobov; pa menjalce najde, sedeche pri mizah svojih.
- 15 Zavihtel je bich,
iz pramenov jeze spleten,
iz vrvic srda;
in zavel je veter sovrashtva,

- razbesnel se v vihar;
bil je tako mochan,
da je prevrachel njih mize,
raztresel denar;
ovce in vole,
in prodajalce njih,
je odneslo iz templja Salomonovega.
- 16 Le prodajalci golobov,
so odnesli jo bolje,
njim rekel je:
odnesite te ptice,
ne delajte kupchije iz njih,
ki glasniki so hishe Ocheta mojega,
On ne trguje,
ne trgujte vi z Njim.
- 17 Spominjajo se učenici njegovi,
da je v pismu zapisano:
Gorečnost za hisho tvojo me razjeda.
- 18 Strah je hromosti sel,
in komaj so mogli Judje izdaviati,
iz grla suhega, iz sebe:
Chemu delash to?
- 19 Jezus: Podrite to.
V treh dneh vam postavim svetishche, nadstropij treh.
- 20 Judje pa so si zhe malo opomogli, dejali so:
Shetinshtrideset let so zidali to svetishche,
najboljsi mojstri sveta,
in ti ga postavish v treh dneh?
- 21 A On je govoril gluhim,
prichevanja njemu ni bilo treba,
- 2.25 On sam je videl, kaj je v chloveku po sebi,
o svetishchu telesa v njih,
o njih trojstvu v enem,
da sedaj bi jim to pravil;
ne, sedaj tega ni mogel.
- 24 On poznal jih je vse,
videl, do kod vidijo,
kaj jim lahko zaupa On,
kaj sedaj naj njim govori;

- ne, sedaj jim ne bo govoril,
ko bo njih sedaj res resnično v njih,
bodo videli.
- 22 Dan, ko bo bolečina tretjih prezhela temo,
bo shele prishel; takrat bodo učenici njegovi videli,
kaj je to On govoril o svetishchu telesa chlovekovega,
takrat bodo te besede Njegove ozhivele v njih.
- 3.1 Nekoliko vech je povedal Nikodemu,
ki bil je poglavar Judov;
bil pa je on chlovek med farizeji.
- 2 Vendar bal se je dneva, luchi njegove,
upal je priti k Njemu le ponoči.
Nikodem se mu zaupa: Rabi! vem,
vem, da si od Boga prishel,
da si Avatar Njegov;
ker nihche ne more delati znamenj,
ki delash jih ti,
che Bog ni z Njim.
- 3 Jezus: Resnično, resnično ti pravim.
Che se na novo ne rodish, ne vidish,
kraljestva Bozhjega.
- 4 Nikodem: Kako naj se jaz na novo rodim,
ko star sem?
Ali morem she enkrat v telo matere svoje?
Ali morem, to sedaj,
se drugih roditi?
- 5 Jezus: Resnično, resnično ti pravim,
che se ne prerodish v vodi ochishchenja,
in Duhu svojem, ne pridesh do kraljestva
Bozhjega.
- 6 Kar se je rodilo iz mesa telesa, ono to je;
kar se je rodilo iz Duha, je duh;
po tem shele pridesh v kraljestvo Bozhje.
- 3.7 Ne chudi se, da sem ti rekel:
Treba si ti je na novo roditi.
- 8 Veter veje, kjer hoche,
in glas njegov slishish,
pa ne vesh, od kod prihaja,
in komu govori;
z vsakim je tako,
ki je rojen iz Duha.

9 Nikodem: Kako se more to zgoditi?
10 Jezus: Ti tega ne vesh,
pa si učenik Izraelov?
11 Resnično, resnično ti pravim:
Kar vemo, to govorimo,
ono govori v nas;
kar smo zhe videli, pričamo,
a prichevanje nashe se ne sprejme samo,
ti sam ga morash videti in sprejeti v sebi.
12 Che ti pravim zemske stvari, in ne vidish;
in che vidish jih, ne verujesh svojim notranjim ochem,
kako bosh verjel,
che ti pravim nebeshke?
13 Nihche ni stopil na nebo,
ki bil ni na nebu;
sin chlovekov je na nebu,
a tega on ne vidi.
14 Che je Mojzes lahko povishal kacho v pushchavi,
kako bi ne mogel biti povishan sin chlovekov,
on tu je,
da raste.
15 On je tu, da se ne pogubi,
kdor veruje Vanj;
on je tu, da bi videl rast,
večno zhivljenje.
16 Bog ljubi svet;
Sinu svojega, Iskro sebe, edinorojeno v Njem,
je dal chloveku, da se ne izgubi,
da se ne pogubi, kdorkoli veruje vanj.
Kdorkoli veruje, tej iskri v sebi,
vechnemu v sebi veruje,
temu, kar on najbolj je,
vechnemu zhivljenju v Njem.
17 Bog namrech ni poslal Sinu svojega na svet,
da bi svetu sodil,
poslal ga je, da bi svet bil lepshi, boljshi po Njem,
da velicha On svet po Sebi.

3.18 Kdor veruje vanj v sebi,
ta ne bo sodil, sojen ne bo;
kdor ne veruje svetlemu v sebi,
veruje temi, slabosti sebe,
ta se je zhe obsodil,
ker ni veroval v edinorojenega Sinu Bozhjega,
v bozhansko luch Sebe, ni veroval.

19 Sodba pa je taka:
Luch je prishla na svet,
ljudje pa so bolj ljubili temo;
njih dela so bila hudobna, temna hudo.

20 Kdor dela zlo, sovrazhi luch;
sovrazhi luch svoje poti,
ne hodi k svetlobi,
da ne videl bi del svojih,
v luch dne, takih kot so;
ker nihche ne more ne videti jih,
che le sebe sam osvetli.

21 Kdor dela za resnico,
on dela podnevi javno;
da razjasni se ona,
da razodene se v luch, svetlobi;
da razodenejo se dela njegova, storjena.
On ve, da so v Bogu zhe storjena.
Kot je Bog lochil svojo temo
od svetlobe sebe;
tako bom jaz lochil,
izlochil zlo iz sebe,
da bi vi videli:
kaj vam je lochiti,
in kaj pot je,
kako radosten je let dushe osvobojene;
in kaj pad njen, z nujo obtezhene?

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: 2.1 – 3.21

V Enonu

- 3.23 Ko je Janez opravljal poslanstvo svoje,
povsod tam, kjer je bilo veliko vode,
in ochishchene, izmite z njo resnice,
se mu je drugih krizhala pot z Njim,
v Enónu blizu Salíma.
Ljudje so bili zhejni resnice,
trumoma so prihajali, se dali posvetiti.
- 22 Tudi Jezus je prishel in uchenci njegovi
v Judejo. Prebival je tu, in krstil
z Duhom; po duhu uchencev svojih,
ker duha je bilo v ljudeh teh res veliko,
in zheje duhovne veliko.
- 24 Kmalu bo Janez vrzhen v jecho,
a sedaj bil je she tu.
- 25 Nastal je prepir med uchenci Janezovimi
in nekim Judom, o ochishchevanju, zhe drugi.
- 26 Uchenci gredo k Janezu in tozhijo tako:
Rabi, ta, ki je bil s teboj onkraj Jordana,
velike vode ochishchenja, glej, vsi gredo zdaj k njemu,
a ti si prichal zanj.
- 27 Samo opomnil jih je Janez na prichevanje svoje,
in dodal she:
- 30 On mora rasti, jaz pa se manjšhati.
Njemu Bog ne daje Duha na mero;
Njega Bog ljubi, vse mu je dal v roke:
vodo, zemljo, ogenj, veter in eter,
v Duhu ima On vse, in vechno zhivljenje vidi;
in Njemu nevernim bo vzel vse.
Ne bodo videli zhivljenja vechnega,
ogenj jih zhge in vechna zheja po njem;
naj ostane v njih vechno jeza Boga?
- 31 Kdor prihaja od zgoraj, ta je nad vsemi.
Kdor je iz zemlje, prizemljen je,
in govori zemske rechi;
le kdor je prishel iz neba, ta je nad vsemi.
- 32 On pricha, kar je videl in slisal, le to pricha;
pa njegovega prichevanja nihche ne sprejema.

In Aenon

- 3.23 When John was carrying out his mission,
everywhere where there was much water,
and purified, cleaned with the truth,
he met Him again,
in Aenón near Salím.
The people were thirsting for the truth,
they were coming in crowds to be sanctified.
- 22 Jesus too and his disciple came to
Judea. He lived here and baptised
with the Spirit; in the spirit of his disciples,
for there was much spirit in these people,
and much spiritual thirst.
- 24 Soon John will be thrown into prison,
but for now he was still here.
- 25 There arose a dispute between John's disciples
and a Jew about purifying.
- 26 The disciples approached John and complained:
Rabbi, he that was with you beyond Jordan,
the great water of purification, behold, all men are going to him,
yet you testified to him.
- 27 John just reminded them of his testimony, and added:
30 He must increase but I must decrease.
God does not give him the Spirit sparingly;
God loves him and has given him everything:
the water, the earth, fire, wind and ether,
in Spirit He possesses everything, and he sees eternal life;
and from those who do not believe in Him he will take away everything.
They will not see eternal life,
the fire burns them and eternally they thirst for him;
will God's wrath stay in them forever?
- 31 He that comes from above is above all.
he that is of the earth is earthly,
and speaks of the earth;
only he that comes from above is above all.
- 32 He testifies to that which he has seen and heard;
and no man receives his testimony.

33 Le kdor je resnično sprejel prichevanje Njegovo,
je potrdil resničnost Boga v sebi.
34 Kajti ta, ki ima bozhansko poslanstvo Boga,
govori besede Bozhje, njega Duh je bozhanski.
35 Oče ljubi Sina in vse mu je dal v roke,
ker njega Bog ljubi, ker njemu je Bog vse.
36 Le kdor veruje v Sina Boga,
vidi večno zhivljenje, večno ljubezen;
kdor ne veruje Sinu Boga,
veruje v večno trpljenje sebe,
v večno jezo Boga v sebi.
Naj ostane ta večno na njem?

In ko se je to zgodilo, je Jezus odshel iz Judeje.

33 He who receives His testimony sets his seal to this,
that God is true.
34 For he whom God has sent utters the words of God,
his Spirit is divine.
35 The Father loves the Son and has given all things into his hand,
for God loves him as God is all to him.
36 He who believes in the Son of God,
has eternal life, eternal love;
he who does not obey the Son,
believes in his own eternal suffering,
in the eternal wrath of God in himself.
Will it rest eternally on him?

And when this happened, Jesus left Judea.

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: 3.23 – 3.36

Opombe 1 – k *Gnostičnemu evangeliju Janeza Glasnika*:

– Oznacheno besedilo je iz knjige *Janezovo razodetje ali O treh vrednotah* (v primeri s tekstom iz knjige v izdajah iz leta 1986, 1990, 1994 so spremembe minimalne). [Celotna knjiga je kompleksno sovisno sporochilo. Alegorije so v bistvu shifrirano dozhivetje, ni jih lahko deshifrirati; sporochilo, razdeljeno na posamezne zgodbe, pa je nekoliko lazhje.]

– Sporochilo *Janezovega evangelija* je po bistvu gnostični tekst. Pisal (ali prepisal) ga je gnostik. *Evangelij po Janezu* je gnostični evangelij. Tudi pri prepisovanju ali redakciji sv. Ireneja (Irenaeus, škof iz Lugdunuma, Galija, c. 130-202; zdaj Lyon, Francija) je bistvo tega sporochila nedvoumno: spoznavanje boga – gnoza. Posebej pa to velja za prvo poglavje.

– Janez Krstnik ni bil le krstitelj z vodo, bil je Glasnik – učitelj gnoze. Zgodba o Janezu Glasniku (Krstniku) – prvo poglavje *Janezovega evangelija* (uchenca, ki ga je Jezus ljubil) – je gnostični evangelij Janeza Glasnika. V njem je zapisano bistvo gnoze tako, kot ga je učil Janez Glasnik, prvi Janezov učitelj. Za prvo poglavje *Janezovega evangelija* lahko torej rechemo, da je evangelij Janeza Glasnika.

– Avatarji na gori – (glej: *Dopolnitev spremne besede za tretjo izdajo knjige Janezovo razodetje; Sporochilo Avatarjev na gori*)

Morda nepotrebna opomba: Gnostična sporochila nam sama govore, v prispodobi recheno, govore nam trikrat resnično: prvich, kot zgodba, che jo beremo neobremenjeno; drugich, v duhu – ko gledamo z duhovnimi ochmi, lahko bi tudi rekli – z intuicijo, ker zgodba je le okvir za vrednote – neposredna dejstva zavesti; tretjih, s srcem chistim, nekateri bi rekli – s chistim umom. Vera v gnostičnem tekstu (navadno ali vechinoma) pomeni gotovost iz spoznanja, je gotovost intuicije uma, drugache recheno: intuitivna gotovost je vednost, gotovost, ki govori sama zase.

Tezhko bi zase dejal, da sem veren, prej, da sem rojen skeptik, da nichesar ne verjamem, she sebi samemu ne. »Najtezhje je verjeti sebi – samemu.« Svoji intuiciji, che hochete.

Metafiziko imam raje kot filozofijo; hermenevtika je chudovita metoda; gnoza pa je skrivnostna, skoraj nedoumljiva. Bistvo gnoze je vednost iz spoznavanja (ne vere), ta vednost je chudezh. Sam se venomer znova chudim temu, kar presega chlovekov razum, in daje spoznanju posebno gotovost. (Op. avt.)

Notes 1 – to the *Gnostic gospel of John the Herald*:

– The above text is from the book *John's Revelation or On Three Values* (in comparison with the text from the book published in 1986, 1990, 1994 the changes are minimal). [The whole book is a complex yet ordered message. Allegories are essentially a ciphered experience, it is not easy to decipher them; the message becomes a little easier to understand when it is split up into individual stories.]

– The message of *John's Gospel* is essentially a gnostic text. It was written (or copied) by a gnostic. The *Gospel according to John* is a gnostic gospel. Even after the copying or editing carried out by St. Ireneaus (Bishop of Lugdunum, Gaul, c. 130-202; now Lyon, France), the essence of the message is unambiguous: knowledge of God – gnosis. This is particularly true for the first chapter.

– John the Baptist did not baptise only with water, he was the Herald – the teacher of gnosis. The story of John the Herald (the Baptist) – the first chapter of John's gospel (the disciple whom Jesus loved) – is a gnostic gospel of John the Herald. It contains the essence of gnosis as it was taught by John the Herald, John's first teacher. For the first chapter of John's gospel we can therefore say that it is the gospel of John the Herald.

– Avatars on the mount – (see: *Supplement to the preface of the third edition of John's Revelation; The Message of the Avatars on the mount*)

Perhaps an unnecessary comment: Gnostic messages speak to us on their own, metaphorically speaking, they speak to us three times in truth: firstly as a story, if we read it freely; secondly in the spirit – when we look with our spiritual eyes, or with intuition, for the story is only a framework for values – direct facts of consciousness; thirdly, with a pure heart, some would say – with pure reason. Faith in the gnostic text (usually or mostly) means certainty from knowledge, it is the certainty of reason's intuition or in other words: intuitive certainty is knowledge, certainty which speaks for itself.

It would be difficult for me to say for myself that I am a believer, I would sooner say that I am a born sceptic, that I do not believe anything, not even myself. »It is most difficult to believe yourself.« Or your intuition if you like.

I prefer metaphysics to philosophy; hermeneutics is a wonderful method; but gnosis is mysterious, almost incomprehensible. The essence of gnosis is knowledge from comprehension (not faith), this knowledge is a miracle. I am always amazed by that which surpasses human reasoning and gives knowledge a special certainty. (Editor's note)

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: *Opombe 1*

4.1 In ko se je to zgodilo, je Jezus odshel iz Judeje;
 3 odshel je zopet v Galilejo, čakalo ga je poslanstvo njegovo.
 Da on ni vech Jud,
 da zanj ni vech sovrazhnih rodov, narodov,
 to jim pokazati je Jezus moral, kot chudezh,
 che videli ga bodo?
 4 Moral je torej iti skozi Samarijo.
 5 Prishel je do samarijskega mesta Sihar,
 6 k studencu, ki ga je dal Jakob Jozhefu,
 sinu svojemu.
 Truden od poti svoje, sede k studencu.
 7 Nashla sta se sama z zheno iz Samarije,
 ki prishla je zajeti vodo iz studenca Jakobovega.
 8 Prosi jo Jezus: daj mi piti te vode.
 9 Samarijanka: Kako prosish ti, ki si Jud,
 mene, ki sem zheni samarijanska;
 naj ti dam piti?
 10 On: Daj mi piti,
 kdor pozna dar Bozhji, ne odreche proshnje zhejnemu;
 kdo mu bo dal zhivo vodo zhivljenja,
 kdo ve za studenec, ki teche v zhivo zhivljenje?
 11 Ona: Imash ti, to vodo?
 12 Si mar vechji od ocheta Jakoba,
 ki zgradil je ta vodnjak,
 in iz njega pil,
 in sinovi njegovi,
 in zhivina njegova?
 Naj dam ti to vodo, Judu?
 13 On: Kdor to vodo pije bo zhejen zopet.
 14 Ta pa, ki pije vodo, ki mu dam jo,
 ne bo zhejen nikdar vech,
 odzheja se za vse svoje zhivljenje,
 in v njem bo studenec vode, ki teche v vechno zhivljenje.
 15 Ona: Gospod daj mi te vode,
 da ne bom zhejna in ne bom hodila semkaj zajemat.
 16 Natochi ji Jezus chasho resnice,
 o zhivljenju njenem, brez ljubezni,
 nje poti trdi, skozi zhivljenje njeno.
 19 Tedaj vidi ona, da je On prerok,
 in pove mu, kar jo muchi:

- 20 Ochetje nashi so na tej gori molili,
vi Judje pa pravite, da je v Jeruzalemu kraj,
kjer se mora moliti.
- 21 On: Zhena, verjemi mi,
da prihaja chas,
ko ne boste molili Boga,
ne na tej gori,
ne v Jeruzalemu.
- 4.22 Vi molite, chesar ne veste;
mi molimo, kar vemo po sebi, po Njem molimo,
moli tudi ti tako.
Ali vidish sedaj,
da resnica, ki velicha,
lahko pride tudi do Judov.
- 23 Prihaja chas, in ta chas, v nekaterih zhe je,
je v njih, sedaj;
ko bodo prvi molivci molili Ocheta:
v Duhu in resnici duha svojega;
On jih ishche take, da bi ga tako molili.
- 24 Bog je Duh Sveti, in ti, ki ga molijo resnichno,
ga molijo v duhu svojem, dvakrat resnichno,
naj so oni Samarijani ali Judje.
- 27 Ko pa pridejo uchenci njegovi, se chudijo,
ko vidijo, da se Jud pogovarja z zhenou,
she Samarijanko povrhu.
Vendar nihche njih ne chrhne nobene.
- 28 Ona pa izpusti vrch iz rok in teche v mesto Sihar,
da oznani ljudem, da je videla Mesijo.
- 25 Ona je videla Mesijo;
26 a njega ni videla, njega, ki ji je rekel:
Jaz sem, ki govorim s teboj.

On pa je hotel videti le majhen chudezh, da bi mu dala piti:
Samarijanka Judu,
a ni ga videl in zhaloval je Jezus.
On zhelel je, da bi ne videl Samarijan Juda
in moshki le zhenske;
da videl bi chlovek chloveka.
Kako naj vidi chlovek idejo chloveka, iskro bozhansko
v sebi, che niti tega ne vidi, kar se mu je zdelo,
da tako lahko je videti?
Kot las tenak bil bi ta chudezh.

A chudezha ni bilo, in zhalosten je bil Jezus.
 31 Uchenci so videli njegovo zhalost chloveshko,
 razvedriti so ga hoteli, tako kot so oni to znali sebe,
 reko mu: Rabi, jej!
 32 On: Jaz imam jed, za katero vi ne veste, da jo jem.
 A pustimo zdaj to, che ne vidite je.
 34 Glavna jed moja je, da izpolnim voljo tega,
 ki me je poslal, in dopolnim delo Njegovo:
 njo boste videli.
 4.35 She shtri mesece je, kaj ne pravite tako vi,
 pa pride zhetev?
 Glejte, povzdignite ochi;
 in glejte, njive so zhe bele za zhetev,
 in vashe ochi so bele, in zhetev je krvava.
 36 In njive so zlate,
 in pozheli boste luch sonca.
 Kdor tako zhanje, prejme plachilo,
 on zbira sad za trajno zhivljenje,
 in radujeta se oba;
 ta ki seje, in ta ki zhanje,
 zlato luch sonca;
 ta ki seje, in ta ki zhanje,
 37 kajti v tem je pregovor resnichen,
 ker drugi je, ki seje,
 in drugi, ki zhanje.
 38 Jaz sem vas poslal zhet to,
 chesar vi niste obdelali;
 drugi v vas so obdelali in vi,
 vi ste prishli v njih delo.
 39 Iz mesta Sihar je mnogo Samarijanov sprejelo vero
 vanj zavoljo besede zhene, ki je prichala:
 Povedal mi je vse, kar sem storila.
 40 Samarijani pridejo k njemu, ga prosijo, naj ostane
 pri njih.
 In ostal je tam dva dni.
 41 In veliko jih je sprejelo vero zaradi njegove besede;
 a malo njih je sprejelo vero iz sebe iskreno;
 in to ga je zhalostilo, ni mogel vech ostati pri njih.
 42 Govorili so zheni oni tako:
 Sedaj ne verujemo vech zavoljo tvojega govorjenja,
 kajti sami smo slishali,

sedaj vemo, da ta je
Velichar sveta – Kristus.
43 Po dveh dneh odide On v Galilejo.
44 On sam je prichal, da prerok nima chasti v domovini
svoji, a razumeli ga niso.
Zhalost njegova ni bila zaradi chasti sebe.
Zhalostila je njega njih vera zunanja, povrshna.
Ko bi jim tolikokrat ne rekel:
48 Che znamenj in chudezhev ne vidite, ne boste verovali?

Storil je Jezus mnogo chudezhev Judom, velikih,
a kadar je storil kakega, ki zanj je bil velik,
ga niso videli; in zhaloval je vsakich,
kot bi to zgodilo se prvich.

Tezhko je videti las,
a kot las je tenak korak,
ki vodi po poti.
Chudezhi res so jih zanimali,
in zanimalo jih je vse o njih mochi,
zanimala jih je moch nad vsem.
In vedel je Jezus, da ti, ki sprejmejo vero,
in vsa hisha njihova, so njemu hvalezhni;
a oni trgujejo z Bogom.

4.45 Ko pa pride v Galilejo, ga sprejmejo Galilejci
sposhtljivo, in bali so se ga, ker so videli vse,
kar je storil ob prazniku v Jeruzalemu;
mnogo njih je bilo na praznovanju velike nochi Judov.
46 In prishel je v Kano Galilejsko, kjer spremenil je
vodo v vino, in ni ga bilo volja, da bi zopet chudezhe delal.
Chakal ga je tu neki kraljev uradnik,
v Kafarnavmu je imel bolnega sina, na smrt bolnega.
47 Zelo je ljubil tega sina uradnik, prosil je Jezusa,
naj gre tja v Kafarnavm in mu ozdravi sina, ki umira.
Videl je Jezus, da zopet bo moral storiti chudezh,
te proshnje uradniku odrechi ni mogel, in reche tako:
48 Che znamenj in chudezhev ne vidite, ne boste verovali.
49 Uradnik kraljevi: Gospod, pojdi doli, prej,
ko umre mi otrok moj.
50 Jezus: Pojdi uradnik, sin tvoj je zhiv.
Za upanje je zgrabil uradnik, z obema rokama,
verjel je besedi, ki mu jo je Jezus izrekel,

pohitel je k sinu svojemu.
51 Zhe na poti navzdol, v Kafarnavm, ga srečajo
hlapci njegovi; sporoče mu, da sin njegov zhivi.
52 In sporoče mu, da ga je ob sedmi uri nehalo mraziti,
popustila je mrzlica, umaknila se bolezen. Bilo je
53 to prejšnji dan, in ura ta, ko mu je Jezus rekel:
Pojdi sin tvoj zhivi.
Sprejel je vero in vsa hisha njegova,
bili so njemu hvalezhni.
54 To je bil drugi chudezh, ki ga je Jezus zopet storil,
ko je prishel iz Judeje v Galilejo, in ko je mislil,
da mu chudezhev ne bo treba.

5.1 Zopet je bil praznik Judov, in Jezus se napoti
v Jeruzalem.
Chudezhev ni nameraval delati.
2 Zhelel je videti chudezhno kopel pri Ovchjih vratih,
3 ki zdravila je hudo bolne; slepe, hrome, sushichne.
Lezhali so v lopah in prezhalo na vodo, kdaj se bo skalila.
4 Prihajal je namrech angel, a ob svojem chasu, ki zanj ni
vedel nihche; in ko je stopil v kopel, skalil vodo,
je ozdravil vsakdo, katerokoli bolezen je imel; a le ta,
ki je prvi stopil za njim v vodo skaljeno.
5 Bil je tam chlovek, ki je bil osemintrideset let bolan;
v vseh letih chakanja ni imel chloveka,
da bi mu pomagal v kopel, ko se voda skali,
vsak je raje sam stopil vanjo pred njim.
Zasmilil se mu je chlovek, bolnemu reche Jezus:
8 Vstani, vzemi posteljo svojo in hodi.
9 V hipu je bil mozh zdrav, vzela je bolezen svojo,
in posteljo svojo bolnishko, in je hodil, kot da
za bolezen svojo bi ne vedel nikoli.
Bila pa je tisti dan sobota. Reko Judje ozdravljenemu:
10 Sobota je, ne smesh postelje nositi;
12 In vse kar so hoteli vedeti, je bilo:
Kdo je ta chlovek, ki mu je rekel:
Vzemi posteljo in hodi!
13 Ozdravljeni pa ni vedel, ni she vedel, a vedel bo
kmalu.
14 V templju se srečata, ozdravljeni in Jezus, sedaj
ga je spoznal.

- Jezus mozha skoraj prosi: Glej, ozdravljen si, ne greshi,
so hujshe bolechine od trpljenja v boleznih.
- 15 Chlovek odide,
mozh pa hiti sporočiti Judom,
da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil.
In zopet se mu je izjalovil chudezh, ta,
ki ga je Jezus tako zhelel.
Ta, ki je imel osemintrideset let svojega chasa za
premishljevanje: kaj je chlovek;
je pohitel v izdajo, da bi dvakrat umrl.
- 16 So zato Judje preganjali Jezusa, ker delal je chudezhe
v soboto, jih je to tako zelo motilo?
Je bil morda razlog to; za njih opravichilo,
da bi ga umorili?
- 17 Vedel je za njih misli, zle namene;
in Jezus jim je odgovoril:
Oche moj dela slednji dan, On ne dela v vashem chasu,
On dela v trajanju – sochasno; tudi jaz delam tako.
Za umor je potrebno opravichilo tehtno.
Oni: Mar ni tudi Boga imenoval svojega ocheta;
in vech, govoril je, da je on Bogu blizu,
da je v njem Bog, in on v Bogu.
A to, da se on dela enakega Bogu,
so ga po krivem dolzhili, tega on rekel ni, nikoli.
- 5.19 In povedal jim je, kako chudezhe dela On:
Nichesar takega, kar chudezh je za vas, ne morem storiti,
razen kar vidim, da je zhe storjeno, da Oche je storil;
karkoli namrech dela On, to tudi Sin dela tako;
in On dela tudi v soboto.
- 20 Kajti Oche ljubi sina in mu kazhe vse;
kar sam dela, mu pokazhe, da bi se vi chudili, da bi videli.
- 21 Kakor Oche obuja mrtve, ozhivlja jih v zhivljenje, tako tudi
Sin ozhivlja le tiste, ki hoche jih On, in le tiste, ki to
oni sami hochejo.
- 22 Kajti Oche ne sodi nikogar sam, vso sodbo je izročil
Sinovom svojim, da bi vsi chastili Sinu v sebi,
kakor chaste Ocheta, ki ga je poslal.
Resnichno, resnichno vam pravim, kdor poslusha mojo besedo
in veruje temu, ki me je poslal, vidi,
da zhe ima vechno zhivljenje, in na sodbo ne pride,
ker On je zhe prishel iz smrti v vechno zhivljenje.

- 25 Resnichno, resnichno vam pravim, da pride chas vechnosti,
ki traja, ki je sohasen, ker chasa, kot ga vi vidite, ni;
prazen je; resnichni chas je merjen s potjo: do kod pridete;
resnichno res pride chas, ko mrtvi zaslishijo glas
Sinu Bozhjega v Sebi; in ti, ki ga slishijo,
zhive vechno zhivljenje.
- 26 Bog ima zhivljenje v Sebi,
- On je Vse zhivljenje,
tako ima Sin Bozhji,
zhivljenje v Sebi.
- 27 Ko sodi, sodi on,
ker je sin chloveshki,
chloveka sin;
to je moch chloveka,
do katere vam je toliko,
da bi sodili.
- 28 Temu se ne chudite.
A ko pride vash chas,
ko zaslishite krik,
tako mochan,
da ga slishijo she ti,
ki so v grobu zemlje;
- 5.29 takrat pridete iz grobov svojih sebe,
v zhivljenje,
na sodbo duha svojega,
dushe svoje vsakdanje,
v bistvo sebe.
- 30 Tudi jaz ne morem delati karkoli samovoljno,
kar slishim globoko v sebi, tako delam, tako sodim;
in sodba moja je pravichna, ker ne ishchem samovolje
volje svoje, ampak voljo globljo, ki je v Meni,
poslanstvo Njega, ki me je poslal,
da bi vi videli.
- 31 Che sam za sebe pricham,
prichevanje moje ni resnichno.
- 32 Drugi v meni je,
ki prichuje zame,
in vem,
prichevanje, ki ga daje zame,
je resnichno.

- 33 Poizvedeli ste zame pri Janezu,
in on je prichal za resnico.
- 34 Jaz pa ne sprejemam prichevanja,
ki je od chloveka,
ki ishchem ga, a ga ne najdem,
in pravim vam to,
da vi vechji ste,
velichajte se.
- 35 On pa je bil Luch, ki je gorela in svetila vam,
bilo vam je po volji, nekaj chasa, veseliti se
svetlobe njegove.
- 36 A so vechja prichevanja od Janezovega,
to dela so, ki mi jih je Oche izrochil,
da jih dopolnim;
ta dela prichajo,
sama.
- 37 In Oche me je poslal,
da Sam pricha zame,
v vas.
Kaj niste nikoli slishali svojega notranjega glasu?
Njegovega glasu v sebi, ne?
Kaj niste nikoli videli oblichja Njegovega,
v vsem okoli vas?
- 38 In besede notranje nimate,
da bi prebivala v vas?
Ko temu, ki ga je On poslal,
ne verujete:
- 5.39 Preiskujete pisma,
mislite, da imate v njih vechno zhivljenje,
in pisma so, da prichajo,
da se ozrete v vechno zhivljenje;
- 40 pa tega nochete,
nochete priti k meni,
da bi videli zhivljenje.
Chudezhe hochete!
- 41 Ni mi do slave ljudi,
ne sprejemam te slave.
- 42 Vidim vas, da nimate ljubezni,
ljubezni bozhanske v sebi.
- 43 Zaradi ljubezni sem prishel,
v imenu Ocheta svojega,
pa ne sprejmete ljubezni moje;

- kdorkoli pa pride,
v imenu slave svoje,
njega sprejmete.
- 44 Kako morete verovati v sebi,
ko pa sprejemate slavo drug od drugega,
slave pa, ki ni zemeljska,
ki je od edinega Boga,
niti ne ishchete?
- 45 Ne mislite, da jaz tozhim pri Ochetu.
Mojzes je ta, ki vas obtozhi.
Na Mojzesa ste stavili upanje svoje,
a verovali mu niste,
držhali ste se chrke, tam,
kjer ni bilo vech treba,
takih zapovedi se vam je lahko držhati.
- 46 Njemu pa niste verovali;
ko bi Mojzesu resnichno verovali,
bi sedaj verjeli meni,
ker on je pisal tudi o meni,
in o tem, kar vam sedaj jaz govorim,
le brati je treba zhivo,
duh chrke, ne mrtvo posodo njeno.
- 47 Che pa le mrtvim chrkam verujete,
njegovi zhivi besedi pa ne,
kako boste mojim besedam verjeli?
Besede so mrtve,
pomen zhivi v njih.

In ko jim je Jezus to govoril, ni bil zadovoljen s seboj,
ne srechen. Grenkobe ochitanja bilo je vech v glasu njegovem,
kot je On hotel. In tonu njegovega glasu, bi lahko rekel,
da bil je jezen; in bila je to jeza Mojzesova v Njem,
izzharel je On jezo Njegovo iz sebe.
Ljudje namrech vidijo v sebi, v sebstvu svojem, le:
sebichnost svojo. To pa je tako malo tega, kar bi On rad,
da bi videli.

- 6.1 Potem odide Jezus onstran morja Galilejskega,
Onstran morja Tiberijskega,
utrujen od mnozhice, zhejne samo chudezhev,
med njimi pa takih, ki ozdravijo telo.

2 Za njim je shla velika množica,
 takih, ki so videli le njegove chudezhe,
 ki jih je delal na bolnikih.
 3 Odshel je na Goro, da povzdigne oči k nebu,
 uchenci z njim.
 4 Bila je blizu Velika noch, praznik Judov.
 5 Ko torej povzdigne oči svoje v duhovne oči, vidi,
 da prihaja velika množica k njemu;
 6 she jih bo moral chuditi, z jedjo chudezhno;
 a koliko njih bo videlo hrano duha, njim ponujeno?
 7 Filip in Andrej morda?
 10 In prehranal je množico veliko, kakih pet tisoč mozh
 na travi sede,
 9 z jedjo dechka, ki imel je pet jechmenovih hlebcev
 in ribi dve,
 12 in z drobtinicami za dvanajst koshev, ki ostale so tem,
 ki siti so bili, da nich ne pogine od jedi preobilne.
 14 Ko vidijo ljudje ta chudezh prehrane,
 chudezh prebave svoje, ki ga je Jezus storil, reko:
 Ta je res prerok, ki potrebuje ga svet.
 15 On je vedel, kaj to pomeni njim:
 da ga hochejo siloma odvesti,
 postaviti za kralja,
 potem bi bil prerok njim,
 tak prerok je prerok za njih.
 Umakne se na Goro On, sam.
 16 Sami so ostali uchenci njegovi,
 hoteli so sami onstran morja v Kafarnavm.
 17 Vkrkali so se na ladjo,
 tema je bila;
 tako sami so bili brez njega,
 na morju zgubljeni.
 6.18 Zasmilijo se mu, ko jih vidi na morju razburkanem,
 v njih dushah vihar;
 klicali so ga, pomoch potrebovali,
 dasi tega si niso priznali.
 Veter je pel pesem groze strahu v njih srcih.
 19 Tako mochan krik njihov, Jezus, ki jih je ljubil,
 ni mogel ne slisati; moral je k njim.
 20 Jezus: Jaz sem, ne bojte se!

In videli so ga, kako hodi po morju,
 kako gre k njim;
 21 ko pa ga hočejo vzeti k sebi,
 na ladjo, je bila ladja zhe v kraju,
 kamor so se hoteli peljati.
 Groza in strah sta sili močni – duha,
 zavest ozhita; ta chudezh so videli uchenci,
 vsak njih nekoliko drugache.
 22 Hitro se je shiril glas med ljudstvom,
 da je Jezus izginil in chudezhno pripotoval
 v Kafarnavm.
 23 Prishle so mnoge ladjice iz Tiberije za njim,
 24 da najdejo Jezusa.
 25 In ko ga najdejo onkraj morja, vprashajo najprej:
 Rabi, kdaj si prishel sem?
 26 Odgovori jim Jezus:
 Ishchete me, ne zato,
 ker ste videli chudezhe, temvech zato,
 da boste jedli od hlebcev,
 in se nasitili jedi, ki mine.
 Resnichno, resnichno vam pravim:
 27 Trudite se, ne za jed, ki mine,
 ampak za jed, ki ostane v vechnem zhivljenju,
 ki vam jo daje chlovekov Sin;
 njega izprichuje v vas Oche,
 Bog.
 28 Oni: Kaj naj storimo,
 da bomo delali chudezhna dela Bozhja?
 29 Jezus: Delo Bozhje je to,
 da verujete v tega v vas,
 ki vam ga je On poslal.
 30 Oni: Kako naj ti verjamemo, che ne nauchish nas tega,
 kar delash ti; kakshno znamenje nam pokazhesh torej,
 da bi videli in ti verovali?
 6.31 Oni she: Ochetje nashi so jedli mano v pushchavi,
 tako je pisano: “Kruh iz nebes jim je dal jesti”.
 32 On: Resnichno, resnichno vam pravim:
 Ne Mojzes ne jaz vam nisva dala kruha z neba,
 Oche moj vam daje pravi kruh, z neba.
 33 Kruh Bozhji je namrech hrana duhovna,
 ki prihaja z neba,
 in zhivljenje daje svetu,

- ta se ne je.
- 34 Oni: Gospod, daj nam tega kruha,
vsak dan.
- 35 Jezus: Jaz sem ta kruh zhivljenja,
kdor z duhom prihaja k meni,
s srcem svojim,
lachen ne bo, ne zhejen.
- 36 Hrano duhovno vam dajem, duhu vashemu;
in tolikokrat sem vam to zhe povedal,
in zopet vam pravim:
vi ste to videli,
a vi ne verjamete svojim ochem – duhovnim.
- 37 Vse, kar Oche meni daje,
pride k meni,
in tega, ki k meni prihaja,
ne pahnem ven;
a to, kar dajem jaz vam,
tega vi nochete videti.
- 38 Stopil sem z neba,
ne zato, da bi svojo voljo uveljavil,
marvech voljo tega, ki me je poslal;
- 39 volja njegova pa je,
da nichesar ne izgubim, kar mi je dal,
da vse to obudim v vas;
slednji dan delam to.
- 40 To je volja mojega Ocheta:
vechno zhivljenje ima vsak,
kdor vidi Sinu svojega v sebi,
in veruje vanj;
in jaz ga obudim v sebi,
slednji dan.
- 41 Godrnjali so Judje nad njim tako:
“Jaz sem kruh, ki je prishel iz nebes”;
kaj je to?
To ni bil kruh, ki so ga oni hoteli,
ta kruh njegov njih ne nasiti,
oni so hoteli kruh zemlje.
- 6.42 In godrnjali so she:
Kaj ni ta Jezus, sin Jozhefov,
chigar ocheta in mater poznamo?
Sedaj pa pravi: Iz nebes sem prishel.

43 Jezus: Ne godrnjajte med seboj:
44 Nihche ne more priti k meni,
che ga ne vleche,
Oche me ni poslal, da bi delal silo vam.
Ti, ki so v meni, prishli so,
ker tako je hotel Oche,
in ker vleklo je njih same.
Kdor pride, jaz ga obudim,
she poslednji dan.

45 Pisano je v prerokih:
“In vsi bodo ucheni od Boga”.
Vsak, ki je slishal Boga v sebi, ve,
in sam prihaja k meni.

46 Ne pravim, da je kdo videl Boga,
le tisti, ki od Boga je, ta,
ta ga je videl.

47 Resnichno, resnichno vam pravim:
kdor veruje, da ima vechno zhivljenje v sebi,
ga ima.

48 Jaz sem kruh zhivljenja.
49 Ochetje vashi so jedli mano v pushchavi,
in so pomrli.
Vsaka hrana duhovna ni vechnost zhivljenja.

50 Tak je ta kruh, ki prihaja z neba,
da ne umre, kdor je ga:

51 Zanj dam jaz svoje telo – moje meso,
ki dam ga za zhivljenje sveta.
Sebe chloveka dam za zhivljenje sveta.
Jaz sem zhivi kruh, ki je prishel z neba.

52 Oni pa: Kako nam more ta dati jesti, svoje meso?
53 In she rekel je Jezus:
Resnichno vam pravim,
che ne jeste mesa Sinu chlovekovega,
ne pijete njegove krvi,
nimate zhivljenja v sebi!
In she enkrat resnichno vam pravim:
Che kdo je od kruha ljubezni moje,
resnice moje,
svobode moje: zhrtvovanja mojega,
bo zhivel vechno;
ker vechne so one,
v vechnost segajo,

in v Bogu so,
Eno.

- Ko je to rekel tako,
mu je bilo zhal jeze njegove, na njih,
in rekel je mileje, chisto drugache:
- 6.54 Kdor je moje meso, pije mojo kri, ima večno zhivljenje;
in jaz ga obudim, she poslednji dan njegov izgubljen,
che to res hoche.
- 55 Moje meso je prava jed,
in kri moja je prava pijacha.
- 56 Kdor je moje meso in pije mojo kri,
prebiva v meni in jaz v njem.
Kdor uzhije mojo ljubezen, resnico mojo
in zhrtev mojo svobodno, ta
prebiva v tem, kar je meni najljubshe;
in jaz prebivam v resnici in svobodi in ljubezni njegovi.
- 57 Mene je zhrtvoval zhivi Oche,
in jaz zhivim zaradi Njega;
tako bo tudi tisti v vas,
ki mene zhrtvuje,
zhivel zaradi mene.
- 58 To je kruh, ki je prishel z nebes,
in ne le duhovna hrana vashih ochetov,
ki so jo jedli in vseeno pomrli.
Vi morete vech, vi morete v večno zhivljenje.
To, kar vi ste, v vas je neumrljivo.
- 59 To je povedal v shodnici, ko jih uchil je v Kafarnavmu.
60 Tudi mnogi uchenci njegovi, ko so to slishali,
godrnjaje reko:
Trda je beseda to, kdo more jo slishati?
- 61 Jezus, ki je sam v sebi slishal njih notranji glas,
kako bi ne slishal njih godrnjanja, jim reche:
To vam je v spotiko?
- 62 Za vas bo chudezh, ko odidem,
tja Sin chlovekov pojde, kjer bil je poprej,
tam on zhe je.
- 63 Duh je to, kar ozhivlja,
meso ne pomaga nich;
besede, ki sem vam jih govoril,
vam ne povedo nich,

- v njih duh je in so zhivljenje, ki govori iz njih,
ko vdahnem jaz vanje duh zhivljenja.
- 6.64 Tudi med vami, učenca mojima, so,
ki ne verujejo, ne meni, ne sebi.
- 65 A tako to mora biti, zato rekel sem vam,
da ne more nihče k meni, če mu ni dano
od Očeta mojega.
- 66 Mnogo učencev njegovih ga je takrat zapustilo,
in nihče vseh niso hodili za Njim.
On bil je vedno bolj sam.
- 67 Dvanajst njih, ki trdno zaupajo njemu, je stalo,
kot bi okameneli.
Vpraša njih Jezus: Ali hočete tudi vi oditi?
- 68 Opogumi se Simon Peter: Gospod, kam naj gremo?
Besede večnega zhivljenja imate ti.
- 69 Mi nismo dvomili vate, mi vemo, da ti si:
Svetnik Božji.
- 70 Jezus: Ali nisem jaz vas dvanajstero izvolil?
In eden izmed vas je hudic,
in tudi njega sem jaz izvolil.

Res trda je resnica temu, ki govori mu jo resnično.
Trumoma so ga zapuščali, in bilo je to kmalu po tem,
ko so hoteli imeti ga še za kralja svojega,
s silo ga oklicati, proti volji njegovi.

- 7.1 Hodil je po Galileji, po Judeji ni hotel hoditi,
prezhal so nanj, da bi ga umorili.
- 2 Blizhal se je praznik judovski,
praznik šotorov imenovan.
- 3 Slave zheja in nestrpnost sta rasli v srcih bratov
njegovih, in reko mu oni:
Pojdi od tod, pojdi v Judejo,
naj učenca tvoji vidi, dela tvoja.
- 4 Kdor hoče biti javno priznan, se ne skriva,
ničesar ne dela na skrivnem, skrivaj.
Če take stvari delate, pokazate se svetu,
da te vidi, slaven boste in slavni bomo mi,
s teboj.
- 5 Tudi oni so bolj verovali v reči kot vanj,
in videli niso, kdaj pot se vzpenja, kdaj spušča.

- A kdo bi jim zameril, ko pa tako stvarna je vrednost
rechi, tako hitro se shiri slava dejanj chudezhnih za svet.
- 7.6 Zopet jih Jezus potrpezhljivo opomni, kot to storil je
tolikokrat zhe, a vsakich malo drugache:
- 7 Moj chas she ni prishel,
vash chas pa je tu,
vedno prichujoch.
Vas ne more svet sovrazhiti;
mene sovrazhi,
ker jaz prichujem o njem resnico,
resnico o svetu, kakshna so dela sveta.
- 8 Vi pojdite na praznik, jaz ne grem;
moj chas se she ni dopolnil v meni.
- 9 Ostal je Jezus v Galileji, sam.
- 10 Kako je občutil samoto on v svetu, je tezhko razumeti.
On ni bil sam, ker bil je vedno z Ochetom, in z Bogom,
in z Brati svojimi; a v svetu je bil sam,
toliko bolj je občutil samoto sveta.
Potem, ko so odshli bratje njegovi na praznik,
je shel tudi on, a ne oчитno, in ne na praznik.
- 11 Ob praznikih so ga Judje she posebej iskali,
sprashevali so: Kje je tisti?
- 12 Med mnozhico je bilo dosti govorjenja o njem.
So eni, ki so iskali njegovo dobroto, ti so hvalili ga;
in drugi, so pravili, da je slepar, da ljudstvo slepari.
- 13 Prevech oчитno, in javno, pa nihche ni govoril
o njem, bilo jih je strah med Judi;
med Judi je vladal strah, lahko bi rekli, da Judom
je vladal strah.
- 14 Ko pa je minilo zhe pol praznika, stopi Jezus v tempelj
in uchi jih tako, da chudili so se
zelo, ker tako uchiti ga she slishali niso,
ne njega, ne nikogar she.
- 15 Chudijo se Judje; kako, da uchen je v pismih,
ko pa se sholal ni?
- 16 Njihovo zachudenje Jezus vidi, in pojasni jim:
Moj nauk ni moj,
je nauk tega, ki je mene poslal;
in zapomnite si to.
- 17 Che le hoche kdo, razpozna ga v sebi,
in ve, kdaj On govori,

- in ve, kdaj mu je Njegovo voljo izpolnjevati,
in kdaj svojo.
- 18 Kdor govori sam od sebe,
sebichno govori, lastno slavo ishche.
Kdor v sebi ishche vech,
ishche slavo Njega, ki ga vodi,
ta resnichen je iz sebe;
in pravichen.
Eno je sebichnost, ki zasnava,
in drugo je duh svojski, ki osvobaja,
in tretje je sebstvo sebe, bistvo sebe,
to je bozhansko, iz Boga je, to je, ki je vechno.
- 7.19 Vam ni Mojzes dal postave?
In vendar nihche iz vas nje ne izpolnjuje.
V vas je nekaj, kar mochnejshe je od postave, od zakona;
zakaj gledate, kako bi me umorili?
- 20 Ljudstvo; ki je she mnozhica:
Kdo gleda, da bi te umoril?
Hudicha imash!
Zelo so bili razburjeni, she malo, in postali bi drhal.
- 21 Jezus: Eno delo storim v soboto, in vsi se chudite
temu, kar storim, takoj za tem pa mislite:
je li razlog ta, da bi ga umorili, zadosten?
- 22 Mojzes vam je dopustil, da v soboto obrezujete
chloveka, ni pa vam rekel, da ga morite,
ker vi ne morite, ko prelijete kri,
zhe takrat morite, ko mislite na umor.
- 23 Zakaj se hudujete nad menoj, che jaz mislim na zhivljenje
chloveka, kako bi ga ozdravil; in zhe ko mislim,
takrat zhe je ozdravljen.
Obrezo torej lahko prejme chlovek v soboto, in postava
se ne prelomi, zakon ne krshi;
che pa ozdravim celega chloveka v soboto, se hudujete,
se res hudujete zato?
- 24 Ne sodite po licu chrke zakona,
sodite pravichno sodbo!
Che boste sodili za sebe,
in che boste sodili od sebe,
ne boste sodili pravichno,
pustite raje sodbo, obsojanje drugim, ki sla jih zheja,
a vi sodite tako, da pustite sodbo drugemu v vas,
pravichnejsha bo.

- 25 Tedaj so nekateri izmed njih zacheli izpolnjevati
poslanstvo svoje temnejshe, ki vedno je enako,
in vseeno je, kdo je tisti, ki prvi pokazhe s prstom nanj.
To je zakon mnozhice, ki se spreminja v drhal.
Nekateri izmed Jeruzalemcev: Ali ni ta tisti,
ki prezhe nanj, da bi ga umorili?
- 26 In nekdo drug: Glejte, očitno govori, in nich mu ne reko.
In tretji ironichno: So mar poglavarji resnichno spoznali,
da je ta Kristus?
- 7.27 In chetrti grozeche: Za tega vemo, od kod je!
Kadar pride Kristus, ne bo nihche vedel zanj, odkod je!
- 28 Sedaj je vedel, da jih mora ustaviti,
sicer bo ta mnozhica postala drhal; Jezus jim zakliche:
Poznate me! In tudi veste, od kod sem;
in veste, da sam od sebe nisem prishel.
Ves pa je resnichen, trikrat resnichen
le ta, ki me je poslal, ki vodi poslanstvo moje,
ta, ki vi ga ne poznate, ker ga nochete poznati.
- 29 Jaz ga poznam, iz njega sem, On me vodi,
poslanstvo moje je njegovo.
- 30 She malo prej so gledali, kako bi ga zgrabili, zvezali,
da bi ga linchali,
sedaj pa so stali nemochni, kot vkopani,
nihche ni polozhil roke nanj.
- 31 Mnogi med njimi so sedaj postali bojechi in praktichni,
da, tako je treba rechi tem, med ljudstvom, ki so sprejeli
vero vanj shepetaje tako: Ali bo Kristus storil,
kadar pride, vech chudezhev, kot jih je storil ta?
- 32 Farizeji, ki bili so tu, da slishijo shepet ljudstva,
in ovajajo vishjim duhovnom in vishjim farizejem,
so tajno sluzhbo svojo opravili vestno in takoj.
Tako j poshljejo najvishji med duhovni in farizeji sluge svoje,
da ga ujamejo.
- 33 Jezus: She malo sem z vami,
in pojdem ves,
k temu, ki me je poslal.
- 34 Iskali me boste, a najdete me ne,
tam, kjer sem,
tja vi ne morete.
- 35 Godrnjali so Judje med seboj, razumeli niso nichesar.
Kam pojde, da mi ne najdemo za njim. Che misli, da se

bo skril, che pojde k tem, ki so razkropljeni med Grki,
 in bo Grke učil, se moti, tudi tja najde tajna sluzhba,
 skrivna združba nasha.

37 Praznik je shel h koncu, Jezus pa je stal pokonchno,
 in zaklical je glasno:
 Che je kdo zhejen resnice, naj pride k meni, naj pije!

38 Reke zhive vode poteko iz telesa!

40 Nekateri iz mnozhice, ko to slishijo, reko:
 Ta je res prerok.

41 Drugi pa: Ta je res Kristus.

In tretji: Ali pride Kristus iz Galileje?

7.42 Ali ne pravi pismo, da pride Kristus iz osrchja Njegovega,
 zvezde Davidove,
 semena Davidovega in iz trga Betlehema,
 od tam, kjer je David?

39 Le eden uchencev njegovih je razumel:
 Da to je rekel o Duhu svojskem, ki osvobaja njih,
 che ga sprejmejo, da Duh sam po sebi ni dan, namrech,
 da Duh ves she ni bil dan, ker Jezus she ni bil oslavljen njim,
 s slavo najvishjo.

43 Razvnel se je torej razpor med ljudstvom zaradi Njega,
 Besede zhive, najhujshi doslej.

44 Tedaj je On umaknil shchit svoj, sebe;
 tedaj bi ga zgrabili lahko sluzhabniki
 vishjih duhovnov, farizejev, pa nihche ni polozhil rok nanj.

45 In tekli so sluzhabniki h gospodarjem svojim,
 in ti jim reko: Zakaj ga niste zgrabili, ko bi ga lahko,
 zakaj ga niste privedli?

46 Sluzhabniki: Nikoli ni noben chlovek govoril tako.

47 Farizeji: Ali ste tudi vi zapeljani?

48 Je morda kdo izmed prvakov sprejel vero vanj?
 Ali izmed farizejev kdo?

49 Ta drhal zakona ne pozna, ti sprejmejo vsakogar;
 prekleti so!

50 Bil pa je tam Nikodem,
 in vedel je, da so ga videli pri njem,
 ni imel kaj izgubiti sedaj;
 poznal je Nikodem zakon drhali, nje prekletstvo.

51 Reche jim Nikodem:
 Ali postava nasha sodi chloveka,
 che prej ga ne zaslisi javno,
 in se ne izve, kaj dela?

52 Farizeji: Si morda tudi ti iz Galileje?
Premisli to, da ne vstane iz Galileje še kak prerok!

Tedaj se razidejo tudi oni, odidejo vsak na svoj dom,
tudi drhal se razbezhi, razkropi se; sile, ki so jo vezale,
ji dajale moč, so popustile v razporu s seboj.

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: 2.1 – 7.52

- 8.1 On pa, ki je danes izzival usodo, ko je odmaknil
shchit svoj, sebe,
gre zdaj, da bil bi sam z Bogom, na Oljsko goro.
- 2 Zjutraj se vrne v tempelj,
in ljudstvo se zbere, sede k njemu,
in se uchi.
- 3 Tedaj pa; nekam zmagoslavno,
skoraj svechano, a prikrito sovrazhno
farizeji in pismarji pripeljejo k njemu
zheno, v preshushtvu zasacheno;
v sredo mnozhice jo postavijo,
in reko mu:
- 8.4 Uchenik, ta zhenja je ravnokar v preshushtvu zasachena,
5 vemo, kaj Mojzes pravi! Kaj pravish ti?
6 On pa se sklone in pishe s prstom po tleh.
7 Ko pa zopet vprashajo, zravna se in jim reche:
Kdor je med vami brez greha,
naj prvi vrzhe kamen nanjo.

- 8.1 The one who tempted fate today by pushing away
his shield, himself,
now goes forth to be alone with God on the Mount of Olives.
- 2 In the morning he returns to the temple,
and the people gather, sit at his feet,
and are taught.
- 3 Then; somewhat victoriously,
almost solemnly but in hidden hatred,
the Pharisees and scribes bring him
a woman caught in adultery;
they place her in the middle of the crowd,
and say to him:
- 8.4 Teacher, this woman has just been caught in adultery,
5 we know what Moses says! What do you say?
6 And he bends down and writes on the ground with his finger.
7 When they ask him again he straightens up and says to them:
Let any one of you who is without sin
be the first to throw a stone at her.

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: 8.1 – 8.7

- 8 Pogledal jih je odsotno, kot bi gledal preko njih;
in zopet se skloni in pishe po tleh.
Ko so to slishali,
odhajajo,
drug za drugim gredo;
prvi odidejo starejši,
za njimi vsi, do zadnjega njih.
Ostal je sam z njo.
Stala je tam, kot vkopana,
hroma od strahu, kdaj kamen prileti,
in potem, da ne zadene jo kazen she hujsha,
od njega.
- 10 Jezus zravna se, kot da zachuden bi bil,
ko ne vidi nikogar, pogleda njo,
reče ji: Zhena, kje so oni?
Ali te ni nobeden obsodil?
- 11 Ona: Nobeden, Gospod.
On: Ne boj se, tudi jaz te ne obsojam;
pojdi, in ne delaj tega.
- 12 Sedaj Jezus, kot da se ni nich zgodilo,
zopet uchi, te, ki so sedli k njemu:
Jaz sem luch sveta,
kdor gre za menoj,
ne bo hodil po temi,
ker imel bo
luch zhivljenja.
- 13 Farizeji med njimi pa njemu tako:
Ti sam zase prichujesh,
prichevanje tako ni resnichno.
- 14 Jezus: Ko jaz sam zase prichujem,
je prichevanje moje resnichno,
ker vem za svojo pot,
vem, odkod sem prishel, kam grem;
ko boste to vedeli zase,
bo resnichno prichevanje vashe.
- 8.15 Vi sodite po najnizhjem v sebi,
po sli svoji;
a tako jaz ne sodim nikogar.
- 16 Ko pa zhe sodim,
je moja sodba resnichna,
ker jaz nisem sam, ko sodim,

- jaz in Oče, ki me je poslal,
sva ena misel, ena sodba.
- 17 Pishe pa tudi v zakonu vašem,
da je chlovekov dveh prichevanje
resnichno.
- 18 Jaz sem, ki prichujem sam zase,
in prichuje zame Oče, ki me je poslal.
- 19 Ugovarjajo mu farizeji:
Kje je tvoj oče?
Jezus: Niti mene ne poznate,
besed mojih, njih duha,
kako boste poznali Ocheta mojega?
- 20 Te besede je govoril, pri zakladnici njim sveti,
in v njihovem templju je uchil, najsvetejšem,
in nihche ga ni zgrabil.
- 21 Zopet jim je rekel:
Jaz odhajam,
iskali me boste,
a me ne najdete,
in v slepoti svoji umrete;
kamor jaz grem, vi ne morete sami.
- 22 Judje: Se misli ta sam umoriti,
ko pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti do mene.
Ne bo nam ushel.
- 23 Jezus: Vi ste od tega sveta, njega suzhnji,
jaz nisem, suzhenj sveta;
vi ste na dnu, jaz sem nad tem;
vi ste na zemlji, jaz sem za vas na nebu.
- 24 A nisem vas strashil, da umrete v grehu sebe,
zato, da bi vam s strahom vashim vladal;
nisem vam govoril, da sem neumrljiv,
da bi se dvignil nad vas umrljive.
To sem vam govoril, da bi sebi verovali,
da videli bi, da vi ste neumrljivi,
da ne umorite sebe s slepoto svojo,
da ne mrete v grehih svojih,
ker vashi so oni, to vi ste.
- 8.25 Judje: Kdo si ti?
Jezus: Jaz sem,

sem ta, ki sem vam zhe na zacetku pravil, da sem,
 in kar vam pravi: vi ste, che hochete videti.
 26 Mnogo bi vam mogel rechi o vas samih,
 a ni mi, da bi sodil o vas;
 ker ta, ki mi kazhe pot, je resnichen, On ne sodi,
 in jaz govorim svetu to, kar slishim od Njega.
 27 Videl je, da ga ne razumejo, zato je she enkrat rekel:
 28 Kadar boste povishali sina chlovekovega v sebi,
 tedaj spoznate, da jaz sem,
 da sam od sebe nichesar ne delam,
 da jaz delam po sebi, iz sebe spontano, svobodno,
 kakor me je nauchil Oche moj.
 To je poslanstvo moje,
 to govorim vam.
 29 In ta, ki me je poslal, je z menoj,
 nikoli me ne pusti samega,
 zato jaz nisem nikoli sam.

 30 Ko je to govoril jih je mnogo sprejelo vero vanj,
 ljudje so tako sami, tako zelo se boje samote,
 a malo je njih, ki so sprejeli vero vase.
 31 Tistim Judom, ki so mu verovali, je govoril takole:
 Che ostanete zvesti duhu besede moje,
 tedaj boste resnichno v besedi moji,
 tedaj boste zares uchenci moji.
 Che ostanete v besedi zhivi, ne v chrki mrtvi,
 spoznate resnico,
 in resnica vas osvobodi.
 33 Judje: Mi smo ponosni sinovi Abrahamovi,
 nikomur she nismo nikdar suzhnjevali;
 ti pa pravish: Postanite svobodni!
 34 Jezus: Kdor ne pozna resnice,
 resnici ne gleda v ochi,
 ne more biti svoboden,
 le suzhenj je lahko zmoti svoji.
 35 Suzhenj ne pride iz okov svojih,
 sin Bozhji pride iz njih, v svobodo,
 v njej ostane, vekomaj.
 Che vas torej Sin osvobodi,
 boste resnichno res svobodni.
 8.37 Vem, da ste seme Abrahamovo,
 a vem, da gledate, kako bi me umorili,

- tako beseda moja ne pride chista do vas,
v vas take, ona ne more,
ona nima mesta v vas.
- 38 Delajte, kar ste od svojega Ocheta slishali,
tudi jaz delam tako.
- 39 Judje: Oche nash je Abraham.
- 40 Jezus: Ko bi bili sinovi Abrahamovi, bi delali tako,
kot Abraham je delal; resnice on ni chrtil; umora
zaradi resnice, za pravichnost ni proglashal; tega on
ne bi storil, niti v mislih ne.
- 41 Vendar vi delate ocheta svojega dela.
Judje: Mi smo chisti rojeni;
enega Ocheta imamo, Boga.
- 42 Jezus: Ko bi bilo tako, da bi vi vedeli in videli,
ko bi bil Oche vash Bog,
bi vi ljubili in ne sovrazhili,
in umeli bi.
Kaj pa, che niste tako chisti rojeni kot mislite?
Kaj mislite, da sem jaz kar od Boga izshel?
- 44 Vi ste iz ocheta zhelje rojeni,
in zhelje ocheta svojega hochete izpolnjevati.
Ona je ubijalec ljudi od zachtetka, na resnici chisti nje ni,
in resnica na njej ne obstane, ker resnice ni v njej.
Kadar govori lazh, govori iz lastne zhelje, ker je lazhnik
in oche lazhni. Lazh lazh poraja, ne ustavi se njen plaz.
Kaj ne vidite tega, to vendar ni tako tezhko videti.
- 43 Mene je Oche poslal, kako da me ne ljubite?
Zakaj govora mojega ne doumete?
Ker ne morete moje resnichne besede poslushati.
- 45 In che kdo resnico govori, mu ne verjamete,
ne morete mu vech verjeti, ker prezhela vas je lazh.
Zakaj mi ne verjamete, ko vam jaz govorim resnico?
- 46 Kdo izmed vas me more dolzhiti lazhi?
Ko pa resnico govorim, mi ne morete verjeti, chemu?
Kako boste poslushali besede Bozhje,
ko jih ne morete vech slishati v sebi,
ko bezhite od resnice, vi bezhite od Boga.
- 49 V duhu nimam zla, a vi me venomer onechashchate z njim,
z zlom svojim me hochete pochastiti,
za kralja zla bi me takoj proglasili.
- 48 Judje: S Samarijani se bratish, Samarijan si,

- in nimash njih zlega duha, ne pravimo prav?
- 8.50 On: Ne.
Jaz ne ishchem svoje slave, pri Samarijanih, pri vas ne,
a je eden v meni, ki jo ishche, in ta sodi.
- 51 Resnichno, resnichno vam pravim, che ohrani kdo
v spominu svojem besede moje, on ve, da niso mrtve chrke,
da gredo k svetlobi in tja, kjer ni smrti.
- 52 Sedaj vemo chisto gotovo, da imash zlega duha, reko oni.
Abraham je umrl, in preroki so umrli, ti pa pravish,
53 da ne okusimo smrti. Si mar vechji od ocheta nashega
Abrahama, ki je tudi umrl? In preroki so pomrli vsi.
Za koga se ti sam razglashash?
- 54 On: che se jaz sam slavim,
slava moja nich ni;
che me Oche moj slavi,
je slava moja skoraj vse,
o Njem pravite, da je vash Bog,
55 a niste ga spoznali,
kako naj vam rechem, da ga ne poznam,
che to rechem, sem lazhnivec vam enak.
- 56 Abraham, oche vash, se je veselil,
da bi videl moj dan;
in videl ga je in se vzradoval.
- 57 Oni: Petdeset let she nimash, in Abrahama si videl?
- 58 On: Resnichno, resnichno vam pravim:
Preden je bil Abraham,
sem bil jaz. Chas je za nas,
blizhina Bogu.
- 59 Bilo je to prevech za njih potrpljenje,
dasi potrpljenje njegovo z njimi bilo je res neizmerno.
Oblil jih je znoj; z rokami potnimi,
glavo razzharjeno, grabijo kamenje,
da bi ga luchali vanj.
Z mokrimi rokami ga niso mogli zgrabiti,
v nezvezanega kamenje niso mogli metati;
Jezus se jim izmuzne iz rok, skrije izpred ochi,
iz templja odide.

Pravili pa so nekateri uchenci, da jim megla
je padla na ochi,
da ochi krvave,
z zlom oroshene,

ne vidijo svetlobe.

- 9.1 Tako hodil je mimo sveta po poti z učenici svojimi,
ko ugleda chloveka, ki je bil Siloamu,
chlovek s poslanstvom biti od rojstva slep.
- 2 Vprashajo ga učenici: Rabi, kdo je greshil,
je sam zgreshil pot svojo,
so jo roditelji njegovi,
da se je slep rodil?
- 3 Jezus: Greshil ni ne on ne roditelji njegovi,
da se je slep rodil, je vzrok globlji;
da se razodene glob sveta,
in dela Bozhja na njem.
- 4 Jaz moram izpolniti delo tega,
ki me je poslal,
dokler je dan;
pride noch, ko nihche ne bo videl,
v dejanju mogochosti,
nihche ne bo mogel delati.
- 5 Dokler sem na svetu, sem luch sveta.
- 6 Pljune na zemljo,
s slino svojo napravi iz nje blato,
z blatom pomazhe,
slepcu oči.
- 7 Reche mu: Pojdi,
umij se, v kopeli,
Siloamu.
Siloamu odide,
zmije zemljo z oči svojih,
in vrne se z vidom.
- 8 Sosedje in tisti, ki so ga prej poznali,
so se prerekali, che je on ali kdo drug,
njemu podoben, ki je tam dneve sedel in prosjachil.
- 9 Eni pravijo: On je.
Drugi pa: Ni, le podoben mu je.
On sam pravi: Jaz sem.
- 10 Potem pa so se eni le domislili, in njega vprashali:
Kako da so se tebi odprle oči?
- 11 Povedal jim je: O Jezusu, zemlji in blatu iz sline,
in pa to, da mu je rekel: Siloamu, pojdi, in umij se.
- 12 Chudili so se na obichajen nachin.

Takoj ga vprashajo: Kje je On?
Tega on ni vedel in rekel je jezno: Ne vem!

- 13 Peljejo ga k farizejem, tega, ki je bil nekaj slep.
- 14 Farizeji so ravnali malodane enako kot poprej sosedje in tisti, ki so ga poznali prej. Le da so najprej videli nekaj vech, to, da je bila sobota tisti dan, ko je Jezus naredil blato in mu mazal oči. Potem pa se je vse dogajalo domala enako kot zhe, le da so se sprashevalci zamenjali. Zaslisanje je bilo posebej natanchno. A kaj, ko se ljudje pri zaslisevanju ne slishijo. Siloamu je bil she posebej neprijeten za zaslishevalce, ker ni se vech bal, mochi nad njim farizeji niso imeli; in srchen, drzen je bil, na zaslisanju se je drzhal vida svojega.
- 9.15 Ko so ga vprashali farizeji: Kako si spregledal?
Je Siloamu rekel: Blato sem spral z oči, sedaj vidim.
- 17 Farizeji: Kaj pravish o njem, ki ti ji odprl oči?
Siloamu: Prerok je.
- 18 Verjeti Judje ravno tega niso smeli,
zato poklichejo she starshe njegove.
- 19 Farizeji: Je vash sin ta,
ki se je slep rodil,
kako da sedaj vidi?
- 20 Onadva: Veva, da je najin sin;
da se je slep rodil, veva.
- 21 Kako zdaj vidi, ne veva;
kdo mu je odprl oči, ne veva;
- 23 njega vprashajte. Sam naj govori o sebi.
- 22 Tako se zaslisanje ni moglo konchati.
Slisali se niso, videli se niso. Starshi njegovi so se bali;
izobchenje bi doletelo vsakogar, od Judov,
ki Njega bi priznal, da je: Kristus.
- 24 Drugich so poklicali, chloveka, ki bil je prej slep,
da slishijo ga pod prisego.
Farizeji: Daj Bogu chast! Nam oblast!
Mi vemo, da je ta chlovek, da je greshnik.
- 25 Siloamu: Jaz tega ne vem, vem samo, da sem bil slep
in da sedaj vidim.
- 26 Farizeji: Kaj ti je storil, kako ti je odprl oči?
- 27 Siloamu: To sem vam zhe povedal, tega nochete slishati;
bi mar vi radi to delali, bi bili radi Njegovi uchenci?

- 28 To je bilo preveč za njih; niso ga mogli več poslušati.
Ozmerjali so ga in vrgli ven.
A ni se še pustil kar tako odgnati Siloamu.
Farizeji so izgubili oblast nad seboj, krichali so:
Ti si učenec njegov!
Mi smo Mojzesovi učenci!
- 29 Mi vemo po Mojzesu, Mojzesu je govoril Bog;
ti: po tem, o katerem mi ne vemo niti, od kod je!
- 30 Sedaj jim je mozh segel v besedo:
To je res chudno, da ne veste, odkod je, ko jaz vem,
ki sem od rojstva slep.
- 9.31 Vemo, da Bog greshnikov ne sliši,
kdor Boga sliši, Njega sliši Bog.
- 32 She nikoli se ni slishalo, da bi spregledal slep,
od rojstva slep.
- 33 Ko bi On ne videl od Boga,
bi ne mogel nichesar storiti.
- 34 Farizeji: Ves si ti rojen v grehu,
nas bosh uchill!
Opsovali so ga še in vrgli so ga ven.
Sedaj se je Siloamu chudil bolj kot vidu:
pogumu svojemu. Tudi zaslischevalci so se chudili,
a chudili so se na obichajen nachin.
Nihche pa se ni chudil, kako da on sam sploh vidi;
in nihche ni sprevidel, da bi nekdo lahko bil poslan zato,
da bi drugi videli, vsaj vid svojih vidnih oči.
In od nekdaj je bilo tako, da so slepe, na tihem, v sebi,
prej zanichevali kot pomilovali.
- 35 Jezus je slishal, da tako hrabro in srchno se je drzhal
na zaslisanju Siloamu, da pahnili so ga od sebe, ga
vrgli ven.
Vzradostil se je, ne malo.
Poishche ga Jezus in vprasha: Verujesh ti
v Sinu Boga?
- 36 Siloamu: Gospod, kdo je on,
reci mi, da bi veroval vanj.
- 37 Jezus: Videl si ga, in s teboj govori, On je.
Bil si poslan, da drugi vidijo,
kolikor videti zmorejo;
in bil si poslan, da me vidish.
- 38 Siloamu: Verujem, Gospod,
o Gospod moj.

- 39 Jezus: Prishel sem na ta svet,
da spregledajo ti, ki ne vidijo,
tako je bilo moje poslanstvo,
taka je bila razsodba Njegova.
In dodal je she: In ti, ki vidijo,
da oslepe.
- 40 Ko to slishijo nekateri izmed farizejev,
ki so bili blizhe Njemu,
oneme od strahu.
Oni pa, ki bili so dlje;
in On njim ni bil blizu tako,
vprashajo ga: Ali smo tudi mi slepi?
- 9.41 Jezus: Ko bi bili slepi,
povsem slepi,
ne imeli bi greha;
vendar vi pravite: vidimo,
zven vashega glasu pravi to,
zato greh vash ostaja.
Uhencem svojim pa je she dejal:
Ko vidite slepega, ne sprashujte se,
je sam greshil, so greshili roditelji njegovi?
Vprashajte se raje: Je slepota poslanstvo poti,
je slepota greh,
je greh tema,
je greh zreti v temo,
je kaj strashnejshenga kot ne videti, ko videl bi lahko?
- 10.1 Resnichno, resnichno vam pravim:
Kdor ne gre skozi vrata v ovchji hlev,
ampak lazi drugod vanj,
je kakor tat in razbojnik.
- 2 Pastir ovac gre skozi vrata vanj.
Vratar mu vrata odpira,
ovce poslushajo njegov glas,
in svoje ovce pozna,
in kliche jih po njihovem imenu,
vodi jih na pasho.
- 4 Ko vse ovce svoje izpusti,
gre pred njimi,
in ovce gredo za njim,
ker poznajo glas njegov, v sebi.

5 A za tujim glasom ne gredo,
od njega bezhe,
ker prepoznajo glas tujcev.
6 To prispodobo je povedal Jezus,
uchencem svojim,
a oni niso razumeli,
kaj bi bilo to,
kar jim pravi.
7 Pa jim pove Jezus drugache:
Resnichno, resnichno vam pravim,
da sem vam jaz kot vrata ovcam.
8 Ti, ki so k vam prishli pred menoj,
so kot tatovi in razbojniki;
in ovce jih niso poslushale.
10.9 Jaz sem vrata;
kdor gre skozi mene vase,
bo velichan,
in bo hodil ven in v notranjost,
in najde pasho, ki jo ishche.
10 Tat z drugim namenom ne pride,
kot da krade in kolje in pokoncha zhivo;
jaz sem prishel, da pricham,
da zhive so, zhivljenje imajo,
da zhivljenja je obilo.
11 Jaz sem pastir dobrega,
in dobri pastir, ki da zhivljenje za ovce.
12 Najemnik pa, ki ni pastir,
ki mu ovce niso ljube,
ko volka vidi, da gre,
zapusti ovce, zbezhi;
da volk trga in razganja ovce,
13 on pa bezhi,
ker je najemnik,
najemnik ovac ne ljubi.
14 Jaz sem pastir dobrega,
svoje spoznam,
in moji spoznajo mene.
Jaz sem dobri pastir,
in poznam svoje ovce,
in moje ovce poznajo mene,
15 kakor mene Oche pozna in jaz Njega,
On ve, da zhivljenje svoje dam za vas.

- 16 Imam še drugih ovac, ki niso iz tega hleva,
tudi te moram voditi,
tudi one slišijo moj glas,
in isti je to glas,
in ena chreda ste,
istega pastirja.
- 17 Oče me ljubi, ker tako ljubim,
da dam zhivljenje svoje,
da bi zhivljenje obudil.
- 18 Nihče ne jemlje zhivljenja meni,
jaz ga dajem sam.
Oblast imam nad seboj,
da ga dajem,
in oblast imam sam,
da ga zopet vzamem.
Svoboda moja je to,
in zapoved je to,
ki prejel sem jo,
od Očeta svojega.
In Oče moj jo je prejel;
kot jaz sem jo prejel;
od Boga.
Svobodna volja je zapoved Boga;
svoboda je vrednota Bozhanska.
- 10.19 Judje so malo razumeli, le toliko,
da zopet nastane med njimi razpor.
In govorili so mnogi in mnogo so govorili,
bilo je tako, od vekomaj.
- 20 S svojim mnenjem so izstopali dvoji.
Eni, ki govorili so: Zlega duha ima v sebi in
ob pamet je, kaj ga poslušate!
- 21 Drugi pa: Take besede od obsedenca ne prihajajo,
ali more um omracheni slepcem odpreti oči?
In kot je to tako vedno bilo, teh bilo manj je,
in manj glasni so bili.
- 22 Na praznik posvetitve templja v Jeruzalemu
je bila zima.
- 23 Jezus se je sprehajal v templju, po lopi Salomonovi.
- 24 Obstopijo ga Judje in mu vele:
Doklej nas pustish v negotovosti?
Che si Kristus, povej nam naravnost, odkrito!

- 25 Jezus: Povedal sem vam, zhe tolikokrat sem vam povedal,
a zaman; vi ne vidite niti del, ki jih izpolnjujem
v imenu Ocheta svojega. Ta prichajo zame.
- 26 Vi nimate zaupanja, ker niste iz hleva mojih ovac.
- 27 Moje ovce poslušajo moj glas, vedo,
kdo jim govori in kdo od zunaj prishepetava;
za menoj hodijo,
moja pot je pot za njih,
da vidijo.
- 28 Jaz jim dajem večno zhivljenje,
nikdar se ne izgube, nikdar pogube,
nihche jih ne iztrga iz moje roke,
ne odvede jih s poti.
- 29 Oche moj, ki mi jih je dal, je vechji
od vsega, kar si vi lahko zamishljate,
nihche jih ne more iztrgati Njemu, Ochetu mojemu;
ne more jih iztrgati iz roke Boga Ocheta in mojega.
- 30 Jaz in Oche sva eno v Bogu.
- 10.31 In kako jih je to razjezilo;
zopet pograbijo vsak kamen svoj,
da bi ga kamenjali.
- 32 Ni se vznemiril, le vprasha jih:
Veliko del sem vam pokazal,
to so dela Ocheta mojega v meni;
za katero teh del me kamenjate?
- 33 Oni: za dobra dela te ne kamenjamo,
ampak za kleveto Boga,
ker se ti, ki si chlovek,
delash Boga.
- 34 Jezus: Kaj ni pisano v zakonu vashem:
"Jaz sem rekel, Bogovi ste."
- 35 Se more pismo ovrechi s kamenjem?
Morete ovrechi, da imenoval vas je: Bogove;
tiste, ki je beseda Bozhja v njih,
tiste, ki jo slishijo v sebi.
Boste to obsuli s kamenjem?
- 36 Zakaj potem meni, ki me je Oche posvetil
na svet vam poslal, pravite vi:
Preklinjash Boga;
ker sem rekel: Sin Bozhji sem!
- 37 Che ne delam del Ocheta svojega, mi verujete;
- 38 ko pa delam dela Njegova, mi ne verujete.

- Che meni ne verujete, vsaj delom mojim verujte:
morda spoznate, da je Oče v meni in jaz v Njem.
In morda spoznate, da na tej poti sem zato,
da bi videli, da Bogovi ste,
ker je Bog v vas, in vi v Bogu.
- 39 Zopet ga eni skushajo zgrabiti, prijeti ga,
a On se jim umakne iz rok.
Drugi ga skushajo razumeti,
tudi tem se izmakne iz rok,
ko so zhe mislili, da so ga razumeli;
a razumeti Njega ni mogoče,
za kaj vech pa she ni jim dopushchal njihov chas.
- 40 Zopet odide Jezus na ono stran Jordana,
reke ochishchenja velike,
na mesto, kjer je Janez krstil,
in je on mimo njega shel,
sedaj ostane On tu.
- 41 Prihajali so k Njemu drug za drugim,
mnogi so prishli,
govorili so:
Janez res ni storil nobenega chudezha,
a karkoli je storil,
je bilo tako resnichno in lepo.
Karkoli je Janez povedal o Njem,
je bilo vse resnichno,
Janez je videl Njegovo pot.
- 10.42 In mnogo njih je tu sprejelo vero vanj.
On pa je mislil Nanj,
On je mislil na Janezov dar,
mislil je nanj z zhalostjo dushe,
ranjene v njem.
- 11.1 V Betaniji je zbolel brat Marije, Martine sestre,
Lazar mu je bilo ime. Zelo je bil bolan, zbolel je
na smrt.
- 3 Sestri poshljeta sporo chilo Njemu: Gospod, glej, ta,
ki ga ti ljubish, je bolan, zelo.
- 4 Ko Jezus slishi to sporo chilo, reche: Ni to bolezen
za smrt njegovo,

ona je sporočilo Bozhje,
 za slavo Njegovo,
 ona je znamenje za Sinu Bozhjega,
 po njej oslavi Njega.
 5 Jezus je ljubil Marto in sestro Marijo in Lazarja,
 brata njunega.
 6 A nikamor ni shel in ni kazalo, da namerava iti k njim;
 tako je bilo dva dni.
 7 Ko drugi dan mine, pravi Jezus učenecem svojim: Pojdimo
 sedaj, v Judejo!
 8 Učenci: Rabi, ravnokar so te hoteli tam Judje
 s kamenjem posuti, menda ne pojdesh spet tja?
 9 Jezus: Kaj nima dan dvanajst ur?
 Če hodi kdo, ko mu je dan, se ne spotakne,
 luch tega sveta vidi.
 10 Če pa kdo hodi ponoči, spotakne se,
 luchti tega sveta ne vidi.
 11 Lazar, prijatelj nash, je zaspal;
 grem, da prebudim ga.
 12 Učenci: Gospod, če je zaspal, gotovo ozdravi.
 13 A niso govorili: On in učenci njegovi, o enako
 globokem spanju Lazarjevem.
 14 Jezus jim je moral razločno povedati: Lazar je umrl.
 11.15 In jaz se radostim tega, zaradi vas se radujem,
 da nisem bil tam, ko je umiral, morda boste tako videli;
 pojdimo k njemu sedaj!
 16 Tomazh, ki mu je bilo ime Dvojček, je bil najbolj pretresen;
 součenecem sočutno reče: Pojdimo she mi, da umremo z njim.
 17 Shtiri dni je lezhal zhe Lazar v zemlje grobu, ko je
 Jezus prishel k njemu.
 19 Mnogo Judov iz Jeruzalema je bilo tu, na trgu Betanije,
 da z Marto in Marijo zhalost dele, da jima sozhalje izreko,
 18 po odhodu Lazarja, brata njunega. In Betanija je bila
 tako blizu Jeruzalema.
 20 Marta je shla Jezusu nasproti, Marija je ostala doma,
 glas o njegovem prihodu nekam chudno jima je legel
 v dusho.
 21 Ko ga Marta srecha, ne upa si ga pogledati;
 zhalostno, a s senco ochitanja v glasu mu reče: Gospod,
 ko bi bil tu, brat moj ne bi umrl. In tako si je
 zhelel on, da bi bil ti ob njem. Prosi Boga zanj,
 22 vem, da kar prosish Boga, Bog tebi da.

- 23 Jezus: Ne zhaluj Marta; brat tvoj vstane.
24 Marta: Vem, vstane on poslednji dan, ob vstajenju,
ob prebujenju vseh, prebudi se tudi on.
25 Jezus: Ne, Marta. Brat tvoj se vrne v sedaj.
Prebujenje sem jaz in vstajenje zhivljenja v sedaj,
26 slednji dan jaz to sem. Kdor vidi moje zhivljenje,
ta vidi, da bom zhivel, cheprav umrem; in tako vsak,
ki vidi v sebi zhivljenje in veruje temu, kar vidi,
on ve, da zhivljenje nikoli ne umre, ono zhivi vechno.
Marta, mrtvih ni.
27 Marta: Gospod, verjamem ti, ti si Kristus, ti si
Sin Bozhji, ki je mogel priti na svet.
28 Marta teche k Mariji skrivaj, shepetaje pove ji,
da kliche jo On.
29 Marija tedaj hitro vstane, hiti k Njemu, ki je chakal jo.
30 She vedno ni hotel stopiti na trg v Betaniji Jezus.
31 Naglica njena pa je vzbudila radovednost tolazhnikov
med Judi, za njo gredo, hoteli so videti, kako bo jokala
ob grobu, tega zamuditi niso smeli.
32 Marija pade k nogam Jezusu in zhalost njena je bila
resnichno neustavljiva, bolj ihtela je kot govorila:
Gospod, ko bi bil tu, brat moj ne bi umrl.
Jezus, ko vidi bridkost njeno, z nje zmedenostjo
zaznamovano; in ko vidi, da prishli so za njo Judje,
da jokajo poleg; zgrozi se v duhu,
nekaj se prelomi v njem; potem pa
postane sam zhalosten, da komaj ubrani solz se,
sin chlovekov.
11.34 A kmalu se zbere in vprasha: Kam ste ga polozhili?
Oni: Pridi in poglej!
35 Tedaj se Jezus ni mogel vech ubraniti solz chloveka.
Jezus se razjoka. Jezus je jokal nad chlovekom.
In kako so si to razlagali prichujochi? Razlichno.
36 Eni njih, bolj med seboj: Glej, kako ga je ljubil!
37 Drugi pa: Ali ni mogel on, ki je slepemu ochi odprl,
storiti temu tako, da ne bi umrl?
38 Drugich se je Jezus zgrozil v sebi,
on slishi njih modrovanje,
On vidi v njih dushe.
Potem pride k zemlje grobu,
nje krstu.
Grob je bila votlina,

- kamen je lezhal na njej.
- 39 Ukazhe jim: Vzdignite kamen!
Marta: Gospod, saj zhe smrdi;
shtiri dni je zhe v grobu.
- 40 Jezus: Ali nochesh videti slave Bozhje, Marta?
Naj ne storim tega, kar rekel sem ti,
zaradi smradu ne?
Marta umolkne.
- 41 Sedaj odvalijo kamen groba.
Jezus povzdigne notranje oči k nebu,
glas svoj v molitev.
Slishali so ga, da je molil tiho,
tako: O, Oche, hvala ti, slishal si me.
- 42 Oprosti mi, vem, da me slishish vedno,
zaradi ljudstva, njih vere, sem govoril
glasno.
- 43 Potem je z mochnim glasom zaklical: Lazar,
pridi ven!
- 44 Mrtvec pride,
povezan na nogah in rokah,
s povoji, tremi,
z obrazom, v mrtvashki prt ovitim.
She enkrat jim ukazhe:
Razvezhite ga,
pustite ga, da odide,
ne zadržujte ga,
pri zemlje grobu.
- 45 Tedaj je veliko njih Judov,
ki so bili prishli k Martji,
da vidijo pogreb navadni,
videlo za njih chudezh najvechji:
Ta chlovek je premagal smrt.
In veliko izmed njih je
sprejelo vero vanj.
- 11.46 A nekaj njih je pohitelo k farizejem
z ovadbo svezho.
- 47 Ko vishji so duhovni in farizeji vishji
zvedeli za ta chudezh;
jih zgrabi panichni strah.
Sedaj shlo je za res,
za njih moch, njih oblast.

Nemudoma sklichejo veliki zbor,
razpravljajo tako:
48 Kaj ta chlovek dela?
Sedaj zhe mrtve prebuja?
Kaj naj storimo?
Samo she malo ga pustimo,
in kdo nam bo she veroval?
Nam sploh she kdo verjame?
Rimljani pridejo z vojsko vso,
vse nam vzamejo,
zemljo in ljudstvo.
49 Le eden njih, Kajfa;
to leto nesrečno,
bil izvoljen je
za duhovna velikega;
je govoril drugache,
takole:
Vi nichesar ne veste!
50 In tudi premishljujete ne veliko;
sicer vedeli bi, da bolje je za vas,
che se ta chlovek zhrtvuje za vas;
che umre on za ljudstvo,
ves narod ne pogine.
51 A to ni rekel kar tako,
tega spontano ni izrekel,
sam iz sebe.
Bila je to prerokba njegova,
ki jo izrekel je za to leto,
ker veliki duhoven je bil ta,
ki je prerokbo uradno izrekel;
tako se je glasila:
52 Jezus bo umrl za narod;
in ne samo za ta narod,
ampak za vse narode,
razkropljene otroke Bozhje;
On jih: zbere v eno.
Vsak narod je individualnost zase,
nobeden njih izven Boga ni,
eno je z Njim.
Niti ga niso do konca poslushali,
njegove prerokbe niso jemali prevech resno;
imeli so opravek pomembnejshi.

- 11.53 Od tega dne se vsak dan sestajajo,
da se posvetujejo o vsem, predvsem
pa o tem, kako bi ga chim prej
zavratno umorili.
- 57 Uradno so izdali zanj zaporno povelje,
in Jezus je bil izobčen,
kot javna oseba iznichen.
- 54 Jezus ni vech hodil javno med Jude,
umaknil se je z uhcenci odtod v Efraim,
mesto blizu pushchave.
- 55 Bila pa je blizu Velika noch Judov.
-
- 12.1 Shest dni pred Veliko nochjo se Jezus vrne,
v Betanijo.
Tista drobna znamenja, znanilci dogodkov pomembnih,
ki jih chlovek navadno ne vidi,
che vidi jih, pa le megleno se spominja, da jih je zhe videl,
so se Njemu jasno kazala, drugo za drugim.
- 2 Ob vecherji pri Lazarju, je bilo prvo;
Marta mu je stregla, Lazar pa je bil med temi, ki
so sedeli za mizo z njim; to je zhe videl.
- 3 Marija je vzela libro nardovega mazila, pravega in
dragocenega, pomazili noge Jezusove, otre mu jih
z lasmi svojimi: in hisha se je napolnila z duhom
mazila nardovega, polna je bila njegovega duha.
- 4 Juda Simona Ishkariota pa si ni mogel kaj,
da ne bi negodoval:
- 5 Zakaj se ni raje prodalo to mazilo za tristo denarjev,
in dalo ubogim.
- 7 Jezus: Pusti jo; za dan pogreba mojega ga je hranila.
- 8 Vsak trenutek imate uboge pri sebi, a mene nimate
nikdar.
- 12.9 Ljudstvo je trumoma prihajalo, pa ne samo zaradi
Jezusa, tudi zaradi Lazarja, da bi videli tega,
ki On ga je od mrtvih prebudil.
- 10 Vishji duhovni so poslali oglednike, posvetovali so se
zhe, da bi tudi Lazarja umorili; ker uradno je on mrtev,
po zemlji tak ne bi smel hoditi.
- 11 Lazar je bil poleg tega she zhiv dokaz mochi Jezusove,
in kar je bilo she bolj hudo, nemochi njihove;
in mnogo preprostih iz ljudstva Judov je sprejelo vero

v Jezusa prav zavoljo Lazarja. Tako so porochali sli.
12 Mnozhica je bila zhe ogromna, prishli so na praznik,
sedaj pa so zvedeli she to, da gre Jezus v Jeruzalem.
13 In vzeli so palmove veje in naproti mu gredo;
in vzklikajo: Hosana!
Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!
Kralj Izraelov!

14 In potem se je zgodila she vrsta drugih znamenj,
ki jih je on zhe videl, nekatera njih bila so opisana
v pismu.
Pripeljejo mu oslicha in sede nanj, prvi.
15 "Ne boj se, hchi Sionska!
Glej, kralj tvoj gre,
sedech na zhrebetu oslichjem."
17 Ljudstvo je bilo z njim,
in ljudstvo je prichevalo o njem,
ki je mrtvega obudil v imenu Njegovem.
16 Tega ucheni njegovi sprva niso razumeli,
a ko je bil Jezus slavljen s slavo najvishjo,
tedaj so se spomnili,
da to je bilo pisano o njem, tisoeh let,
da to se je moralo zgoditi.
19 Da bi ga farizeji sedaj prijeli ali zavratno umorili,
to sedaj ni bilo vech mogoche.
Veshchi posla svojega reko:
Vidite, sedaj nich ne opravite!
Glejte, ves svet dere za njim!
20 Tudi Grki so zhe bili tu, med romarji,
ki so prishli, da bi molili za praznik.
21 In oni so hoteli videti Jezusa (ne Davida);
k Filipu iz Betsaide Galilejske previdno pristopijo
in mu rechejo: Gospod, Jezusa bi radi videli.
(David je poravnal pot svoj.)
22 Filip je slutil zlo, k Jezusu se ni upal;
shel je k Andreju.
Andreju pa se ni zgodilo nich.
Tedaj shele si Andrej in Filip upata k Jezusu
s sporočilom skrivnostnim.
Ko mu uchenca izpovesta sum svoj, obup njun;
je vedel. Sedaj je vedel z gotovostjo sebe.

12.23 Reche jima: Prishla je ura,
da bi bil oslavljen sin chlovekov v Sinu chloveka.

24 Resnichno, resnichno vam pravim:
Pshenichno zrno, che pade v zemljo in ne umre,
ostane samo;
che pa umre, obrodi
veliko sadu.

Sochen je sad Njegov in veter,
veter ga ziblje kot v sanjah,
prebuja se on sam,
da bil bi z Njim,
On ni vech sam, le On ni,
On ves je, ki je bil in ki bode.

25 Kdor svojo dusho ljubi,
jo hrani za vечно zhivljenje;
a kdor sovrazhi svojo dusho,
zhe na tem svetu jo izgubi, potemni;
a kdor res resnichno ljubi,
ne ljubi on za svet.

Rekel je veliko, razumeli ga niso,
vsak njih je razumel drugache.
Eni so razumeli, da rekel je:
Kdor ima rad svoje zhivljenje,
ga bo izgubil;
kdor pa svoje zhivljenje na tem svetu sovrazhi,
ga bo ohranil za vечно zhivljenje.
Drugi so doumeli, da rekel je:
Kdor ljubi dusho svojo, jo izgubi;
a kdor sovrazhi dusho svojo na tem svetu,
ta jo ohrani za vечно zhivljenje.
Tretji so umeli, da je rekel:
Kdor ljubi dusho svojo, na tem svetu,
jo izgubi;
ne hrani je za zhivljenje vечно,
on hrani jo za svet.
Ko ne ljubi dushe svoje na tem svetu,
hrani jo za zhivljenje vечно.
Ujeta dusha v svetu
ostane sama,
ona sama hrepeni

po svobodi sebe,
zhivljenju vechnem.
Pa ni rekel ne tako ne drugache,
On vsakomur v njih je govoril sočasno.
Tako, kot je mogel, je vsakdo v njih slishal besede
z ushesi svojimi;
videl priliko
z ochmi svojimi.
A eno je gotovo:
cheprav drugache jim je zvenel zven besede mochi,
cheprav drugache so videle njih duhovne ochi,
srce je njegovo ljubilo,
srce je govorilo:

- 12.26 Che kdo vas hoche biti zvest sebi,
naj gre za menoj;
po poti moji,
ki sem jo prehodil zanj,
da videl bo;
kjer sem sedaj jaz,
tam bo tudi on,
tudi njegova ura pride;
che bo zvest zgledu mojemu,
sebi bo zvest, sebstvu sebe;
che bo zvest sebi,
tudi njega pochasti Oche.
- 27 Sedaj je dusha moja zhalostna,
in kaj hochem rechi?
Oche, reshi me iz te ure!
Toda ne,
Saj zato sem prishel,
tako dolga je bila pot,
da prishel sem do tod,
v to uro.
Le she malo pa bi izrekel molitev zadnjo:
O Bog, reshi me iz te lupine!
In vse bi bilo zaman,
vsa pot bi bila zaman.
- 28 In izrekel je molitev:
O Oche, oslavi Sebe,
oslavi ime svoje,
oslavi ti Bozhanskost svojo.

Tedaj se oglasi glas, globok,
iz najgloblje notranjosti:
Oslavil sem ga,
oslavljam ga,
in zopet ga oslavim.

- 12.29 Ljudje, ki so stali blizu,
a ne Njemu dovolj blizu,
so slishali ga kot grmenje.
Drugi so slishali,
da mu je angel govoril.
- 30 Beroch njih misli, reče jim On:
ne zaradi mene, zaradi sebe ste slishali
ta Glas.
Jaz slishim ga vedno,
kot slishi On mene.
- 31 Zdaj je sodba tega sveta,
zdaj bo vojvoda vojska nad vojskami,
vojvoda tega sveta, vrzhen ven,
s tega sveta.
- 32 In ko zapustim vas,
vas vabim, k sebi.
- 33 Zhalost prezhame dusho njegovo.
To jim je rekel, da bi doumeli
smrt njegovo:
kaj ona je,
zakaj mu je umreti treba,
kako bo umrl.
- 34 Pa ga niso razumeli.
- 35 In zopet, nevemkolikich zhe, jim pravi:
She malo je luch pred vami;
hodite k svetlobi, dokler jo vidite v sebi,
ko vas objame tema, svet senc,
ne vidite svetlobe, ne poti svoje.
- 36 Dokler imate Luch, imate upanje,
ne opustite ga, da ne postanete to, kar niste;
sinovi luchni ste, ne teme.
In zopet prezhame zhalost dusho njegovo.
Videl ga ni, in slishal ga ni, nihche;
nihche ni zmogel videti dushe Njegove;
le eden, ki ga je res resnichno: ljubil.

37 Zhalost preveva Njemu duha,
vsi chudezhi, vsa dela njegova,
je bilo vse to zaman?

12.38 Izpolniti se mora prerokba preroka Izaije;
dete zadnje Njegovo, smisel njegov:
“Gospod, kdo je veroval nashemu porochilu?
In bolechina rane njegove, komu se je razodela?”

40 “Oslepil jim je oči in zakrknil jim je srce,
da ne bi z ochmi videli, in s srcem umeli,
in jaz bi jih ozdravil.”
Z duhovnimi ochmi niso gledali,
svoj notranji glas niso poslushali,
s srcem niso umeli,
iz sebe lupine niso stopili;
kdo naj razsvetlil bi Um njihov?

41 Tako nekako je govoril prerok Izaija, ko je videl:
slavo Njegovo, in je govoril o Njem.

42 Vendar mnogi med njimi, tudi mnogi izmed prvakov,
so v sebi verovali vanj;
a ko so tehtali slavo Boga
s slavo pri ljudeh,
odtehta slednja vech,
bila jim je blizhe;
bil pa je tu she strah njihov,
da jih javno ne izobchijo, iz shodnic.

43 Rekli bi lahko, da so ljubili slavo pri ljudeh,
veliko bolj kot slavo pri Bogu.

44 Njih misli je bral Jezus,
zakliche jim: Kdor veruje v mene,
veruje ne v mene,
ampak v poslanstvo moje.

45 In kdor vidi vame,
vidi, kdo me je poslal.

46 Jaz Luch sem!
Prishel sem na svet,
da ne ostane nihche v temi;
kdor veruje, v Luch v meni,
v sebi veruje.

47 In, che kdo slishi moje besede,
a jih ne more sprejeti,
ga jaz ne obsojam,

- zato: ker nisem prishel na vash svet,
da bi sodil po duhu shibkim;
prishel sem, da dvignem vash svet,
ga v duhu velicham.
- 48 Kdor zanichuje me, ne sprejema mojih besed,
ima svojega sodnika, v njem je.
Ena je beseda, ki sem jo govoril,
ona ga bo sodila, njegov slednji dan.
- 12.49 Govoril sem iz sebe, a nisem govoril sam.
- 50 Neumrljivost dushe, nje večno zhivljenje,
ni moja zapoved, ona govori: sama za sebe.
In izpolnil je Jezus prerokbo sebe:
Njegov glas je bil: "Glas vpijočega v pushchavi".
O pushchava, jaz nisem mogel v tvoje srce.
- 13.1 On je sedaj vedel, z gotovostjo sebe, za svojo zadnjo
jed, bilo je to pred praznikom velikonočnim, ko uzhil je
zadnjo večerjo z njimi.
Vedel je, da prishel je njegov dan;
vedel je, da se sedaj poslavlja od njih, ki jih je ljubil;
vedel je, da je sedaj pred zadnjo preizkushnjo svoje
ljubezni.
Bo mogel ljubiti izdajalca svojega, v sebi;
bo mogel ljubiti do konca?
Tega ni vedel z enako gotovostjo, ker je
vedel, da zhrtvoval ga je, On sam.
- 2 On sam je bil, ki je dal Simonovemu Ishkarjotu zlo
izdajstva v srce njegovo.
Bo mogel ljubiti do konca bistvo svoje?
- 3 Vedel je, da je prishel zato, da sedaj pojde do konca;
in vedel je, da mu je On dal milost preizkushnje.
Jezus vstane, vedoch, da mu je Oche dal vse v roke,
da sedaj lahko gre k Bogu, ves.
- 4 Vstal je od večerje in slekel vse;
da gre chist, nezakrit tja, od koder je izshel.
- 5 Opashe sebe s prtom zadnje večerje;
in umiva noge uchencem;
brishe jih s prtom zadnje večerje,
da le on bi opasan bil z njim.
Ko storil bo tako vsem uchencem svojim,
ponizhal se njim,

- bil je v ponizhnosti zgled jim;
ker tudi v bivanju višjem ta krepost ni vsa chista,
nikoli do konca;
prevech jo je zhelel.
- 6 Ko pride do Simona Petra, tega Simon ni mogel
pustiti.
Simon Peter: Gospod, ti mi bosh umival noge?
- 13.7 Jezus: To, kar sedaj jaz delam, ti sedaj ne vidish,
a videl bosh.
- 8 Simon Peter: Ne, tega ne, na veke ne.
Na vechnost bi prisegel Peter, da noche;
vsaj ponizhanja njega pred njim ne.
- 9 In prosi ga Simon Peter, da mu umije vse telo:
roke, glavo, telo; le nog ne, le nog samih ne!
- 10 Pove mu Jezus:
Voda chisti, ochisti vse,
voda je kot chistost sama.
A bolj chista je voda, ki je ti ne vidish,
ona chisti ti dusho.
Voda, ki perem ti noge z njo,
ta chisti dusho mojo.
Mi bosh odrekel to?
Kaj ni to dolg in delezh tvoj?
Kdor je bil v vodi res ochishchen,
v kopeli ochishchenja chist,
je resnichno ochishchen,
ves je chist;
ne potrebuje,
da samo noge umije,
ki prah napuha neskromnosti nosijo,
po stopnicah se vzpenjajo,
navzgor hite;
in hodijo po tem, kar ne vidijo;
in kar ne vidijo, teptajo.
Z ochishchenjem lahko si ves chist,
a to ti je mogočnost samo.
Vi ste chisti, a ne vsi.
Naj ne misli tako nihche,
da je za vechnost chist.
Nihche ni ves chist,

a zato naj ne misli,
vsi smo nechisti;
niste vsi enako nechisti,
tudi jaz nisem ves nechist.

11 On je poznal sebe,
in izdajalca sebe,
in izdajalca svojega, v sebi.

12 Umil jim je noge,
oblekel oblachilo svoje,
sedel za mizo in vprashal jih:
Sploh veste, kaj sem vam govoril?
Ne veste, a vedeli boste.

13.13 Imenujete me: Uchitelj in Gospod;
in prav pravite, ker to tudi sem,
a nisem samo to.

14 Che sem vam jaz, Gospod, Uchenik, umil noge;
jih boste tudi vi drug drugemu umivali.

15 Dal sem vam zgled, sebe v vpogled, da se tudi
vi ochistite; in dal sem vam vpogled v nas.

16 Resnichno, resnichno vam pravim:
Hlapec ni vechji od gospodarja svojega.
A najprej mora biti prvo resnichno, da je lahko
drugo dvakrat resnichno.

Poslanec ni boljshi od Njega, ki ga je poslal.

17 Che to veste, blagor vam, ki delate tako,
presegli boste svobodo svojo.

18 Ne govorim vsem v vas enako,
pa vendar govorim vsem:

Jaz vem, katerega izmed vas sem izvolil,
in vem, katerega v vas sem izvolil.

Vem, kdo bo prvi, in kdo bo drugi v vas;

in vem, kdo prvi in kdo drugi med vami.

Vem, kako kdo od vas pride najdlje,
po poti svoji.

Zato pravim sedaj: Pismo se mora izpolniti:

“Ta, ki je z menoj kruh, je vzdignil
peto svojo zoper mene.”

19 Zhe sedaj vam to pravim, preden se je zgodilo,
da boste vedeli, ko se zgodi, da sem jaz ta,
ki ga je poslal;

- 20 in ta, ki sprejme mene, me sprejme takega, kot me je
On poslal; in sprejme Njega, ki me je poslal.
- 21 Ko jim je to povedal, se je razzhalostil Jezus,
videl je, da tega ne umejo,
potem pa je zatrdil tako:
Resnično vam pravim, da me eden izmed vas izda.
Res resnično me izda eden od treh v vas,
iz trojnosti vashe izda me, zataji;
in eden bo prvi; ko bo to storil,
boste storili to she vsi drugi, nekateri vechkrat;
da videli bi. Che to veste, blagor vam, ki to delate,
ker presegli ste sebe.
Che nekdo izda,
izda ljubezen tvojo, in svojo;
je to, kot bi dvakrat umrl,
kot da bi ti umrl v njem, on v tebi;
je kakor da bi ljubezen umrla dvakrat resnično;
ljubezen umira v njem in v tebi,
lochi se ljubezen iz Njega.
Bolj ko jim je pravil, bolj zhalostil se je v duhu
resnično.
Niso razumeli, moral jim je govoriti s telesom,
z usti chloveka sinu:
Zgoditi se mora, kar se je zhe zgodilo;
tega vi she ne vidite, a videli boste, ko zgodi se.
To storil sem jaz; in kdor me takega sprejme,
me resnično sprejme,
in sprejme Ocheta, ki me je poslal.
“Ta, ki je z menoj kruh, je dvignil peto svojo
zoper mene”; a on je moral to storiti, ker storil je to
zhe poprej, she preden se je zgodilo, tako bi vi rekli.
On bo prvi, ki bo to storil, tako she vsi drugi za njim.
- 13.22 In res se ucheni njegovi sedaj spogledajo med seboj,
premishljujoch, kdo je zdaj ta, o katerem pravi?
Vase se ne zagledajo.
- 23 Slonel pa je za mizo, v narochju Jezusovem,
eden uchencev njegovih, ki ga je Jezus najbolj ljubil;
bil mu je on blizu ves.
- 24 Simon Peter namigujocho z vprashanjem mu reche:
ti nam povej, kdo je, o katerem pravi?

- 25 Sum ljubezni zelen je po barvi, kot senca jo spremlja;
tako mu reče učenec, ki ga je Jezus ljubil,
nasloni se Njemu na srce;
in bil je, kar je resnično bil, in nichesar vech mu ni
bilo treba rechi;
pa vseeno odgovori Simonu Petru: Le On je, ki nam pove,
kdo mogel bi biti ta jaz.
In she Njemu: Gospod, kdo je?
- 26 Jezus omochi grizhljaj svoj, odgovori: Ta je, ki mu ga podam.
Podal ga je Judu Simonovemu Ishkarjotu.
- 27 Grenak je bil grizhljaj Juda Simonovega Ishkarjota;
ko poje ta grizhljaj, telo njegovo;
Juda v Judu postal je teman, simbol angelu teme.
Bil je izbran, da bo izdal.
In Juda je izdal Njega trikrat resnično, izdal ga je ves.
Izdala ga je usoda njegova,
v duhu svojem ga je izdal,
Angel teme je bil, ko izdal je Njega;
in vladal mu bo.
Vladal bo v lazhi in tajno,
z zaroto zahrbtno,
z izdajo vzvisheno;
na ovadbi vsakogar po vsakem bo vladal,
she dolgo.
Zhalostna in dolga je zgodba Jude,
zato mu je rekel Jezus she:
Kar delash stori hitro.
- 13.28 Nihche od sedechih za mizo, ni ga razumel.
Sprashevali so: Chemu rekel je to?
Le on, ki slonel je na prsiah Njegovih, je
videl veliko.
- 29 Nekateri od uchencev so namrech mislili,
ker je Juda moshnjo imel, da mu Jezus pravi:
Nakupi, kar nam je treba za praznik;
in res je bilo za praznik mnogo tega potrebno,
da praznik bi bil to, kar postal je.
Drugi pa so razumeli tako: da je Juda izdal,
ker se zaljubil je v denar, ker denar je povzdignil
v ljubezen svojo;
kaj ni v resnici Juda tako sam izbral, a zhe prej,
ko je she mogel izbirati?

- Potem pa mu ni bilo vech mogoche izbirati, ker bilo je zhe izbrano, v mochi njegovi, to ni bilo vech;
ko izbral ga je On za vojvodo tega sveta.
Nekateri pa so videli chisto od drugod:
da naj Juda kaj ubogim da;
in kaj je bilo po duhu ubogim bolj treba kot to:
da videli bi, kaj izdaja v resnici resnichno je,
in komu sluzhi?
- 30 Juda, ko svoj grizhljaj je pouznil, odide takoj,
bila je noch teme, ta vecher.
Sedaj so nekateri od uchencev mislili,
ker je Juda z moshnjo odshel, da premagan po mamonu gre;
in res je skrbel za nih, da njim ni bilo treba,
kaj res ni najtezhje biti v srcu chist,
che skrb imash neprestano za denar, ki visi ti
okoli vratu, na prsih tvojih je moshnja?
Bila je ta dan res temna noch;
in tezhko bi bilo videti vse.
A eden med njimi je videl she dosti vech.
Njemu je dal videnje On,
da gledal je s srcem chisto.
Videl je vech, kot lahko je sporočil.
In kako bi kdo lahko sporočil vse, kar je videl?
Tega ne more nihche, tega ni mogel she nihche,
nihche ni videl Vsega.
In kako bi smel sporočiti vech, kot je hotel On?
Bila pa je noch, dalech je bilo jutro za njih,
in prvi, ki bil je izvoljen, je zhe odshel.
On pa zhe, ko jim je to pravil,
razzhalostil se je v duhu,
ker je vedel, da ne bodo razumeli;
moral jim bo zopet govoriti s telesom,
z usti sinu chloveka:
- 13.31 Sedaj je sin chlovekov oslavljen;
Bog je oslavljen v njem!
- 32 In che je Bog oslavljen v njem,
ki sam ga je izvolil za izdajo sebe,
ga tudi Bog oslavi v Sebi,
oslavi ga neizmerno.
- 33 She malo sem z vami, otrochichi moji,
a ker ne morete z mano, cheprav dalech morete,

- lahko rechem sedaj tudi vam:
- 34 Najdlje boste prishli z ljubeznijo v sebi, v srcu svojem.
Resnično vam pravim, tako pridete daleč:
ljubite se med seboj,
ljubite sklad treh v sebi,
ljubite se, kakor sem jaz vas ljubil v sebi;
ljubite se iz vsega srca svojega.
- 35 Drugi v vas spozna se po tem, da ljubi,
in po ljubezni spoznate se, in sebe spoznate,
da ljubite v sebi vsi.
Svet vas spozna po tem, da ste učeneci moji,
da res resnično ljubite, da drug drugega ljubite.
Kot duhovno oko lahko vidi svoje oko:
kot oko tujca, ki ne vidi;
tako duhovno srce lahko chuti svoje srce:
kot srce tuje, ki ne ljubi.
Le ljubezen duhovna, resnično resnična
lahko sluti ljubezen bozhansko.
- 36 Simon Peter: Gospod, kam gresh?
Jezus: Tja, kamor grem, zdaj she ne moresh za menoj;
pozneje da, pozneje pojdesh za menoj.
- 13.37 Peter: Gospod, zakaj ne morem sedaj za teboj?
Obupan je bil Peter,
v obupu svojem iskren,
on joche in prosi: Ne hodi!
Zhivljenje svoje dam zate.
- 38 On ga zhalostno pogleda, potem mu reche sochutno:
Zhivljenje svoje bi dal zame?
A ko bi to storil sedaj, izbral bi lazhjo pot, Peter.
She najprej bosh izdal ljubezen svojo,
prelahko jo izrekash, zato zatajil jo bosh v sebi;
in videl bosh bolechino svojo, ko storil bosh to:
Trikrat v sebi bosh zatajil ljubezen svojo.
Resnično res, rad sem imel to prostodushnost tvojo.
- 14.1 Ne bodi vam srce plashno.
Verujte v Boga,
v duha mojega,
v mene verujte.
- 2 V Svetu Boga mojega Ocheta

- je veliko prebivalishch,
razsežnost njih je:
neizmerna.
Che bi ne bila,
bi vam tega ne govoril,
ne mogel bi vam rechi,
da grem pripravljat vam:
razsežnost prostora!
- 3 In ko odidem,
pripravim vam prostor tu,
ker malo je prostora v vas chasu,
kot da bi vam ga:
primanjkovalo.
A tudi vi boste tam,
kjer sem zdaj jaz.
In zopet pridem,
in vas vabim:
s seboj.
- 4 In kam jaz grem,
to veste,
in tudi pot:
viste.
- 5 A oni niso vedeli,
niso mu chisto
verjeli.
Najmanj med njimi
mu verjel je
dvomljivec Tomazh.
Tomazh mu zato reche:
Vojvoda, Gospod,
ne vemo, kam gresh,
kako moremo vedeti za pot?
- 14.6 Jezus: Jaz sem pot,
in resnica,
in zhivljenje;
moj jaz je ta pot,
in nihche ne pride k Bogu drugache,
kot po sebi.
- 7 Ko bi mene poznali,
ko bi poznali Ocheta mojega duha v meni,
Boga bi poznali po meni v sebi.
In od zdaj ga poznate in videli ste:

Njega v meni.
 8 Filip: Pokazhi nam Ocheta, Gospod,
 in zadoshchalo nam bo.
 9 Jezus: Toliko chasa sem z vami,
 in nisi me spoznal, Filip?
 Kdor je mene videl,
 je videl Ocheta v meni.
 10 Kaj ne vidish, da sem jaz v Njem,
 in On v meni?
 Besede, ki vam jih pravim, ne govorim sam,
 kot vidish ti.
 On jih govori v meni,
 On je glas, ki prebiva v meni,
 On je ta, ki vrshi dejanja svoja.
 11 Jaz sem v Bogu,
 in Bog je v meni.
 Che tega ne vidite,
 vsaj dela njegova vidite.
 Chemu sem izvrшил jih toliko,
 del Njegovih?
 12 In kdor od vas bo
 resnichno res videl vame,
 bo delal dela kot jaz, in vechja,
 in jaz bom delal dejanja v njem,
 ker jaz grem k Ochetu.
 13 In kar boste res resnichno prosili,
 globoko v sebi, iz sebe,
 v imenu mojem, to storim;
 14.14 jaz to storim,
 da oslavim Ocheta v Sinu.
 15 Che me resnichno, resnichno ljubite,
 boste nashli pot svojo,
 k svetlobi sebe, dushe svoje.
 16 Najprej pa za pot vam izprosim:
 poslanca drugega, ki bo z vami vечно,
 in vechnost v vas bo.
 17 Duha resnice
 svet ne more sprejeti,
 ker ga ne vidi,
 v sebi ga ne spozna;
 vi ga poznate,
 pri vas prebiva,

- v vas je.
- 18 Ne pustim vas zbeganih,
pridem k vam.
- 19 She malo in svet me
ne bo vech videl,
a vi me boste videli;
ker jaz to sem, ki zhivi,
tako da boste vi videli,
da boste tudi vi zhiveli:
neslishno, nevidno
za ta svet.
- 20 Ta dan spoznate,
da sem jaz v Ochetu Svojem,
in vi v meni,
jaz v vas;
moj najgloblji,
najbolj oddaljeni,
za svet najmanj vidni:
jaz.
- 21 Kdor ima vrednote moje,
in one ga vodiyo,
on je ta,
ki me ljubi;
kdor pa mene ljubi,
ga bo ljubil Oche moj,
in jaz ga bom ljubil,
in mu razodenem:
Sebe.
- 22 Vprasha ga Juda ne Ishkarjot:
Gospod, kaj se je zgodilo,
da hochesh sebe razodeti nam,
ne svetu?
- 14.23 Jezus: Che me kdo ljubi,
ste to vi,
in ne svet.
Svet mene ne ljubi,
svet ne ljubi,
in che kdo na svetu res ljubi,
ste to vi,
in ne svet.
Kdor pa mene tako ljubi,

ga ljubi On,
in jaz ga bom ljubil,
in razodenem mu sebe;
morem to bolj kot z ljubeznijo?
Ljubezen svojo mu razodenem,
in razodenem ljubezen samo,
ker bivanje njeno
neizmerno je,
pri Njem je.
24 Kdor ne ljubi,
ne more po tej poti,
in ta pot ni moja samo,
je pot Njegova,
ki poslal me je
na pot.
25 To sem vam govoril ves chas,
ko sem z vami,
le malo tega ste spoznali.
26 Poslanec, Glasnik je Svetli Duh,
k vam ga pošlje Oche,
s sporočilom mojim bo,
uchil vas bo.
Uchil vas bo vsega, kar zhe veste,
a ne morete verjeti, v sebi,
sebe niste gotovi!
27 Mir vam zapushcham,
mir svoj vam dajem;
ne dajem vam jaz,
kar daje vam svet.
Ne bodi srce vam plashno, bojeche.
30 Grem,
a zopet pridem,
takshni kot ste,
tezhko bi me spoznali.
A spoznali me boste,
ko zgodi se,
da boste globoko verovali v sebi,
iz sebe.
Ko bi me res resnichno ljubili sedaj,
veselili bi se, da grem
k Ochetu.
On je neizmerno vechji od mene,

- taka je ljubezen Njegova.
14.29 Che ne,
che tako se zgodi;
vam to pravim,
31 da svet spozna,
da ljubim Očeta.
Kakor me je On razsvetlil,
tako delam.
30 Ne bom vam vech govoril.
Tod vlada:
vojvoda tega sveta,
a na meni on nima sadu;
sedaj prihaja:
vojvoda tega sveta.
31 Vstanite!
Pojdite od tod!
- 15.1 Jaz sem trta, in Oche moj je vinogradnik.
2 Vsako mladiko na meni, ki sadu ne rodi, odrezhe;
in vsako, ki rodi sad, ochisti, da mu rodi vechji sad.
3 Kolikor ste chisti, vi chisti ste, zaradi besede moje,
ki sem vam jo govoril.
4 Ostanite v meni, le tako sem lahko jaz v vas,
moj jaz lahko vas objame.
Kakor mladika sama od sebe ne more roditi sadu,
che ne ostane na trti:
tako tudi vi ne, che ne ostanete v meni.
- 15.5 Jaz sem trta, vi mladike, Oche moj je vinogradnik.
In vi boste trta, vashi uchenci mladike, Oche ostane isti;
vinograd pa lepshi, bogatejsi, sonca dovolj je za vse.
6 Lahko pa ne ostanete v meni, tudi v tem ste svobodni;
nekaj mladik se vedno posushi: tako to mora biti;
da zhrtveni ogenj jih ochisti, ochisti vinograd, ga lochi
od gozda, ker v njem je vinograd.
15.7 Che pa ostanete v meni, vedite, da ste ostali po svoji
volji; karkoli prosite, se vam zgodi, ker jaz sem ta,
ki je prosil v vas, besede so moje, ki ostanejo v vas.
8 Oche shiri slavo, da obrodi neizmeren sad ljubezni,
taka je njegova slava, tako boste vi v njej.
9 Kakor je On mene ljubil, sem jaz ljubil vas:

- ostanite v tej ljubezni moji.
- 10 In z vsako vrednoto tako je, vsaka se dviga,
dokler Njega ne dosezhe in ostane v Njem.
- 11 To sem vam povedal, da moja radost ostane v vas
in se vasha radost dopolni.
- 12 Moja pot je bila ta, da sem vas ljubil, moj jaz
vas je ljubil; dopolnite tudi vi radost drugim.
- 13 Vechje vrednote od te nihche nima: da mogel bi dati zanjo
zhivljenje svoje za prijatelje svoje, luch svojo za druge.
- 14 Vi ste prijatelji moji, che greste po poti ljubezni moje.
- 15 Ne imenujem vas vech hlapce, ne ovchice moje;
ker ne hlapec, ne ovchica ne vesta, kaj dela ta,
ki ju vodi.
- Imenoval sem vas prijatelje, sebi enake, ker sem vam
povedal vse, kar sem dobil za pot od Ocheta svojega.
- 16 Niste izvolili vi mene, jaz sem izvolil vas.
Nisem izvolil jaz sebe, On je izvolil mene.
Vse vrednote boste v sebi dosegli, v sebi preseegli,
che boste prosili Njega, v imenu mojem iz vas samih,
iz sebe.
- Ljubite v sebi, da se boste ljubili med seboj.
- 17 To vam pravim, ker ste shibki, in ker je ljubezen vasha
pot, pot za vas je, edino njo vidite.
- 18 Ko vas svet sovrazhi, vedite, da je mene sovrazhil bolj;
ko bi me ne sovrazhil tako, kako bi vi videli ljubezen
tako, kot ona je?
- Ona je po sebi, iz sebe je, a okoli nje je sovrashtvo.
- 19 Ko bi bili njim enaki, pa niste; ker jaz sem vas izbral
od sveta, bi ljubili kot oni, in sovrazhili kot oni;
a tega ne morete vech, v tem je vasha ljubezen vech,
v tem je nje moch. Che vprashate me, che nazaj je mogoche?
Mogoche je, saj ste svobodni; a svarim vas, da hodite vi,
ki ste ljubezen spoznali, po poti nazaj. Strahotno bo
vashe sovrashtvo, che se odlochite zanj.
- 20 Spominjajte se besede, ki sem vam jo rekel:
Hlapec ni vechji od gospodarja svojega.
In nisem to rekel, da rekel bi vam:
zopet hlapci bodite.
- 15.21 Sovrazhili vas bodo zaradi Njega, ki ga ne poznajo;
in mene ne poznajo; kako naj rechem, da poznajo sebe,
kar najmanj poznajo. Le del sebe poznajo, le zunanjo

- 22 lupino svojo, sebichnost sebe poznajo she najbolj.
 Ko bi ne prishel, in jim ne govoril, bi njih zavrnitev
 ne bila njih greh.
- 23 Tako pa so se vrnili nazaj, ko so zhe vedeli zame,
 in za Boga Ocheta mojega so vedeli.
 Kdor duha v sebi sovrazhi, ta sovrazhi tudi iskro sebe,
 utrinek bozhanski on sovrazhi.
- 24 Ko bi toliko del ne storil, ki sem jih storil,
 da bi videli; oni pa so v njih videli, kar so hoteli;
 in sovrazhili so vedno mochnjeje.
- 25 A tako se godi in mora se goditi, da se izpolni
 beseda prerokbe: "Sovrazhili so me brez vzroka v sebi,"
 ker vsak sam se odlochi za pot in zastranitev svojo.
- 26 Duh resnice, ki izhaja od Boga Ocheta, bo pricheval,
 On bo prichal zame; pa tudi vi prichujte, ker vashe je
 prichevanje: pot vasha.
- 27 Prichujte o delih mojih,
 od zacetka ste bili z menoj.
 Pokazal sem dela svoja,
 sedaj pokazhite vi svoja;
 ne bojte se, che moja se vam dela
 zde chudezhni veliki,
 ker vasha dela niso majhna.
 Videti majhen chudezh, komaj opazen, tezhko je;
 pokazati v njem delo, da bi kdo videl, she tezhe.
 Za las majhen korak na tej poti je chudezh,
 vsak dan vash je chudezh,
 chudezh svetlobe, ki vsa vidi se
 le v enem utrinku svojem.
 Kot las tenak je korak, ki nas lochi.
- 16.1 To sem vam rekel, da se ne vrachate po poti nazaj.
 Izobchijo vas iz shodnic svojih, iz proshchenj svojih;
 pride celo ura, da bo vsak, ki vas bo moril, mislil,
 da opravlja sluzhbo svojo Bogu; ker veliki so
 zemeljski bogovi, veliko je idolov malikovalcev.
- 3 A to vam bodo delali, ker niso spoznali Ocheta
 ne mene.
 Che ne vidijo duha chlovekovega,
 ne vidijo iskre bozhanske njegove,
 kako moremo rechi, da vidijo chloveka sinu?

4 To sem vam povedal, da bi se spomnili,
da sem vam rekel: da zgodi se,
kar se v resnici je zhe zgodilo.
A tega vam na zachetku nas nisem she pravil,
ker bil sem z vami she ves.

5 Sedaj grem k Njemu, ki me je poslal, nobeden izmed
vas, in treh v vas, me ne vprasha: Kam gresh?

6 Ko jim je to povedal, jim je zhalost napolnila srce.
7 In moral jih je tolazhiti z manj jasno, a njim blizhjo
resnico: Bolje vam, da jaz odidem, zakaj che ne odidem,
ne pride sveti Duh k vam; le che odidem, ga lahko poshljem
k vam.

8 In ko pride, bo pricheval svetu: o grehu, pravichnosti
in o sodbi.

9 O grehu namrech: zakaj jaz grem; oditi namrech moram,
ker ne verujete vame.

10 Pravichnost je v tem: da grem k Ochetu;
ne boste me vech videli, chloveshkim ochem bom neviden;
ker chlovek verjame samo zunanjim ochem svojim,
samo zunanji podobi sebe.

11 O sodbi pa: ker je vojvoda tega sveta obsojen;
obsojen pa je, ker hoteli ste videti le vojvodo
tega sveta.

12 She veliko imam povedati o tu in zdaj:
a vi tega ne morete nositi v sebi,
sedaj ne she.

13 Ko pa zgodi se, da pride resnice Duh,
On vodil vas bo v resnichnost resnice,
v resnico vso.
Ne bo namrech govoril sam zase;
vam bo govoril, kar bo slishal globoko v vas,
in razjasnil, oznanil vam bo rechi,
ki za vas she, niso se zgodile,
a v resnici vishji, zhe so se zgodile.

14 On bo mene oslavil, ker od mene jemlje,
da vam govori, vam oznanja.

15 Vse, kar ima Oche, vse kar On je;
je tudi moje, tudi v meni je.
Zato sem vam rekel, da sprejema od mene, da oznani v vas.

16 She malo vam rechem, in ne boste me vech razumeli,
she malo, in ne boste me vech videli;
a malo, chisto malo, boste vendarle videli.

- 16.17 In niso ga razumeli; drug drugega so sprashevali:
Kaj je to, kar nam pravi?
In duha svojega niso vprashali,
in Njega niso vprashali.
- 19 Ko je videl, da ga hočejo vprashati, jim reče:
Ali me tako sprashujete, da se sprashujete med seboj?
Ali me zato vprashujete, ker sem rekel premalo?
Resnično, resnično vam pravim, kar moja duša pravi,
a vi je ne poslušate v sebi;
in kaj vam pravi?
- 20 Pravi vam: da boste vi jokali, se zhalostili,
ko svet bo veseljachil;
a zhalost vasha premeni v radost vishjo.
- 21 Zhalostna je mati, ko rojeva,
ker v rojstvu je zhalost, bolechina, trpljenje
in smrt; ona rojeva zhe smrt.
A ko se dete rodi, tega ona ne občuti vech,
ta slutnja mine, ne spominja se je vech;
veselje jo prezhamo, da rodil se je chlovek,
v svet.
- 22 Tako tudi vas sedaj objema zhalost;
a ko zopet vas bom videl,
in boste videli vi mene,
se bo veselilo vashe srce;
te radosti vishje, ne more vam vzeti nihche.
- 23 In ko me boste videli, me ne boste nichesar vech sprashevali;
moja duša vam pravi: karkoli Boga boste prosili, pove vam,
po Duhu mojem, po meni.
- 24 Kaj res ne vidite, da doslej niste she nichesar
resnično, resnično prosili, nichesar v duhu svojem.
V duhu mojem ni bilo slishati proshnje vashe.
Prosimo, in zhe prejmete;
vasha radost bo dopolnjena, v duši izpolnjena.
- 25 She vedno vam moram govoriti v prispodobah simbolnih,
ki vsaj malo jih razumete,
a ko v prilikah ne bom vech govoril, takrat
duh z duhom bo govoril, oznanjal vam bo Boga Ocheta.
- 26 Takrat boste z duhom svojim in mojim prosili,
in ne pravim vam, da bom jaz prosil Ocheta namesto vas.
- 27 Zakaj Oche sam vas ljubi, in slishi;
kot ste vi mene ljubili, in slishal sem vas.

- 28 Glas prishel je k meni od Boga.
Prishel sem na svet, poslan od Ocheta,
zapushcham ta svet, k Njemu grem.
- 16.29 Pa reko mu uchenci njegovi: Glej,
sedaj smo te razumeli, sedaj nisi govoril v prilike,
alegorije ovito; sedaj si govoril jasno, odkrito.
30 Sedaj vemo: vesh vse, in treba ni, da bi te kdo kaj
sprasheval.
- 31 Razzhalostil se je Jezus, kot she nikoli,
ko videl je, da sedaj prav malo razumejo.
Kako naj on ve vse, vse ve Bog, le On neskonchno ve.
A bolj se zhalostil je, ker govor njih bil je ves she
z dvomom prezhet.
Kaj jim res je govoril svoje misli najgloblje zaman;
kajti on je najbolj govoril takrat, ko govoril ni.
She vedno je bil on za njih le: glas vpijočega v pushchavi.
Oni so videli: kako sebe dokazuje; nekateri njih pa she,
da se vprashanj njihovih boji.
Le malo v njih dushah razumevanja je, ki upanje mu vzbuja.
Vprashal je učenca svoje: Ali vsaj verujete?
32 Glej Bog; ura pride, in zhe je prishla,
sem govoril zaman?
Pustite me samega!
Jaz nisem sam, chisto sam nisem,
Oche moj je z menoj, On vedno je v meni.
- 33 To sem vam povedal za chas, ko se vam zgane vest:
V meni je mir;
na svetu imate bridkost, trpek je njen okus,
che ne vidite, ne verujete iskreno;
a bodite srchni, jaz sem svet presegel.
- 17.1 Ko je to rekel, povzdigne oči k nebu in moli:
O, Bog,
ura je prishla;
oslavi Sinu svojega,
da te jaz v sebi oslavim;
- 2 Kakor si mi dal moč nad vsem chloveshkim, v meni,
da dash videnje v vechno zhivljenje vsem,
ki si mi jih zaupal.

3 V večno zhivljenje bodo verjeli tako,
 da spoznajo tebe;
 edino resničnega Boga morajo videti,
 potem bodo videli v meni:
 poslanstvo tvoje, kako si me poslal,
 in videli bodo:
 zakaj si me poslal, zakaj si zaupal jih meni.

17.4 Dokonchal sem delo svoje,
 delo, ki si zaupal ga meni,
 oslavil sem Tebe, sem storil to?

5 Sedaj oslavi ti mene,
 sam pri sebi in s seboj,
 s slavo, ki sem jo imel v Tebi,
 preden je svet bil moj,
 ko sveta ni bilo v meni, in jaz ne v njem.

6 Razodel sem ime tvoje ljudem sveta,
 tem, ki si zaupal jih meni.
 Tvoji so bili, in meni si jih dal,
 besedo tvojo so ohranili chisto.
 Enkrat resnično so spoznali, da sem od Tebe prishel,
 in verovali so, da si me Ti poslal,
 vech niso mogli.

7 Sedaj vedo, da je vse, kar si mi dal, po Tebi:
 kajti, besede, ki si jih meni dal, sem dal njim;
 sprejeli so jih vase, kot so to mogli.

9 Jaz prosim zanje;
 ne prosim za svet,
 le za te, ki mi jih zaupal si, prosim,

10 ker tvoji so oni;
 vse bistvo moje je tvoje, v Tebi je;
 vse bistveno v meni je del Tebe;
 po Tebi sem poduhovljen v njih.

11 In nisem vech na tem svetu,
 a oni so she na njem,
 jaz lahko zdaj odidem,
 jaz k Tebi grem.
 Oche, jaz prosim zanje:
 ohrani jih v sebi, v imenu svojem,
 da bodo eno, kakor smo Mi,
 tako sem jih vzljubil.

12 Ko sem bil z njimi,
 varoval sem jih v imenu tvojem,

in ohranil sem jih v sebi;
 nihče se ni izgubil,
 le eden se je ločil,
 izločil sem ga iz sebe,
 da izpolni se pismo,
 da ochistim jaz sebe.

13 Sedaj grem lahko k Tebi
 in to Ti govorim o svetu:
 Oni imajo v sebi radost mojo dopolnjeno.

14 Ko dal sem jim Besedo,
 jih je svet sovrazilil,
 ker niso le od sveta,
 ker drugachni so od drugih,
 ker so z duhom zaznamovani,
 da tujci so v svetu,
 kakor sem jaz tuj v njem.

17.15 Ne prosim zanje, da jih vzamesh s tega sveta,
 le da varujesh jih njegovega zla.

16 Od sveta niso vech, a na njem so;
 jaz vem, kako je to biti: tujec na njem.

17 Posveti jih v resnici vishji:
 v resnici Besede tvoje.

18 Kakor si mene poslal na svet samega,
 sem jaz pustil njih same na njem.

19 Ochishchujem se zanje, da bodo tudi oni posveчени
 v resnici vishji.

20 A ne prosim samo zanje,
 prosim za tiste, ki bodo po njih verovali:

21 da bodo tudi oni eno v nas, kakor smo eno Mi.

22 Jaz sem sebe razdal, da spozna svet,
 da si me Ti poslal, da bi jih ljubil,
 in da si jih Ti ljubil tako, kot si mene ljubil.

24 Oche,
 te, ki si mi jih zaupal,
 hochem ljubiti vечно,
 vzljubil sem jih tako,
 da postali so del mene;
 O, stori,
 da bodo tudi oni z menoj,
 da vidijo, kako dalech sezhe ljubezen moja,
 chez chas, ki si mi ga dal Ti, ko si mi dal
 zunajchasno ljubezen svojo;

ker si me ljubil, ko ni bilo sveta,
ko bil je ta svet, pred svojim zacetkom.

- 25 O Oche,
saj pravichnost si Ti,
popravi me, che nisem storil tako,
kot bi moral, po Tebi:
che nisem storil vsega, kar bi mogel.
Svet Tebe ni spoznal,
a jaz sem Te spoznal globlje,
kot sem poznal Te.
- 26 Oni pa so spoznali, kar so mogli:
da si me Ti poslal.
In oznanil sem ime Tvoje v ljubezni,
v njej prishli so najdlje,
najbolj so te spoznali v njej,
bili so ti blizu.
In oznanil bom Ime tvoje z ljubeznijo mojo;
in ljubezen, s katero si me Ti ljubil, bo v njih.
Tako bodo ljubezen spoznali v Tebi,
spoznali bodo ljubezen brez mej,
brezmejno ljubezen, ljubezen neizmerno;
moj jaz bo samo she ljubezen v njih.
- 18.1 Konchal je molitev svojo Jezus, in odide z uchenci svojimi,
da izpolni to, kar se je zgodilo, kar se zgoditi moralo je,
po volji Njegovi. On je to videl, in kar je videl, se je
zanj zhe zgodilo, a zgoditi se je moralo she tako, da videli
bodo, nekaj tega, uchenci njegovi, in ti, ki vidijo le
z ochmi sveta.
Njih pot vodila je chez potok Cedron; z mesta molitve
chez vodo ochishchenja;
bil je tam vrt, rajsko lep;
rad je zahajal tja z uchenci svojimi;
morda je bil to rajski vrt nekoch,
ali vsaj bil je tam, da bi jih spominjal na ure,
ko bili so z njim;
blizu nebu.
- 2 Tudi Juda je krenil v ta vrt; pa ne zato, ker je vedel
o tem kraju, in ne zato, ker je vedel, da je Jezus
pogostoma zahajal vanj z uchenci svojimi; on je moral tja.

- 3 Da bi tja ne shel, s trumo drhali in hlapcev, tega on ni vech mogel; volje svobodne Juda zhe imel ni, on bil je sluzhabnik duhovnov vishjih in farizejev, kot truma drhali, ki vzel jo je s sabo.
Prishel pa je v vrt z opremo naslednjo:
svetilke navadne, in bakle, in orozhje navadno;
komaj bi rekli lahko, da prishel je z ognjem in mechem, in z luchjo, ki razgrne nochno temo.
- 4 Stopi naproti jim Jezus, glas njegov zagrmi v temo:
Koga ishchete?
Tudi oni ga she niso spoznali, in slishali niso vsega glasu njegovega.
- 5 Oni, pridusheno, z glasom negotovim:
Jezusa Nazarenskega ishchemo.
On: Jaz sem.
- 18.6 A ko jim je to rekel, se prestrashijo tako mochno, da jih je vrglo nazaj in popadajo na zemljo;
padel je z njimi Juda, izdajalec njegov.
Takshne vrste mochi njegove uchenci videli she niso, saj kazal je ni nikoli poprej. Bila je moch teme she.
- 7 In zopet jih vprasha On:Kaj ishchete?
A to pot je drugache zvenel glas njegov, mileje, manj strashno.
Nato pa oni pogumneje reko: Jezusa Nazarenchana.
- 8 In On: Rekel sem vam, da sem jaz to, kar ishchete.
Che torej mene ishchete, tu sem;
a to, kar ti ishchesh, to si ti sam;
potem naj oni odidejo.
- Morala se je izpolniti beseda, ki jo je rekel:
Nobenega nisem izgubil izmed teh, ki si mi jih zaupal.
- 9 In Juda bi takrat lahko odshel, in vsi uchenci njegovi.
In dva v Judi bi takrat lahko odshla, a tretji ne. In ni mogel iti, in iti she niso mogli oni, ker bila je tu drama vechja; ta drama bila je od Ocheta. In on je moral izgubiti enega od njih, on moral je izgubiti del sebe.
- 10 Simon Peter imel je enega od mehev dveh, izdere ga, v zamahu odseka uho desno, hlapcu duhovna velikega; mu Malh bilo je ime.
- 11 Tedaj zakliche Jezus Petru: ali naj ne pijem kupe, ki mi jo je Oche dal? Spravi svoj mech!

- 12 Zganejo se vojaki in njih vishji stotnik, sluge
izdajstva, zgrabijo Jezusa in zvezhejo ga.
- 13 In peljejo ga k Anu; on bil je tast Kajfov: veliki
duhovnik, izvoljen, določen za tisto eno leto, nesrečno.
- 14 On je bil tisti, ki je Judom svetoval.
Bolje, da umre en chlovek za ljudstvo Judovsko...;
a ta svet njegov bil je globlji, kot je mogel videti on
sam; on bal se je za oblast nizhjo, in bal se je
mashchevanja Rimljanov.
A temni pohod se je zhe zachel; to bil je pohod:
sovrashtva, izdaje, prezira; vsega, kar privre v dushe
chloveshke, to bil je duh vetra, ki veje na zemlji takrat,
ko je zvezana ljubezen, simbol njen. Okuzhil bo vse,
zadrl se v dushe uchencev njegovih; a tako je to moralo
biti. Mraz se je vgnezdil v prichujoche.
- 18.15 Za Jezusom je shel Simon Peter, bil je prvi, ki mu je
obljubil, da izdal ga ne bo, da prej bi umrl.
Skozi vrata so shli na dvor velikega duhovna.
- 16 Peter je ostal zunaj, pred vrati, neki drugi učenec,
od Petra temnejshi, pa je shel z Njim.
Ko pride ven, iz dvora, drugi učenec, znanec velikega
duhovna, njemu vdan; je bila zhe tu vratarica, ki ve,
kdo odhaja, in kdo prihaja skozi vrata;
tedaj pripelje ta drugi temnejshi učenec she prvega
notri, ki bil je Simon Peter.
- 17 Dekla vratarica reche torej Petru:
Ali nisi tudi ti eden izmed uchencev tega chloveka?
A Peter: Nisem. In mraz mu je bilo, in tako sam je bil
sedaj Peter.
- 18 Zakurili so ogenj hlapci in sluzhabniki, ker mraz je bilo,
tudi njim.
Okoli ognja so stali in se greli;
stal je tudi Peter z njimi in se grel,
a pogrel se ni, ni se vech mogel, ker vel je res hladen veter.
- 19 Veliki duhoven najprej vprasha Jezusa za uchence njegove,
nato she za nauk njegov.
- 20 Jezus pa mu odgovori drugache:
Jaz govoril sem svetu jasno in chisto, govoril sem javno,
skrivati meni ni treba nichesar, in jaz niti skrivati nichesar
ne morem; ko sem govoril svetu, sem govoril v templju

- Njegovem, na shodu Njegovem, ne na vašem shodishchu.
- 21 Kaj pa govoril sem?
Ne sprashuj mene, che hochesh vedeti, kaj oni so slishali;
njih vprashaj, ker ti, ki so me slishali, oni vedo, kaj sem
vsakemu njih govoril; oni vedo, kaj so slishali. Oni ne
morejo slishati tega, chesar njim nisem govoril. Vsak njih
pove ti, kaj slishal je, in che tako reche; tudi tako sem govoril.
- 22 Ko je to izrekel, ga udari eden sluzhabnikov; poleg
Jezusa je stal, in velikemu duhovnu je bil pasje vdan;
vdanost in strah, in veliko sovrashtvo so se prelili v
dejanje njegovo; to je le malo njih videlo.
Slishali pa so, kako hlapec reche:
Tako se ne odgovarja velikemu duhovnu.
- 23 Tudi takemu je Jezus odgovoril, on videl je v vsakem
vech duha, kot bi ga sam mogel le v sanjah sebe;
in pravi Jezus njemu:
Che ti je bilo hudo, ko sem govoril, izkazhi svojo
bolechino, naj ona prichuje o sebi;
che pa ti je godilo, ko sem govoril, potem izzhivi svojo
radost, ko me udarish.
- 18.24 Anu ukazhe, da ga zvezanega privedejo pred
velikega duhovna Kajfa.
- 25 She vedno se Simon Peter skusha pogreti pri ognju;
ko vprashajo ga ti, ki stoje so krog ognju naredili:
Ali nisi ti eden izmed uchencev njegovih?
On reche: Nisem. In siv je bil, she temnejshi sedaj, Peter.
- 26 Pa ni she bilo konec muk njegovih, Simona Petra. Zhe bil
je tu hlapec, sorodnik tega, ki mu je Peter odsekal
desno uho. On vprasha ga: Te nisem jaz na vrtu videl
z njim?
- 27 Nisi. Odlochno ga je zavrnil Peter, in zapel je petelin,
blizu je bilo jutro, pa tako dalech zanj.
Pozhar pa je strashen oral v dushi njegovi.
O, Oche, da bi jo upepelil,
je prosil Peter, kako blaga je barva siva njegova.
- 28 Jutro je zhe bilo, ko vodijo Jezusa od Kajfa v sodno
palacho.
Vstopiti pa niso hoteli, da se ne bi oskrunili. Jedli bi
oni jagnje velikonochno, a ostali bi zunaj. Chudno, tu
nihche ni hotel biti kriv, nihche sebe oskruniti.

- 29 Pilat sam je torej moral priti k njim, da jih vprasha:
Kakshno tozhbo imate zoper tega chloveka?
- 30 Oni: Che bi ne bil hudodelec, zlochinec, nam zla
povzročitelj; ne bi ga mi vam izročili.
- 31 Pilat; nejevoljno: Vzemite ga, sodite ga po svoji
postavi, tako zakon vam pravi.
Oni: Mi ne smemo nikogar umoriti.
Pilat: Umoriti ga hochete; ga boste umorili, she preden
mu sodite? Tako zakon ne pravi!
Videl je Pilat jezo in bes drhali; linchanja, te kamene
sodbe drhali, ni maral.
- 33 Z gnusom odide v sodno palacho Pilat, pokliche pa njega,
ki je vedel zanj, njega, ki tako zelo ga je obchudoval;
najbolj pa zgodbo: o njem in o zhenski, ki jo je reshil
razsodbe drhali, njih linchanja nje; kar storil nihche ni she
pred njim; namrech tako, da reshil bi koga pred
nahujskano mnozhico, ki zhe voha kri. Ker kot zver divja
je krvi zhejna mnozhica, ko zavoha kri; nihche ji ne
iztrga plena, ko nekdo s prstom pokazhe nanj, nekdo, ki
to ve. A ta, ki so ga pred njega privedli, je to mogel.
Mislil je Pilat tako: Ko bi jaz mogel storiti to, a tako
kot je on, ne bi smel, ker izgubil bi vse sposhstovanje in
moch, izgubil bi, kar mora imeti oblast. Bil bi prvi po
njem, in bil bi le drugi odtlej.
Tako kot On, tega Pilat ne bi mogel storiti. Veliko je
vedel Pilat o nagonu drhali, poznal jih zhe po tem, kako
se giblje njih masa; a oblaka, ki seva iz njih in preliva
se v barvnih odtenkih: lazhi in strahu in sovrashstva;
silo sovrashstva, slepoto lazhi, strahu pred svobodo;
kako zlivajo se v en sam oblak, ki zhari v njih in
iz njih valovi en sam teman, sovrashzen val, tega Pilat ni
videl. A videl je valovanje njih nog in rok,
govorico giba v simbolih; to je videl, kot videl ni nihche drug.
- Vprasha ga Pilat: Kako si to storil?
Si risal kroge kot Arhimed?
Si pisal in brisal njih znamenja, imena njihova; ki
odhajali so drug za drugim?
Si kralj njihov, da imash moch nad njimi; si ti Judom
kralj?
- 18.34 Jezus: Pravish li ti to sam od sebe,

- ali so ti to drugi tako rekli o meni?
- 35 Pilat bil je prizadet, presenečen; takoj vedel je, da ta ve za tajnost njegovo.
Vprasha Pilat: Si morda tudi moj kralj, sem mar Jud? Tvoj narod, njega vishji duhovni, so te meni izročili, potem nisi vech kralj njihov, che bil si?
- 36 Jezus: Moje kraljestvo ni od tega sveta, jaz nisem vojvoda tega sveta; ko bilo bi moje kraljestvo kraljestvo tega sveta, bi se meni vdani vojskovali, ne bi me Judom, ki so sebe izdali, izdali narod svoj; v njih milost izročili. A kraljestvo moje ni vech od tod, jaz nisem vech vojvoda tega sveta!
- 37 Pilat: Kako naj bi prekrizhali meche tvoji.
Kako storili to, tebi vdani, njih mecha sta le dva, in za vsakega njih vem, tako pravi tajna sluzhba moja, in ona ve vse.
A pustiva zdaj to. Torej, kralj si ti?
Jezus: Ne, sedaj ne moreva nicesar vech pustiti.
Naj povem ti, da sta dva mecha dovolj!
Eden je mech, in je obrnjen navzgor;
in drugi je krizh, in je obrnjen navzdol:
che ta mecha prekrizhash, je boj: vojna strahotna, mechev prekrizhanih tako ne zmore vsa vojska tvoja.
Ti sam pravish, da kralj sem; meni ne moresh prikriti sebe, govora negotovosti svoje.
Jaz rojen sem bil zato, da kralj bom resnice, da pricham zanjo.
Ko pricham za resnico, jo vsakdo lahko slishi, komur je do nje;
glas moj poslusha in slishi ga v sebi.
- 18.38 Pilat: Kaj je resnica?
Jezus mu ni odgovoril. Ne bi je dojel Pilat. On poznal je resnico mochi.
Molchala sta oba in molche govorila.
Molche odmeri korak svoj Pilat, gre k Judom, in jim reche: Jaz ne vidim nobene krivice na njem!
- 39 Pilat je vedel, da che sedaj ga izpusti, prost bo; in linchali ga bodo pred njegovimi ochmi.
Tega on ni mogel dopustiti, bil bi to njegov zlom, in padec njegov. Zato je Pilat she dodal:
Je navada vasha, da vam enega, ki ste jih privedli,

- izpustim na Veliko noč; hochete, da spustim vam njega,
kralja Judov? To zadnje dejal je z ironijo v glasu, ni
mogel odpustiti mu, da bil je nad njim. In vedel je
Pilata, kaj bodo oni hoteli, poznal jih je on.
- 40 Ne njega! Njega ne!
Tako so rjuli, krvi zhejni, a ne katerekoli krvi;
Njegovo kri so hoteli, ti, ki so najbolj rjuli;
drugi pa, ki so bili poslani zato, so zahtevali Baraba,
da izpusti jim Baraba; bil je pa Baraba razbojnik,
morilec samo.
- 19.1 Moral je sedaj Pilat iztrgati drhali Jezusa, in dati ga
bichati. Samo tako je lahko reshil sebe, polozhaj svoj, ki ni
bil she na preizkushnji vechji od te.
- 2 In vojaki spletó krono iz trnja in kronajo Njega,
kot kralja Judov;
in oblechejo shkrlatni mu plashch;
da obstopi ga spremstvo kraljevo;
po licu ga bijejo in govore mu:
- 3 Zdrav bodi, kralj Judov!
Taki so podaniki tiranov, da zhelje gospodarjev sebe
chutijo, vsak ton in njega barvo v njihovem glasu razberó,
ker to lizunska vdanost jih v tem veshche napravi.
Nerad, a Pilat je to moral dopustiti; skrunitev chloveka,
ki ga je on cenil.
- 19.4 Sedaj je njegov polozhaj varen, zopet ga ima trdno
v oblasti, in oblast ima zopet v dosegu svojih rok.
Sedaj gre lahko zopet pred drhal in jim reche:
Glejte! Pripeljem vam ga, da spoznate, da ne vidim na
njem nobene krivice.
- 5 Ko pride Jezus pred mnozhico, s trnovo krono in
plashchem shkrlatnim, oskrunjen; zakrichi jim Pilat:
Glejte, Chlovek je!
- 6 To slishijo vishji duhovni, sluzhabniki, in takoj glasno
zahtevajo: Krizhajte ga! Krizhajte ga!
Pilata: Vzemite si ga, vash je; kajti jaz ne vidim nobene
krivice na njem.
A vedel je Pilat, da je nevarnost mimo, da lynchali,
krizhali ga oni ne bodo. Onechastil, ponizhal ga je za njih,
onechastil v ocheh njih, in silno jih je pomiril s tem.

To bil je chudezh njegov, in skoraj bi se bil chutil enakega z njim. Bil je drugi, ki je reshil chloveka iz krempljev drhali, ki voha zhe zhrtveno kri. Sedaj lahko jim ga mirno odvede izpred njih ochi. In odpeljejo Jezusa v sodno palacho.

7 Tedaj zahtevajo Judje, a zhe negotovo, ne odlochno:
Mi imamo postavo, zakon imamo, in po njem se ravnamo.
On mora umreti, ker on je iz sebe Sina Boga delal.

8 Ko pa Pilat slishi to, se prestrashi,
in prestrashi se bolj kot poprej, ko shlo mu je za
prestol in moch.

9 Odide za njim v sodno palacho in vprasha ga,
to pot brez napuha, ponosa:
Od kod si?

Jezus mu ni odgovoril.

Bilo je drugich, ko mu Jezus ni odgovoril;
in bilo je drugich, kar vladal je Pilat, da njemu
kdo ni odgovoril. Che prvich prenesel je, drugich ni
mogel; zato reche mu grozeche:

10 Meni ne odgovorish?

Kaj ne vesh, da imam oblast jaz,
jaz oprostim te;
in jaz sem, ki krizhati te da.

11 Jezus: Che imel bi to moch in oblast ti,
ne imel bi nobene oblasti ta;
ki me je tebi izrochil.

12 En sam namig njegov je zhelel dobiti Pilat, najmanjsho
malenkost vdanosti njegove njemu, in izpustil bi ga
srchno raje, mu dal svobodo, kot pa stregel drhali,
gonu njih slepemu, in pa tem, ki so nahujskali jo nanj.
Bilo je tako, da svobode njemu Pilat ni mogel dati;
in bilo je tako, da svoboda, ki dal bi jo on njemu,
ne bila bi svoboda, she prostost ne;
in s svobodo tako je, da je nihche ne more nekomu dati;
in veliko tega o svobodi je vedel Pilat,
in tako malo v primeri z Njim.

Drhal pa je krichala Pilatu: Che tega izpustish, izdal si
cesarja; ker ta, ki se za kralja proglasha, zhali cesarja.
Tudi ta prepredena misel ni misel, ki bi se mnozhici
porodila spontano; krichali so jo tisti, ki so bili poslani
zato, da vzburijo mnozhico, ko pravi chas bo za to; da

poslali so jih veliki duhovni, treba rechi ni.
Sedaj pa je drhal zhe vedno mochnjeje krichala, rjula je:
Izdal si cesarja! Cesarja si izdal! Njega ne sposhtujesh!
Ne, tu se ni dalo nich vech storiti zanj;
bil je to zhe skoraj upor.

Obupan je bil Pilat, kako chudno mu stvari uhajajo iz
rok; ko mislil je zhe, da uveljavil bo svojo moch. Bil je
ponosen in sebi vdan, tako neizprosen; a tega lahko bi
ne videl, sebi spregledal: saj vedel je to premoch njegovo
nad seboj, le on sam med ljudmi.

Z drhaljo je zhe skoraj opravil, provokatorje bi lahko
dal poloviti, she vedno bi lahko ukazal to.

Tudi cesarju bi se dalo nekako razlozhiti, to bi on
mogel. A bilo je tu nekaj, kar mu jemalo je moch.
Karkoli bo storil, se bo obrnilo proti njemu. Tu je
veljal nek zakon zhelezni, dobe zhelezne; kot da ne da se
nichesar vech spremeniti; ker se je zhe zgodilo, kar godi se,
in se bo po tem zakonu vedno zgodilo; ko sojen bo ta,
ki ve, in je vdan nechemu, kar najmochnejshe je v njem.

19.13 Tako je to videl Pilat; in se vdal. On nichesar drugega ni
vech mogel storiti, kot da je privedel zopet Jezusa pred
mnozhico slepo. Bil je to glas, ki ga je slisal v sebi Pilat,
temu se ni mogel upreti.

Na dan pred Veliko nochjo je torej moral sestti Pilat na
sodni stol, ta stal je na mestu Gabati – Kamniti tlak,
tako se imenuje.

14 Judom chakajochim pravi:
Glejte, kralj vash!

Oni: Stran z njim, stran! Krizhaj ga!

Pilat: Kralja vashega naj krizham?

Iz ozadja se tedaj oglasé vishji duhovni sami:

Mi nimamo kralja, samo cesarja imamo, samo njega
priznamo.

19.15 In ko jim je pustil, da to so izrekli, zachuden je bil. Bilo je
prvich, da so vishji duhovni se sami oglasili v drhali,
cheprav iz ozadja. Njih vdanosti tujemu cesarju, javno
izrecheni; njihovi izdaji trojni: kralja svojega, naroda
svojega, in she njega, Pilata povrhu; ni se vech chudil, sedaj
se ni chudil nichemur vech. Izdali so njega s sovrashtvom
neustavljivim, izdali bi sedaj vsakogar, on sam, Pilat
rimski, je bil prvi na vrsti, za sedaj je videl to le on,

- a kmalu bodo tudi drugi.
- 16 A Pilat ni umil si rok. On je vedel, da jim je pustil, da to so izrekli; zhe takrat jim ga je izročil, ko je pomislil: bodo izdali, tako?
Tezhko noch bo imel Pilat, potem pa she dve nochi tezhji; prestal jih bo sam, a z njim bo trpel On v njem.
- 17 Sam nosil je krizh svoj, na kraj smrti njegove.
Golgota – Mrtvashka glava, pot je od tedaj po njem imenovana, a bila je zhe prej, od zdavnaj je bila, in vechna bo to pot; in pot v vechnost bo, posebej izbrana vsem, ki hodili bodo: resnichno, resnichno po njej.
- 18 Razpno ga na krizh in z njim dva druga, na levi enega, na desni drugega; mesto na sredi pomenilo za njih je, da je zlochinec vechji; njegov zloch in za njih je bil velik. In tako je ostalo, to mesto chastno poslej, za vse, ki hodili bodo za resnico v temo.
- 19 Na krizhu Njegovem napis je:

JEZUS NAZARENSKI KRALJ JUDOV

- Bile so to besede Pilata, izrek sodbe na Gabati.
- 20 In mnogo Judov ga je bralo;
tako blizu mesta Jeruzalema je bil;
bil pisan je v jezikih mnogih:
hebrejskem, jeziku grshkem, jeziku latinskem;
in bil je pisan v jeziku, ki ga govori le notranji glas,
a ta jezik zna malo njih, in nekaj njih ga je znalo.
- 21 Pritozhili so se Judov duhovni vishji:
Napis naj na krizhu on spremeni.
Pisalo naj bi:

JEZUS NAZARENSKI KRALJ JUDOV – SAMOZVANI

Pilat ni maral za njih besede in rekel je tako:
Hochete, da dodam she: SAMOZVANI,
ki slisal je klic globoko v SEBI?
Molchali so.
Pilat pa je rekel: Nochete, ker veste;
che slishi kdo ta klic globoko v sebi,
che ga resnichno slishi iz sebe, potem ta ni le samozvani. Naj ostane tako! In ostalo je. On bil je na krizhu:

JEZUS NAZARENSKI KRALJ JUDOV

- 22 Podoba na krizhu she ni bila prava, ni bila taka, kot jo je videl On.
- 23 Ko so vojaki pribijali ga na krizh, so slekli mu obleko, obleko, ki naj bi onechastila njega s shkrlatom.
- 24 Pod zhivim krizhem na krizhu so se sprli vojaki; obleke njegove niso mogli razdeliti pravichno, in kocka je padla.
Oni so kockali zanjo pod krizhem.
Bilo je tako, kot je on videl:
Razdelili so obleko mojo med seboj, onechashchenje moje so na sebe vzeli, ko za suknjo mojo so kocko vrgli pod krizhem na krizhu; to priliko bo znalo brati le malo njih.
- 25 One so stale pri krizhu:
Bila je tu mati njegova, nje sestra, Marija Kleopova, in Marija Magdalena. In uchenec, ki ga je Jezus najbolj ljubil, je bil pri njem.
- 26 Ni chutil she chlovek bolechine, kot jo je občutil on, ko gledal je njih zhalost chloveshko, sochutje njih bilo je globoko, kot da bilo bi nad tem, kar lahko občuti chlovek. Gleda Jezus mater in učenca, oba, ki ju je ljubil; in obrne pogled svoj k materi:
Mati, glej, sin tvoj... sem...
vech ni mogel rechi, ustavila je zhalost besede njegove.
Sedaj pogleda Jezus učenca, ki ga je ljubil, proseche kot chlovek mu reche:
- 27 Glej, mati (moja) je tvoja...
vech ni mogel rechi.
Uchenec njegov je razumel, razumela je mati njegova.
V trpljenju svojem bila sta si eno, ta hip jo je uchenec vzal k sebi, v srce svoje, ko vzal On jo je v srce svoje; in bili so eno srce; srce, shiroko za vse, ki ljubijo neizmerno.
- 28 Minil je chas, predolg za chloveshko trpljenje, ko vladal je molk. Zbral je she mochi v sebi Jezus, vedoch, da zhe vse je dopolnjeno, kar mu je tezhilo srce chloveka; le she za vodo prosil: Zhejen sem...
- 29 A ni bilo vode, kdo mislil bi na vodo?
Omochili so gobo v jedko tekochino, le ta bila jim je pri roki.

- 30 She toliko si je opomogel, da rekel je:
Dopolnjeno je...
Naklonil je glavo, odshel je...
Nekateri so slishali, da rekel je:
Dopolnjeno je jedko zhivljenje moje, izpolnil sem dolg
svoj, chloveka.
- 19.31 Bila so trupla Golgoti okras, okras groze chloveka, ki
mrazi; a bil je tu praznik, Judov sobotni dan velik,
vechji she nikoli ni bil. In videli so Judje, da tako
praznovati ne morejo,
sence na gori so risale podobno v njih:
trupla na Golgoti;
okras grozi,
grozi chloveka,
mochi njegovi.
Odshli so Judje in prosili Pilata,
da praznik praznujejo svoj,
tako, kot so ga praznovali doslej.
Pilata: In kdo vam brani?
Oni: Slika na Golgoti gori; mu reko.
Pilata: Ta slika je v vas, je niste hoteli?
Oni: Ne, ne na soboto. Snemi jih s krizha za ta dan.
Pilata: Se ne bojite, da odidejo?
Oni: Naj jim goleni prelomijo, nikamor ne pojdejo taki,
a snemi jih s krizha.
Pilata: On zhe odshel je, ne veste tega?
Kdo si bo drznil mrtvemu lomiti kosti,
kdo onechashchal bo mrtvega?
Oni: V srce naj ga zabodejo, on imel je srce, tako pravijo,
neumrljivo.
Utrujen je bil Pilata; njih podlosti nizke, vere prazne,
strahu velikega;
da, to je bilo edino veliko v njih,
tega on ni mogel vech trpeti, na njih?
Pilata ukazhe svojim vojakom: Storite tako, a za las ne
drugache.
Njemu, Pilatu bilo je zhe znano vse to. Videnje njegovo je
videl Pilata, ko bil je pri Njem.
- 32 Natanko, natanchno za las bodo vojaki storili, kar slishali
so; v poslushanju vzor so bili. Na goro so shli; zlomili

- 33 goleni prvemu in drugemu, ki bila sta z njim krizhana in s krizhev so ju sneli. Ko pa pridejo pred njega, vidijo, da je zhe umrl; goleni se ne dotaknejo, nobene kosti.
- 34 Eden njih prebode mu s sulico desno stran; iz rane priteche voda in kri. A sneli ga niso, bilo ni recheno.
- 19.35 In ta, ki je videl, je izprichal, in prichevanje njegovo resnichno je, on ve, da govori resnico, da samo resnici prichevanja resnichnega je mogoche verjeti.
- 36 Kajti to, kar se je zgodilo, se je zgodilo zhe davno poprej; in bilo je zapisano. Pismo pravi tako: "Nobene kosti mu ne bodo zlomili."
- 37 In drugo pismo pravi: "Gledali so ga, ti, ki so ga prebodli, a videli ga niso."
- 38 Iz Arimateje je prishel Jozhef, Jezusa uchenec, da zaprosi Pilata na samem za njegovo telo; bal se je Judov, zelo. A Judov se mu ni bilo treba vech bati; in Pilatu ni bilo tezhko privoliti proshnji njegovi. Jozhef odshel je na hrib, snel njegovo telo s krizha, in s krizha je snel krizh njegov. In tudi Judje so si oddahnili, ne ene besede mu niso rekli, sedaj shele jim je malo odleglo. Slika na Golgoti gori, krizh dvojni, simbol mochan je bil ta, ki paral jim je dusho.
- 39 Ponochi pride she Nikodem z zmesjo aloe in mire za sto liber, a tudi on se je bal.
- 40 Telo Jezusa, z dishavami prekrito, ovijeta v tri prte mrtvashke. Tako pokopavajo Judje, a ne chisto tako.
- 41 Kraj, kjer je bil krizhan On, je bil vrt, bil je to nekoch res lep vrt, to se je videlo she. Na vrtu je bila v zemlji rana, chisto nova; grob, v njega polozhen pred njim she ni bil nihche.
- 42 Grob je bil blizu, dovolj blizu mesta, in na tistem delu vrta, kjer je bilo zelenje nekoch najlepshe, in she se je videlo to. Ko tja polozhita telo Jezusa, so to videli veliki duhovni, a nich niso rekli; in delali so se, kot da niso videli nichesar; odleglo jim je; pa ni bilo tako le zaradi judovskega pripravljanja dne.
- 20.1 Potem je bil na vrtu mir; in v nedeljo je bil mir, kot da bi se ustavil svet.

- Prvi dan po nedelji, she v mraku, gre Marija Magdalena
na goro, k grobu pride she v poltemi.
Grob gleda,
plohcha je tu taka, kot ona zanjo ve,
to je plohcha, ki ne da ji miru,
ochi zapre in jo vidi, kako gleda njo,
grob gleda.
Odpre oči Marija Magdalena,
v grob pogleda;
praznino groba vidi,
vso globino groba.
- 20.2 Tako jo prestrashi ta podoba groba,
da chudno ni, kaj strashnejshega videle niso she njene ochi.
Bezhi od groba, za sebe ne ve, ne ve, kam bezhi.
In taka, kot da je ona iz groba stopila,
se znajde pred Simonom Petrom in pred uchencem drugim,
tistim, ki ga je Jezus ljubil.
Brez sape, zadihana hiti govoriti: Vzeli so mi ga;
Gospoda mojega so vzeli iz groba...
v njem zeva praznina, nich v grobu ni...
Zmedeno prestrasheno je bilo njeno govorjenje.
- 3 Peter se prvi odpravi iz skrivalishcha, za njim she učenec
drugi, da gre k grobu.
- 4 Tekla sta oba, kolikor sta mogla, kot da jima gre za
zhivljenje; pa jima ni shlo za zhivljenje, tekla sta onadva
s strahom drugim. Drugi je tekel hitreje, on k grobu
pride prvi.
- 5 Skloni se v grob, vanj vleche ga;
ko pa ugleda tri poveje, ki lezhe na dnu groba,
si vstopiti vanj ne upa.
- 6 Simon Peter, ko dohiti ga, she ne vidi nichesar,
a ko v grob stopi, vidi tudi on tri poveje, da lezhe na dnu;
- 7 in vidi she, da potni prt, ki je bil na glavi njegovi,
lezhi posebej, na mestu drugem.
- 8 Sedaj stopi za njim učenec, ki ga je Jezus ljubil,
in vidi, kot je videl Simon Peter; sedaj mu verjame,
ker prej, ko mu je Peter pravil, kaj vidi, mu ni verjel.
- 9 Tezhko je verjeti pismu: "On mora od mrtvih vstati."
Eno je verjeti in drugo, ko vidish sam;
eno je verjeti drugemu in drugo, ko vidita oba, skupaj
verjeti.

- 10 Umeti pisma, da mora vstati iz groba Ta, ki je videl,
ne more nihche, ki ni videl groba, kako grob gleda vanj:
Nista se vech smrti bala uchenca, ko sta shla po poti
nazaj k svojim.
- 11 Marija je sedaj sama pri grobu, ihti, tiho joka.
12 S tihim jokom obup narashcha; sedaj je obup mochnejshi od nje,
in ona se hoche vrechi v grob. Ko pa skloni se nad grob,
ugleda dva angela v njem, belo oblechena sedita;
eden sedel bi mu pri nogah, drugi ob glavi, ko bi
njegovo telo bilo tam, kamor so ga polozhili;
ona pa je iskala tretjega, ki moral bi biti njemu
ob prsih.
- 20.13 Angela vprashata: Zakaj jochesh zhenska?
Magdalena: Ker so mi njega vzeli, ne vem, kje je
Gospod mojega srca.
- 14 She ni izrekla, ko zachuti neko silo za sabo,
obrniti se mora, in ko se obrne, vidi njega, Jezusa.
On stoji pred njo, a kot nekdo, ki ni on, ki Magdalena
ga ne pozna. Vprasha jo:
- 15 Zhenska zakaj jochesh? Za menoj?
Koga ishchesh v meni?
Magdalena iskala je tistega njega, ki ga je ona poznala,
ki ljubila ga je tako, kot nobena zhenska njega ni ljubila.
Ona: Che si ti njegovo telo odnesel, povej mi,
kam si ga polozhil; jaz ga bom vzela, on meni pripada.
Jezus: Magdalena Marija!
Ta glas je prishel z druge strani.
Marija se obrne drugich; ta glas je bil njegov,
bil je tak, ki ga je ona poznala.
Marija vzklikne: Rabuni, svetli moj!
Hoche mu planiti v objem, hoche ga objeti: radost,
veselje, hrepenenje je kipelo ji v dushi.
Pa ni se mogla ganiti, premakniti ne, Marija Magdalena.
- 17 Jezus: Ne moresh!
Ne moresh se me dotakniti:
Tak, kot me vidish, she nisem odshel k Njemu, Ochetu.
A pojdem.
Jaz grem naprej in naprej, gori grem;
k svojemu Ochetu grem,
k vashemu Bogu grem;
k nashemu Ochetu grem,

- k njegovemu Bogu grem;
k svojemu Bogu grem,
in k nashemu Bogu grem;
jaz grem: k Bogu.
Tam je nashe srechanje,
tam bo hrepenenje ljubezni tvoje chisto, lepo;
neskonchno lepo, nepojmljivo.
- 18 Pojdi sedaj; povej uchencem mojim, da si me videla,
da si videla vame.
Povej, da je tvoja pot: hrepenenje;
da hrepenenje je pot;
je sferichna glasba neba.
To jim povej: glasba je hrepenenje dushe po vechnosti.
- 20.19 Vecher je zhe bil, vecher tistega dne, prvega po nedelji;
kjer uchenci so bili zbrani, so bile duri zaklenjene, njih
strah je she zapiral v njih srchnost, duha v njih hromil je.
Kdo pomiril ji bo, kdo odpahnil zapah src njihovih, che
sedaj otrde, kdo sodil jih bo za to; ko so jim Njega vzeli,
so vzeli jim del njih. Oni niso bili mochni dovolj, da
nashli bi sebe. Moral je Jezus k njim, da pomiri jih,
jim biti she enkrat sredishche, stopiti v njih sredo.
Mir vam prinasham! je rekel glas v njih;
- 20 in ko je to rekel, so ga videli,
videli so takega, kot bil je, ko so ga she poznali;
poznali pa so ga z dveh strani, dva njegova lika so poznali.
Kot se otroci vesele najljubshega, tako so se veselili
uchenci. Samo otroci she vedo, kakshna je ta radost.
- 21 Mir vam! je moral ponoviti Rabuni.
Tedaj so se umirili; njihove dushe je prezhel
mir, tak, kot ga she niso poznali.
Govoril je: Izpolnil sem pot, poslanstvo moje,
sedaj je na vas, da izpolnite vi svoje.
Ne sklicujte se neprestano na Boga, na ime njegovo.
Sklicujte se name, zato me je On poslal.
Kot je mene poslal Oche, tako poshiljam jaz vas.
- 22 Bodite otroci moji;
bodite otroci duha svetlejshega v meni;
ne imejte duha, vi duh ste, in vech ste:
bodite otroci iskre mojega uma svetlejshe;
ne bodite utrinki temnejshi boga, ki ga ne poznate.
- 23 Komurkoli v sebi odpustite, mu je zhe odpushcheno;

karkoli zadržujete v sebi, zadržano je.
Bodite strpni, ne hitite, kot bila je
vashe navade slabost;
che boste res resnično hoteli, boste odpushchali,
che ne boste hoteli tako, ne boste odpushchali.

- 24 Le dvojchka Tomazha ni bilo z njimi, ko so ga videli.
Drugi uchenci so pravili, pa ni mogel verjeti.
- 25 Tomazh je moral sam videti in tipati, da verjel bi;
rekli bi, da je moral videti otipljivo;
vsaj dvakrat je moral odviti vsak ovoj dushe.
- 26 Osem dni je minilo, pa so bili uchenci njegovi zopet
notri; pred svetom zaklenjeni, vase zaprti;
in ni malo z dvomom svojim, temu doprinesel Tomazh.
In ko so duri dvakrat zaklenjene, Jezus pride vanje;
govori jim:
Mir vam dajem!
- 20.27 Tomazhu veli she posebej: Polozhi sem prst svoj,
v rane mojih rok, v rane del mojih.
Podaj roko svojo, polozhi jo
v rano srca mojega.
Ne bodi dvakrat neveren; a to bodi, kar si.
Tako je storil Tomazh, in chutil s tipom in videl z ochmi;
umel je.
- 28 Rekel pa smo to je: O gospod moj! In she: O
Bog moj!
Nekateri so si kasneje razlagali to: da Tomazh je bil
prvi chlovek, ki je tipal in videl Boga; a tako ni bilo.
- 29 Jezus rekel je: Ker si me videl Tomazh, verujesh,
a sreche blagor tistim, ki verujejo, ne da bi videli
z ochmi in tipali s prsti svojimi. Ochi varajo, vara tip,
zavajajo chuti, vseh pet. A ko videl si z duhovnimi ochmi,
ochmi duha svojega, si videl drugache; in drugache si slisal,
ko slisal si svoj notranji glas. Ni pa mogoche umeti, che
nikakor ne vidish, slishish ne; v nich ni mogoche verjeti.
Videti je treba in venomer gledati, ker nihche ne vidi
enkrat za vselej. Venomer skushaj gledati z odprtimi ochmi,
z duhom nezazrtim, nezazrtim, s srcem odprtim. Che pa
hochesh videti nich, ga bosh videl, a najprej morash videti
nichnost, gorje ti, che jo spregledash, za nich zamenjash.
A blagor njim, ki ne vidijo po meni, pa vendar vidijo;
ti verujejo po sebi.

Kdo je tak, so se v sebi vprashevali:
Od vas ni nihche tak. A on je bil tak, ki ste mislili
zanj, da tak je, ki si le roke umije, po zlu zlochina.
Trpel pa je on bolj, in chist je bil on bolj; ne samo
roke, on se je ochistil po sebi, sam se je ochistil.
Pa niso vedeli uchenci, kdo bi bil tak, samo zato, ker:
zanimalo je njih she prevech, kdo od njih bi lahko bil tak;
tako zrenje je zazrto v stran, zameglilo jim je ochi,
videnje njih.

30 In vendar je Jezus hotel vech.
Toliko chudezhev je storil pred uchenci svojimi, da bi
oni videli; in she veliko drugih znamenj videnju, ki
niso zapisana v tej knjigi.
Che verujete v zhivljenje, v zhivo v sebi, verujete njemu;
njemu ni mogoche ne verjeti; pa ne zaradi chudezhev, ki jih
niste videli, ta znamenja videnju, ki jih je sporochal so
vrednote; njih je videl in o njih vedel je, veliko vech
kot moremo danes razbrati. Njegova sporočila so zhiva,
zhive; in vechna so; segajo vse tja v neizmerno. Njegova
pot je zgled nam in ne chudezh; to kar ishchemo, je v nas,
in On je v nas, nich ne pomaga, che ne verujemo njemu;
che verujemo le sebi; ker On je v nas, del nashe zavesti je.

Poti so razlicne, a vi pridete najdlje po poti ljubezni;
ta pot vam je blizu, to je moja pot; tako je sporochal v
znamenjih – vrednotah. On jih je videl in obchutil zhivo,
ker bil je chlovek, sin chloveka,
sin duha, sin duha svetlega,
sin iskre uma bozhanske.

Vsaj to je bil, tega ni mogoche zanikati,
a to ni malo;

bil pa je she vech kot to, mnogo vech je On.

20.31 Znamenja, ki so zapisana, so zapisana samo zato,
da verujete po njem, ki jih je zapisal;
prichevanje Janezovo je prichevanje učenca, ki ga je
On ljubil.

Sporochilo po njem je: ljubezen.

Po ljubezni je Janez najvech sporočil.

Pa ni sporochal samo o ljubezni. Od vseh chudezhev,
znamenj, najbolj skrivnostno je: videnje vase,
iz sebe, po sebi.

Kdor imel bo to videnje, zrenje, dojel bo,
kar je najbolj skrivnostno zapisano v prichevanju
Janezovem. V knjigi je zapisano, a ne preveč razvidno;
razbrati, da videl bi, ga mora vsak sam;
ker njegova pot je bila pot ljubezni,
on je prishel vase po njej.

- 21.1 Pri morju Tiberijskem se je Jezus zopet razodel
svojim uchencem; razodel se jim je tako,
kot she ni se doslej:
- 2 Bili so skupaj: Simon Peter in Tomazh, ki ime mu je
Dvojček, Natanael iz Kane Galilejske in Zebedejeva
sinova dva in she druga dva od uchencev njegovih.
- 3 Simon Peter vstane in jim reče: Ribe grem lovit.
Oni njemu, takoj: Tudi mi pojdemo s teboj.
Na ladjo se vkrcajo, odtisnejo od brega in zhe so lovili;
lovili so ribe vso noch, a rib ni bilo, lovili so jih tam,
kjer rib ni bilo; ribolov je vodil Simon Peter,
po svojem nachrtu.
Zhe je bilo jutro, a ujeli niso nich, vso noch nich.
- 21.4 Jezus stoji na bregu in jih gleda.
Tudi oni ga uzro,
a niso ga vech prepoznali.
- 5 Jezus njim: Otroci, imate kaj jedi?
Oni njemu: Nimamo.
- 6 Jezus: Vrzite mrežho na desno stran ladje.
Tako store, in glej: sedaj mrežhe niso mogli izvlechi,
polna je bila rib.
- 7 Tedaj ga spozna učenec, ki ga je Jezus ljubil;
Petru zakliche radostno: On je!
Vztrepetal je in odvech si je bil Simona Peter, ko je
to slishal. Opashe si haljo, njega zgornji del je bil
nag pred njim; v morje se pozhene, kot da brez uma bi bil;
ena sama misel ga je gnala, da se ochisti pred njim.
Srchen je bil Peter in dobrega srca; pa ne prevech okreten,
tako nerodno se je gibal, posebej she potem, ko je slishal
njegovo ime.
- 8 Drugi uchenci hite z ladjo k bregu, samo kakih dvesto
komolcev do kopna; in vendar je bilo to tako dalech za njih,
in mrežha je bila prepolna rib.
- 9 Ko se izkrcajo na kopno, na katerem je bil On,

- tedaj oni vidijo; da tam jih zhe chaka zherjavica,
na njej riba, pripravljena za jed,
in kruh njegov.
- 10 Jezus: Prinesite nekaj rib, ko ste jih zhe ujeli.
- 11 Simon Peter stopi na ladjo, mrežno polno velikih rib
izvleche na suho; bilo jih je sto in trinpetdeset;
in cheprav so bile velike in tezhke, se mrežha ni raztrgala;
Simon Peter je moral srchno jo vlechi, da jo je izvlekel.
She vedno so bili zmedeni, niso doumeli, chemu vse to;
zaradi chudezha? Tako so jih bili vajeni, a vsakich so
ostrmeli, se chudili zelo. In sedaj she posebej:
Chemu toliko rib? Rekel je; prinesite mi nekaj njih,
a koliko je to, nekaj njih?
Vse, kar so pocheli od takrat, ko spoznali so ga na obali,
ko bili so she na ladji, so oni pocheli nespretno in zmedeno,
kot she nikoli poprej. Smeshno zabavni so bili videti njemu,
ko je gledal nespretnost uchencev svojih. Potem pa se Jezus
zave zasanjanosti svoje, zresni se in jih pokliche:
- 12 Pridite, jejte!
Prishli so. Riba zhe pripravljena je chakala njih, oni pa
toliko opravkov so si nadeli. Preden prishli so na breg,
so na tihem molili, nekdo drug je molil v njih, da ne bil
bi on. Videli so kruh njegov in nihche ga ni upal vprashati:
Kdo si?
V globino sebe jih bilo sram; vedeli so, da je on,
pa tega niso hoteli vedeti; bil je nekdo drug v njih,
njim tuj, ki tega ni hotel.
Le njemu ni bilo nich tuje na njih, poznal je vsakega
v njih.
- 21.13 Jezus gre k njim,
vzame kruh svoj in jim ga da,
vzame ribo svojo in jim jo da;
njim, ki mu niso sledili, ki so sebe izgubili
na poti.
- 14 Sedaj shele, ko je trikrat stopil iz sebe,
ko je zhe tretjih vstal od mrtvih zaradi njih,
tako bi oni rekli, ko pozabili bi na trojnost Njega,
na njegovo troedinost,
se je lahko Jezus tretjih razodel uchencem.
Shibka je bila njih vera in vijugava njihova pot,
tako j jih je zapustil. Zadnja jed, ki jo je Jezus
postregel uchencem, je bila resnichno res chudezhna,

tezhko doumljiva, in kmalu jo bodo pozabili.

Vero Njih boste videli, ko vash chas bo za videnje,
le chemu ta neuchakanost, nestrpnost, nenasitnost?
Sebe nochete videti, che vidite, ne morete verjeti sebi,
chemu potem ta radovednost, vedoželjnost? Dasi je
treba rechi, da ta je pri vas resnichno res neskonchna.

Vidim, da hochete vedeti:

Vero Njih hochete vedeti,

in kakshna je Njih resnica, svoboda, ljubezen?

Che Oche je Gospod vojska nad vojskami, che Vojvoda

Nam je, che Bog je edini, poslednji;

in kakshna je vera Njegova?

In vse to sem vam zhe pravil, a slishali niste, vi
tega niste hoteli.

Che Boga ni nihche videl, ga nisem videl jaz,
ga ni videl Oche, ga niste videli vi.

Che kdo bi lahko videl Boga, bi Bog videl Sebe;

in vidi se, Bog Sebe vidi: v vas, v Nas, in v Drugih.

In che bi Oni prishli in zavojevali na Zemlji,

bi vi izgubili svojo vero?

In che bi imel Gospod vojska nad vojskami eno vero

za Sebe in drugo za vas, bi mu she rekli Bog Oche?

In che ima vero, katero vero je dal vam, che ne svojo?

In che je vera Njegova, vera vasha,

ima On Boga kakor vi.

In On ljubi mene, kakor sem jaz vas ljubil, in vi vsa

bitja; in pokazal mi je svobodo in resnico;

in jaz sem jo kazal vam,

in Mojzes vam jo je kazal,

in toliko Nas jo kazhe, oznanja vsakomur, ki hoche videti;

vi pa niste videli, da je ta vera ista, da ste vi tisti,

ki jo dojemate, kot morete, izneverite, kot zmorete.

In taki, kot ste, bi radi videli vero Njegovo, Boga

Njega? Kdor Vse hoche, dobi Nich; kdor hoche vedeti vse,

ne ve nich.

Pa vendar vi veste vse, vso vednost zhe imate, kot On,

le spomniti se je ne morete, a tega sedaj she ne morete

razumeti.

O lovu hochete vedeti, o lovcih na ljudi hochete vedeti vech.

Uchil sem vas lova na ljudi, duha njih, njih dushe, pa ste

tako malo tega videli.

To o lovcih je res treba vedeti:

Lovci so lovci na zhivo zhivljenje in zhiva smrt so oni.

Vsi lovci so lovci na zhivo; a so lovci na ljudi, ki ko ne lovijo ljudi, se lova uche, takrat oni chakajo na lov pravi, lov na ljudi.

Lovci na ljudi so:

lovci na glave chloveshke,

lovci na duha chlovekovega,

lovci na dushe, individualnost chloveka.

Lovci so bili, oni so, in vedno bodo, ti:

ki plen ujamejo, a ga v resnici res nikoli ne ujamejo.

She tisoche let bodo lovili ljudi, jih v suzhnje okovali,

a v dushi Sebe bodo suzhnji lahko svobodnejshi od njih.

Lovili bodo ljudi, njih glave, a glava ni chlovek,

je le del chloveka, ker chlovek je ves, in ne moresh

ga razdeliti, razpreti, che on noche.

Lovili bodo mozhgane ljudi, a to je she vedno isti lov

na chloveshke glave, njih manjshi del v novi preobleki.

Lovili bodo duha ljudi, in tudi tu bo tako, da del

celota ni, ni cel chlovek, ker ta ni ulovljiv, razen po sebi.

In lovili bodo dushe ljudi, njih sebstvo, individualnost

v njih, Boga v njih, njih iskrivost Bozhansko; a ujeli bodo

le malikovalce njih.

Lovci to vedo, zato se pozhenejo vedno na eno v chloveku,

nikoli na vse, sicer ne ujamejo nich.

Dusha, ki jo ujamejo, je mrtva, omltvichena tako, da tezhko

bi ji rekli, da to dusha je.

Mozhgani, ki jih operejo, so tako zozheni, da so prej bolezen

kot zdravje organa, kjer naj bi misel domovala.

Orodja, orozhja lova, pa so vedno enaka:

zanke, vabe, pasti;

in vedno sila in moch;

zastrashevanje, sovrashtvo, slepota.

Ali ne vidite strnjenega sovrashtva v stvareh,

ki naredi jih chlovek; che she ne vidite, pa boste,

ker vidno je prej kot stvar sama,

ker zhe takrat je ko stvari ni she.

Tu se ne da nichesar skriti, in to boste videli

z gotovostjo. In kaj to spremeni v vashi veri?

Che jo imate, vas ne more ujeti, zasuzhnjiti nihche.

Che gotovi ste sebe, gotovi ste Boga v sebi,

ker vechje gotovosti med vsemi gotovostmi ni!
 On pa ni lovec, je pribezhališče preganjanemu,
 pristan je. V njegov pristan lahko pride vsak,
 zapusti ga vsak, ki pride, ko ni še gotov si
 Njega v sebi, sebstvu svojem.
 To torej ni lov, in nihče ni ujet!
 Ujet je chlovek v tri ovoje dushe,
 iz njih lahko izide, kolikor to sam hoče,
 kolikor to zmore sam. To je vash chas,
 ki zapravljate ga za stranske rokave poti.
 Če za las ste velichali katerokoli vrednoto, ste
 napravili korak naprej na svoji poti k zavesti sebe,
 bistvu sebe; to je edini pravi chas v vas, le ta je resnichen.
 Nash lov ni bil lov navaden, ti, ki so pristali v nas,
 so tu po volji svoji, in odidejo lahko, kadar hočejo.
 Vi vsi ste pri meni, v meni po moji volji, a prej
 ste bili pri sebi, po volji sebe in volji Ocheta mojega.
 Volje se morajo ujeti, uglasiti se, sicer ni svobode,
 ne ljubezni, ne resnice; samo lazh ostane, in z njo
 sovrashstvo, podanishtvo, in suzhnost. Tega ni mogoče ne videti.
 Uchil sem vas torej lova na ljudi, duha njih, njih dushe;
 a pomnite, res resnichno vam pravim, to tako je:
 Samo en lov na ljudi vam je dovoljen.
 Če to lov je, samo na resnico v njih, ni dovoljen,
 če oni to sami nočejo, ni.
 Tudi samo ljubezni v njih ne lovite,
 če ni je v njih,
 če resnichno, resnichno ni v njih,
 če ljubezen ni na njih poti.
 Ne skrenite ljudi z njihove poti, če oni tega nočejo,
 proti njih svobodi, volji svobodni ravnate tako.
 Samo en lov na ljudi je dovoljen:
 Če oni na poti so,
 če na njih poti je: resnichna ljubezen,
 če njih pot je: resnichno svobodna,
 če ljubijo resnico, sami, po sebi,
 če njih pot se nikoli ne ustavi, da reče kdo, tu sem;
 če njih resnica nikoli ni dokončna, da reče kdo, edina je;
 če njih ljubezen nima meje, da reče kdo, imam jo.
 Jaz zhelel sem le to, da bi videli in verjeli:
 da je: ljubezen po sebi,
 resnica po sebi,

pot sebe svobode svoje;
da one vse vodijo v neizmerno,
v eno,
k Bogu.

- 21.15 Po obedu, reče Jezus Simonu Petru:
Simon Jonov, ali ljubish me bolj kot ti?
Simon Peter pa odgovori: Ja, Gospod, ti vesh,
da te ljubim.
Jezus: Pasi jagnjeta moja.
- 16 Jezus vprasha drugich: Simon Jonov, ali me ljubish?
Simon Peter: Ja, Gospod, ti vesh, da te ljubim.
Jezus: Pastiruj mojim ovchicam.
- 17 Tretjih vprasha Jezus: Simon Jonov, ali me ljubish?
Peter pa se razzhalosti kot otrok, ker ga je tretjih
vprashal isto: Ali ljubi ga? In rekel je Njemu:
Gospod, saj vesh sam; ti vesh vse in znash vse; vesh,
da te ljubim.
Jezus: Pasi moje ovchice.
- 18 Zopet je nastal premor, zhe v tretje, a vzdushje ni bilo
muchno, le resnobno je bilo; potem je Jezus rekel Petru:
Resnichno, resnichno ti pravim:
Ko si bil she otrok,
si bil svoboden;
sam si se opasoval,
hodil si, kamor je hotelo tvoje srce;
bil si resnichno svoboden,
in hodil si, kamor si sam hotel;
ko pa postarash se,
raztegnesh svoje roke,
shirok je tvoj sezhaj,
dolg rok doseg;
in nekdo drug te opashe,
in povleche te tja, kamor ti nochesh.

Med premori pa mu je Jezus govoril she mnogo vech,
che jih je Simon takrat slishal, ne, tega ni mogoche
rechi, a slishal jih bo, gotovo jih bo slishal.
Oni drugi uchenec jih je slishal, ker je Jezus njega
najbolj ljubil, in ljubil je on Njega resnichno, resnichno.
Po ljubezni svoji je uchenec videl, ljubezen Njegovo
je dojel vso. Bila je to ljubezen v treh svetovih dushe,

individualnosti Sebe in Njega.

- 21.18 Che je Bog ovil Bozhanskost Sebe v tri ovoje skrivnostne,
je to storil tako, da bi jo vsak odvil v sebi.
To jim je kazal Jezus na sebi, iz sebe, srca svojega,
da bi oni videli, da pri njih ni drugache.
Ko je bil she otrok, je Peter videl iskro bozhansko v sebi;
ovchice je pasel, kot jih pase otrok bozhji.
Potem je Peter v sebi pozabil; in chisto bi pozabil,
da ni prishel Jezus, da obudi mu globino njega samega,
mu pokazhe prozornost vseh ovojev: dushe.
Razsvetlil je ljubezen njegovo:
ljubezen sinu chloveka;
ljubezen duha chloveka, ljubezen chisto, duhovno;
ljubezen bozhansko chloveka, najsvetejshe, najsvetejshe
v chloveku, njega dusho, kar vidi le duh chloveka, ko
chist je.
Kdor ne ljubi, ne more videti,
kdor ne vidi, ne ve za pot svojo, za svobodo sebe.
In rekel je Jezus Petru: Ne bodi vodnik,
kot more biti vodnik vsak chlovek, ki ne vidi,
ki ne ljubi;
ne bodi vodnik, kot more biti vodnik vsak chlovek
jasnega duha, a ne ljubi;
vodnik bodi po iskri bozhanski v sebi, a ne kot
more biti to vsak chlovek iskrivega uma, a ne ljubi;
ljubi kot otrok bozhji, ker take so ovchice moje.
Pasi moje ovchice, one so otroci bozhji.
Ti lovil si ribe tam, kjer ni jih bilo;
shirok je bil tvoj sezhaj, temnel je duh tvoj;
a srchen si bil, ni mogoche rechi, da ne,
dasi to je, kar te povleche, kamor ti nochesh;
potem morash tja, potem nisi vech ti, in nisi svoboden.
- 19 To mu je povedal, da bi mu pokazal njegovo pot;
vso pot do smrti bi lahko videl Peter,
in brezna, ki vleche ga vanje, in zhrtev Njegovo,
s katero je oslavlil Boga, bi lahko videl.
In ko mu je to povedal in videl, da Peter ne vidi,
da ne ljubi ga dovolj, je rekel le:
Pojdi za menoj!
- 21.20 Ozrl se je Peter za njim,

- in tedaj vidi učenca, ki ga je Jezus ljubil,
kako ta zhe gre za njim,
ta, ki mu je toliko bolechin povzročil,
zhe, ko je pri večerji slonel na prsih njegovih,
ki bil je ta, ki je Njega vprashal:
Gospod, kdo je tisti, ki Tebe izda?
Globoko v dusho njegovo je bila urezana beseda ta,
bila je urezana trikrat.
- 21 Ko Peter vidi tega, kako gre za Jezusom, reche:
Gospod, kaj pa ta...?
V glasu njegovem je bilo slishati vech:
sum v ljubezen,
njega neodpustljivost;
sovrazhen odkrito je bil glas njegov,
in siv, temno obarvan.
- 22 Jezus: Naj hochem, da ostane in chaka...
naj pridem samo ponj,
tebi na ljubo,
kaj tebi zato?
Ti pojdi za menoj!
Ne oziraj se po drugih, na druge ne glej tako,
ne prezhi na ljubezen njihovo.
On pojde sam,
on ni ta, ki bi ga ti pasel.
- 23 In razumeli so bratje,
v ljubezni si bratje,
a she polni sumov,
da rekel je On:
Ta učenec ne umre.
Toda Jezus ni rekel, da on ne umre.
On rekel je, da ljubezen njegova ne umre;
in rekel je:
Che hochem, da ostane njegova ljubezen dotlej,
ko pridem k njemu, najlepsha;
kaj tebi, ljubezni tvoji zato?
Ne manjsa ne vechja ne bo,
kot jo sam zmoresh,
che pa se v drugega ljubezen ozirash, vanjo vrtash, sumish jo;
tedaj krhka bo ljubezen tvoja, zdrobila se bo.
- 21.24 Ta učenec je tisti,

ki o ljubezni prichuje,
in je napisal prichevanje to;
ko njegovo pot zremo, vidimo:
da je svobodna;
in vemo: da je prichevanje njegovo resnichno,
che vemo, kaj ljubezen je.

- 25 Je pa she veliko drugih vrednot kazal Jezus;
njih pot svobodno in pot njim;
ko bi vse opisal, menim:
da ves svet bi ne imel prostora za knjige,
ki bi se morale napisati.

Sedaj pa she to, kar najbolj je skrito v prichevanju
uchenca, ki ga je Jezus najbolj ljubil.
Chemu naj bi nam pisal Janez prichevanje svoje?
Tezhko ga je dojeti, razumeti pa ga sploh ni mogoche,
zaman bi se trudil, kdor hotel bi le razumeti.
Tezhko je to dojeti brez vsega prichevanja Janezovega,
ki se ga je do danes zhe mnogo izgubilo.
A che potrudimo se, pogovarjati se z njim v duhu njegovem;
prebrati skrivno sporočilo duha, ne chrke,
se ono morda razodene samo po sebi.

Janez je imel prichevanje sebe!
On je prichal resnichno iz sebe,
po sebi iskreno je prichal,
tega ni mogoche ne videti.
She mnogo knjig bo pisanih o njem,
o njegovem prichevanju sebe;
in mnogo bo lazhnih prerokov;
vsak sam ga bo mogel iskati v sebi,
sam ga razkriti,
sam sebi razodeti, kaj to lazhno je in kaj pristno.

Vse to govori prichevanje Janezovo,
le razbrati ga ni prav lahko,
ker mi uchimo se brati povrshno,
na videz soglasno;
ko pa smo iskreni do sebe, vidimo:
da s tem ni tako.
Ker najtezhje je verjeti sebi,
najti duha sebe,

najti svojo iskro bozhansko,
individualnost svojo.
Che se ona le malo zasveti,
potemni she lahko,
lahko samo tli,
a ugasne ne vech,
prevech je ona dragocena Njemu.

Tudi ves svet bi ne imel prostora za knjige,
ki bi se morale napisati samo o ljubezni.
In kaj ni zhe danes najvech knjig, ki knjige so,
takih, ki govore o ljubezni, njen zapis so,
prichevanje srca, ki govori iskreno.

Kdo more rechi komu,
da on ne sme jih pisati,
da prevech jih je;
onih drugih: zapisnikov, zakonov, porochil, informacij,
ovadb, pa premalo;
da v njih, ki knjige niso, zhivega zhivljenja vech je
kot v prichevanjih;
da morda so, samo malo premalo she, natanchne,
she niso vse v bitih shifrirane,
a ko bodo, takrat bodo prave in morda celo ozhive?
Dokler pa she niso, dokler she ni tako,
kdo more rechi, da se prerokba Janezova ne bo izpolnila:
In knjige bi se morale napisati,
in pisale se bodo.

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: 2.1 – 21.25

VOJVODA IN PASTIR

Zgodba o Judi in Simonu Petru (gnostichni evangelij)

Zgodba o Judi in Simonu Petru,
kot jo je videl neki drug učenec,
ki ga je Jezus najbolj ljubil.

Rajski vrt

Sanjal je Juda v polsnu,
ker spati kot prej on ni vech mogel,
ko videl je le z ochmi sveta:

18.1 hodil je chez potok Cedron,
vodo ochishchenja,
v vrt, rajsko lep;
rad je zahajal tja Jezus z uchenci svojimi;
morda je bil to rajski vrt nekoch,
ali vsaj bil je tam, da bi jih spominjal na ure,
ko bili so z njim;
blizu nebu.

V vrtu je sam,
nemir dushe rase
v neizmerno,
se mesha z bolechino,
prichakovanjem;
kaj bi to moglo biti,
ni slutil.

Je to vse?
Kaj ni poslanstvo njegovo,
da shiri nauk Njegov,
spoznavanje Boga – gnozo,
spoznanje bozhansko
o neumrljivosti dushe,
vrednote njegove,
resnico, svobodo, ljubezen?

THE PRINCE AND THE SHEPHERD

The story of Judas and Simon Peter
(a gnostic gospel)

The story of Judas and Simon Peter,
as seen by another disciple,
whom Jesus loved most of all..

The Paradise Garden

Judas dreamt while he dozed,
no longer could he sleep as he had once been able,
for he saw only with the eyes of this world:

18.1 He crossed the Kidron Valley,
the cleansing water,
into a garden, beautiful as paradise;
Jesus liked to go there with his disciples;
maybe this had once been the Garden of Eden,
at least he was there to remind them of the hours,
they had spent with him;
near heaven.

In the garden he is alone,
the unrest in His soul is growing
terribly,
is mingled with pain,
foreboding;
what this could be,
he had no idea.

Is this all?
Is not his mission,
to spread the Word,
knowledge of God – gnosis,
divine understanding
of the soul's immortality,
his values of
truth, freedom and love?

- 14.21 Kdor ima vrednote moje,
in one ga vodijo,
on je ta,
ki me ljubi;
kdor pa mene ljubi,
ga bo ljubil Oče moj,
in jaz ga bom ljubil,
in mu razodenem:
Sebe.
- 10.34 Jezus: »Kaj ni pisano v zakonu vašem:
Jaz sem rekel, Bogovi ste.
- 10.35 Se more pismo ovreči s kamenjem?
Morete ovreči, da imenoval vas je: Bogove;
tiste, ki je beseda Bozhja v njih,
tiste, ki jo slishijo v sebi.
Boste to obsuli s kamenjem?
- 10.36 Zakaj potem meni, ki me je Oče posvetil,
na svet vam poslal, pravite vi:
Preklinjash Boga;
ker sem rekel: Sin Bozhji sem!
- 10.37 Che ne delam del Ocheta svojega, mi verujete;
- 10.38 ko pa delam dela Njegova, mi ne verujete.
Che meni ne verujete, vsaj delom mojim verujte:
morda spoznate, da je Oče v meni in jaz v Njem.
Morda spoznate, da na tej poti sem zato,
da bi videli, da bogovi ste,
ker je Bog v vas, in vi v Bogu.«

Duh Njegov mu je govoril:
»Izbran si, Juda, za nalogo tezhjo;
mochnejshi si po duhu med njimi,
v duhu si stopil pred moje oblichje,
zdaj bo preshel vate vojvoda tega sveta.«

- 18.2 On je moral tja,
18.3 da bi tja ne shel?
Tega on ni vech mogel;
volje svobodne Juda zhe imel ni,
zdaj je bil tam s trumo drhali,
imajo svetilke in bakle,
orozhje navadno;
komaj bi rekli lahko,
da prishel je z ognjem in mechem, in
z luchjo, ki razgrne nochno temo.

- 14.21 Whoever has my commands,
and obeys them,
he is the one,
who loves me;
he who loves me,
will be loved by my Father,
and I will love him,
and show him:
Myself.
- 10.34 Jesus: »Is it not written in you Law:
I have said you are gods.
- 10.35 Can the Scripture be broken by stones?
Can you refute that he has called you: gods;
those to whom the word of God has come,
those who hear it within themselves.
Will you shower all this with stones?
- 10.36 What about the one whom the Father set apart
as his very own and sent into the world?
Why do you accuse me of blasphemy
because I said: I am God's Son?
- 10.37 If I do not do what my Father does you believe me;
- 10.38 But if I do it you do not believe me.
If you do not believe me, at least believe the miracles:
and maybe you will see that the Father is in me and I in the Father.
Maybe you will see that I am here,
so that you may realise you are gods,
for God is in you, and you are in God.«

His spirit spoke unto him:
»You have been chosen Judas for a task more difficult;
you are stronger than the others in spirit,
in spirit you have stepped into my presence,
now the prince of this world will come into you.«

- 18.2 He had to go there,
18.3 what if he did not go?
That he could no longer do;
for Judas now had no free will,
now he was there with a mob,
carrying torches and lanterns,
and ordinary weapons;
hardly could it be said,
that he came with fire and sword, and
with light, which dispels the dark of night.

- 18.4 Naproti jim stopi Jezus,
glas njegov zagrmi v temo:
»Koga ishchete?«
- 18.5 Oni: »Jezusa Nazarenkega ishchemo.«
On: »Jaz sem!«
- 18.6 A ko jim je to rekel, se prestrashijo tako močno,
da jih je vrglo nazaj in popadajo na zemljo;
padel je z njimi Juda, izdajalec njegov.
Takshne mochi njegove učenici videli she niso,
saj kazal je ni nikoli poprej. Bila je moch teme she.
- 18.7 In zopet jih vprasha On: »Kaj ishchete?«
Oni: »Jezusa Nazarenchana.«
- 18.8 »Che mene ishchete, tu sem;
potem naj oni odidejo.«
Morala se je izpolniti beseda, ki jo je rekel:
»Nobenega nisem izgubil izmed teh, ki si mi jih zaupal.«
- 18.9 In Juda bi takrat lahko odshel, in vsi učenici njegovi.
In dva v Judi bi takrat lahko odshla, a tretji ne. In ni
mogel iti, in iti she niso mogli oni, ker bila je tu drama
vechja; ta drama bila je od Ocheta. In on je moral
izgubiti enega od njih, on moral je izgubiti del sebe.«
- 18.10 Simon Peter imel je enega od mechev dveh,
izdere ga, v zamahu odseka uho desno, hlapcu duhovna
velikega; mu Malh bilo je ime.
- 18.11 Tedaj zakliche Jezus Petru: »Ali naj ne pijem kupe,
ki mi jo je Oche dal? Spravi svoj mech!«

Zavel je mrzel veter, pohod se je zachel; to bil je pohod
sovrashtva, izdaje, prezira; vsega, kar privre v dushe
chloveshke; to bil je duh vetra, ki veje na zemlji takrat,
ko je zvezana ljubezen, simbol njen. Okuzhil bo vse,
zadrl se v dushe uchencev njegovih; a tako je to moralo
biti. Mraz se je ugnezdil v prichujoche.

Svet je izbral Judo za simbol izdajstva Boga
(izdaje Simona Petra ni videl nihche).
Juda je Judom Jezusa izrochil
(ki bil je Jud, chesar ni hotel videti nihche).
Opravicheval je svet gnusobe svoje najvechje,
vech kot dva tisoč let, z mashchevanjem za izdajo
(ki to ni bila).
On ni bil vojvoda tega sveta – SAMOZVANI!

- 18.4 Jesus steps out towards them,
his voice thunders into the night:
»Who is it you want?«
- 18.5 They reply: »Jesus of Nazareth.«
He says: »I am he!«
- 18.6 But when he said this to them, they were so afraid,
that they drew back and fell to the ground;
Judas, his betrayer, fell with them.
Such power had his disciples not seen before,
for he had not shown it before. The night was still strong.
- 18.7 Again He asks them: »Who is it you want?«
They reply: »Jesus of Nazareth.«
- 18.8 »If you seek me, I am here;
then let these men go.«
This happened so that the words he had spoken would be fulfilled:
»I have not lost one of those you gave me.«
- 18.9 And Judas could then have left, and all his disciples too.
And two persons in Judas could then have left, but not the third. And he
could not leave, and they could not yet leave, for here was a greater drama;
this drama was from the Father. And he had to
lose one of them, he had to lose part of himself.
- 18.10 Simon Peter had one of the two swords,
which he drew and struck the high priest's servant, cutting off his ear;
the servant's name was Malchus.
- 18.11 Then Jesus said to Peter: »Shall I not drink the cup
the Father has given me? Put your sword away!«

A cold wind blew, the march began; this was the march
of hatred, betrayal, contempt; everything that fills the human
soul; this was the spirit of the wind, which blows on earth when,
love, its symbol, is bound. It will infect all,
penetrating the souls of his disciples; but that is how it had to
be. The cold settled on those present.

The world chose Judas to be a symbol for the betrayal of God
(Simon Peter's betrayal was seen by no-one).

Judas handed Jesus over to the Jews

(he was a Jew and no-one wanted to see this).

He has been exculpating the world of its most ignoble deeds,
for over two thousand years, with revenge for the betrayal
(which it was not).

He was not the prince of this world – SELF-APPOINTED!

Znamenja

Vonj po mazilu nardinem
ga z grozo prezhema,
se je mar zachelo,
zhe tedaj?

Nosil je moshnjo okrog vratu,
da so imeli kaj jesti;
za njihovo telo
naj bi pogubil svojo dusho?

Kako, da ne vidijo
poslanstva, ki ga
le Juda je mogel izpolniti?

Juda, edini med njimi,
sklicevati se nanj ne more,
ko bi se, bil bi le izdajalec.

So mar hoteli,
da On ne umre,
da ostane sam
na svetu tem?

Tega niso videli,
kako mu dusha hrepeni
po vechnem zhivljenju.

Tega niso slishali,
da jih vabi k sebi,
ko zapusti jih.

Che slishali so,
niso razumeli,
da je zdaj sodba
tega sveta taka,
da bo vojvoda tega sveta
osvobojen lupine svoje,
vrzhen ven iz tega sveta.

Kako naj bi razumeli,
da je to njegovo poslanstvo:
ko stopil je Juda chist
pred Njegovega duha,
ga je videl z duhovnimi ochmi
in slishal, kaj mu je storiti.

Signs

The scent of nard
fills him with dread,
has it begun,
already?

He carried a purse, which hung from his neck,
so they had something to eat;
for their body
was he to lose his soul?

Why do they not see
the mission which
only Judas could fulfil?

Judas, the only one among them,
can not refer to it,
if he did, he would only be a traitor.

Did they then want,
Him not to die,
to stay alone
in this world?

They did not see,
how his soul thirsted
for eternal life.

They did not hear,
him call them to himself,
when he left them.

If they did hear,
they did not understand,
that now the verdict
of the world is such,
that the prince of this world
will be freed from his little shell,
thrown out of this world.

How could they understand,
that that is his mission:
when Judas stepped clean
before His spirit,
he saw him with spiritual eyes
and heard what would be done to him.

- 12.1 Tista drobna znamenja, znanilci dogodkov pomembnih,
ki jih chlovek navadno ne vidi,
che vidi jih, pa le megleno se spominja, da jih je zhe videl,
so se Njemu jasno kazala, drugo za drugim.
- 12.2 Ob vecherji pri Lazarju je bilo prvo;
Marta mu je stregla, Lazar pa je bil med temi, ki
so sedeli za mizo z njim; to je zhe videl.
- 12.3 Marija je vzela libro nardinega mazila, pravega in
dragocenega, pomazili noge Jezusove, otre mu jih
z lasmi svojimi: in hisha se je napolnila z duhom
mazila nardinega, polna je bila njegovega duha.
- 12.4 Juda Simona Ishkariota pa si ni mogel kaj,
da ne bi negodoval:
- 12.5 »Zakaj se ni raje prodalo to mazilo za tristo denarjev,
in dalo ubogim?«
- 12.7 Jezus: »Pusti jo; za dan pogreba mojega ga je hranila.
- 12.8 Vsak trenutek imate uboge pri sebi, a mene nimate nikdar.«
- 12.24 »Resnichno, resnichno vam pravim:
Pshenichno zrno, che pade v zemljo in ne umre,
ostane samo;
che pa umre, obrodi
veliko sadu.
- 12.25 Kdor svojo dusho ljubi,
jo hrani za vechno zhivljenje;
a kdor sovrazhi svojo dusho,
zhe na tem svetu jo izgubi, potemni;
a kdor res resnichno ljubi,
ne ljubi on za svet.
- 12.27 Sedaj je dusha moja zhalostna,
in kaj hochem rechi?
Oche, reshi me iz te lupine*!
Toda ne,
saj zato sem prishel,
tako dolga je bila pot,
da prishel sem do tod.«
Le she malo, pa bi izrekel molitev zadnjo:
»O Bog, reshi me iz tega sveta!
- 12.31 Zdaj je sodba tega sveta,
zdaj bo vojvoda vojska nad vojskami,
vojvoda tega sveta, vrzhen ven
s tega sveta.

- 12.1 Those little signs, harbingers of important events,
which one usually does not see,
and if he sees them, only remembers them vaguely, remembers that
he he has already seen them, appeared to Him clearly, one after another.
- 12.2 The dinner with Lazarus was the first;
Martha served while Lazarus was among those
reclining at table with him; that much he saw.
- 12.3 Mary takes a pint of pure nard, an expensive
perfume, pours it on Jesus' feet and wipes them
with her hair: and the house was filled with the fragrance of the
perfume, it was full of its smell.
- 12.4 Judas Iscariot son of Simon could not help
objecting:
- 12.5 »Why wasn't this perfume sold for a year's wages,
and the money given to the poor?«
- 12.7 Jesus: Leave her alone; it was intended that she should
12.8 save this perfume for the
day of my burial.
- 12.8 You will always have the poor among you, but you will
not always have me.«
- 12.24 »I tell you the truth:
Unless a grain of wheat falls to the ground and dies,
it remains only a single seed;
But if it dies, it produces
many seeds.
- 12.25 The man who loves his soul,
will keep it for eternal life;
but the man who hates his soul,
will lose it already in this world, it grows dark;
but the man who truly loves,
does not love for this world.
- 12.27 Now my heart is troubled,
and what shall I say?
Father, save me from this shell*!
But no,
for that is why I have come,
the way has been so long,
for me to reach this point.
Only a little and I would say the last prayer:
O God, save me from this world!
- 12.31 Now is the time for judgement on this world,
now the prince of this world will be driven out.

- 12.32 In ko zapustim vas,
vas vabim, k sebi.«
- 12.33 Zhalost prezhame dusho njegovo.
To jim je rekel, da bi doumeli
smrt njegovo:
kaj ona je,
zakaj mu je umreti treba,
kako bo umrl.
- 12.34 Pa ga niso razumeli.
- 12.35 In zopet, nevemkolikich zhe, jim pravi:
»She malo je luch pred vami;
hodite k svetlobi, dokler jo vidite v sebi,
ko vas objame tema, svet senc,
ne vidite svetlobe, ne poti svoje.
- 12.36 Dokler imate Luch, imate upanje,
ne opustite ga, da ne postanete to, kar niste;
sinovi luchu ste, ne teme.«
In zopet prezhame zhalost dusho njegovo.
Videl ga ni, in slisal ga ni, nihche;
nihche ni zmogel videti dushe Njegove;
le eden, ki ga je res resnichno: ljubil.
- 12.37 Zhalost preveva Njemu duha,
vsi chudezhi, vsa dela njegova,
je bilo vse to zaman?
- 12.38 Izpolniti se mora prerokba preroka Izaije;
dete zadnje Njegovo, smisel njegov:
»Gospod, kdo je veroval nashemu porochilu?
In bolechina rane njegove, komu se je razodela?«
- 12.40 »Oslepil jim je oči in zakrknil jim je srce,
da ne bi z ochmi videli, in s srcem umeli,
in jaz bi jih ozdravil.«
Z duhovnimi ochmi niso gledali,
svojega notranjega glasu niso poslushali,
s srcem niso umeli,
iz sebe, lupine niso stopili;
kdo naj razsvetil bi Um njihov?
- 12.41 Tako je govoril prerok Izaija, ko je videl
slavo Njegovo, in je govoril o Njem:
- 12.49 »Govoril sem iz sebe, a nisem govoril sam.
- 12.50 Neumrljivost dushe, nje vечно zhivljenje,
ni moja zapoved, ona govori: sama za sebe.«

- 12.32 But I, when I am lifted up from the earth,
will draw all men to myself«
- 12.33 Sorrow then fills his soul.
This he told them, that they might understand
his death:
what it is,
why he must die,
how he will die.
- 12.34 But they did not understand him.
- 12.35 And again for the umpteenth time he says to them:
»You are going to have the light just a little while longer;
walk while you have the light,
before darkness overtakes you;
the man who walks in darkness does not know where he is going.
- 12.36 Put your trust in the light while you have it,
so that you may become
sons of light.«
And again sorrow fills his soul.
No-one saw him and no-one heard him;
no-one could see His soul;
only one, who truly loved him.
- 12.37 Sorrow takes over His soul,
all the miracles, all His works,
was all this in vain?
- 12.38 This was to fulfil the word of Isaiah the prophet;
His last child, his meaning:
»Lord, who has believed our message?
And to whom has the arm of the Lord been revealed?«
- 12.40 »He has blinded their eyes and deadened their hearts,
so they can neither see with their eyes nor understand with their hearts,
and I would heal them.«
They did not look with the eyes of the spirit,
nor listen to their inner voice,
they did not understand with their hearts,
they did not step out of themselves, their shell;
who could illumine their understanding?
- 12.41 So spoke the prophet Isaiah because he saw
Jesus' glory and spoke about him:
- 12.49 »I did not speak of my own accord but the Father commanded me
what to say.
- 12.50 The eternal life of the soul,
is not my command, it speaks: for itself.«

Izdaja

je umiranje ljubezni,
z njo v vsakem nekaj umre.
A nihče na tem svetu
je ni okusil grenkeje od Jude.

Prvi med učenci
ga je Juda izdal,
prvi med njimi
je v nebeshkem kraljestvu.

Storil je hitro,
kot mu je On naročil:
izdal ga je trikrat resnično;
bil je izbran za izdajo:
izbral ga je Jezus (pri zadnji večerji),
izbral v duhu (ko je stopil v Njega duha),
izbrala usoda njegova (ker tako je to moralo biti,
da se izpolni stara prerokba);

pa vendar:
to ni bilo izdajstvo po volji njegovi,
resnično res on ni Jezusa nehal ljubiti,
on je ljubil takega,
kot je resnično bil.

Zhivljenje svoje je dal za prijatelja,
luch svojo mu je izročil,
vechje vrednote od te nima nihče.
Sin luch je, ne temé.

- 13.1 On je sedaj vedel, z gotovostjo sebe, za svojo zadnjo jed, bilo je to pred praznikom velikonočnim, ko uzhil je zadnjo večerjo z njimi.
Vedel je, da prishel je njegov dan;
vedel je, da se sedaj poslavlja od njih, ki jih je ljubil;
vedel je, da je sedaj pred zadnjo preizkushnjo svoje ljubezni.
Bo mogel ljubiti izdajalca svojega, v sebi;
bo mogel ljubiti do konca?
Tega ni vedel z enako gotovostjo, ker je vedel, da zhrtvoval ga je, On sam.

Betrayal

is the death of love,
with it something in everyone dies.
But no-one on this earth
felt it as bitterly as Judas.

The first of the disciples
was Judas to betray him,
the first of them
to reach the heavenly kingdom.

He did it fast,
as he commanded:
he betrayed him thrice truly;
he was chosen for the betrayal:
he was chosen by Jesus (at the Last Supper),
chosen in spirit (when his spirit entered him),
chosen by his fate (for it had to be so,
for the old prophecy to be fulfilled);

and yet:
this was not betrayal according to his will,
truly he did not cease to love Jesus,
he loved him as,
he really was.

He gave his life for his friend,
he gave him his light,
there is no greater value than this.
He is the son of light, not the night.

- 13.1 He now knew with certainty this was his last meal, it was before the Passover Feast that he ate the last supper with them.
He knew that his day had come;
he knew he was now leaving those he had loved;
he knew he now stood before the final manifestation of his love.
Will he be able to love his betrayer;
will he love until the end?
This he knew not with as much certainty because he knew he had been sacrificed, by Him.

- 13.2 On sam je bil, ki je dal Simonovemu Ishkarjotu zlo
izdajstva v srce njegovo.
Bo mogel ljubiti do konca bistvo svoje?
- 13.3 Vedel je, da je prishel zato, da sedaj pojde do konca;
in vedel je, da mu je On dal milost preizkushnje.
Jezus vstane, vedoch, da mu je Oche dal vse v roke,
da sedaj lahko gre k Bogu, ves.
- 13.4 Vstal je od vecherje in slekel vse;
da gre chist, nezakrit tja, od koder je izshel.
- 13.5 Opashe sebe s prtom zadnje vecherje,
in umiva noge uchencem;
briske jih s prtom zadnje vecherje,
da le on bi opasan bil z njim.
Ko storil bo tako vsem uchencem svojim,
ponizhal se njim,
bil je v ponizhnosti zgled jim;
ker tudi v bivanju vishjem ta krepost ni vsa chista,
nikoli do konca;
prevech jo je zhelel.
- 13.6 Ko pride do Simona Petra, tega Simon ni mogel pustiti.
Simon Peter: »Gospod, ti mi bosh umival noge?«
- 13.7 Jezus: »Tega, kar sedaj jaz delam, ti sedaj ne vidish,
a videl bosh.«
- 13.8 Simon Peter: »Ne, tega ne, na veke ne.«
Na vechnost bi prisegel Peter, da noche;
vsaj ponizhanja Njega pred njim ne.
- 13.9 In prosi ga Simon Peter, da mu umije vse telo:
roke, glavo, telo; le nog ne, le nog samih ne!
- 13.10 Pove mu Jezus:
»Voda chisti, ochisti vse,
voda je kot chistost sama.
A bolj chista je voda, ki je ti ne vidish,
ona chisti ti dusho.
Voda, ki umivam ti noge z njo,
ta chisti dusho mojo.
Mi bosh odrekel to?
Kaj ni to dolg in delezh tvoj?
Kdor je bil v vodi res ochishchen,
v kopeli ochishchenja chist,
je resnichno ochishchen,
ves je chist;

- 13.2 It was the devil himself who prompted Iscariot to
carry out the evil betrayal.
Will he be able to love until the end.
- 13.3 He knew he had been sent to now go to the very end;
and he knew that He had given him the grace of the trial.
Jesus stands up, knowing that the Father has placed all things in his hands,
that he can now return to God, whole.
- 13.4 He got up from the meal and took off his outer clothing;
so he may return clean from where he had come.
- 13.5 He wraps a towel around his waist,
and washes his disciples' feet;
drying them with the towel,
which was round his waist.
When he has done this to all his disciples,
humbling himself before them,
he is an example of humility to them;
for even in a higher life this virtue is not all clean,
never to the end;
he wanted it too much.
- 13.6 When he came to Simon Peter, Simon could not allow it.
Simon Peter: »Lord, you shall wash my feet?«
- 13.7 Jesus: »You do not realise now what I am doing,
but later you will understand.«
- 13.8 Simon Peter: »No, you shall never wash my feet.«
Peter would swear by eternity to refuse;
refuse the humbling of Him before him.
- 13.9 And Simon Peter asks him to wash his whole body:
his hands, his head, his body; not just his feet!
- 13.10 Jesus tells him:
»Water cleans, cleans everything,
water is like purity itself.
But the water you cannot see is even cleaner,
it cleans your soul.
The water with which I clean your feet,
it cleans my soul.
Will you deny me that?
Is that not your debt and your portion?
Whoever has been truly cleaned in water,
cleaned in the bath of purification,
is truly clean,
is all clean;
ne potrebuje,

da samo noge umije,
ki prah napuha neskromnosti nosijo,
po stopnicah se vzpenjajo,
navzgor hite;
in hodijo po tem, chesar ne vidijo;
in chesar ne vidijo, teptajo.
Z ochishchenjem lahko si ves chist,
a to ti je mogočnost samo.
Vi ste chisti, a ne vsi.
Naj ne misli tako nihche,
da je za večnost chist.
Nihche ni ves chist,
a zato naj ne misli,
vsí smo nechisti;
niste vsi enako nechisti,
tudi jaz nisem ves chist.«

- 13.11 On je poznal sebe,
in izdajalca sebe,
in izdajalca svojega, v sebi.
- 13.12 Umil jim je noge,
oblekel oblachilo svoje,
sedel za mizo in vprashal jih:
»Sploh veste, kaj sem vam govoril?
Ne veste, a vedeli boste.
- 13.13 Imenujete me: Uchitelj in Gospod;
in prav pravite, ker to tudi sem,
a nisem samo to.
- 13.14 Che sem vam jaz, Gospod, Uchenik, umil noge;
jih boste tudi vi drug drugemu umivali.
- 13.15 Dal sem vam zgled, sebe v vpogled, da se tudi
vi ochistite; in dal sem vam vpogled v nas.
- 13.16 Resnichno, resnichno vam pravim:
Hlapec ni vechji od gospodarja svojega.
A najprej mora biti prvo resnichno, da je lahko
drugo dvakrat resnichno.
Poslanec ni boljshi od Njega, ki ga je poslal.
- 13.17 Che to veste, blagor vam, ki delate tako,
presegli boste svobodo svojo.

does not need,
to clean his feet alone,
which bear the dust of vanity,
climbing stairs,
hurrying upwards;
treading on what they do not see;
and what they do not see they trample underfoot.
You can be all clean through purification,
but not necessarily.
You are clean, but not all of you.
May no-one believe,
that he is clean for eternity.
No-one is all clean,
but may he not think,
we are all unclean;
you are not all equally unclean,
I too am not all clean.«

- 13.11 He knew himself,
and his betrayer,
and the betrayer within himself.
- 13.12 He cleaned their feet,
put on his clothes,
returned to his place and asked them:
»Do you understand what I have said to you?
You do not yet understand but you will see.
- 13.13 You call me: Teacher and Lord;
and rightly so for that is what I am,
but not only that.
- 13.14 If I your Teacher and your Lord have cleaned your feet;
you also should wash one another's feet.
- 13.15 I have set you an example, shown you my way, that
you too may clean yourselves; and I have given you an insight into us.
- 13.16 I tell you the truth:
no servant is greater than his master.
But first the former must be true, that the
second may twice be true.
The messenger is not greater than the One who sent him.
- 13.17 Blessed are you if you know this and abide by it,
you will surpass your freedom.

- 13.18 Ne govorim vsem v vas enako,
pa vendar govorim vsem:
Jaz vem, katerega izmed vas sem izvolil,
in vem, katerega v vas sem izvolil.
Vem, kdo bo prvi, in kdo bo drugi v vas;
in vem, kdo prvi in kdo drugi med vami.
Vem, kako kdo od vas pride najdlje,
po poti svoji.
Zato pravim sedaj: Pismo se mora izpolniti:
"Ta, ki jé z menoj kruh, je vzdignil
peto svojo zoper mene."
- 13.19 Zhe sedaj vam to pravim, preden se je zgodilo,
da boste vedeli, ko se zgodi, da sem jaz ta,
ki ga je poslal;
- 13.20 in ta, ki sprejme mene, me sprejme takega, kot me je
On poslal; in sprejme Njega, ki me je poslal.«
- 13.21 Ko jim je to povedal, se je razzhalostil Jezus,
videl je, da tega ne umejo,
potem pa je zatrdil tako:
»Resnično vam pravim, da me eden izmed vas izda.
Res resnično me izda eden od treh v vas,
iz trojnosti vashe izda me, zataji;
in eden bo prvi; ko bo to storil,
boste storili to she vsi drugi, nekateri vechkrat;
da videli bi. Che to veste, blagor vam, ki to delate,
ker presegli ste sebe.
Che nekdo izda,
izda ljubezen tvojo, in svojo;
je to, kot bi dvakrat umrl,
kot da bi ti umrl v njem, on v tebi;
je kakor da bi ljubezen umrla dvakrat resnično;
ljubezen umira v njem in v tebi,
lochi se ljubezen iz Njega.«

Bolj ko jim je pravil, bolj zhalostil se je v duhu,
resnično.

Niso razumeli, moral jim je govoriti s telesom,
z usti chloveka sinu:

»Zgoditi se mora, kar se je zhe zgodilo;
tega vi she ne vidite, a videli boste, ko zgodi se.
To storil sem jaz; in kdor me takega sprejme,
me resnično sprejme,
in sprejme Ocheta, ki me je poslal.

- 13.18 I am not referring to all of you,
but I am speaking to all of you:
I know those I have chosen,
and I know whom I have chosen.
I know who will be first and who will be second in you;
and I know which one of you will be first and which one second.
I know how you come furthest,
by following your own path.
That is why I now say: Scripture must be fulfilled:
“He who has shared my bread has lifted
up his heel against me.”
- 13.19 I am telling you now before it happens,
so that when it does happen you will see that I am He,
who was sent;
- 13.20 and he, who accepts me, accepts me as I
was sent by Him; and accepts Him who sent me.«
- 13.21 After he had said this, Jesus was troubled in spirit,
he saw that they did not understand,
then he testified:
»I tell you the truth, one of you is going to betray me.
Quite truly one of the three in you will betray me,
from the three persons in you he will betray me;
and one will be first; when he does this,
all the rest of you will also do this, some of you more than once;
that you may see. If you know this, blessed are you who do this,
for you have surpassed yourselves.
If someone betrays,
he betrays your love, and his own;
this is as if he dies twice,
as if you died in him, he in you;
it is as if love died twice truly;
love dies in him and in you,
love separates from the love in Him.«

The more he told them, the greater his sorrow.
They did not understand, he had to speak to them with his body,
with the mouth to the son of man:
»What has already happened must happen again;
you do not see it yet but you will see it when it happens.
I have done this; and whoever accepts me as I am,
accepts me in truth,
and accepts the Father who sent me.

- «Ta, ki je z menoj kruh, je dvignil peto svojo zoper mene»; a on je moral to storiti, ker storil je to zhe poprej, she preden se je zgodilo, tako bi vi rekli. On bo prvi, ki bo to storil, tako she vsi drugi za njim.«
- 13.22 In res se uchenci njegovi sedaj spogledajo med seboj, premishljujoch, kdo je zdaj ta, o katerem pravi. Vase se ne zagledajo.
- 13.23 Slonel pa je za mizo, v naročju Jezusovem, eden učenecv njegovih, ki ga je Jezus najbolj ljubil; bil mu je on blizu ves.
- 13.24 Simon Peter, namigujoch z vprashanjem, mu reche: »Ti nam povej, kdo je, o katerem nam pravi.«
- 13.25 Sum ljubezni zelen je po barvi, kot senca jo spremlja; učenec, ki ga je Jezus ljubil, se nasloni Njemu na srce; in bil je, kar je resnichno bil, in nichesar mu ni bilo treba rechi; pa vseeno odgovori Simonu Petru: »Le On je, ki nam pove, kdo mogel bi biti ta jaz.«
- In she Njemu: »Gospod, kdo je?«
- 13.26 Jezus omochi grizhljaj svoj, odgovori: »Ta je, ki mu ga podam.« Podal ga je Judu Simonovemu Ishkarjotu.
- 13.27 Grenak je bil grizhljaj Juda Simonovega Ishkarjota; ko poje ta grizhljaj, telo njegovo, Juda v Judu postal je teman, simbol angela teme. Bil je izbran, da bo izdal. In Juda je izdal Njega trikrat resnichno, izdal ga je ves. Izdala ga je usoda njegova, v duhu svojem ga je izdal, Angel teme je bil, ko izdal je Njega; in vladal mu bo. Vladal bo v lazhi in tajno, z zaroto zahrbtno, z izdajo vzvisheno; na ovadbi vsakogar po vsakem bo vladal, she dolgo. Zhalostna in dolga je zgodba Jude, zato mu je rekel Jezus she: »Kar delash, stori hitro.«
- 13.28 Nihche od sedechih za mizo ni ga razumel. Sprashevali so: »Chemu rekel je to?« Le on, ki slonel je na prsih Njegovih, je videl veliko.

“He who shares my bread has lifted up his heel against me”; but he had to do this because he has done this already, even before it happened, as you would say. He will be the first to do this, as you will after him.«

- 13.22 His disciples stared at one another,
at a loss to know which of them he meant.
They do not consider themselves.
- 13.23 One of them, the disciple whom Jesus loved,
was reclining next to him.
- 13.24 Simon Peter motioned to this disciple and said:
»Ask him which one he means.«
- 13.25 The suspicion of love is green in colour, and follows it like a shadow;
the disciple whom Jesus loved leans back against Jesus;
and he was what he truly was and nothing else
was to be said to him;
and still he replies to Simon Peter: »It is He alone who tells us,
who could be that me.«
And to Him: »Lord, who is it?«
- 13.26 Jesus dips his piece of bread and answers: »It is he to whom I will give it.«
He gave it to Judas Iscariot son of Simon.
- 13.27 Bitter was the morsel of Judas Iscariot son of Simon,
when he ate the morsel, his body,
Judas in Judas became dark, the symbol of the angel of darkness.
He was chosen to betray.
And Judas betrayed him, he betrayed Him three times truly, he betrayed
him completely.
It was his fate that betrayed him,
in his spirit he betrayed him,
he was the angel of darkness when he betrayed Him;
and he will govern him.
He will govern with deceit and in secrecy,
with a treacherous conspiracy,
with a sublime betrayal;
he will govern at the denunciation of each man by every other,
for a long time yet.
Sorrowful and long is the story of Judas,
that is why Jesus also said to him:
»What you are about to do, do quickly.«
- 13.28 No-one at the meal understood him.
They asked: »Why did he say this?«
Only he who reclined next to him
saw much.

- 13.29 Nekateri od učenecv so namrech mislili,
ker je Juda moshnjo imel, da mu Jezus pravi:
»Nakupi, kar nam je treba za praznik.«
In res je bilo za praznik mnogo tega potrebno,
da praznik bi bil to, kar postal je.
Drugi pa so razumeli tako: da je Juda izdal,
ker se zaljubil je v denar, ker denar je povzdignil
v ljubezen svojo;
kaj ni v resnici Juda tako sam izbral, a zhe prej,
ko je she mogel izbirati?
Potem pa mu ni bilo vech mogoche izbirati, ker bilo je zhe
izbrano, v mochi njegovi to ni bilo vech;
ko izbral ga je On za vojvodo tega sveta.
Nekateri pa so videli chisto od drugod:
da naj Juda kaj ubogim da;
in kaj je bilo po duhu ubogim bolj treba kot to:
da videli bi, kaj izdaja v resnici resnichno je,
in komu sluzhi?
- 13.30 Juda, ko svoj grizhljaj je pouznil, odide takoj,
bila je noch teme, ta vecher.
Sedaj so nekateri od učenecv mislili,
ker je Juda z moshnjo odshel, da premagan po mamonu gre;
in res je skrbel zanje, da njim ni bilo treba;
kaj res ni najtezhje biti v srcu chist,
che skrb imash neprestano za denar, ki visi ti
okoli vratu, na prsiah tvojih je moshnja?
Bila je ta dan res temna noch,
in tezhko bi bilo videti vse.
A eden med njimi je videl she dosti vech.
Njemu je dal videnje On,
da gledal je s srcem chisto.
Videl je vech, kot lahko je sporočil.
In kako bi kdo lahko sporočil vse, kar je videl?
Tega ne more nihche, tega ni mogel she nihche,
nihche ni videl Vsega.
In kako bi smel sporočiti vech, kot je hotel On?
Bila je noch, dalech je bilo jutro zanje,
in prvi, ki bil je izvoljen, je zhe odshel.
On pa zhe, ko jim je to pravil,
razzhalostil se je v duhu,
ker je vedel, da ne bodo razumeli;
moral jim bo zopet govoriti s telesom,
z usti sinu chloveka:

13.29 Some of the disciples thought
that since Judas had charge of the money, Jesus was telling him:
»Buy what is needed for the Feast.«
And truly for the Feast, much of this was needed,
to make the Feast, what it became.
The others understood it thus: that Judas betrayed,
because he fell in love with money, because he made money
his love;
did not in truth Judas chose this himself, but earlier,
when he still could choose?
Then he could chose no longer for it was already
chosen, no longer was it in his power;
when He chose him to be the prince of this world.
Some of them saw from entirely elsewhere:
that Judas may be giving to the poor;
and what did the poor in spirit need more than this:
to see what betrayal in truth truly is,
and whom it serves?

13.30 Judas, after eating his morsel, leaves at once;
it was already dark that evening.
Now some of the disciples thought,
that since Judas had left with the purse,
it was riches that had got the better of him;
and truly he looked after them, so they did not need to;
is it not most difficult to be pure in heart,
if you worry constantly for the money hanging around
your neck, the purse on your breast?
The night was truly dark that day,
and it would be hard to see everything.
But one of them saw much more.
It was He who gave him the sight,
to see with a pure heart.
He saw more than he could report.
And how could anyone report everything that he saw?
No-one can do this, no-one has ever been able to do this,
no-one has seen Everything.
And how could he report more than He wanted?
It was night-time, the dawn was yet far for them,
and the first, who was chosen, had already left.
And He, while he told them these things,
was troubled in spirit,
for he knew they would not understand;
he will have to talk to them with the body,
with the mouth to the son of man:

- 13.31 »Sedaj je sin chlovekov oslavljen;
Bog je oslavljen v njem!
- 13.32 In che je Bog oslavljen v njem,
ki sam ga je izvolil za izdajo sebe,
ga tudi Bog oslavi v Sebi,
oslavi ga neizmerno.
- 13.33 She malo sem z vami, otrochichi moji,
a ker ne morete z mano, cheprav dalech morete,
lahko rechem sedaj tudi vam:
- 13.34 Najdlje boste prishli z ljubeznijo v sebi, v srcu svojem.
Resnichno vam pravim, tako pridete dalech:
ljubite se med seboj,
ljubite sklad treh v sebi,
ljubite se, kakor sem jaz vas ljubil v sebi;
ljubite se iz vsega srca svojega.
- 13.35 Drugi v vas spozna se po tem, da ljubi,
in po ljubezni spoznate se, in sebe spoznate,
da ljubite v sebi vsi.
Svet vas spozna po tem, da ste uchenci moji,
da res resnichno ljubite, da drug drugega ljubite.
Kot duhovno oko lahko vidi svoje oko:
kot oko tujca, ki ne vidi;
tako duhovno srce lahko chuti svoje srce:
kot srce tuje, ki ne ljubi.
Le ljubezen duhovna, resnichno resnichna
lahko sluti ljubezen bozhansko.«
- 13.36 Simon Peter: »Gospod, kam gresh?«
Jezus: »Tja, kamor grem, zdaj she ne moresh za meno;
pozneje da, pozneje pojdesh za meno.«
- 13.37 Peter: »Gospod, zakaj ne morem sedaj za teboj?«
Obupan je bil Peter,
v obupu svojem iskren,
on joche in prosi: »Ne hodi!
Zhivljenje svoje dam zate.«
- 13.38 On ga zhalostno pogleda, potem mu reche sochutno:
»Zhivljenje svoje bi dal zame?
A ko bi to storil sedaj, izbral bi lazhjo pot, Peter.
She najprej bosh izdal ljubezen svojo,
prelahko jo izrekash, zato zatajil jo bosh v sebi;
in videl bosh bolechino svojo, ko storil bosh to:
trikrat v sebi bosh zatajil ljubezen svojo.
Resnichno res, rad sem imel to prostodushnost tvojo.«

- 13.31 »Now is the Son of Man glorified and
God is glorified in him!
- 13.32 And if God is glorified in him,
whom he chose to betray,
then God too glorifies him in Himself,
glorifies him infinitely.
- 13.33 My children, I will be with you only a little longer,
but as you cannot go with me, although you can go far,
I can also say to you now:
- 13.34 You will come furthest with love in yourselves, in your hearts.
In truth I tell you, this is how you come far:
love one another,
love the group of three in yourself,
love one another as I loved you in myself;
love one another with all your heart.
- 13.35 The other recognises himself in you by loving,
and by love too you recognise yourselves,
that you all love within yourselves.
By this all men will know that you are my disciples,
if you truly love one another.
As a spiritual eye can see its own eye:
like the eye of a stranger who does not see;
so the spiritual heart can feel its heart:
as a foreign heart which does not love.
Only true spiritual love can truly
begin to feel divine love.«
- 13.36 Simon Peter: »Lord, where are you going?«
Jesus: »Where I am going, you cannot follow now;
but you will follow later.«
- 13.37 Peter: »Lord, why can't I follow you now?«
Peter was desperate,
sincere in his desperation,
he cries and pleads: »Do not go!
I will lay down my life for you.«
- 13.38 He looks at him sorrowfully then says to him compassionately:
»Will you really lay down your life for me?
But were it now, you would choose the easier path, Peter.
You will continue to disown your love,
you declare it too easily, that is why you will renounce it within yourself;
and you will see your pain when you do this:
three times you will disown your love.
Truly I liked this sincerity of yours.«

Pastir

»Trd si kot Skalnik,
Simon, sin Jonov,
ime ti bo Kefa
(po nashe Peter),«
mu je rekel Jezus
ob prvem snidenju njunem.

Ob zadnjem videnju pa:
»A nekdo drug te opashe,
in povleche te tja,
kamor ti nochesh.«

Zidal je cerkev
kot skala trdno,
pasel je ovchice svoje.

Ko pa se je postaral,
se je ozrl za zhivljenjem svojim;
razzhalostil se je v duhu,
bila je to zhalost Njegova v njem.

Peter ni bil svoboden,
nekdo drug ga je povlekel,
tja, kamor sam ni hotel.

Zdaj je vedel, kdo
ga je opasal, in videl, da
pasel ni ovchic Njegovih.

V ushesih so mu je odzvanjale
Besede jeze Njegove:
»Ali naj ne pijem kupe,
ki mi jo je Oche dal?
Spravi svoj mech!«

Ko bi jih ne ustavil, pobili bi vse.
Morda bi bilo zanj bolje tako.
A tako to ni moglo biti.

Svet je sprejel vero v chudezhe,
res so bili hvalezhni zanjo, in za upanje
v vechno zhivljenje,
za hisho mogochno, na skali sezidano;
ljubezen njegovo pa so najprej izdali;

The Shepherd

»You are as hard as a rock,
Simon, son of John,
your name will be Cephas
(Peter for us),«
said Jesus to him
when they first met.

But when they last met:
»Someone else will dress you,
and lead you where,
you do not want to go.«

He built a church
as solid as rock,
he took care of his sheep.

And when he grew old,
he looked back at his life;
became troubled in the spirit,
that was His sadness in him.

Peter was not free,
someone else led him,
where he did not want to go himself.

Now he knew who
dressed him and saw that
he did not look after His sheep.

In his ears echoed
the Words of His anger:
»Shall I not drink of the cup
given me by my Father?
Put away your sword!«

If he had not stopped them they would have killed them all.
That may have been better for him.
But it could not be that way.

The world accepted faith in miracles,
truly they were grateful for it and the hope
in life eternal,
for a mighty house, built on rock;
but his love they first betrayed;

trgujejo z bogom, zanima jih moč in oblast,
ni kraja na tem svetu,
kamor nje roka ne sezhe;
te, ki so sledili vrednote Njegove, so izdali, pobili,
vodili, podzhigali vojne, v imenu Boga,
zazhigali svete spise, nejeverne ljudi,
najprej pa gnostike, iskalce resnice,
resnichne iskalce Boga.

- 11.46 Nekaj njih je pohitelo k farizejem
z ovadbo svezho.
- 11.47 Ko vishji so duhovni in farizeji vishji
zvedeli za ta chudezh,
jih zgrabi panichni strah.
Sedaj shlo je zares,
za njih moč, njih oblast.
Nemudoma sklichejo veliki zbor,
razpravljajo tako:
- 11.48 »Kaj ta chlovek dela?
Sedaj zhe mrtve prebuja?
Kaj naj storimo?
Samo she malo ga pustimo,
in kdo nam bo she veroval?
Nam sploh she kdo verjame?
Rimljani pridejo z vojsko vso,
vse nam vzamejo,
zemljo in ljudstvo.«
- 11.49 Eden njih, Kajfa;
to leto nesrečno
bil izvoljen je
za duhovna velikega;
je govoril drugache,
takole:
»Vi nichesar ne veste!
- 11.50 In tudi premishljujete ne veliko;
sicer vedeli bi, da bolje je za vas,
che se ta chlovek zhrtvuje za vas;
che umre on za ljudstvo,
ves narod ne pogine.«
- 11.51 A tega ni rekel kar tako,
tega spontano ni izrekel,
sam iz sebe.
Bila je to prerokba njegova,
ki jo izrekel je za to leto,

they trade with a god, they are interested in power and authority,
there is nowhere on this earth,
that its hand cannot reach;
those who followed His commands they betrayed, killed,
led, started wars, in the name of god,
burnt holy scriptures, nonbelievers,
but first the gnostics, the seekers of the truth,
the true seekers of God.

11.46 Some of them went to the Pharisees
to tell them what Jesus had done.

11.47 When the chief priests and the Pharisees
find out about this miracle,
they are filled with panic.
Now this was serious,
their power was at stake.
Immediately they call a meeting of the Sanhedrin,
and discuss like this:

11.48 »What is this man doing?
He is now even bringing the dead back to life?
What shall we do?
If we leave him just a little longer,
no-one will believe us?
Does anyone still believe us?
The Romans will come with their army,
take everything from us,
our land and our people.«

11.49 One of them, Caiaphas;
was elected
that unfortunate year
to be high priest;
he spoke differently,
like this:

»You know nothing at all!
11.50 And neither do you think much;
otherwise you would know that it is better for you,
if this man dies for you;
if he dies for the nation,
the whole nation will not die.«

11.51 But he did not say this just like that,
he did not say this
on his own.
This was his prophecy,
which he said for that year,

- ker veliki duhoven je bil ta,
 ki je prerokbo uradno izrekel;
 tako se je glasila:
- 11.52 »Jezus bo umrl za narod;
 in ne samo za ta narod,
 ampak za vse narode,
 razkropljene otroke Bozhje;
 On jih zbere v eno.
 Vsak narod je individualnost zase,
 nobeden njih izven Boga ni,
 eno je z Njim.«
 Niti ga niso do konca poslušali,
 njegove prerokbe niso jemali preveč resno;
 imeli so opravek pomembnejshi.
- 18.15 Za Jezusom je shel Simon Peter, bil je prvi, ki mu je
 obljubil, da izdal ga ne bo, da prej bi umrl.
 Skozi vrata so shli na dvor velikega duhovna.
- 18.16 Peter je ostal zunaj, pred vrati, neki drug učenec,
 od Petra temnejshi, pa je shel z Njim.
 Ko pride ven, iz dvora, drugi učenec, znanec velikega
 duhovna, njemu vdan, je bila zhe tu vratarica, ki ve,
 kdo odhaja, in kdo prihaja skozi vrata;
 tedaj pripelje ta drugi temnejshi učenec she prvega
 notri, ki bil je Simon Peter.
- 18.17 Dekla vratarica reche torej Petru:
 »Ali nisi tudi ti eden izmed uchencev tega chloveka?«
 A Peter: »Nisem.«
 In mraz mu je bilo, in tako sam je bil
 sedaj Peter.
- 18.18 Zakurili so ogenj hlapci in sluzhabniki, ker mraz je bilo
 tudi njim.
 Okoli ognja so stali in se greli;
 stal je tudi Peter z njimi in se grel,
 a pogrel se ni, ni se vech mogel, ker vel je res hladen
 veter.
- 18.24 Anu ukazhe, da ga zvezanega privedejo pred
 velikega duhovna Kajfa.
- 18.25 She vedno se Simon Peter skusha pogreti pri ognju;
 ko vprashajo ga ti, ki stoje so krog ognju naredili:
 »Ali nisi ti eden izmed uchencev njegovih?«
 On reche: »Nisem.«
 In siv je bil, she temnejshi sedaj, Peter.

- because the high priest it was,
 who made the official prophecy;
 this is what he said:
- 11.52 »Jesus will die for the nation;
 and not just for this nation,
 but for all nations,
 for the scattered children of God;
 He makes them one.
 Each nation is individuality on its own,
 none of them is outside God,
 they are one with Him.«
 They did not even listen to all he had to say,
 they did not even take his prophecies very seriously;
 they had something more important to do.
- 18.15 Simon Peter followed Jesus, he was the first to
 promise, that he will not betray him, that he would sooner die.
 Through the door they went into the high priest's courtyard.
- 18.16 Peter stayed outside, at the door, another disciple,
 darker than Peter, went with Him.
 When he comes out, from the courtyard, the other disciple, an
 acquaintance of the high
 priest, loyal to him, saw the girl on duty who knows,
 who comes and who leaves through the door;
 then the other darker disciple brings
 in the first one who was Simon Peter.
- 18.17 The girl at the door then says to Peter:
 »You are not one of his disciples are you?«
 Peter: »I am not.«
 And he was cold, and he felt so alone
 now Peter.
- 18.18 The servants and officials made a fire because they too were cold.
 They stood around the fire and warmed themselves;
 Peter too stood with them and warmed himself,
 but he got no warmer, he could not, because the wind really blew cold.
- 18.24 Then Annas sent him, still bound, to
 Caiaphas the high priest.
- 18.25 Still Simon Peter tries to warm himself by the fire;
 when they, who stand round the fire, ask him:
 »Are you not one of his disciples?«
 He says: »I am not.«
 And he was grey, even darker now, Peter.

- 18.26 Pa ni she bilo konec muk njegovih, Simona Petra. Zhe bil je tu hlapec, sorodnik tega, ki mu je Peter odsekal desno uho. On vprasha ga: »Te nisem jaz na vrtu videl z njim?«
- 18.27 »Nisi.«
 Odločno ga je zavrnil Peter, in zapel je petelin, blizu je bilo jutro, pa tako dalech zanj. Pozhar pa je strashen oral v dushi njegovi.
 »O, Oche, da bi jo upepelil,«
 je prosil Peter, kako blaga je barva siva njegova.
- 21.15 Po obedu reche Jezus Simonu Petru:
 »Simon Jonov, ali ljubish me bolj kot ti?«
 Simon Peter pa odgovori: »Ja, Gospod, ti vesh, da te ljubim.«
 Jezus: »Pasi jagnjeta moja.«
- 21.16 Jezus vprasha drugich: »Simon Jonov, ali me ljubish?«
 Simon Peter: »Ja, Gospod, ti vesh, da te ljubim.«
 Jezus: »Pastiruj mojim ovchicam.«
- 21.17 Tretjih vprasha Jezus: »Simon Jonov, ali me ljubish?«
 Peter pa se razzhalosti kot otrok, ker ga je tretjih vprashal isto: ali ljubi ga. In rekel je Njemu:
 »Gospod, saj vesh sam; ti vesh vse in znash vse; vesh, da te ljubim.«
 Jezus: »Pasi moje ovchice.«
- 21.18 Zopet je nastal premor, zhe v tretje, a vzdushje ni bilo muchno, le resnobno je bilo; potem je Jezus rekel Petru:
 »Resnichno, resnichno ti pravim:
 Ko si bil she otrok,
 si bil svoboden;
 sam si se opasoval,
 hodil si, kamor je hotelo tvoje srce;
 bil si resnichno svoboden,
 in hodil si, kamor si sam hotel;
 ko pa postarash se,
 raztegnesh svoje roke,
 shirok je tvoj sezhaj,
 dolg rok dosegi;
 in nekdo drug te opashe,
 in povleche te tja, kamor ti nochesh.«

Med premori pa mu je Jezus govoril she mnogo vech, che jih je Simon takrat slishal, ne, tega ni mogoche rechi, a slishal jih bo, gotovo jih bo slishal.

- 18.26 And the torment was not over for Simon Peter. Here was a servant, a relative of the man whose ear Peter had cut off. He asks him: »Did I not see you in the garden with him?«
- 18.27 »You didn't.«
Peter denied him completely, and the cock crew, the dawn was near, but so far for him. A terrible fire swept through his soul.
»O Father, that I could burn it,«
pleaded Peter, how softly grey is his colour.
- 21.15 When they had finished eating, Jesus said to Simon Peter:
»Simon son of John, do you truly love me more than these?«
Simon Peter answered: »Yes Lord, you know, that I love you.«
Jesus said: »Take care of my sheep.«
- 21.16 Again Jesus asked: »Simon son of John, do you love me?«
Simon Peter answered: »Yes Lord, you know that I love you.«
Jesus said: »Take care of my sheep.«
- 21.17 The third time he said to him: »Simon son of John, do you love me?«
Peter was hurt because Jesus asked him the third time:
»Do you love me?« He said to Him:
»Lord, you know all things; you know, that I love you.«
Jesus said: »Feed my sheep.«
- 21.18 Again there was silence, for the third time, but the atmosphere was not heavy, just earnest; then Jesus said to Peter:
»I tell you the truth:
When you were a child,
you were free;
you dressed yourself,
and went where you wanted;
you were truly free
to go where you wanted to go;
but when you are old,
you will stretch out your hands,
your hands which reach far;
and someone else will dress you
and lead you where you do not want to go.«

Jesus also told him many other things,
but whether Simon heard them then cannot be said, but he will hear them, he will certainly hear them.

Oni drugi učenec jih je slisal, ker je Jezus njega najbolj ljubil, in ljubil je on Njega resnično, resnično. Po ljubezni svoji je učenec videl, ljubezen Njegovo je dojel vso. Bila je to ljubezen v treh svetovih dushe, individualnosti Sebe in Njega.

Che je Bog ovil Bozhanskost Sebe v tri ovoje, je to storil tako, da bi jo vsak odvil v sebi. To jim je kazal Jezus na sebi, iz sebe, srca svojega, da bi oni videli, da pri njih ni drugache. Ko je bil she otrok, je Peter videl iskro bozhansko v sebi; ovchice je pasel, kot jih pase otrok bozhji. Potem je Peter v sebi pozabil; in chisto bi pozabil, da ni prishel Jezus, da obudi mu globino njega samega, mu pokazhe prozornost vseh ovojev: dushe. Razsvetlil je ljubezen njegovo: ljubezen sinu chloveka; ljubezen duha chloveka, ljubezen chisto, duhovno; ljubezen bozhansko chloveka, najsvetejshe, najsvetejshe v chloveku, njega dusho; kar vidi le duh chloveka, ko chist je. Kdor ne ljubi, ne more videti; kdor ne vidi, ne ve za pot svojo, za svobodo sebe. In rekel je Jezus Petru: »Ne bodi vodnik, kot more biti vodnik vsak chlovek, ki ne vidi, ki ne ljubi; ne bodi vodnik, kot more biti vodnik vsak chlovek jasnega duha, a ne ljubi; vodnik bodi po iskri bozhanski v sebi, a ne kot more biti to vsak chlovek iskrivega uma, a ne ljubi; ljubi kot otrok bozhji, ker take so ovchice moje. Pasi moje ovchice, one so otroci bozhji. Ti lovil si ribe tam, kjer ni jih bilo; shirok je bil tvoj sezahaj, temnel je duh tvoj; a srchen si bil, ni mogoche rechi, da ne, dasi to je, kar te povleche, kamor ti nochesh; potem morash tja, potem nisi vech ti, in nisi svoboden.«

21.19 To mu je povedal, da bi mu pokazal njegovo pot; vso pot do smrti bi lahko videl Peter, in brezna, ki vleche ga vanje, in zhrtev Njegovo, s katero je oslavlil Boga, bi lahko videl. In ko mu je to povedal in videl, da Peter ne vidi, da ne ljubi ga dovolj, je rekel le: »Pojdi za menoj!«

The other disciple heard them because Jesus loved him most, and he loved Him in truth. By his love the disciple saw; His love he understood it all. This was love in the three worlds of the soul, the individualities of Himself and Him.

If God wrapped His Divinity thrice, he did it so that each man could unwrap it in himself. Jesus showed them this on himself, from himself, from his heart, so they would see that it is no different for them.

When he was still a child, Peter saw the divine spark in himself; he tended the sheep like a child of God.

Then Peter forgot; and he would have completely forgotten, had Jesus not come to rouse his depths, to show him the translucency of all the layers: of his soul.

He shone light on his love:

the love of the son of man;

the love of the spirit of man, love pure and spiritual;

the divine love of man, the brightest, the brightest

in man, his soul; that is seen only by the spirit of man when he is pure.

Whoever loves not cannot see;

whoever cannot see, knows not of his path, of his freedom.

And Jesus said to Peter: »Be not a guide,

as any man can be who cannot see,

who does not love;

be not a guide as any man can be who is of

clear spirit but who does not love;

be a guide who follows the divine spark within but not

in the manner of any man of sharp wit but who does not love;

love like a child of God for such are my sheep.

Tend my sheep, they are the children of God.

You fished where there were no fish;

wide was your reach, your spirit was darkening;

but you were brave, truly you were,

though that is what draws you where you do not want to go;

then you must go there, then you are you no longer, and you are not free.«

21.19

This he told him to show him his way;

all the way till his death Peter could see,

and the abysses which draw him, and His sacrifice,

with which he celebrated God, he could see.

And when he told him this and saw that Peter did not see,

that he loves him not enough, he only said:

»Follow me!«

- 21.20 Ozrl se je Peter za njim,
in tedaj vidi učenca, ki ga je Jezus ljubil,
kako ta zhe gre za njim,
ta, ki mu je toliko bolečin povzročil,
zhe ko je pri večerji slonel na prsih njegovih,
ki bil je ta, ki je Njega vprashal:
»Gospod, kdo je tisti, ki Tebe izda?«
Globoko v dusho njegovo je bila vrezana beseda ta,
bila je vrezana trikrat.
- 21.21 Ko Peter vidi tega, kako gre za Jezusom, reche:
»Gospod, kaj pa ta ...?«
V glasu njegovem je bilo slishati vech:
sum v ljubezen,
njega neodpustljivost;
sovrazhen odkrito je bil glas njegov,
in siv, temno obarvan.
- 21.22 Jezus: »Naj hochem, da ostane in chaka ...
naj pridem samo ponj,
tebi na ljubo,
kaj tebi za to?
Ti pojdi za menoj!
Ne oziraj se po drugih, na druge ne glej tako,
ne prezhi na ljubezen njihovo.
On pojde sam,
on ni ta, ki bi ga ti pasel.«

21.20 Peter turned around,
and saw the disciple whom Jesus loved,
following them,
this was the one who caused him so much pain,
who had leaned back against Jesus at the supper
and who asked Him:
»Lord, who is going to betray you?«
Deep in his soul was engraved this word,
it was engraved thrice.

21.21 When Peter sees him following Jesus he says:
»Lord, what about him?«
His voice said more:
suspicious of love,
unforgiving;
openly hateful was his voice,
and grey, dark in colour.

21.22 Jesus answered: »If I want him to remain alive...
until I return,
just for you,
what is that to you?
You must follow me!
Do not take notice of the others; don't look at others like that,
don't wait for their love.
He goes alone,
he is not someone you must tend.«

Opomba 2 – k *Zgodbi o Judi in Simonu Petru*.

– Oznacheno besedilo je iz knjige *Janezovo razodetje ali O treh vrednotah* (v primeri s tekstom iz knjige v izdajah iz leta 1986, 1990, 1994 so spremembe minimalne).

– Sporochilo *Janezovega evangelija* je po bistvu gnostichni tekst. Pisal (ali prepisal) ga je gnostik. *Evangelij po Janezu* je gnostichni evangelij. Tudi pri prepisovanju ali redakciji sv. Ireneja (Irenaeus, škof iz Lugdunuma, Galija, ca. 130-202; zdaj Lyon, Francija) je bistvo tega sporochila nedvoumno: spoznavanje boga – gnoza.

– Morda nepotrebna opomba, pa vendar: Gnostichna sporochila nam sama govore, v prisposdobi recheno, govore nam trikrat resnichno: prvich kot zgodba, che jo beremo neobremenjeno; drugih v duhu – ko gledamo z duhovnimi ochmi, lahko bi rekli – z intuicijo, ker zgodba je le okvir za vrednote – neposredna dejstva zavesti; tretjih s chistim srcem, nekateri bi rekli – s chistim umom.

– * iz te lupine – iz te ure, iz tega ovoja dushe, iz te jeche, iz tega sveta ...

– Opomba k viru: Svetemu pismu

Zakaj ravno razodetje svetega Janeza, po Svetem pismu Starega in Novega zakona, Novega po grshkem izvorniku; ki ga je zalozhila Britanska in inozemska svetopisemska druzhba, v Ljubljani 1931?

Jezik je zhe nekoliko obarvan s patino minulega chasa; a che chasa ni, s chim je potem obarvan, da ni z nechim, kar se izgublja, in je bilo zhe bolj prisotno, kot je sedaj?

Skushal sem se drzhati Pisma, kolikor mi je to bilo mogoche, vendar spremembe so tiste, ki govore o branju, o tem, kako je Evangelij po svetem Janezu mogoche brati - meni. In branje je eno, in razumevanje je drugo, in dojemanje, podozhivljanje je tretje. Vem, da vsakdo od vas bere katerokoli pismo po svoje. Ko bere ga, se oglasi namrech nekaj v njem, njegov notranji glas, in che zapishe ga, zapis ni enak izvorniku, pa mu je vendar lahko po duhu blizhe, kot bi bil, che bi ga zapisal popolnoma enako.

Simboli besede so sami po sebi prazni, napolniti jih moramo s pomeni, sicer ostanejo bolj ali manj mrtvi simboli, ki beremo jih avtomaticno. V resnici, res se pogovarjamo z duhom; chrke, besede, stavki, knjige so le korelat komunikaciji duha z duhom, ideje z idejo, vrednote z vrednoto; ene individualnosti z drugo.

* Glej: Jn 10.38; 11.52; 12.1-8, 24-27, 31-50; 13.1-38; 14.21; 18.1-16, 24-27; 21.14-22; 1 π 44.18; 49.6; 50.10; 51.4,6; 53.2-12; idr.

Notes 2 – to the *The Prince and the Shepherd*.

– The marked text is from the book of *St. John's Revelation or On Three Values* (compared with the text from the book issued in 1986, 1990, 1994 the differences are minimal).

– The message of *St. John's gospel* is actually that of a gnostic text. It was written up (or copied) by a gnostic. The gospel according to St. John is a gnostic gospel. Even after the copying or editing of St. Irenaeus (Bishop of Lugdunum, Gaul, ca. 130-202; now Lyon, France) the essence of this message is unambiguous: knowledge of God – gnosis.

– Possibly an unnecessary comment, but still: gnostic words speak to us of their own accord; in truth they address us three times: first as a story, if we read it freely; secondly in the spirit – when we watch with spiritual eyes, we could say – with intuition because the story is just the framework for the values – the direct facts of consciousness; thirdly with a clean heart, some would say – with a pure mind.

– * from this shell – from this hour, from this layer of the soul, from this prison, from this world.

– Note about the source: the Holy Bible

Why choose the revelation according to Saint John, taken from the Holy Bible of the Old and New Testament, translated from the Greek original and published by the British and Foreign Bible society in Ljubljana in 1931?

The language is already coloured with the patina of a time gone by; but if there is no time, then what is it coloured with, if not with something which is being lost, and was already more present than it is now?

I tried to keep to the Bible as much I possibly could, but the changes comment on the reading, about how the Gospel of St. John can be read – by me. For reading is one thing, and understanding is another, and comprehending, reliving is yet another thing. I know that every person reads everything in their own way. When they read it, they hear something inside them, their inner voice, and if they write it down, what they write down is not the same as the original, and yet it can be closer to them in spirit than if they had written down exactly the same thing. The symbols of words are empty in themselves; we must give them meaning, otherwise they remain more or less dead symbols that we read automatically.

In reality we converse with the spirit; letters, words, sentences and books are only the equivalent of the communication of one spirit with another, one idea with another, one value with another; one individuality with another.

* See: *John* 10.38; 11.52; 12.1-8, 24-27, 31-50; 13.1-38; 14.21; 18.1-16, 24-27; 21.14-22;
Isaiah 44.18; 49.6; 50.10; 51.4,6; 53.2-12; *idr.*

Translated from Slovenian by Marko Petrovich

ZGODBA O PILATU I

Pilatove sanje

Pilatove sanje

Ta noch je bila chudna noch,
ena tistih, ki chloveku ne pusti spati.
Oko ni videlo nichesar,
pa je vseeno vedel, da nekaj je v zraku,
veter je vel bolj tiho v kroshnjah dreves,
nekaj je hotel ta veter njemu rechi, a kaj?

Do pogovora z ljudmi ni mu bilo,
on je bil sam sebi tujec.
Govoril bi Pilat s psom,
ki ga je, njega, ljubezni uchil,
do ljudi, in drugih bitij, ki niso ljudje;
a to noch ni mogel govoriti z nikomer,
she sam s seboj ne.
Utrujen, je Pilat legel,
morda bo le malo zaspal.

Sanjal je,
sanjal je Pilat najbolj chudne sanje, ki jih je kdaj sanjal;
sanjal je samoto.
Bil je sam tisto noch,
noch pred pripravljajno nochjo;
in drugo noch, na pripravljajno noch,
je bil she bolj sam;
in tretjo noch, na Veliko noch,
tako sam, da to izrechi ni mogoche.
Pilat je sanjal, da to noch ni zatisnil ochesa,
da se je vrnil k premishljevanju svojemu, govoru ozhjemu,
se trudil, da v njem bi ostal;
vse je hotel pustiti za sabo,
pa ni mogel, bilo je v njem;

THE STORY OF PILATE I

Pilate's dreams

Pilate's dreams

That night was a strange night,
one of those that give no sleep.
The eye saw nothing,
and yet he knew that something was in the air,
the wind blew more softly in the treetops,
it wanted to tell him something, but what?

He did not like talking to the people,
he was a foreigner to himself.
Pilate would talk to the dog,
who taught him love,
for people and beings that are not people;
but that night he could not speak with anybody,
not even with himself.
Pilate lay tired,
perhaps he would sleep a little.

He dreamt,
Pilate dreamt the strangest dreams he had ever dreamt;
he dreamt solitude.
He was alone that night,
the night before the night of preparation;
and on the second night, the night of preparation,
he was even more alone;
and on the third night, the Great Night, [translation of Easter in Slovenian]
he was more alone than he could possibly say.
Pilate dreamt that on that night he did not sleep a wink,
that he returned to his thoughts, his more intimate speech,
made efforts to stay in it;
he wanted to leave it all behind,
but he could not, it was in him;

ko bi mogel zaspati, oditi v svet sna,
in svet naslednji, kamor sen ne sezhe,
kot vse druge nochi dnevor,
do tega dne, ko srechal je Njega.

Bilo je v Njem nekaj,
chesar videlo ni njegovo izkusheno oko
she nikoli v chloveku
med toliko ljudmi, a poznal jih je mnogo.

Sedaj zopet sanja tesnobo samote:
Odshli so uchenci Njegovi skupaj,
a vsak njih je bil sam;
tako sam pa kot on osamljen
bil ni nihche njih.
Samo on je vedel, ne da bi verjel chudezhem,
njemu edinemu, chudezhev ni bilo treba,
a bil je zato, tako strahotno:
sam.

She v sanjah si je rekel Pilat:
te sanje bom pozabil. Spoznal se je Pilat na ukaze
svojemu duhu nochi, ki sanje po njem se ravnaajo.
Potem se Pilat preseli v svet onstran sanj,
zaspal je s trdnim snom.

Vstal je chil, in vesel je bil tega,
ker chakal ga je naporen dan.
Poročila, ki so mu jih prinashali, so govorila,
da med Judi vre; nekatera so omenjala mogochoost vstaje,
a Pilat vedel je, da te nevarnosti ni, da to porochajo tisti,
ki prevech si pohvale zhele, napredovanja she bolj.
Sanj svojih se ni spominjal, ukaz je torej deloval.

if he could fall asleep, depart into the world of sleep,
and the next world that sleep does not reach,
as he did all the other nights of the days,
leading up to the day he met Him.

There was something in Him,
that his experienced eye had never seen
before in a man,
and he had known so many people.

Again now he dreams the anguish of solitude:
His disciples had departed together,
but each one of them was alone;
but not one of them was as alone
as he was.

Only he knew, without believing the miracles,
he alone needed no miracles,
and therefore was so terribly:
alone.

Still in his dreams Pilate said:
I will forget these dreams. Pilate knew how to give orders
to his spirit of the night which dreams follow.
Then Pilate moved to the world beyond dreams,
he fell into a deep sleep.

He got up feeling strong and was pleased about that,
for a hard day was ahead of him.
Reports brought to him spoke of,
unrest amongst the Jews; some mentioned the possibility of rebellion,
but Pilate knew that there was no danger of this, that this was the report of
those, who desired praise and even more so advancement.
He did not remember his dreams so the order had been fulfilled.

Pilatova druga noč

To noč Pilat ni zatisnil ochesa.

Premishljeval je;

pa zopet se muchil, kako bi zaspal,

da vse bi pozabil, kar se zgodilo je tega dne,

in dan nadaljeval z jutrom,

kot vse druge dni,

do dne tega, ko srechal je njega.

Bilo je v njem nekaj,

chesar videlo ni njegovo izkusheno oko she nikoli v kakem chloveku

med toliko ljudmi, ki poznal jih on ni malo.

Pa tudi tega bi ne mogel z gotovostjo rechi sebi:

ni njega poznal zhe od nekod?

Morda pa je sanjal o njem, vendar ne;

takih sanj bi se Pilat spominjal.

Na sanje je dal veliko, ne manj kot na resnichnost vsakdanjo;

v sanjah razbral je dvakrat resnichno resnichnost.

Che nekdo ima rad sanje, raje kot resnichnost,

potem so mu sanje bolj resnichne od resnichnosti same,

tako je mislil Pilat, da ne bi se zasanjal podnevi,

da ostal bi na trdnih tleh; ker she tako lepe sanje,

ki v njih si svobodeni; imajo to pomanjkljivost;

da v njih rishesh in brishesh sam, kakor je volja tvoja

svobodna.

Resnichnost vsakdanja pa je trdna, ne izbrishesh tako

lahko zapisa, dejanj svojih.

Zachel je sprashevati Pilat sebe samega,

tistega torej, na kogar se je on najbolj zanesel,

na chigar misli je najvech dal.

Kdaj storil sem danes tisto veliko napako?

Kdaj zamudil sem prilozhnost svojo,

da ravnal bolje bi, bolj elegantno,

ker tudi na estetiko sojenja sodbe,

Pilat dal je veliko, ko zhe pravichnost mu uhajala z rok je.

Ena misel bila je tu, ki vplivati nanjo ni mogel;

vrela je v glavi njegovi, utrujeni od tezhe zhivljenja,

ki naprtil si ga je zaradi slave blede;

ta grozila je unichiti smisel vseh njegovih naporov,

zhivljenja njegovega celoto:

Pilate's second night

Pilate did not sleep a wink that night.
He pondered;
and again he tried desperately to fall asleep,
to forget everything that had happened that day,
and follow the day with the morning,
like all other days,
that had preceded the day he met Him.
There was something in Him,
that his experienced eye had never seen before in a man
and he had known so many people.
And neither could he be certain:
did he not already know him from somewhere?
Perhaps he had dreamt about him, but no;
Pilate would remember such dreams.
He attached much importance to dreams, no less than to everyday reality;
in his dreams he made out reality twice as real.
If someone prefers dreams to reality,
then dreams are more real for him than reality itself,
this is what Pilate thought so as not to start dreaming during the day,
to remain on firm ground; for even wonderful dreams,
in which you are free; have the deficiency;
that in them you draw and erase yourself, as your free will
dictates.
But everyday reality is tough, it is not so easy to blot out
the record of one's actions.

Pilate began to question himself,
the one whom he could best rely on,
whose thoughts he attached the most importance to.
When today did I make that great mistake?
When did I miss my opportunity,
to act better, more elegantly,
for even the aesthetics of the judgement,
was important for Pilate, seeing as justice was escaping him.
There was here one thought he could not influence;
it festered in his head which was tired of the weight of the life,
he had taken upon himself for the sake of some faint glory;
it threatened to destroy the purpose of all his efforts,
his whole life:

Temu chloveku sem storil krivico;
pa dobro, saj prvi ni, ki sem mu jo storil,
je morda zadnji chlovek on?
Je ta, ki sem mu sodil,
zato tako pomemben zame?

Ko tako je mislil, je vedel, da je blizu.
Ta misel na chloveka bila je kljuch,
morda bila je reshitev vseh njegovih vprashanj;
ravno v njej?
Sedaj je vedel, da bo nashel,
samo zastaviti mora vprashanje pravilno.
Sem mu sploh kdaj skushal verjeti?
Ne, nikoli mu nisem verjel.
Pa, che bi mu verjel?
Potem bi on vodil proces, in jaz,
moj jaz bi bil njegova igracha.
Saj on ni bil sam.
On ni sam vodil sebe.
Neka zhalost, hrepenenje bilo je v njega ocheh;
a tega Pilat ni bil vajen videti,
na procesih zhe ne.
Vsak chlovek pred njim,
pred njegovo mochjo se je bal;
strah je sijal iz ochi sojenih,
vsaj glavni ton in lesk jim je dajal.
A ta chlovek ne,
zopet je bil drugachen.
On ni se bal,
to je vedel Pilat z gotovostjo,
on ni se bal smrti,
niti boga se ni bal.
Jaz pa,
sem kot vishek domiselnosti svoje izrekel mnozhici
nekaj lepih, res lepih rekel.
Ta rekla imela so magichno moch v sebi,
in delovala so z njo na mnozhico,
vso maso to,
na drhal celo.
A nanj niso delovala ta rekla, niti malo ne.
Eno pa morda je le delovalo, da to je bilo:

I have done this man an injustice;
but he is not the first one I have done this to,
could he be the last man?
Is he then the one I have judged,
so important to me for that reason?

As he thought these thoughts he knew he was close.
This thought for the man was the key,
perhaps it contained the answer to his questions?
He knew now he would find,
he must just ask the correct question.
Did I ever even try to believe him?
No, I never believed him.
And if I believed him?
Then he would lead the trial and I,
I would be his plaything.
For he was not alone.
He did not control himself.
There was a sorrow, a yearning in his eyes;
but Pilate was not used to seeing this,
certainly not in trials.
Each man that stood before him,
was afraid of his power;
fear shone from the eyes of those on trial.
But not this man,
he was different again.
He was not afraid,
Pilate was certain of this,
he was not afraid of death,
he did not even fear God.
But I,
drew from the depths of my imagination and addressed the crowd
with some beautiful, really beautiful words.
These words were full of magical power,
which had an effect on the crowd,
all those masses,
the whole mob.
But these words had no effect on them, none at all.
But perhaps one of them did have some effect, and it was:

Glejte, chlovek je!
 Kaj ni nekako drugache pogledal vame,
 ko sem to reklo izrekel?
 Kaj hotel je rechi, kaj govoril z ochmi?
 Je hotel rechi: Tako se s chlovekom ne dela.
 Ne.
 Morda pa on sam ni bil chisto gotov vase,
 che chlovek je, kralj je:
 kaj bi bil lahko she on?
 Kaj bi bil on sebi,
 kaj bil je on za sebe resnichno?
 Pa saj nisem dejal: Glejte, le chlovek je!
 Niti dejal nisem: Le glejte, chlovek je!
 Vseeno ni mogel slepiti sebe Pilat;
 njegov ton je bil tak, ki vse je dejal,
 vech kot besede samo.
 In kdaj sem se z njim pogovarjal?
 je premishljeval Pilat,
 Sploh nikoli?
 Tedaj bil je ta pogovor mochnega, gluhega,
 z nekom, ki nima nobene mochi;
 pa jo vendar ima, izzhareva jo, kot bil bi kraljev kralj.
 Govoril je on njemu, Pilatu najvech, ko molchal je;
 in najbolj globok je bil njegov molk dvakrat.
 Dvakrat je njega, Pilata uzhalil tako,
 kot nihche pred njim she uzhalil ga ni,
 in samo dvakrat je bil Pilat, v vsem svojem ponosu zhivljenja,
 resnichno uzhaljen:
 in slishal ga nisem, je doumel Pilat, ne zato,
 ker me resnichno je ranil, prizadel ponos moj,
 slishal ga nisem, ker ga v tem govoru molka njegovem
 nisem poslusal.
 Je bila to uzhaljenost druga, z dna dushe, ki mi zaprla je
 ochi in ushesa, in nisem ga slishal po njej?
 Sedaj je Pilat vedel, da bi moral govoriti z njim;
 vedeti bi moral, kaj misli ta chlovek.
 Saj ni vedel nichesar o njem;
 niti tega ne, koliko jih je, njih, ki so v resnici z njim.
 Vsa ta porochila o njem; porochila najboljshje sluzhbe tajne,
 ki imel jo je kdaj kdo, v cesarstvu rimskem, ki bila je njegova;
 so prazna.

Behold, the man!
Did he not look at me somewhat differently,
when I said those words?
What did he want to say, what did his eyes say?
Did he want to say: You cannot treat a man this way.
No.

But maybe he was not sure in himself,
if he is a man, if he is a king:
what else could he be?
What would he be for himself,
what was he for himself truly?
But I did not say: Behold, he is only a man!
Nor did I say: Behold, he is a man!
However, Pilate could not delude himself;
his tone of voice said it all,
more than the words themselves.
And when did I speak with him?
wondered Pilate,
Never?

The conversation was of one person who has power and is deaf,
with another who has no power;
and yet he has it, he exudes it as if he were the king of kings.
He said most to Pilate through his silence;
and his silence was deepest twice.
Twice he insulted Pilate,
as no man before had ever insulted him,
and only twice had Pilate in all his proud life been,
truly insulted:
and I heard him not, understood Pilate, not because
he truly hurt my pride,
I did not hear him because in his speech of silence
I did not listen to him.
Was this a different kind of offence, from the bottom of the soul, which
closed my eyes and ears, and I did not hear him through it?
Now Pilate knew he should have spoken with him;
he should have investigated this man's thoughts.
For he knew nothing about him;
not even how many in number are those that are truly with him.
All these reports about him; reports from the best secret service,
anyone ever had in the Roman Empire, which was his;
are empty.

Tako obilna so, a prazna;
govorila niso nichesar o njem, chloveku;
o tem, kar on je, nichesar;
o vsem drugem da,
o malenkostih in podrobnostih,
in bolj kot o njih, o slepoti porochevalcev, bedi njih uma.
Zhalostno je vladati z orožjem tajnosti;
v tajnosti je moč izredna, vsa moč cesarstva, njega organizacija
temelji na njej.
A tako zhalostno je vladati z ovadbo, s strahom pred njo;
zahrbtno je tako vladanje, a to ni najhuje;
hudo je, ker vladanje tako je bedno,
ko misli, da največ vidi, takrat ne vidi nichesar vech,
to vladanje je slepo.

V mislih odsšel je Pilat k njemu:
ochishchen napuha mochi, zhalosten reven;
oropan svojega zhivljenja smisla;
utrujen od ene nochi misli,
tezhjih on do te nochi pred nohjo imel ni.
Chudno občutenje, njemu neznano doslej:
Pilat je bil svoboden,
svoboden tako bil ni nikoli dotlej,
da svoboda se lahko občuti, tega ni vedel,
obchutil tako je on ni she.

Tako ponosen je bil Pilat na svojo svobodo nekoch;
a sedaj je vedel, da on ni vedel, kaj ona je,
niti sanjalo se mu ni o njej.
Ko je mislil, da je vedel od vseh drugih največ o njej;
je bil on shele ta, ki je bil v vsem cesarstvu prvi,
po ravnanju svobodnem;
ker vse svoje zhivljenje podredil je volji svobodni,
on ravnal je sebe po njej, in cesarstvo bi lahko ravnal,
po njej, pa tega ni hotel,
ker hotel je vech,
po tem je bil on svojsko svoj;
in to mu je bilo vech,
kot che bi bil prvi na dvoru Rima.

They are abundant, but empty;
they said nothing about him, the man;
about what he is, nothing;
about all else yes,
about trifles and minutiae,
and more than about these things, about the blindness of the reporters,
their miserable intellect.

It is sad to rule with the weapon of secrecy;
in secrecy power is extreme, all the power of the empire, its organisation is
based on it.

But it is so sad to rule through a denunciation, with the fear it inspires;
to rule this way is treacherous, but that is not the worst;
to rule this way is miserable,
when you think you see everything, you see nothing more,
to rule like this is blind.

In his thoughts Pilate approached him:
cleansed of the pride of power, sad, poor;
robbed of his life's meaning;
tired of one night's thoughts,
he had not had thoughts this heavy before this night.
A strange feeling hitherto unknown to him:
Pilate was free,
he had never been so free,
he knew not that freedom can be felt,
he had never felt it this way.

Pilate had once been so proud of his freedom;
but now he knew he did not know what it was,
he had no idea what it was.
When he thought he knew more about it than all the rest;
he was the first in the empire,
in terms of freedom to act;
all his life he had subjected to free will,
he acted according to it, and he could make the empire act,
according to it but he did not want that,
for he wanted more,
and in this way he was unique;
and this meant more to him,
than if he was in charge of the court in Rome.

Ta chlovek pa imel je moch,
da vzel mu je najvech, kar imel je,
vsaj mislil je tako do dne tega;
on vzel mu je sebe samega;
jaz njegov,
oholi.
Sedaj je Pilat vedel, da ustavil bo vrenje misli,
ki grozile so mu vzeti noch, in spanje njemu tako potrebno,
in sanje,
in to, kar je onkraj sanj.

Pilatove sanje

On je bil sam,
chakal ga je, vedel je, da bo prishel.
Nedorechene, a vseeno izrechene misli
so bile te, ki so izmuchile Pilata;
in ga privedle k Njemu,
bil je sedaj chist,
ochishchen balasta vednosti svoje,
ki ni bila majhna.

Gledala sta se in molche govorila.
Ni bilo opravichevanja, ne posipanja s pepelom;
morda le solzi,
she to ne,
le rahlo so ochi sanjajoche grozile Pilatu,
da orose se,
in zamegle zor njih
she globlji.

Bila sta tako,
drug z drugim,
govorila sta si, sebi, o drugem,
in ni priche, ki prichevala bi,
o govoru njunem.
Za priche je bil pogovor njun:
molk.

This man had the power,
to take from him the most precious thing he had,
at least that is what he thought until that day;
he took his self away;
his proud self.
Now Pilate knew he would stop the tumult of thoughts,
that threatened to take his night and the sleep he needed so badly,
and dreams,
and what is beyond dreams.

Pilate's dreams

He was alone,
he waited for him, he knew he would come.
Unfinished, and yet explicit thoughts
were those that tormented Pilate;
and brought him to Him;
he was now clean,
purified of the burden of his knowledge,
which was not small.

They looked at each other and conversed in silence.
There were no apologies, no repentance;
perhaps only tears,
not even that,
only Pilate's dreamy eyes threatened,
to water,
and blur their sight
even further.

They were this way,
with each another,
they told themselves about the other,
and there is no witness that could testify,
to their dialogue.
The witness was their dialogue:
silence.

Se bo sploh lahko she lochil od Njega,
se je vprashal Pilat?
On pa ga je samo gledal,
morda malo globlje.
Pilat pa je hotel preveriti svoje spoznanje,
in izmenjala sta nekaj stavkov
po uri molka in zrenja, zveneli so tako tuje.
Potem se je lochil Pilat od Njega.

Odshel je Pilat,
in tisti solzi sta kanili,
v jechi na tlak,
bili sta svetli kot iskri,
vsaj tako ju je videl strazhar.

Sanjsko porochilo

V porochilu tajne policije cesarske,
tiste, ki bila je, da nadzira Pilata,
za katero je on vedel, a ga ni motila,
ker taka so pravila te igre mrachne,
je pisalo vse.

Pilat je pazljivo prebral obe inachici,
dasi bi mu kdo oporekal, da sta to inachici prichevanja
o isti zadevi.
Obe torej ne prideta v poshtev,
katero od njiju bo pravo,
to bo she premislil.
Dejal si je:
che to kdo razume, prav,
meni je prav tako.

V prvi inachici tajnega porochevalca,
ki je bil, mimogrede recheno, najboljsi,
ki ga je premoglo cesarstvo,
in res ni bil slab,
a kako bi mogel zapisati molk?

Will he ever be able to separate himself from Him,
wondered Pilate?
But He only kept looking at him,
perhaps a little more deeply.
Pilate wanted to verify what he felt,
and they exchanged a few sentences;
after an hour of silence and gazing they sounded so strange.
Then Pilate left Him.

Pilate went away,
and those two tears dropped,
onto the prison floor,
they were bright as sparks,
at least that is how the sentinel saw them.

The dream report

In the report of the empire's secret police,
the one that was charged to keep an eye on Pilate,
the one he knew about but which did not trouble him,
for such are the rules of this sombre game,
everything was written.

Pilate attentively read both versions,
although it could be said that these were two reports
on the same subject.
So both of them could not be used;
he would decide later,
which one was the right one.
He said to himself:
if anyone understands this, fine,
it's fine with me.

In the first version of the secret reporter,
who was, incidentally, the best,
in the empire,
and he really was not bad,
but how could he record silence?

Torej vse, kar je pisalo v prvi inahici,
je bilo povsem nepomembno za drugo.
In vse, kar je pisalo v drugi inahici,
je bilo nepomembno za prvo,
ker je zhe v njej pisalo vse.

Pisalo je torej ...

So everything that was written in the first version,
was of no importance at all for the second.
And everything that was written in the second version,
was of no importance for the first,
for everything had already been written in it.

It was written ...

Zaslišanje pred usmrtno

Zasliševalec: Pilat sam, osebno

Zaslišani: Inkriminirani Nazarenčan – Rimski

Pilat O svobodni volji moja vednost po njej ni bila zmotna, sem dojel jo?

Nazarenčan Ja.

Pilat Kaj ni potem svobodna volja v protislovju z bozhjo voljo?

Nazarenčan Ni.

Pilat Je Bog dal chloveku svobodno voljo, ga je takega ustvaril?

Nazarenčan Ni mu je dal, in mu je ne jemlje, ni ga takega ustvaril, vech kot stvaritev je on, on je ta, ki je ustvaril; on je to, kar je ustvaril.

Pilat Sta potem svobodna volja in bozhja volja isto, med njima ni razlike, je ista volja to?

Nazarenčan Vseeno je, kako ti pravish, lahko ju zamenjash, pogosto tako je, a nista isto. Za tebe nista isto, a postaneta isto, a do tja je she dalech, tako bi rekel ti. V resnici pa je tu, ves chas je prisotna, le dosechi do nje ne more chlovek.

Pilat In ti, ki pravijo, da ravnajo po njej, po najvishji volji, ti varajo?

Nazarenčan Njega ne varajo, mene ne varajo, tudi tebe bi tezhko. Varajo sebe, a sebe, sestvo svoje je najtezhje varati.

Pilat Zdi se mi, da sedaj razumem.

Nazarenčan Sedaj umevash. A umesh ne enkrat za vselej; tvoje umevanje se izgubi, z vsakim dihom tvojim, kot dih izpuhti, in zhe naslednji hip se zdi ti, da ne umevash, da nikoli nisi umel. A ko enkrat najdesh, jo vedno najdesh, che hochesh.

Interrogation before execution

Interrogator: Pilate alone, in person

Person interrogated: incriminated Nazarene – Roman

Pilate My knowledge of free will then was not mistaken, I understood it correctly?

Nazarene Yes.

Pilate Does not free will then contradict divine will?

Nazarene No.

Pilate Did God give man free will, did he create him this way?

Nazarene He did not give it to him and he does not take it from him; he did not create him this way; he is more than a creation, he is the one who created; he is that which he created.

Pilate Are free will and divine will the same then, there being no difference between them, is this the same will?

Nazarene It matters not, as you say, they may be confounded and this is often done, but they are not the same.

They are not the same for you but they become the same; but there is still a long way to go as you would say.

In truth it is here, ever-present, man just cannot reach it.

Pilate And those who say they act according to it, according to the highest will, do they deceive?

Nazarene They do not deceive him, they do not deceive me, and they would find it hard to deceive you too.

They deceive themselves, but it is most difficult to deceive your own self.

Pilate I think I understand now.

Nazarene Now you understand. But you do not understand once and for all times; your understanding disappears, with every breath of yours it evaporates like your breath and the very next moment you feel you do not understand that you have never understood. But once you find it, you can always find it if you want.

Pilat Potem ni tako pomembno, kako ji rechemo, ampak s chim jo polnimo, gotovost, s katero jo občutimo. Tega nam ne more nihče drug reči.

Nazarenchan Tvoja pot je pot svobodne volje, dasi se je malo chudno zachela. A konchati se ni mogla; che je nekomu resnichno res do nje, bo poletela. Poletela bo sama, poletela bo, ker je svobodna, in poletela bo v neskonchno, proti Njemu. V neskonchnem se vse poti strnejo.

Pilat V eno pot? Ti bosh sedaj shel po poti trpljenja, muchen bosh, krizhan, po svoji volji svobodni?

Nazarenchan Taka je volja Njegova, Boga Ocheta, a mojo voljo svobodno bi moral iskati drugje. Ti bi rekel, da je to dalech, in prej, preden prishel sem, da jo izpolnim; to je bila moja svobodna volja in pred njo hrepenenje. A ti bi rekel hrepenenju zhelja, pa ni vech zhelja, ker je nepojmljivo vech kot zhelja, in ta prej je: sedaj, le da je neizmerno mochnejshi. To pa, kar vidish ti, je volja Njegova.

Pilat Bi lahko v svojem poslanstvu ravnal tudi drugache, bolj svobodno?

Nazarenchan Mislish, che bi lahko drugache umrl? Lahko bi drugache odshel, pa povej mi ti sedaj: bi potem izpolnil poslanstvo svoje? Che vidish mojo pot, in hrepenenje, ono svetlejshe je kot sama pot zase. Vi bi zopet rekli, da zhelel sem vech, kot sem mogel. Kaj pa oni, kaj je njihova svoboda? Oni so mogli, kar so hoteli; oni so zmogli to pot, pot ljubezni je bila jim blizu; Njemu najblizhje prishli so po njej.

Pilat She nekaj me muchi.

Nazarenchan Vem, reci, odleglo ti bo.

Pilat Che si videl, da se je zhe zgodilo, kar se neizbezhno mora zgoditi, kar se za nas shele bo zgodilo, potem vsaj v tem nimash svobode; ne mogel bi storiti, ravnati drugache.

Nazarenchan Che bi res resnichno in zares hotel, bi lahko ravnal drugache; a potem bi tudi videl drugache.

Pilat Potem tudi ti nisi popoln?

Pilate It matters not so much then what we call it but what we fill it with, the certainty with which we feel it. No-one else can tell us this.

Nazarene Your path is the path of free will even if it has made a somewhat unusual beginning. But it could not end; if someone really desires it, it will soar up. It will soar up on its own, it will soar up because it is free and it will soar up into infinity, towards Him.

In infinity all paths come together.

Pilate Into one path? You will now go down the path of suffering, you will be tortured, crucified, according to your own free will?

Nazarene That is His will, the will of God the Father, but you should look for my free will elsewhere. You would say it is far and before I came to fulfil it; that was my free will and before it came yearning. But you would call yearning desire, but it is no longer desire because it is infinitely more than desire.

What you see is His will.

Pilate Could you act differently, more freely, in your mission?

Nazarene You mean could I die in a different way?

I could depart in a different way but tell me now:

would I then fulfil my mission?

If you see my way, my yearning, it is brighter than the way itself.

You would again say that I desired more than I could have.

What about them, what is their freedom?

They could do what they wanted; they could manage this path,

the path of love was close to them;

They came closest to Him along this path.

Pilate Another thing torments me.

Nazarene I know, just say it, it will do you good.

Pilate If you have seen that it has already happened, what must inevitably happen, what is yet to happen for us, then at least in this you have no freedom; you could not act any differently.

Nazarene If I truly wanted I could have acted differently; but then I would see things differently too.

Pilate Then you too are not perfect?

Nazarenchan Ne. Nihche ne more biti popoln na tem svetu, che bil bi, ne bi prishel nanj.

Pilat Tudi s poslanstvom ne?

Nazarenchan Ne.

Pilat Prishel si s poslanstvom, da bi jim vrnil smisel, smisel, ki jim je zbledel, kaj ni to poslanstvo popolno?

Nazarenchan Bila je to moja pot, che jo vidish, che vidish pot, potem vidish nepopolnost mojo, vidish vso pot: od zacetka nje do sedaj, kje je tu popolnost?

Pilat Tvoja pot na zacetku je manj popolna, da bi kazal njim pot naprej, samo tako lahko vidijo; vendar bila je to pot neverjetne svobode; volje svobodne pot je svetla, vedno svetlejsa.

Nazarenchan Moja pot je bila pot ljubezni; bila je svobodna pot zame edina resnichna pot. V Njem je to ena pot, le On je popoln.

Pilat A krivda nasha ostaja; in vechja je, zakaj je tako?

Nazarenchan Nihche ne more z vishjim dobrim v sebi opravičiti njihje podlosti svoje. Vsaka raven sebe se mora ochistiti, ravnati po sebi, po ravni svoji, tu je. Sklicevati se na Boga ob prilozhnosti vsaki, je tako, kot bil bi On tu, da bi se nanj sklicevali, da vkljuchili bi Njega v rachun svoj.

Pilat Najvech napak nashih je: tu.

Nazarenchan Iz njih morda, vchasih kdo nekaj malega vidi, a tudi to ni razlog za njih opravičilo. Ne moresh si umiti rok z vodo nevidno, che umazal si jih, v vodi kalni. Tudi jaz si jih ne umivam z dvakrat nevidno, resnichno resnichno vodo chisto.

Pilat Mislish na Judovo zhrtev?

Nazarenchan Ja, nanjo mislim.

Pilat Bog je s teboj.

Nazarene No. No-one can be perfect on this earth, if they were, they would not end up on it.

Pilate Not even with a mission?

Nazarene No.

Pilate You came with the mission to give them meaning again, meaning which has grown pale for them, is that not the perfect mission?

Nazarene That was my path, if you see it, if you see the path then you see my imperfection, you see the whole path: from its beginning up until now, where is perfection here?

Pilate Your path at the beginning is less perfect to show them the way ahead, they can only see this way; but it was the path of incredible freedom; the path of free will is bright, ever brighter.

Nazarene My way was the way of love;
it was a free way
the only true way for me.
In Him this is one way, only He is perfect.

Pilate But our guilt remains; and it is greater, why is that so?

Nazarene No-one with the greater good in himself can excuse his baser meanness. Each level of the self must be purified, must act according to itself, according to its level, it is here.
Appealing to God on every occasion is as though,
He were here, that we would appeal to him, take Him into our accounts.

Pilate Most of our mistakes are: here.

Nazarene Perhaps sometimes some people learn something from them, but not even that excuses them.
You cannot wash your hands with invisible water if you have dirtied them in filthy water.
I too do not wash them with twice invisible,
truly clean water.

Pilate Do you mean Judas' sacrifice?

Nazarene Yes, that is what I have in mind.

Pilate God is with you.

Nazarenchan In jaz nisem z njim.

Pilat To je tvoja moch?

Nazarenchan To je moja pot.

To je pot moje svobodne volje,
od tam dalech, kamor ne sezhe um tvoj, a segel bo; tudi moj
bo dosegel sebe.

Pilat Tudi to vidish?

Nazarenchan Vidim.

A ne bo ti koristilo, che povem ti.

Pomni: koristiti ti ne sme, kar rekel sem ti.

Preden je Pilat odshel od Njega,
sta dve solzi chloveshki zalili njemu ochi;
nista se svetili,
njih videl
nihche ni.
V zapisniku jih ni
bili sta samo njegovi.

Sedaj je bil Pilat zopet sam.
Samo ti dve solzi sta ostali Pilatu.
A ti dve solzi sta bili, resnichno samo njegovi.

Zdaj je vedel, da ga je izdal tudi on.
Kako bi lahko she slepil sebe,
da porochila ni pisal on sam,
Pilat.

Nazarene And I am not with him.

Pilate That is your strength?

Nazarene That is my path.

That is the path of my free will,

from far yonder where your understanding does not reach, but it will; mine will also reach itself.

Pilate You see that too?

Nazarene I see it.

But it will be of no use to you if I tell you.

Remember: what I told you must not be of any use to you.

Before Pilate left Him,
two human tears filled his eyes;
they did not glisten,
no-one saw them.
They were not recorded
they were his alone.

Now Pilate was alone again.
Pilate was only left with these two tears.
But these two tears were truly only his.

Now he knew he too had betrayed him.
How could he delude himself and say
he did not write the report himself,
Pilate.

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: *ZGODBA O PILATU I*

ZGODBA O PILATU II

Sporochilo ob Njegovem slovesu

Sporochilo ob Njegovem slovesu

O njih, o njem, in o drugih

Pilat To porochilo je tako chudno, malo je verjetno; ali to kaj spremeni na njem samem, porochilu, mislim?

On Ne na njem, ne v njem to nichesar ne spremeni, svobodno ga zapishi.

Pilat Sam ga gotovo ne bom zmogel napisati, moral bom Tebe vprashati, to, chesar si nisem gotov.

On Vseeno je, ali vprashash mene ali sebe, v mojem imenu. Che tega vaju she nisi, naj bo po tvojem, sprashuj me, ne imej zadržkov, ne obzira.

Pilat Moram porochati, koliko je njih, tebi vdanih, zvestih, ki sledijo pot tvojo. Najbolj vazhno pa je shtevilo uchencev tvojih? Dvanajst je bilo njih, potem je eden odshel, oziroma ti si ga sam poslal, in ostalo ti je enajst njih; je prav tako?

On Ni tako. S tem shtetjem, preshtevanjem je krizh. Kako preshtel bosh njih, ko pa jih nikoli v njih vseh ni; njih shtevilo se spreminja, v trajanju ni ga. Vendar vzemiva to na grobo. Potem je nekako tako:

Njih ni enajst, ampak dvanajst; ker dvanajsti ni odshel ves, in za vedno ni odshel; dasi je res, da sem ga jaz poslal. Potem, ni jih dvanajst, ampak trinajst, le da trinajsti she ne ve za sebe, da on je trinajsti; she natanchneje pa je, da on ves she ne ve, da on je trinajsti uchenec moj. Vendar tako shtetje je zares grobo. V resnici jih je mnogo vech. Tako je v vsakem njih trojnost, so trije; in tudi ta trojnost ima svetlo in temno stran, zato rekel bi, da jih vsaj podvoji. Po shtetju tem jih je sedemdeset osem. Morda pravilneje je, che shtel bi jih da v vsakem njih trinajst je: she dvanajst drugih. Po tem shtetju je njih sto in petdesetshest; in redko vsi v vseh so. Nekaj njih je vedno odsotnih. To povem ti samo zato, da uvidish, da shtetje njih je nesmisel preshtevanja, tega, kar je po bistvu svojem neshtevno.

THE STORY OF PILATE II

His farewell message

His farewell message

About them, about him and about the others

Pilate This report is so strange, it seems unlikely; does this change anything about him, the report, I mean?

He It changes nothing about him, nor in him, you may write it freely.

Pilate I cannot write it myself, I will have to ask you about what I am unsure of.

He It does not matter if you ask me or yourself, in my name. If you are not yet used to this, you may have your way, ask me, do not hesitate, have no scruples.

Pilate I must report on how many are devoted to you, faithful to you, and who follow your path. But the most important is the number of your disciples.

There were twelve, then one left, or rather you sent him away, and you were left with eleven; is that not so?

He It is not so. This counting is difficult. How will you count them if they are never all there; their number is constantly changing, it is not constant. But let us try to reach an approximate number. It should be something like this:

They are not eleven but twelve; because the twelfth one did not leave in his entirety and he has not gone forever; although it is true that I sent him. In this case they are not twelve but thirteen, but the thirteenth does not yet know he is the thirteenth; and it is even more precise to say that he does not yet know in his entirety that he is my thirteenth disciple. But such counting is really very approximate. In reality there are many more of them. So each one of them is in three, they are three; and even this triplicity has a bright side and a dark side, that is why I suggest that you at least double them. After counting then, they number seventy eight. But maybe it is even more correct to count thirteen in each of them: twelve more. They then number one hundred and fifty; and they are rarely all in all. Some of them are always absent. I tell you this only so that you may see that counting them has no meaning; it makes no sense to count what in its essence is uncountable.

Pilat Ali lahko potem zapišem tako:

On imel je učenje veliko, a preshteti njih ni mogoče. Vsak njih je bil njemu vdan in svoboden po sebi; in v sebi je bil svoboden in nesvoboden, resnichen in neresnichen, lep in nelep;

in bil je svetlo teman in temno svetel po duhu svojem; in bil je iskra bolj ali manj svetlecha, ki se utrne in ugasne hkrati. Lahko bi rekli, da bilo je šest njih v enem. A bilo jih ni šest, ker njihov ton se preliva zdaj v eno, zdaj v drugo barvo, odtonek. Potem bi lahko rekli, da njih bilo je troje le, v enem; a tudi tako ni mogoče reči, ker njih trojstvo je v njih sebstvu; eno.

Njihov Mi pa je še veliko bolj prepleten in spleten, v njih Mistvu. V vsakem njih so zhe v duhu njih vsi, vsak njih je z njim Mistvom prezhet.

Che pa bi sedaj nadaljevali z njih mogočnostjo bivanja v trajanju, ko sočasno bivajo, ko za nas še ne bivajo, in ko enako bivajo, ko za nas ne bivajo vech, bo gotovo zadoshchalo, da uvidite, da takega porochila ni mogoče niti razumeti, kaj shele sestaviti. Naj sklenem porochilo o njih shtevilu, da jih preshteti ni mogoče in da je njih preshtevanje nesmiselno. Bi bilo tako porochanje zadovoljivo?

On Za porochilo bi moralo zadoshchati. Le nekaj bi bilo treba dodati resnici na ljubo.

Njih trojstvo je v njih sebstvu eno; a njihovo trojstvo v njih jazu ni eno.

Pilat Na to bi res pozabil.

On Pa ne bi smel, to je bistveno.

Pilat Sedaj pa moram porochati o svojstvu Tebe, njihov voditelj si, kot tak dalech najbolj pomemben.

On Dvomim, da bo tako, vendar dajva lepo po vrsti. O meni vendar vesh toliko tega, vech kot kdorkoli vas, vech kot ucheni drugi.

Pilat In ravno v tem je problem. Kaj naj porocham?

On Porochaj, kar je za uradno porochilo potrebno, tako neznamen del tebe, tvoja uradna vloga bo zhe vedela, kaj je to.

Pilat Problem je ravno v tem, mislim, da je moja kozha uradna za vselej izgubila lastnika, ne morem vech vanjo, che pa poskusham, sem ji odvech. Ne morem reči, da sem jo prerasel, vendar jaz ne bom nikoli vech pravi uradnik.

On To vem, Pilat, vendar porochilo lahko z lahkoto sestaviš.

Pilate So may I write it down as follows: He had many disciples, but they cannot be counted. Each one of them was devoted to him and free in himself;
and in himself he was free and unfree, real and unreal, appealing and unappealing;
and he was lightly dark and darkly light in his soul;
and he was a more or less glowing spark, which lights and extinguishes itself at the same time. We could say that there were six of them in one.
But they were not six because their tone first flows into one and then another colour.

Then we could say that they were only three, in one; but neither can this be said because their triplicity is in their self; one.

But their We is much more complex in their We-dom.

Each of them already contains every one of them in spirit, their We-dom pervades each one of them.

But if we now keep to the possibility that they live eternally, when they exist at the same time, when they do not yet exist for us, and when they continue to exist although for us they no longer exist, it will certainly suffice for you to realise that such a report cannot be understood, let alone written up.

May I conclude the report about their number by saying that they cannot be counted and that counting them has no meaning.

Would such a report be satisfactory?

He It should suffice for the report. Only one thing should be added in order to satisfy the truth. Their triplicity is one in their self; but their triplicity is not one in their I.

Pilate I would rather forget about this.

He But you should not, it is essential.

Pilate But now I must report on Your self, you are their leader and as such by far the most important.

He I doubt it will be so, but let us take things in the right order. After all, you know so much about me, more than any of you, more than the other disciples.

Pilate And this is precisely the problem. What should I report?

He Write what is necessary for the official report, such an insignificant part of you, your official role will know what this is.

Pilate The problem, I believe, lies in the fact that my official skin has forever lost its owner, I cannot get back inside it and if I try, I am superfluous to it. I cannot say I have outgrown it but I will never again be a true official.

He I know this, Pilate, but you can easily write up the report.

Pilat Poskusil bom, vendar chisto na kratko.

On je: Jezus Nazarenski, kralj Judov,
vojvoda tega sveta, samozvani,
ki slisal je klic v sebi, o poslanstvu svojem.

Je: Vojvoda neba, sin Gospoda vojska
nad vojskami, sin duha izrednega.

Za chasa zhivljenja je razshiril nauk svoj polovici cesarstva
rimskega: na zahodu na Grshko, na vzhodu do Azije.

Njega usmrтитеv, krizhanje oskrunjenega kralja Judov bo, po mojem
skromnem mnenju, samo she razshirilo nauk njegov po vsem
cesarstvu in dlje. Edina reshitev za nas je, da nauk njegov
sprejmemo, ga vkljuchimo v organizacijo nasho, za moch nasho.

Zaskrbljujoche je dejstvo, da Judje tega niso zmogli, dasi ni
mogoche rechi, da nekateri vplivni med njimi tega niso videli.

To se je torej ugodno odvilo za nas. Vendar me skrbi, che
bomo mi to preizkushnjo bolje prestali. Naj ne bom Pilat
rimski, che se motim v tem.

Je: Sin Boga, to ni mogoche ne videti,

Sin edinega Boga. Njega Bog ni Bog,

ki ga on priznava; je Bog, ki je v njem, v meni, v vas. To
lahko ne vidite, a po mojem skromnem videnju odsvetujem
to; tu ne gre za moch in oblast, tu gre za vero vase, za smisel
vsega bivanja nashega. Vrednote, ki jih uchi, so: resnica,
svoboda, ljubezen in z njimi vse druge. So tako zhive, zlasti
slednja, da dalech presegajo moch prepričevanja nam znanega,
one zhive po sebi. In vechne so. Tu se torej ne da storiti
nichesar. In naj ne bom zhivo bitje, naj ne bom kamen, che se
motim. On ni prvich na svetu tem. On pozna ga, takega kot
je, kot bil je in kot bo she. Pozna ga po sebi, po bistvu
svojem; a pozna ga tudi po drugih in po Bogu ga pozna.
Bi to zadoshchalo za porochilo, ga je vprashal Pilat?

On Meni na ljubo bi lahko dodal, kaj jaz sem tudi brez
poslanstva mojega.

Pilat Je pa on tudi chisto navaden chlovek, morda je zadnji chlovek on.
Je sin chloveka, je sin, ki je moral prehoditi vso pot chloveka,
da bi nashel duh njegov sebe in da bi nashel on Boga, sebstvo
svoje.

On Pilat, ali si to ti? Si she uradnik? Che si ganil mene v srce moje
ranjeno, kaj ni to znamenje, ki govori, da je porochanje tvoje
chloveshko; je tako dobro za porochilo?

Pilate I will try, but will make it very brief.

He is: Jesus of Nazareth, king of the Jews,
duke of this world, self-proclaimed,
who heard a voice within himself, about his mission.

He is: the Duke of the skies, son of the Lord of hosts,
son of the spirit of the exceptional.

During his life he spread his teaching to half the Roman Empire:
to the west as far as Greece and to the east as far as Asia.

His execution, the crucifixion of the dishonoured king of the Jews will,
in my humble opinion, only serve to spread his teaching throughout the
empire and further afield. Our only salvation is to accept his teaching,
to incorporate it into our organisation, for the benefit of our power.

It is a worrying fact that the Jews could not do this, although it cannot
be said that some influential ones among them did not see this.

So this has worked in our favour. But I don't know if we will get
through this trial any better. May I not be Pilate of Rome if I am
mistaken in this.

He: the Son of God cannot even be seen, the Son of the only God.

His God is not the God whom he acknowledges; he is the God who is
in him, in me, in you. You may not see this, but in my humble
understanding I would advise against it; this is not a question of power
and authority, it is a question of belief in oneself, the meaning of all our
existence. The values he preaches are: truth, freedom, love and with it
all others. They are so alive, especially the latter, that they far surpass
the power of conviction of what we are familiar with, they are alive on
their own. And they are eternal. So nothing can be done about them.
And may I not be a living being, may I not be a stone if I am wrong.

He is not on this earth for the first time. He knows him as he is, as he
was and as he will be. He knows him by himself, by his essence; but he
also knows him through others and through God.

Is this enough for the report, Pilate asked him?

He To please me you could also add what I am even without
my mission.

Pilate But even he is a very ordinary man, perhaps he is the last man. He is the
son of man, he is the son who had to walk the whole path of man, to find his own
spirit and to find God, his own self.

He Pilate, is that you? Are you still the official? If you have moved my wounded
heart, is this not a sign which speaks to say that your report is human; is this good
for the report?

Pilat Ni, vendar mi lahko zaupash, izkushnjam mojim, to bodo mirno spregledali.

Sedaj vem, kaj je bilo to, kar je naredilo meni porochanje to, o tebi, mogoche, kar dalo mu je smisel. Naj ostane tako, brez tega bi bilo za mene nesmiselno, jaz moram pretihotapiti nekaj malega zhivega v she tako absurdno porochilo uradno.

A kako naj ga koncham. Sedaj vem, kaj si mislil, ko rekel si, da mi porochanje o tebi ne bo najtezhje. O Njem jaz ne morem porochati, kako naj uradno porocham o Bogu.

On To je sedaj samo she formalnost. Poročaj formalno, a v tem ti jaz ne smem pomagati, tu si ti vechji od mene.

Pilat Sedaj pa mislim, da je porochilo konchano. Potem, kar rekel si mi, ga jaz ne morem zmashti, za nobeno ceno vech.

On Morash, Pilat, ti to zmoresh, le nekaj si pozabil. To le sanje so.

Pilat zhe zdavnaj ni vedel, kaj so le sanje, sanj sanje, in kaj resnichnost njih. Vendar olajshanje je obchutil.

Kako chudni so ti prehodi, ko z njimi magichno zmorejo ljudje pocheti stvari in dejanja, ki bi jih sicer she v sanjah ne upali.

Uradno torej Boga ni. In che ga ni, chemu potem ljudje vsega sveta, chasov vseh, toliko chasa zapravijo na mislih o njem: dokazu njega bivanja, traktatih, razpravah. A vse to je malenkost, che shtejemo shtevilo proshenj in upanj, poslanih njemu. V tem se ne more meriti z njim noben urad za proshnje in pritozhbe v cesarstvu, niti na svetu vsi uradi skupaj, ne.

Nasha naloga je, da ljudi od tako shtevilnih, in tako velikih zmot odvrnemo s sredstvi vsemi, ki so.

Neuradno pa Bog je. Je najbolj gotova zaznava, ki jo sploh imamo; je od dejstev nashe zavesti najbolj gotovo dejstvo, edino gotovejshe od svobode.

Che ga torej hochemo zatajiti sebi; moramo vedeti, kdo On je.

Pot do Njega vodi dalech tja chez, chez meje razuma, pot vodi k Njemu, a ne moremo rechi, da je On cilj, ker cilj je neskonchen, za nas pa cilj to ni, narobe bi ga razumeli; a tega ravno nochemo. To porochilo ni traktat o Bogu, zato bom v porochanju svoboden in prichel tam, kjer nam je On po mojem skromnem mnenju blizu. Che hochemo zatreti Boga, moramo zacheti pri zatiranju svobode. Ne mislim, da nismo tu zhe mnogo naredili, ker se to tako naravno ujema z nasho potrebo po mochi in oblasti; a dovolil bi si omembo, da smo premalo naredili za chloveka samega. Mi mu moramo pomagati, da on zatre svobodo sam v sebi; in zatl bo z njo Boga.

Pilate It is not, but you can trust me, my experience, they will overlook this.

I now know what it was that made my report on you possible, which gave it meaning.

May it remain so, without it there would be no sense in it for me, I must sneak a little life into an official report that is so absurd.

But how should I conclude it. I now know what you had in mind when you said that reporting on you will not be my hardest task. I cannot report on Him, how can I write an official report on God.

He This is only a formality now. Write a formal report, but I cannot help you do this, you are greater than me in this.

Pilate I believe the report is finished now. After what you have said to me I cannot resume it, for any price.

He You must, Pilate, you can do this, you have only forgotten one thing. These are only dreams.

Pilate had long since forgotten what dreams were, the dreams of dreams, and what their reality is. But he felt relief. How strange these transitions, in which people are magically able to do things they would otherwise not dare do even in their dreams. So officially there is no God. And if he does not exist, why do people all over the world, and in all times, spend so much time thinking about him: proving his existence, writing treatises and dissertations. But all this is a trifle compared with all the prayers and hopes sent to him. In this respect, no office for demands or complaints in the empire, not even all the offices in the world together can compare with him. It is our task to turn people away from such numerous and such great errors with all means available. But unofficially God exists. He is the most certain perception we have; he is the surest of the facts known by our consciousness, the only one that is surer than freedom. If, therefore, we want to conceal it from our own selves, we must know who He is. The path to Him leads far over yonder, beyond the frontiers of reason, the path leads to Him but we cannot say that He is the goal because the goal is eternal, and this is not the goal for us, we would understand it wrongly; and this is what we want to avoid. This report is not a treatise about God, so I will be free in my reporting and begin at the point where, in my humble opinion, He is close to us. If we want to suppress God, we must begin by suppressing freedom. I do not think that we have not already accomplished much in this domain because this goes so naturally with our need for power and authority; but I will permit myself to mention that we have not done enough for the human being. We must help him to crush the freedom in himself; and he will thereby suppress God.

Potem je tu resnica; resnica chloveka, ki sam se dokoplje do nje; che to se bo razpaslo po cesarstvu kot navada, bo ta potegnila za sabo svobodo misli in izrazhanja nje; in zopet se bo to konchalo s svobodo in kako bo potem, sem zhe porochal. Resnico je treba torej strogo nadzirati, usmerjati in vsakemu chloveku nuditi vech nje, kot bi jo v sanjah lahko si zhelel, seveda mislim na nasho uradno resnico.

Potem je tu, in ni najmanj nevarna: ljubezen, ki jo je s takim uspehom in lahkoto, pred nosom nashe najboljshe tajne sluzhbe sveta, shiril zgoraj omenjeni Nazarenchan. Nevarna je ljubezen njegova, ni mogoche videti, kako dalech je kdo prezhet z njo in kako blizu izvoru nje je v sebi. Mi smo mnogo storili do danes, da bi jo zamolchali, sprevergli, utesnili in definirali; da bi ona ne bila vech to, kar je po njem, in kar je.

Che ubijemo njo, bomo z lahkoto to opravili z drugimi nesistematiziranimi, chloveshkimi vrednotami. Namesto njih moramo zgraditi vrednotne sisteme novega chloveka, ki bo pravi chlovek sistema ali vsaj sistemov. Mi moramo dati vech na nashe sle mochi: lazh, strah, sovrashtvo. Izkoristiti moramo sovrashtva silo, lazhi slepoto in strah pred svobodo, da zlijejo se v en sam oblak, ki zharel bo v njih, iz njih. Samo tako bomo usmerili vrednote v njih za dva tisoeh let.

Che kdo misli, da ni tako resen polozhaj, kot se meni zdi, naj pove, kaj se lahko she zoperstavi, sicer neuradnemu Bogu, che ne sistem?

Nato je vprashal Pilat njega: Je bila taka uvodna zatemnitev porochila pravilna, je to sploh dopustno porachati, tako porochati?

On Kako naj bi videl svetlobo, che ne vidish teme v sebi? Che pa temo pravilno osvetlish, je to enako dobro, kot che svetlobo senchish. Menda ti je jasno, da popolnega porochila ni.

Pilat Tako sem slutil, vendar prehoda nazaj ne vidim, ne vidim ga: kako bi se naravno prelila osvetlitev teme v senchenje svetlobe k luchi; vsaj v porochilu ne vidim tega.

On V porochilu se to ne more naravno prelivati. Porochilo mora biti jasno, bolj kot traktat. Naj te ne moti, che ne bo zhivo; porochila so mrtva.

Then there is the truth; the truth of a man who uncovers it by himself; if this spreads throughout the empire as a habit, then it will bring in its wake freedom of thought and its expression; and again this will end with freedom and what will ensue I have already reported. The truth must, therefore, be strictly controlled, directed and every person must be offered more of it than they could possibly want in their dreams, of course, I have in mind our official truth.

Then we have here, and it is not the least dangerous: love, which the above mentioned Nazarene spread with such success and ease, under the noses of the world's best secret service. His love is dangerous, it cannot be seen to what extent it pervades anyone and how near its source one may be in oneself. We have done much to this day to keep it quiet, to overturn it, restrict it and definite it; to stop it being what it is through him and what it is.

If we kill it, we will easily do the same with other unsystemised human values. In their place we must build value systems for the new man who will be a true man of the system or at least of systems. We must rely more on our desire for power: lies, fear and hatred. We must make use of the force of hatred, the blindness of lies and fear of freedom, so that together they may form one cloud, which will glow in them and from them. Only this way will we direct the values in them for two thousand years.

If anyone thinks the situation is not as serious as I believe it is, then they should tell me what else can possibly resist the admittedly unofficial God if not the system?

Then Pilate asked him: Was such an introductory obscuration of the report correct, is it at all acceptable to report on this, to report in this way?

He How can you see the light if you do not see the darkness in yourself? But if you light up the darkness in the right way, this is as good as if you shaded the light. I expect you know that there is no such thing as a perfect report.

Pilate I thought this was the case but I see no way back, I do not see it: how could the illumination of darkness flow naturally into the shading of light to light; I do not see any of this in the report.

He This cannot flow naturally in the report. The report must be clear, more than the treatise. Do not worry if it will not be alive; reports are dead.

Pilat Jaz pishem porochilo nashemu bogu, on je zemeljski bog, en chlovek se mora odrechi chlovečnosti najbolj, da bi poosebljal sistem. Sistem je bozhanstvo, je brezosebno, zato pravichno edino; on pa je bog, ki je konkreten, vsi ga vidijo in občutijo z navadnimi ochmi; to je edina prednost za negotovost, ki nam jo zemeljski bog povzroča, ko se ne more razosebiti v sistem. Sistem sam težhi k temu, da se znebi she te svoje zadnje pomanjkljivosti. A do tega je she dalech, za sedaj je cesar bog.

On Dokler je tako, bo zemeljski bog hotel vedeti najnujnejše o neuradnem Bogu.

Pilat Torej se otepam zaman. Shematsko je tako:

A poprej she opomba:

Che mi kdo reche, da sramotim ga v porochilu;
che mi kdo reche, che sem ga videl, da to porocham;
mu jaz moram dati prav.

Che on vidi moje videnje po svojem videnju;
potem ima on v tistem hipu prav, in jaz nichesar
ne vem vech, in ne morem mu nich sporočiti,
v tem zapisniku zhe ne.

Jaz nisem videl Avatarjev na gori, pa vseeno vem, da problem ni bil majhen. Takih stvari si moji porochevalci preprosto ne morejo izmisliti, tem manj, che so slabi. In taka porochila jaz preverim, ne enkrat.

Da bi si to Oni izmislili, da bi varali sebe, tega trdil ne bo nihche, ki je srechal enega njih. Ti ljudje so zadnji, ki bi jim lahko rekel, da varajo sebe. O chudezhnih sem porochal podrobno v dosedanjih porochilih, enako o Avatarjih in Njega zapovedih.

Naj potrdim samo najnujnejše, to, kar se mi zdi posebej zanimivo in je za cesarstvo pomembno.

Chez dva tisoč let bodo hoteli chudezhe z dokazi, natančno izmerjene, z dokazi potrjene, in kaj bo to spremenilo na njih neveri? Vseeno ne bodo verjeli ne sebi ne svojim ochem, trdovratno bodo bredli po neznanem.

Chez dva tisoč let bodo hoteli videti Gospoda vojska nad vojskami, Avatarjev vojvodo, vojvod Vojvodo. In kaj jim lahko reche On? Da Boga ni videl niti On. Tega On ne bo ne zanikal ne potrdil. On to je in vendar ni edini Bog. On ima Boga kakor mi, dasi tako rechi ni pravilno, kasneje bom pojasnil to. Vero, ki jo oznanja, oznanja toliko, kolikor je moremo dojeti, a ta vera je Njegova vera. Cheprav je zhalostno ne imeti vere Njegove, je she bolj zhalostno ne imeti vere vase;

Pilate I am writing a report to our god, he is a god of this earth, one man must give up humanity the most in order to personify the system. The system is a deity, it is impersonal and therefore justly one; but he is a god who is concrete, all can see him and perceive him with ordinary eyes; this is the only advantage of the uncertainty caused by our terrestrial god who cannot depersonalise himself into the system. The system itself strives to rid itself of this, its last imperfection. But that is still far away, for now the emperor is god.

He For as long as this is so, the terrestrial god will want to know what is most important about the unofficial God.

Pilate So it is to no avail that I am trying to get out of this.

Schematically it is as follows:

But first a comment:

If anyone says I am shaming him in the report;

if anyone says I have seen him to be able to report on him;

I must say they are right.

If he sees my seeing according to his own seeing;

then in that moment he is right and I know nothing more, and cannot tell him anything, at least not in this report.

I have not seen the Avatars on the mountain, and yet I know that the problem was not a small one. Such things can simply not be made up by my reporters, especially not if they are bad. And I verify such reports, not just once.

That They could have invented it, to deceive themselves, no-one who has met one of them will ever claim that. These people are the last ones you could accuse of deceiving themselves. I have reported in detail on miracles in my reports thus far, also on Avatars and His commandments.

May I confirm only what is most urgent, that which I find to be particularly interesting and important for the empire. In two thousand years time they will want miracles with proof, precisely measured, confirmed with evidence, and what will this change about their unbelief? They will still believe neither themselves nor their eyes; they will stubbornly wade in the unknown.

In two thousand years time, they will want to see the Lord of hosts, the duke of the Avatars, the Prince of princes. And what can He say to them? That not even He has seen God. He will neither deny this nor confirm it. For that is what he is and yet he is not the only God. He has God like we have him, although it is not correct to put it this way; I will explain this later. The faith he is proclaiming, he is proclaiming to such an extent that we can understand it, but this faith is His faith. Although it is sad not to have His faith, it is even sadder not to have faith in oneself;

potem so tu zapovedi, che hochete; in kolikor hochete. Mi tu ne bomo skoparili, niti malo ne. On pa je ravno tu zadržan. Ali ni to chudno, kako smo si v vsem nasprotni; vredno se je zamisliti; potem pa zasuti z zakoni ljudstvo. To nas bo, oblast nasho, reshilo, morda za dva tisoč let.

Kolikor razumem jaz, je bil to glavni razlog spora med Njim in Mojzesom, tako hud, da ju je Elija moral miriti. Mojzes je dal veliko, skoraj vse na zakon, On pa je velichal samo vrednote.

Potem je moral popustiti tudi On. O zapovedih je dejal, da so za tiste, ki ne vidijo. Izrazil se je zelo skrivnostno. Nekako tako:

che jih je deset, potem veste, katere so,

che jih je pet, potem veste, katere so,

che sta dve, potem sta ti dve glavni zapovedi in veste, kateri sta;

in ko bo samo ena, boste vedeli, katera bo to, in vse druge bodo v njej;

in she ta bo prevech, ker je zapoved; a dalech je she do tega.

Vi potrebujete vsaj dve zapovedi, vendar zapovejte si jih sami.

Mislim, da je to porochilo, kljub nejasnosti, za nas zelo pomembno. Jasno je mogoche razbrati, da bomo mi tehtili k nasprotnemu in ljudstva zasipali z zapovedmi. Nekako dva tisoč let bi to normativno bogatenje ljudi moralo vzdržhati, potem si bo treba izmisliti kaj drugega, morda neke vrste samozakonodajo, sicer bo vse izgubljeno, mislim seveda na oblast. To je tako, ko Boga uradno ni, ali pa, ko je On sam uraden, mislim, urejeno predstavljen.

Pilat ga proseche pogleda, vprasha:

Bog Oche ima tudi trojstvo edinosti v sebi, tega jaz ne morem videti.

On Samo zato, ker je ne vidish v sebi.

Pilat On je Bog Oche,

je Sveti Duh,

je Bozhanskost sama, On sam je Bog v Sebstvu Njegovem.

Mi pa bi radi videli njegovega Boga, in potem Boga njegovega Boga, in tako v nedogled.

then there are the commandments, if you like; and as much as you like. We will not be mean here, not even a little. But he is reserved in this domain. Is it not strange how different we are in all things; it is worth thinking about this; and then to bury the people under a heap of laws. This will save our authority, perhaps for two thousand years.

As far as I understand, this was the main reason for the dispute between Him and Moses which was so bad that Elijah had to pull them apart. Moses attached great importance, almost all importance, to the law while He only extolled values. Then He too had to ease off. He said the commandments are for those who do not see. He used very mysterious language. Something like this:

if there are ten, then you know what they are,

if there are five, then you know what they are,

if two, then they are the principal commandments and you know which ones they are;

and when there will be only one, you will know what it is, and all the others will be in it;

and even that one will be too much because it is a commandment; but this is still far away.

You need at least two commandments, but set them for yourselves.

I believe the report is very important for us despite its ambiguities. It is very evident that we will tend towards the opposite and shower the peoples with commandments. This normative enriching of the people should last around two thousand years, then something new will have to be invented, perhaps some kind of self-legislation, otherwise everything will be lost, I mean the government of course. That is what happens if God officially does not exist, or when He is official, I mean presented in an orderly fashion.

Pilate looks at him beseechingly and asks:

God the Father also has the trinity of unity in himself, I cannot see that.

He Only because you cannot see it in yourself.

Pilate He is God the Father,
the Holy Spirit,

Deity itself, He is God in His own Self.

But we would like to see his God, and then his God's God, and so and so forth.

On To samo zato, ker vsakich pozabite, da ste tudi vi Bogovi. Njegov Bog je edini Bog, in vash Bog je edini Bog. To pa, kar vi ishchete, je chista transcendenca; in che vam to nich ne pove, potem tako je: Bog je eden in Njega ni she nihche videl; in che bi ga videl, bi Bog sam videl Sebe; in vidi se, v Bogu Ochetu v Nas, v Vas; se vidi; in gleda Sebe, to je vse.

Pilat Sicer pa, komu sploh pishem to porochilo?

Sedanjemu cesarju cesarjev?

Cesarstvu rimskemu?

Gotovo ne.

Cesarstvom, kraljestvom naslednjim?

Cesarstvu, kraljestvu brez cesarja?

Sistemu brez chloveka boga?

Sistemu brez chloveka?

Morda tako bo, to bo.

On ni vech odgovoril. Gotovo, da je bilo to vse, kar je hotel, da pride v zapisnik.

To je bilo njegovo slovo, si je rekel Pilat. Sedaj bi moral prvo inachico porochila zopet popraviti, ker trinajsti uchenec je zhe vedel za sebe,

vsaj za del sebe,

vsaj shematsko, je vedel.

Pilat je she enkrat preveril shifrirano porochilo O Avatarjih in Njega zapovedih, to je porochilo svojih porochevalcev in svoje opombe v njem. Ni ga dojel, dasi je nekako vedel, da je srzh tajne njegove zhe vsa v zapisu zaslisanja, a tezhko mu je razbrati – deshifrirati tisti pravi pomen njen.

Nekaj je v tem zapisu manjkalo, ni bilo do konca izrecheno.

Ravno prava vzpodbuda zanj, da je zachel s preiskavo v duhu.

Zapisal je:

He Only because you keep forgetting that you too are Gods. His God is the only God, and your God is the only God. What you are looking for is pure transcendence; and if this does not make it clear to you, then it is so: God is one and no-one has seen him; and if anyone were to see him, God himself would see Himself; and he sees himself, in God the Father in Us, in You; he sees himself; and observes Himself, that is all.

Pilate Otherwise, who am I even writing this report for?

The present emperor of emperors?

The Roman Empire?

Probably not.

Future empires and kingdoms?

An empire or kingdom without an emperor?

A system without a man god?

A system without a man?

Perhaps it will be this way, will be.

He did not reply any more. This was probably all he wanted to appear in the report.

This was his farewell, said Pilate to himself. Now he should correct the first version of the report because the thirteenth disciple already knew of himself, at least part of himself, at least schematically, he knew.

Pilate verified the encoded report About the Avatars and His commandments once more; that is the report of his reporters and his notes in it. He did not understand it although he somehow knew that the core of his secret is already all in the report of the hearing, but it is hard for him to make it out – to decipher its true meaning.

Something was missing from this report, not everything had been said. This was just the right incentive for him to begin examining through the spirit.

He wrote:

Dve zapovedi

1 Ljubi Boga svojega v sebi,
sebstvo svoje ljubi.

2 Ljubi tistega, ki ti je blizu
kot sebstvo svoje.

Potem je pazljivo prebral zapis svoj,
pa ni bil zadovoljen. Nich zhivega zanj ni bilo v njem.
In zapisal je tako: Dve zapovedi, che jih zhe potrebuješ,
(potem je »zhe« prechrtal) in nadaljeval tako:

Ljubi Boga svojega v sebi,
iz sebe ga ljubi,
z vsem srcem svojim;
iz dushe sebe,
z umom chistim;
iz sebstva svojega,
v iskri Boga v sebi ga ljubish.

Ljubi blizhnjega svojega, tistega, ki ti je blizu,
kakor ljubish sebe samega:
iz vsega srca svojega,
iz dushe svoje,
po sebstvu svojem.
Po iskri Boga v sebi ga ljubish.

Nejevoljen je bil Pilat nase, sam ni vedel zakaj.
»O, Bog – da bi ga vprashal takrat, ko bil je she chas, ko
chas se je ustavil.«

On ga ni mogel gledati takega. Vprasha Pilata: »Kdo ti
ju zapoveduje, Pilat?«

Pilat se je zdrznil, bil presenechen je, veselo zachuden, pa malo
prestrashen in za odtenek she jezen, a zbral se je hitro, kot le
on je to mogel, odgovoril negotovo:

»Jaz sam.«

On Potem stori tako!

Two commandments

- 1 Love your God in yourself,
love your self.
- 2 Love the one who is close to you
like you love your self.

Then he carefully read his report,
but was not satisfied. There was nothing alive in it for him.
And he wrote as follows: Two commandments, if you really need them,
(then he crossed out »really«) and continued as follows:

Love your God in your self,
love him from your self,
with all your heart;
from your soul,
with a pure mind;
from your self,
in God's spark you love him in your self.

Love your neighbour, the one who is close to you,
as you love your self:
from all your heart,
from your soul,
by your self.
By God's spark in yourself you love him.

Pilate was annoyed with himself, he did not know why.
»O, God – if I had asked him then, when there was still time, when
time stopped.«

He could not watch him like that. He asked Pilate: »Who is giving you
these commandments, Pilate?«

Pilate flinched, he was surprised, pleasantly surprised, a little afraid and
even a little angry, but he quickly regained his composure as only he
could do, and answered uncertainly:

»I myself.«

He Then do it!

Pilat Ljubim Boga svojega,
iz sebe ga ljubim;
z vsem srcem svojim,
vso dusho svojo,
umom chistim;
iz sebstva svojega,
z iskro Boga v sebi ga ljubim.

On Sam bosh Pilat, osamljen...

Pilat In tistega, ki mi je blizu,
njega ljubim kot sebe samega;
iz sebe ga ljubim;
s srcem svojim,
dusho svojo,
umom svojim;
iz sebstva svojega,
z iskro Boga v sebi ga ljubim,
po najsvetlejšem v njem.

On Zakaj potrebuješ dve zapovedi?

Pilat Največji sta, vse druge so v njiju.

On Zakaj potrebuješ dve zapovedi, Pilat?

Pilat Ko ljubim Boga v sebi,
iz sebe,
vsega bistva svojega,
ljubim Vse;
en Bog je,
eno smo v njem.

On Če ljubish tako, ne potrebuješ nobene zapovedi
več, vendar ti sedaj lahko ljubish le tiste,
ki so ti blizu, resnično res blizu.

Pilat je zopet popravil zapis, sedaj je pisalo:
Dve zapovedi, če jih še potrebuješ.

On Ne trudi se, Pilat. Tu chasa ni. Chas je za nas
blizhina Bogu, prezhetost z Njim.

A tako je, če potrebuješ dve zapovedi, zapovej
si jih sam, naj ti jih ne zapove nihče, ki je v
tebi gost tuj, ki te povleče tja, kamor ti nochesh.
Najvishji sta to zapovedi, vse druge so v njiju.
Vendar ti ne potrebuješ več Elijevih zapovedi.

Pilate I love my God,
I love him from my self;
with all my heart,
all my soul,
my pure mind;
from my self,
with God's spark in my self I love him.

He You will be alone Pilate, alone...

Pilate And the one who is close to me,
I love him like my self;
from my self I love him;
with my heart,
my soul,
my mind;
from my self,
with God's spark in my self I love him,
through what is brightest in him.

He Why do you need two commandments?

Pilate They are the greatest, all the others are within them.

He Why do you need two commandments, Pilate?

Pilate When I love God in my self,
from my self,
all my self,
I love Everything;
he is one God,
we are one in him.

He If you love this way, you do not need any more commandments,
but you can now love only those who are close to you,
truly close to you.

Pilate again corrected the report so it now read:
Two commandments if you still need them.

He Do not try so hard, Pilate. There is no time here.
Time for us is God's vicinity, being imbued with Him.
But so be it, if you need two commandments, set them over yourself,
let no-one else – who is a foreign guest in you
and who will take you where you do not want to go – set them over you.
They are the highest commandments, all others are within them.
But you no longer need Elijah's commandments.

Ti potrebuješ le eno »zapoved«,
in ona ni moja zapoved, ni »zapoved« Njegova,
ona je vednost, gotovost je, ki govori sama zase;
ko jo resnično res sprejmesh, prerodi te,
spremeni ti vse tvoje zhivljenje, zhivljenja smisel:
Neumrljivost dushe je : Nje večno zhivljenje.

Ko resnično resnično ljubish Boga svojega
v sebi, iz sebe samega, bistva svojega,
tri vrednote moje zamenjajo ti vse zapovedi.
Kdor ima vrednote Njegove, in moje,
ga one vodijo,
one govore same za sebe,
po sebi govore,
same se razodevajo,
sebe velichajo,
med sabo se družijo,
vodijo v večnost, k Bogu,
večno zhivljenje so one.

Pilat se je prebudil, zelo nerad, nikoli v zhivljenju se
ni še tako nerad zbujal. Rekel je še:
Tako daleč je torej zhe to. V službi cesarstvu,
odtujeni sebe, sem tako daleč prishel, da sanjam zapisnike.

Sedaj je bil Pilat resnično sam.
Do pogovora z ljudmi ni mu bilo,
on je bil sam sebi tujec.
Govoril bi Pilat s psom,
ki ga je, njega, ljubezni uchi,
do ljudi, in drugih bitij, ki niso ljudje.

You only need one »commandment«,
and it is not my commandment, not His »commandment«,
it is knowledge, certainty, which speaks for itself,
when you truly accept it, it revives you,
it changes all of your life, the meaning of your life:

The immortality of the soul is: Its eternal life.

When you truly, truly love your God in your self,
from your self, your essence,
three of my values change all your commandments.
Whoever has His values, and mine,
is led by them,
they speak for themselves,
they speak by themselves,
they reveal themselves on their own,
they glorify themselves,
congregate amongst themselves,
lead to eternity, to God,
they are eternal life.

Pilate woke up, very reluctantly, never in his life had he woken up so
reluctantly. He added:

So this has come this far. In service of the empire, alienated from my
self, I have come so far that I now dream of my reports.

Now Pilate was truly alone.

He did not want to talk with the people,
he was a stranger unto himself.
Pilate would talk to the dog,
who taught him love,
for people and other beings who are not people.

Translated from Slovenian by Marko Petrovich: *ZGODBA O PILATU II*

Spremna beseda

Che me vprashate: kaj je Janezovo razodetje?
Je razodetje poti njemu najsvetlejshe;
resnichna je njegova pot, resnica je razodetje;
je pot, ki je svobodna, svoboda je pot;
je pot ljubezni njegove,
ki glavna je pot njegova,
ljubezen mu je svetla, sveta, je lepa;
je razsvetljenje njegovo.

Che vprashate, kaj je razodel Janez, bi rekel:
Che je nekdo res iskren, bo lahko razodel le sebe.
Janez je razodel sebe, dusho svojo;
razodel jo je iskreno iz sebe, po Njem;
On je bil ta, ki ga je ljubil.

Razodel je Janez svojo pot,
njegova pot je bila zhiva,
in vse, kar je zhivo, je v neprestani rasti,
njegova pot je prezheta z ljubeznijo,
po njej je prishel najdlje.

Ni pa Janez razodel samo svoje ljubezni,
razodel je ljubezen po sebi;
vso svojo svobodo po sebi;
in razodel jo je resnichno, resnichno iskreno,
resnico sebe, resnico po sebi je razodel.

Razodel je tri vrednote, ki se zlivajo v eno;
razodel je Boga;
kakor ga je On njemu razodel.
In razodel je she, da poti je veliko,
raznotere so, in vsaka njih je prava,
in vse vodijo v Eno,
vodijo k Bogu in eno so v Njem.

Danes bi rekli, da transcendirajo vse vrednote; pa se vendar pri tem prezhemajo, prelivajo tako chudovito, da je to komaj mogoche nekako izrechi, a brez tega bi ne mogli videti, kako vrednote rastejo in se dvigajo v dushi, one same po sebi. To spoznanje Janezovo je najgloblje, najbolj skrito v sporočilu njegovem, a najvaznejše.

Kakorkoli zhe razumete Janezovo razodetje; kot religiozno, spoznavno, ali literarno estetsko sporočilo; navada je taka, da se razumeva Jezus, učitelj Janezov kot simbol popolnosti, od zacetka do konca njegove poti.

Pa ni tako. On ni bil popoln, še zdalech ne na zacetku svoje poti, dasi je njegov zacetek, za nasho predstavo o zhivem bitju, izredno visok. In vendar je On vseskozi rasel in zhivo so rasle vse vrednote v Njem, ko se je zdelo, da ne morejo vech rasti in se nekje ustavijo; vendar se ne ustavijo, ampak rastejo v neizmerno.

Kakorkoli zhe razumemo Janezovo razodetje, ta komponenta je zame, ne oziraje se na chas dveh tisochev let, še vedno nedosezhen, kaj shele, da bi bila presezena v kateremkoli meni znanem zapisu o poti chloveka, o njegovih vrednotah, njih rasti v neizmerno. Koliko pa je to rast meni uspelo zhivo predstaviti kot rast resnice, svobode, ljubezni po sebi, to je drugo. Prichevanje je v razodetju svetega Janeza evangelista, preberite ga sami. Ni mogoche, da bi se ne chudili, ker on je rasel zhivo, da bi se mi chudili v sebi, in sami rasli z njim, in sami rasli po sebi.

Vendar vedeti je treba, da je sporočilo shifrirano, in ni prevech preprosto deshifrirati ga. Tako kot smo mi sami sebi sporočilo in ni nam lahko deshifrirati sebe, še posebej ne, che smo pod neprestanimi pritiski na nasho zavest; toliko je namrech ponudb, da nas razodenejo lazhni preroki s silo propagande: moderne, sodobne, tehnizirane. Lazhni preroki so vedno bili, a še nikoli niso bili doslej nam tako blizu, v domu nashem. Ta sila in moč je kriterij, po katerem se chlovek dandanes vrednotno orientira. In che zachuti v sebi odpor, ko zachuti silo, in moč in nasilje nad seboj; potem vem, da to ni on sam, da to je nekdo nad njim, ki hoche vanj, proti volji njegovi v sebstvo njegovo.

Opomba k viru: Svetemu pismu

Zakaj ravno razodetje svetega Janeza, po Svetem pismu Starega in Novega zakona, Novega po grškem izvirniku; ki ga je zalozhila Britanska in inozemska svetopisemska družba, v Ljubljani 1931?

Jezik je zhe nekoliko obarvan s patino minulega chasa; a che chasa ni, s chim je potem obarvan, da ni z nechim, kar se izgublja, in je bilo zhe bolj prisotno, kot je sedaj?

Skushal sem se drzhati Pisma, kolikor mi je to bilo mogoche, vendar spremembe so tiste, ki govore o branju, o tem, kako je Evangelij po svetem Janezu mogoche brati – meni. In branje je eno, in razumevanje je drugo, in dojetanje, podozhivljanje je tretje. Vem, da vsakdo od vas bere katerokoli pismo po svoje. Ko bere ga, se oglasi namrech nekaj v njem, njegov notranji glas, in che zapishe ga, zapis ni enak izvirniku, pa mu je vendar lahko po duhu blizhe, kot bi bil, che bi ga zapisal popolnoma enako.

Simboli besede so sami po sebi prazni, napolniti jih moramo s pomeni, sicer ostanejo bolj ali manj mrtvi simboli, ki beremo jih avtomaticno.

V resnici, res se pogovarjamo z duhom; chrke, besede, stavki, knjige so le korelat komunikaciji duha z duhom, ideje z idejo, vrednote z vrednoto; ene individualnosti z drugo.

Ponavljanj je morda prevech, schasoma postanejo motecha; a zdi se mi, da za sedaj mora biti tako, celotni pomen bi se sicer izgubil. Danes beremo hitro, dandanes ne prenesemo vech pochasnega branja; in tako malo se spominjamo, ker tako hochemo. Skusham torej zapisati duha, da zadrzhujem hitro branje, tega v vas, ki se mu mudi. Strokovno recheno, bi bil ta tekst predvsem spoznavno prizadevanje na podrochju vrednot, neke vrste spontano nadaljevanje raziskovalnega prizadevanja, nazadnje priobchenega v Traktatu o svobodi ali kot je bil she naslov: Vrednotnem sistemu institucionalne strukture, ISU, 1985; in bi imel naslov Traktat o Bogu oziroma Razprava o transcendiranju vrednot k Absolutu. Pa ni tako. Po zaslugi okolishchin akcijskega raziskovanja, she posebej tistega o Vrednotnih orientacijah avtonomne propagande znanosti, sem se nekako le znebil predstave, da sem sociolog, ali vsaj, da bi to na vsak nachin moral biti. In odleglo mi je; ni mi vech treba analizirati vrednotnih orientacij ekonomske propagande, in tudi religijske in politichne ne. In ni mi vech treba biti suzhenj tako imenovane strokovne samoredukcije.

Ko sem tako postal sam sebi narochnik in svojemu notranjemu narochniku glasnik, sem si dovolil, in on mi je dovolil to svobodo, da ne pishem vech raziskovalnih porochil o vrednotah. Pishem le knjigo, ta je le prichevanje; in tako se mi zdi, da povem o vrednotah vech, kot sicer bi.

Vse vrednote namrech transcendirajo, preuचेvalci njih bodo to neposredno dejstvo nashe zavesti tezhko ovrgli, ker je pach neposrednost vsakomur trajno

preverljiva, ali drugače recheno, vsak hip preverljiva vsakomur v njem samem. Analizirati pa je ni mogoče, razumu se izmakne, nedostopna mu je. A če vrednotam chlovek le malo prisluhne, bo slisal, kaj te pravijo o sebi? Pravijo, da so neposredna dejstva nashe zavesti, so zhiva dejstva, ki zhive v nas, so nam neposredno dostopna dejstva zavesti brez posrednikov, in tako zelo smo si jih gotovi v sebi, kolikor to sami hočemo. Od vseh neposrednih dejstev nashe zavesti pa je eno samo tako, od katerega gotovejšega ni, in to dejstvo je Bog. Bog je najbolj gotovo dejstvo zavesti, od vseh dejstev gotovejšega ni. Traktatov o Bogu je najbrzh dovolj, morda prevech, ni pa prevech prichevanj Njega, nikoli jih ne bo dovolj ne prevech. Ne mislim, da bi vsak moral zapisati svoj pogovor s seboj ob branju Pisma, ali kateregakoli svetega vira, a tega sem jaz moral. Bil je na moji poti od vrednot, vrednotnih orientacij, vrednotnih sistemov k Traktatu o svobodi in tu sem za gotovo vedel, da pot ne vodi naprej k traktatu o Bogu, in ko sem to vedel, sem občutil voljo, osvobojeno more.

Po neki chudni dolochenosti sebe, iz sebe, sili chlovek v stran, v stranske rokave poti; shele ko se mu vsi zapro, obrne oči k nebu, tako bi rekli simbolichno. Na neki dolocheni točki poti bi morda celo napisal nesrečni, nesojeni traktat, analiziral vrednote religijske in celo politichne propagande; celo sem zhe dolochil tako v petletnem raziskovalnem nachtu za naslednje srednjeročno raziskovalno obdobje; in zashel bi, izgubil bi se, močno se mi zdi, da bi bilo tako. Nash MI je bil vedno, ne bom rekel, proti meni, bolj zoper individualnost je bil, kot pa zanjo. Tak je nash do skrajnosti institucionalizirani MI, a oni drugi neinstitucionalni MI ni tak, in me she vedno zanima, ker on sam je individualnost, v nekem shirshem Mi-stvu Nas-tva, chloveshtva. A recimo raje v priliki:

In slisal jih je, kako govorili so med seboj:
kdo bo prvi in kdo bo drugi...
In zhalostno jih je gledal On;
in videl je, kako hochejo narediti institucijo iz krizha,
simbola svojega v dushi sebe,
iz sebstva sebichnost svojo.

Piramido trdno kot skala zidajo v oblake,
dvojno piramido zidajo,
eno zvrnjeno, ki se ne vidi in
na njej pokonchno drugo, ki se vidi;
ona prva se ne vidi, ker nochejo je videti.

V zemljo kopljejo grobove,
vechje in globlje,
vanje zidajo in ne vidi se,

na njih zidajo in vidi se,
o kako shtrle v nebo,
ti zgornji deli piramid, monoliti njihovi,
da nebo se ne vidi, da nihče vanj se ne ozre.
Oni bodo krstili, posvečali z zemljo
iz grobov,
in z ognjem, ki zhge vse zhivo.

In kakšne chudezhe bodo hoteli chez dva tisoč let?
Hoteli bodo dokaze natanchne, vechstokrat gotove,
kolikokrat je mogoče unichiti planet?
Bodo potem videli?
Kdo bo prvi in kdo bo drugi?
Kaj je res treba toliko zhivega unichiti,
da videli bi nekateri od njih?

Vprashanja vere pa so ostala ista,
in ista bodo, dokler bo chlovek:
Kdo si chlovek? Kaj si chlovek? Si res chlovek?..
Zakaj si chlovek, ti? Zakaj (sploh) biti chlovek?..
Kako ti, chlovek si? Kako (sploh) biti chlovek?..

Porode ta vprashanja mnogo drugih,
vsako njih sega v neizmerno, neskončno,
in vsako njih vsak trenutek lahko pade v nich.

Po kom verujesh chlovek?
Po sebi, po drugem, po Njem v sebi,
tako slede vprashanja sama sebi v neizmerno,
in vse zhivljenje bi lahko porabil za eno samo njih,
in ne reshil bi ga do konca.

Zagoneten je smisel bivanja,
zhivljenja chlovekovega smisel.
Ko pa vprashanje zastavish jasno, in chisto,
nekdo ti odgovarja nanj,
kaj ni to chudezh?
A mishljenje je chudno,
samo po sebi je chudezh, a:
“je umiranje vednosti” le;
kakshen chudezh je potem vednost?

Nekateri boste rekli:
Pismo je sveto, ne bi ga smel spreminjati.
To pa je, kot bi rekli:
Ne bi ga smel brati,
ne smel doumeti,
doumeti po svoje iz sebe.
To pa je, kot bi rekli:
Moral bi ga ubiti,
vso zhivost njegovo zamenjati
s chrko mrtvo,
domnevno enako za vsakogar.

To pravim, ker jaz sporočilo lahko doumevam le po svoje; in she trdim, da nihče tega ne more drugache kot po svoje. Če pravite, da ni tako, da ga mnogi vas enako umevate, bom dvomil v to, she vech, trdil bom, da ste njegov skriti pomen zhe ubili, in da je Pismo táko mrtvo. Ni dosti teh enaindvajset Janezovih poglavij, pa vendar je; berete jih lahko vse zhivljenje, pa jih ne boste do konca prebrali in niti dvakrat povsem enako.

In kdo daje meni to pravico, ki si jo jemljem? Zanimivo vprasanje, manj moj odgovor, ta je:

On sam. Moj jaz se pogovarja z njim, ko ga berem; in vash jaz se pogovarja z njim, ko ga berete, che le izkljuchite cenzurno komisijo, ki vas nenehno navaja na eno edino pravilno branje.

Ko uspe vam utishati zunanji glas, potem ko veste, od kod on prihaja, kdo poosebja ga; tedaj veste, da on ni vash notranji glas.

In enako se lahko pogovarjate z vsakomer, ki vam je blizu in ne bi vam smelo vzeti prevech chasa, ki je dragocena prevara praznine. Nobene prevare pa ni v chudezhnih Njegovih, nobene zvijache.

On dela to, kar vidi zhe storjeno. V zanki chasa vidi, tako bi rekli tisti, ki hochejo vse razumeti.

Chlovek vidi predvsem eno: da mu Bog dopushcha svojo voljo, samovoljo sebe; enako mu dopushcha, da se svobodne volje odreche.

Che pa se je ne odreche, che samovoljo presezhche, potem morda vidi; vidi vsaj tri nivoje svobode. Po razumu so si v protislovju, drug drugega izkljuchujejo in razumeti tega ni mogoche; umeti, da; um sezhe v vse nivoje zavesti, izvira iz najvishjega; razum pa, razum ostane na svojem nivoju: jasen, nedvoumen in nemochen hkrati.

Che me kdo vprasha, ali bi mogel pisati o Janezovem razodetju bolj sproshcheno, svobodno?

Morda bi mogel, morda; a potem gotovo na račun resničnosti prichevanja njegovega in lepote ljubezni njegove.

Che me kdo vprasha, ali ne mogel bi pisati o Janezu bolj verodostojno, resnično?

Morda bi celo mogel, morda; a kaj, ko bi bilo to v škodo lepote ljubezni Janezove in svobode njegove.

Che pa vprasha me kdo, ali ne mogel bi opisati razodetja Janezovega estetskim pravilom ustrezno, z zapletom zgodbe, razpletom, to je lepshe?

Morda bi celo mogel, a kaj, ko bi bilo to v škodo svobode njegove poti in resničnosti prichevanja Janezovega. Dejali boste, da je to zgodba o jari kachi in steklem polzhu, vendar ni tako, resna so to vprashanja, in vsak lahko na njih odgovori, kakor hoče.

A nimam se namena izogniti glavnemu vprashanju, to je:

Kdo to pishe v meni?

O tem pa she ni bilo nich recheno. In vendar je to, v tej skrajno odvechni spremni besedi, ki spremlja razodetje in zgodbo, tisto, kar manjka, in je potrebno izrechi, che naj bo zgodba resnična. Pisati o resnici in to zamolchati, ni mogoche, poshteno ni, pa vendar tega ne bi storil noben pameten chlovek. Dosedanja razlaga, kako sem prishel do Janezovega razodetja, bi vechini zadoshchala; nekam logichno si slede analize, razprave, traktati, vendar v resnici ni nobene logichne povezave, niti zakonitosti, niti nuje v tem sosedju.

V resnici je bilo chisto drugache. V mestu Piranu na Jadranskem morju je privez jadrnice Ariadne. Vezana je ob obali, a ne chisto blizu nje. She vedno je lep avgustovski vecher na Jadranskem morju in noch she lepsha; ko jasno je nebo, so zvezde na njem blizu. Na jadrnici sem bil sam, Jutranjka ni bila z mano na morju. Misli so mi tavale brez reda, a ne brezskrbno; poletje gre h koncu, mimo mene, kot bi trenil, in jesen bo tu in nichesar nisem she napisal letos, pa tudi, komu naj bi pisal? To moje dvajsetletno razglabljanje o vrednotah ni zanimalo nikogar vech. Akcijska raziskava je bila blokirana po vseh pravilih, tu ni kaj rechi, priznati je treba poraz. Z Inshtituta niso odgovorili na svezhenj pisem niti z besedo in niti jih ni zanimal moj plan za celih pet let. Vech mesecev je zhe trajalo to moreche chakanje. Ochitno je, da to moje preuchevanje vrednot res ne zanima nikogar vech. In koga bi to danes sploh lahko she zanimalo?

Morda bi she koga zanimala ta odkritja, ali zmote, che bi bila vsaj nekoliko uporabna za sistem, za njihove vrednotne sisteme; tako pa, ko sem se razglasil za sociologa, ki ga sistem ne zanima, ki ga zanima le drobni nepomembni individuum, njegova zgubljenost, nemoch v mochnem sistemu; kaj lahko prichakujem?

Kje je sedaj ta individuum, kako mi je priti do njega, in kako naj on ve, da jaz sem in da on je she vedno zhiv. In kaj takega sploh vem o vrednotah po teh dvajsetih letih ubadanja z njimi? Tako malo in vendar prevech, da to bi lahko sporochal javno.

Kam gre ta Nash vrednotni sistem enega, se bo ustavil, bo okamenel, ali se bo morda le chisto pochasi spremenil, ali pa bo raspadel v hipu, se sesul pod tezhno vrednot, ki so postale artikli in tezhno artiklov, ki so postali vrednote, pa she pod silo politichne mochi, ki je vidno brezumna. Govori o miru in vodi vojne, ko jih ne vodi, se nanje pripravlja in pripravlja se na eno res temeljito totalno vojno, in niti enega samega resnega znamenja ni, da ne bo tako. In to morje, Jadransko, kako temno, umazano je zhe in kako plavo je bilo she pred desetimi leti; kot modrina neba je bila voda njegova chista, in lesketala se je v soncu in soju lune.

Tako begajo misli v neplodno gruntanje, in kar je najslabshe pri tem, to se venomer ponavlja, le občutek more narashcha, se vecha. Ena misel pa je morda le plodna: Ta je, kakshen bo vrednotni sistem na tem planetu chez dva tisoeh let, che bi morda planet le prezhivel svojo moro, chloveka dvajsetega stoletja? Bi mogel opisati vrednotni sistem, kot bil bi lahko, recimo, chez dve tisoehletji? Gotovo bi mogel, vsaj priblizhno, ker nich bolj rigidnega ni, kot je ravno vrednotni sistem institucij. Kar se vrednot tiche, se institucije tako pochasi spreminjajo... Sicer pa, chemu bi se chlovek oziral na sedaj, ki bo chez dva tisoeh let?

In kakshen vrednotni sistem shele imajo Oni, che so. Che Oni res so, potem nam mora biti Njih vrednotni sistem nedoumljiv, ali pa tudi ne. Kako bi mogel to dognati? Che to bi vedel, bilo bi nekaj. Marsikaj sem zhe bral o Njih, glede njihovih vrednotnih sistemov pa moram rechi, da karkoli sem o tem prebral, me ni zadovoljilo, niti malo ne. To ne more biti tako, kot pravijo. Teoretichno je prav vseeno, ali Oni dejansko so ali pa so le plod domishljije porochevalcev, njih utopija ali sanje. Mene zanima Njihov vrednotni sistem. In kako, da ravno jaz nimam niti enega samega, niti najmanjshega znamenja Njih ali o Njih, pa mi je bilo toliko do tega? Nocoj si zastavim vprashanje. Che Oni so, bom nocoj sanjal o Njih, Njihov vrednotni sistem hochem vedeti.

Ni se she danilo, ko se je zbudil iz sanj.
Sanjal je, kar je hotel,
sanjal je njihov vrednotni sistem,
che bi temu lahko tako rekel.
To je vedel z gotovostjo, njemu znano,
a sedaj ga ne ve vech, le to she ve,
da ga je za gotovo sanjal,
in che bi bilo samo to, bi pozabil,
zhe naslednji dan.

Vedel je she nekaj:
da ga je sanjal tako, da se ga bo spomnil,
che bo le resnichno res hotel to,
le kdaj bo to, tega ni vedel.

Potem je hotel zaspati,
ker she zgodaj je bilo.
Pa ni mogel, te sanje bile so premochno,
premochno so vzburile zavest;
da sedaj bi spal, to ni bilo mogoche,
da karkoli bi se she spomnil določno,
tudi ne, na silo ne.

Vstal je, si umil obraz,
dvignil pokrov kajute,
pogledal nebo, tako kot po–na–vadi,
che jasno je, che bo veter za jadranje ugoden?
Dve luchi na nebu sta se premikali od morja sem,
proti obali Pirana; nich posebnega bi rekel,
le malo hitro, nenavadno hitro je to gibanje
dveh luchi.
Ko nekaj je res nenavadno, je mishljenje vedno enako:
to mora biti kak avion, hitro letalo,
che tako hitro je letalo, kje je zvok njegov,
che visoko leti, da se ga ne slishi, potem gibanje
njegovo ne more biti za chloveshke oči tako naglo,
luchi letita chisto vzporedno, torej je vendarle nashe letalo.
Sedaj bosta luchi preleteli hrib za mestom,
in problem bo reshen sam po sebi,
a che bi se razmaknili, to bi bilo drugo;
she ni pomislil do konca in razmaknili sta se,
in zopet vrnili, ko je pomislil na to.
Potem sta izginili, ne bi mogel rechi, za hribom,
ali kar tako, kot v nich, kot piki dve.
Sedaj pa bo sedel.
To ni mogoche,
pijan nisem,
ne sanjam vech,
ali ni to malo prevech,
tako si pravi, in zhe misli, kaj naj reche komu to,
se chesa lahko oprime? Ne, nichesar se ne more oprijeti,
nikomur o tem govoriti, ker naprej je scenarij znan
in razlaga, ki vsem bo jasna, razen njemu.
Pa ni bilo to videnje problem,
problem je bil Njih vrednotni sistem,
z njim se je ponovila igra iz sanj.

In reche si: Sedaj pa tako; to bom pozabil, che kaj je na stvari, spomnil se bom, vendar jaz bom to pozabil, utvaram ne bom suzhnjeval, she tega mi je treba, da se prerekam o tem z ljudmi, ki vedo vse. Nihche se ne bo poigraval z menoj, tudi Oni ne, che so. In zadal bom nalogo sebi:

Njih vrednotnega sistema ne bom pisal, taka je volja moja svobodna!

Minili so meseci in res je pozabil. Le enkrat se je she spomnil, ko sta s Tinetom govorila o Njih, in rekel mu je: che so, ga bom moral pisati, a jaz tega nochem.

To se je zgodilo v mesecu decembru, leta tega, ko si je v avgustu zastavil pravilno vprasanje in potem pozabil nanj. Pisal je dialoge s Henrijem (sogovornikom izven chasa, on je namrech eden teh, s katerimi se lahko pogovarja, ne da bi se s sogovornikom ozirala na chas). Pogovarjala sta se o nashem vrednotnem sistemu, ki bil bi lahko, recimo, chez dva tisoeh let; pa se je zgodilo to, kar she nikoli doslej. Oboje je moral pustiti, pogovor in pisanje dialogov, in znashlo se mu je v roki Pismo, Evangelij Novega zakona, Janezov.

In zhe je mislil, da ga bo samo prebral in zadeva bo urejena in delal bo naprej, tako kot doslej. Pa ni bilo tako. Moral je premisliti, in premislil ga je in prichal o tem premisleku, ker tudi to je moral. In tu je prichevanje in z njim misel, chisto nora, tako boste rekli:

To je Njihov vrednotni sistem, ki pa ni sistem, ki vech je kot sistem, ker to sistem ne more biti, niti ne more kdaj postati! In ta sistem, ki ni sistem, Oni sporochajo zhe vech tisoeh let, che to sploh lahko rechemo, ker tako je le v nashi predstavi chasa, a v resnici res ga Oni trajno sporochajo, v trajanju je!

In kako ga dojemamo, in koliko ga?

Kakor hochemo, in kolikor zmoremo, a zmoremo malo.

Sedaj pa vprasanje:

Kdo to pishe, pishem to jaz, ali kdo drug v meni?

In pa vprashajte me:

Kje je moja volja svobodna?

Ona je tu in trajna je,
in ni manjsha, vechja je,
to občutim,
tu argumenti ne pomenijo nich;
in che bi jo iskali,
bi morali iskati jo vsaj dvajset let nazaj,
v moji zavesti,
in ne v nashi predstavi chasa.

In che pishe to
kdo drug v meni,
kdo drug v meni?
Potem pishe on
z mojim soglasjem.

Ni mogoče ne videti, kako daleč je bil On pred nami
v videnju vrednot, in kako blizu njih izvoru;
Kako daleč smo mi danes od Njegovih vrednot,
kako smo jih sprevergli, izneverili, zmalichili z njih definiranjem;
da one to niso vech, kar bile so, vrednote:
ljubezni, poti svobodne, resnice.

Mi smo razbili, ubili obče chloveshke vrednote,
da bi namesto njih zgradili vrednotne sisteme;
da bi zgradili novega chloveka, ki vsako vlogo sprejme,
le chloveshke ne, te vech ne more.

Che kdo misli, da ni tako, da smo v vrednotah mi
napredovali, da dlje smo, kot je On, pred dvatisoch
leti nashega shtetja chasa, zavesti v nas;
potem naj pricha o tem vrednotnem sistemu sedaj(a).
Naj pricha zhivo, kot je On.

Ljubljana, decembra 1986

Dopolnitev spremne besede
za tretjo izdajo knjige Janezovo razodetje

Chemu ta dopolnitev,
najprej dopolnitev Zgodbe o Pilatu,
drugega poglavja knjige Janezovo razodetje

Sporočilo Avatarjev na gori

Zopet sem se upiral – in težko sem se odlochal pripraviti to knjigo za tretjo izdajo. Nisem imel miru, mislim, tistega notranjega miru, preganjala me je misel, da jo vendarle moram dopolniti. Upiral sem se zgolj zato, ker sem menil, in nekaj v meni she vedno govori tako, da je ta dopolnitev odveč, ker je zhe vsa vsebovana v knjigi, taki kot je izshla v drugi izdaji. Recimo tako, da je to slabshi del mene, ki se brani. Lahko pa da ni, tega she ne vem.

Zdaj je tako, da sem si le moral priznati, da je, kar dopolnitev dodaja knjigi, morda res zhe v celoti v njej, a preveč je skrito, shifrirano, tako da komaj lahko pričakujem, da bi se nashel kdo, ki bi bil voljan deshifrirati ta njen skriti pomen. Potemtakem sem moral to vendarle storiti – sam. She prej pa je to moral Pilat, v pogovoru z Njim.

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: *Spremna beseda*

TRIVIALNA STRUKTURA ZAVESTI

Izbrani odlomek – dopolnitev knjige Janezovo razodetje, Zgodbe o Pilatu (za tretjo izdajo) je primeren uvod v tako stanje zavesti, ki pripravi duha na neko drugachno komunikacijo, drugachno od vsakdanje, ki smo je sicer vajeni v pogovoru med ljudmi, in tudi drugachno, ki smo je vajeni v razpravah, traktatih, esejih ali zgolj chisti poeziji. Drugachnost je v tem, da tekst ne more biti niti chisto pesnishko svoboden, ker je duhovno voden, niti le racionalno shematischen, ker shematiko presega. Che zanemarimo ekspresivni nivo, potem komunikacija izgubi zhivost. Che pa zanemarimo shematskost komunikacije, potem duh zatava v svobodne asociacije chustev, obchutenj in izgubi nivojskost in smer, ki je v teh tekstih bistvena.

Duha ne velicha, ne vodi ga v smeri proti nedoumljivemu, neizmernemu, neskonchnemu, absolutnemu, cheprav je to njen smisel in smoter. Misel se ustavi, izgubi se; vrednote, ideje ne transcendirajo k absolutu, ne vodijo v najgloblji mogochi pogovor v sebi, ne vodijo k Bogu. Komunikacija z Bogom ali pa z najgloblji v sebi, kakor hochete, je po svojem bistvu intimna molitev, meditacija, dojemanje nedoumljivega. Ni torej presenetljivo, da jo je tako tezhko dojeti, she tezhe izraziti, in she tezhe podozhiveti drugemu. Alegorije so v bistvu shifrirano dozhivetje, njihovo deshifriranje pa za globljo komunikacijo ne zadoshcha, ker ta je neposredna, je pogovor duha z duhom, zapis pa je le korelat ali srednik te komunikacije.

Simbolichno pa lahko molitev, to najglobljo komunikacijo, ki je chloveku mogochi, mnogo bolje, globlje in lepshe izrazimo. Lahko bi rekli o molitvi tole: Ranjeni (ishchochi, vprashujochi, prosechi...) um se obrne k Bogu s proshnjo, da ga uredi, potolazhi, umiri... On ni nikoli molil dvakrat enako, zanj je molitev pogovor z Njim.

Na pragmatichnem nivoju pa to pomeni seveda nekaj chisto dugega, nekako tole: Beg od zhivljenja, ko subjekt zapade v tako stanje uma, v katerem je skrajno izgubljen, prizadet; drugache recheno: zmedeni, prizadeti um se obrne v iracionalno mishljenje; grobo recheno pa: versko zblazni in ni mu pomochi od zemeljske mochi.

Vsaka razlaga (globinsko) nivojske ali vertikalne strukture, tako teksta kot tega, kar ta izrazha, je v bistvu njegovo raztelesenje. In enako velja za horizontalno ali ravninsko strukturo zavesti. »Zakaj potem to sploh pochnem?« me boste upravicheno vprashali. To pochni razum in ne da miru, dokler nechesa ne razume in tako onemogochi globlje dojetje. Moj namen je torej razchleniti strukturo ezoterichnega teksta, v nashem primeru se to nanasha na knjigo Janezovo razodetje, z namenom, da bi to raztelesenje chimprej pozabili in tako morda presegli shematischenost v neposrednejshi komunikaciji. Zato bom razchlenil

predvsem variacije na trojno nivojsko strukturo zavesti. V sestavljenih simbolih, alegorijah, eksemplifikacijah jih je seveda še mnogo več, tako rekoč neskončno.

Na primer: »iz ocheta zhelje rojeni« simbolizira prvi nivo (gonov, nagonov, zhelja), prvo rojstvo, telesno rojstvo, ali chutni nivo. Vendar je poprej potrebno razločiti še prekrivanje trinivojske in sedmeronivojske strukture.

Prvi nivo tronivojske strukture se prekriva s prvim do tretjim, oziroma do petim nivojem (odvisno od konteksta) sedmerne – sedemnivojske vertikalne strukture zavesti. Formalna razlika je v sorazmerju odnosno nesorazmerju med nivoji obeh struktur. Pravim formalno, a drznil bi si pripomniti, da je tudi dejansko v samorefleksiji zavesti očitno, da je sedmerna struktura veliko bolj racionalistična, v njej dominira racionalni vidik, šesti in sedmi nivo sta v neprestani težnji, da se racionalizirata (a o tem kasneje). V tronivojski strukturi pa dominira duhovna raven oziroma duhovna interpretacija. Zato mora deshifriranje oziroma dojemanje simbolike upoštevati obe strukturi in hkrati svobodo sporochevalca.

Pomembneje od tega pa je, in to je treba vedno znova poudariti, da vsako shematsko rigidno analitično deshifriranje ali dojemanje simbolov pomeni njihovo redukcijo, osiromashenje in ima svoje meje. V takem primeru je njih dojetje (deshifriranje) mogoče le do zgornjega petega, to je, racionalnega nivoja. Kar je več, pa mora prepustiti bodisi domishljiji umetnosti, bodisi veri religije ali pa gotovosti intuicije uma.

Sama delitev nivojev je do neke mere vedno shematska, v principu je shtevilo nivojev poljubno. Vendar težko bi ovrgli prevladujočo vlogo ravno trojne in še sedmerne strukture zavesti. Za dojemanje našega teksta je bistvena trinivojska (vertikalna) struktura in trikomponentna (horizontalna) spoznavno – etično – estetska struktura dejstev zavesti, ki jo simbolizirajo tri vrednote: resnica, svoboda, ljubezen.

Ta pa je dovolj ali pa celo preveč razchlenjena v spremni besedi knjige.

Najprej pa moramo izlushčiti sedemnivojsko strukturo in še posebej njen pojmovno racionalni ali chisto abstraktni nivo.

SEDEMNIVOJSKA STRUKTURA ZAVESTI

- 1 afektivna (gonsko–nagonska)
- 2 chutna (chutno–zaznavna)
- 3 chustvena (sestavljena chustva)
- 4 interesna (pragmaticšno–razumska)
- 5 pojmovno racionalna (chista racionalna)
- 6 duhovna (neposrednih dejstev zavesti)
- 7 umska (intuicije uma)

ali obrnjeno:

- 7 transcendirajoča
- 6 hermenevtična
- 5 kategorična
- 4 praktična (inteligentna, pragmaticšna)
- 3 zhivozhivljenska
- 2 iluzorna
- 1 elementarna

ali tudi:

- 1 energetska
- 2 motivacijska
- 3 aspiracijska
- 4 interesna (stremljenjska)
- 5 pojmovno–abstraktna
- 6 neposredna (duhovna)
- 7 apriorna (vrednotna)

ali:

- 1 instinktivna
- 2 chutilna
- 3 chustvujocha (obchutenjska)
- 4 stvarna (reistična, pozitivistična, utilitarna)
- 5 chistorazumska
- 6 duhovna (idejna, vrednotna)
- 7 absolutna (umsko celostna)

Racionalni (chistorazumski) nivo strukture zavesti (5)

HIPOTETICHNI SISTEM KATEGORIJ RAZUMA, asociiran v Absolutnost^{*1}

1. Osnovna in sumarna kategorija = VSE (le to je absolutno)

BIVAJOCHE : ABSOLUT (ABSOLUTNO):

BISTVO »ABSOLUT(NO)« BISTVO

BIT »ABSOLUT(NA)« BIT

Edino VSE = ABSOLUTNO. Racionalna (chista racionalna) zavest ga pojmuje kot ves svet, vesolje, kot vsebivajoče, kot absolutnost, vesoljnost, kot to, po chemer bivajoče je.

Ontoloshka opredelitev:

– Bit je primarno bivajoča bit, absolut je »absolutna« bit.

– Bistvo je izvorno bivajoče, absolut je »absolutno« bistvo.

Modalitete osnovne kategorije

REALNOST; kot substanca – akcidenca; ...

STVARNOST; kot materija – ideja

DEJANSKOST; kot forma – vsebina

RESNICHNOST; kot afirmacija – negacija

NEIZBEZHNOST; kot eksistenca – esenca

NEIZPODBIT(NOST); kot telo – duh; ...

NEPOSREDNOST, ...

2. Relativne kategorije (ali DIMENZIJE) *2

KVALITETA – »absolutna« intenziteta –

KVANTITETA »absolutna« reduktibilnost;

shtevnost – preshtevanje, shtetje

merljivost – merjenje, izmere; ...

TRAJANJE – chisto trajanje – (isto)chasnost

CHAS sochasje – (brez)chasnost

vechnost – (vse)chasnost; ...

RAZSEZHNOST – (vse)razsezhnost – obsezhnost,

razsezhnost – (brez)obsezhnost,

razsezhnost – (brez)prostornost,

razsezhnost – (ne)prostornost,

razsezhnost – (nich)prostornost; ...

IDENTITETA – enkratnost – ponovljivost

UNIVERZALNOST individualnost – univerzalnost; ...

ali tudi:

INDIVIDUALNOST – posebnost – tipichnost

OBCHOST posameznost – posamichnost,

mnoshtvo

enkratnost – ponovljivost

individualno – obche(stveno); ...

3. Relacijske kategorije*3

SOVISNOST –
PROTISLOVNOST
(SUMARNA RELACIJA)

kot »absolutna« povezanost, urejenost –
kot »absolutna« neurejenost, kaos; ...

ali tudi:

tudi:

HIERARHE –
ANARHE

kot abs. hierarhija –
abs. anarheija

modalitete:

VZROK –
POSLEDICA

kot abs. vzrok, prvi in poslednji vzrok –
abs. posledica

ACTIO –
PASSIO

kot vsedejavnost –
abs. nedejavnost

DEJ –
MOZHNOT

kot vsedejanskost –

ZAKONITOST –

abs. nedejanskost, she vsemozhnost

kot abs. dolochljivost, vsepredvidljivost
–

NEZAKONITOST

abs. nedolochljivost, abs.
nedefinitivnost

DETERMINIZEM –
INDETERMINIZEM

kot abs. determiniranost –
abs. indeterminiranost

NUJNOST –
SLUHAJNOST

kot abs. neizbehnost, neizogibnost –
abs. sluhajnost, nepredvidljivost

ali tudi:

NUJNOST –
SVOBODA

kot abs. usojenost, neizbehnost,
predanost –
abs. osvobojenost, svojevoljnost; ...

Opomba*1: Sprva sem sledil Aristotelovi in Kantovi kategorizaciji, kasneje sem dojel, da bodisi nash razum bodisi nash um kategorije razuma neizogibno asociira do absoluta (tj. absolutno), in nazadnje doumel (po 40 letih), da razum le kategorizira dejstva zavesti v: neposredna – posredna, subjektna – objektna, subjektivna – objektivna, ..., da razum modificira sistem kategorij po svojskem, tj. neposrednem umevanju subjekta (tudi chisto razumsko mishljenje je ontoloshko opredeljivo le po individuuumovem sebstvu; drugache recheno, vrednotno je opredeljeno po subjektu, chigar izvorno svojstvo je individualno). Vendar, ta neposredna dejstva zavesti so vsakemu individuuumu neposredno preverljiva. To je tako, tudi v primeru, ko je sistem podprt s takima avtoritetama, kot sta to Aristotel in Kant. Socialna uveljavljenost – obche soglasje vsakokratnega miselnega sistema obchestva je seveda nekaj drugega.

Ontoloshko oz. vrednotno opredelitev razuma pojmuje tako, da dojemamo oz. se opredelimo, najpogosteje pa nereflektirano prevzamemo enega od obeh kategorialnih antipodov osnovne, ali aktualne modalitete osnovne, kategorije kot podstat ali kot primarno

oz. izhodishčno ali izvorno dejstvo, drugega pa kot izvedeno dejstvo. (Npr.: primarnost materije: – materializem; eksistence: – eksistencializem; esence: – esencializem; ...)

Opomba²: Razum relativizira celoto (**vse**) v antipodne dimenzije zavesti v **vse in nich**. Abstraktno mishljenje dela to intenzivno, z ekstrapolacijo – limitirajochim mishljenjem. Drugache recheno, mishljenje (tudi predstavno) trenutno (nepojmljivo hitro) asociira proti nich in v neskonchno ($0 - ?$), v dva nasprotna skrajnostna kategorialna antipoda torej, ki sta mu sama nedoumljiva, natanchneje recheno, nerazumljiva. A ravno skrajnostni antipodi kategorij so ti, ki omogochajo vsako dedukcijo in z njo kategorialno (chistoracionalno) mishljenje. Od vserazsezhnosti, neskonchnosti do absolutne neobsezhnosti nich(a) kot nich razsezhnosti prostora, skratka od tod do vechnosti, in nichnosti je bliskovit razmislek, razumevanje pa nikakrshno. Pouchen po izkustvu je uspehnejshi v razumevanju kvantitativnih, chasovno, prostorsko merljivih antipodih **relativnih kategorij**. Vendar to je pragmatichna, ne pa chistorazumska ontoloshka opredelitev. Lahko je tudi intuitivna, a ta je razumu nerazumljiva in sodi v podrochje (sintetichnega – neanalitichnega) uma.

Eno je shtevnost (kvaliteta), drugo je shtetje, preshtevanje (kvantiteta). Chas npr. ni chetrta dimenzija prostora, ampak je druga dimenzija (druga relativna kategorija)! Prostor npr. (vsak konkreten ali abstrakten prostor) je opredeljen ali umeshchen med 0 in $?$ prostora, med brezprostornost in vserazsezhnost. ...

Opomba³: Vse kategorije so relacijske oz. relativne (v odnosu med seboj in v odnosu do osnovne ali sumarne kategorije so dinamicno sovisne). Tako je npr. dandanes nadvse aktualna Einsteinova relativnost prostora in chasa, le dveh dimenzij ali kategorij, kakor hochete, vendar so vse kategorije ali dimenzije analogno relativne oz. sovisne. Dimenzije oz. kategorije ter njihove modalitete so pojmovane shematsko, tj. kot racionalno reduktibilna (zozhena) dejstva zavesti. »Absolutnost« kategorialnih antipodov je relativna! (Dosledno bi jo moral oznachiti, kot »pogojno absolutno«, »absolutno simbolichno«, z narekovaji.)

Problem socialne veljavnosti vsakokratnega miselnega sistema – vladajočega nachina mishljenja obchestva (njegova konfliktnost) ni reshljiv na chistorazumskem nivoju zavesti. To je namrech vprashanje pragmatichnoracionalne zavesti: kateri je socialno dominantni sistem mishljenja, kakshna bo prevladujocha nazorska opredelitev (vprashanje mochi, ne razuma).

Poimenovanja sedemnivojske strukture

niso bistvena, so zadeva konvencije, relativno se spreminjajo, vendar to velja za poimenovanja in ne za njih pomen. Sedemnivojska struktura zavesti kot kompleksni simbol ostaja to, kar ona v bistvu je, tudi če posamezne njene nivoje narobe poimenujemo. Lahko rechemo, da je ta struktura arhetipska za ljudi vseh chasov. Poimenovali jo bodo po svoje, a težko bo kdo trdil, da ni zhe v nekaj variacijah dovolj oznachena, da jo lahko razpozna vsak um. Je torej neposredno preverljiva! Po izvoru pa je, morda bi tako lahko rekli, proizvod razuma, kar bi lahko veljalo do petega nivoja, naprej pa je, tako bi lahko zopet rekli, slutnja uma. Ravno dejstvo, da razum lahko konstruira kategorizacije poljubno, v principu, kolikor hoče in kakor hoče, kazhe, da mu ne gre zaupati. Lahko domnevamo, da zapade v konstruktivizem, ker nima sebe presegajoče določenosti v sebi, to je, na svojem nivoju. Tu se sklicuje na intuitivno utemeljitev, ki jo seveda pripishe sebi. Pa to niti ni tako problematichno, pach pa to postane takrat, ko vidimo, da s tem, ko svojo nadracionalno pogojenost racionalizira in s tem osiromashi, omrtvi.

Nivojsko zaporedje simbolizira poglobljanje vase, v bistvo sebe, to je, od elementarnega do transcendentnega nivoja (na primer). Če pa hochem izraziti – simbolizirati duhovno rast ali velichanje sebe (sebstva svojega), samozavedanje bistva ali osvobajanje ovojev dushe (na primer), jih moram navesti obrnjeno in jih brati hkrati tudi od spodaj navzgor, tako kot je to ustaljeno pri simbolu krizha. A tako je to le predstavno simbolno (grafichno), v resnici se molitev – komunikacija (meditacija) zachenja spontano, to je, iz zhivega zhivljenja in se spontano preлива po nivojih vrojene strukture uma, do tja, ko rechemo, da dosezhe transcendentno (sfero). Vsako deduktivno in nasprotno, induktivno shabloniziranje je le trivialna razlaga analitichnega razuma nechesa, chesar ne more doumeti.

Krizh je celostni simbol, ki simbolizira prekrizhano vertikalno in horizontalno strukturo (dejstev) zavesti na nivojih njene rasti, to je, od chutnega do duhovnega ali pa na primer v sedmnivojski strukturi od elementarnega do duhovnega nivoja. Na intuitivno umskem nivoju (tretjem oziroma sedmem) pa dejstva zavesti transcendirajo, drugache bi rekli, se zlivajo (prezhemajo), »v Njem so eno«.

Nadaljnja spekulacija razuma je celotna matrica trikrat sedem polj in le težko bi nashli katerikoli jezik, katerikoli nachin izrazhanja, ki bi nedvoumno (nehomonimno) poimenoval tako razlikujocha se polja dejstev nashe zavesti, za katera pa z gotovostjo vemo, da so, ne da bi jih natanchno poimenovali. Tu je simbolno izrazhanje alegorichno poetichne zavesti neulovljivo, nepojmljivo. Vendar, ko razum to stori, namrech, ko deshifrira strukturo zavesti, ko skonstruira matrico pomenov, dobi lazni občutek ali morda preprihanje, da sedaj razume

Vse. Pa ne razume in ne more razumeti Boga, ne more razumeti vech in globlje, kot je njegov domet (domet petega nivoja).

Kaj lahko pa razum vse zhivo, razum presegajoche omrtvi, razchleni, shematsko dolochi – razporedi, in tako bi rekel, da pokvari nekaj, kar je zanj le nedostopno, za druge nivoje pa svetlo – sveto. Razum torej ezoterichnega teksta ne more dojeti, lahko pa ga po svoje razume, vendar to je resnichno res velik redukcionizem njegovega celotnega pomena.

Zato je za globlje dojemanje dejstev zavesti najboljše, da tako shematiko chimprej pozabimo, ker nas bo samo motila in blokirala na svojem chetrtem ali kvechjemu petem nivoju. Shestega in sedmega nivoja ne bo nikoli razumela, kvechjemu ju bo racionalizirala. Za spodnje nivoje pa bi lahko rekli, da jih razume, ne pa chustvuje, zhivo chuti ali elementarno dozhivi.

Trinivojska (vertikalna) struktura zavesti je globlja, bolj zhiva, neposredna, zavest vodi v neskonchnost nje bivanja. Na koncu pa velja tudi zanj, da je po formi shematska in zato toga in tudi nje se velja osvoboditi, a le v vsej njeni shematskosti in sterotipni shablonskosti. Njene zhive variacije so neizchrpne.

NEKAJ VARIACIJ TRINIVOJSKE STRUKTURE

(shematsko, ekspresivno)

najprej ekspresivno:

svet zemeljski

duhovni svet duhovni

nebo nebeshki

ali:

telo telo – prvi ovoj dushe

duh duh – drugi ovoj dushe

dusha um – tretji ovoj dushe

ekspresivno –

prvi ovoj dushe –

drugi ovoj dushe –

tretji ovoj dushe –

shematsko:

chutno predstavni (chlovek)

nadchutno duhovni (chlovek)

transcendentno bistveni (chlovek)

she naprej ekspresivno:

prizemljen

bivanje – rast

z duhom ozharjen

duhovno bivanje – duhovna rast

večno zhiv

bozhansko bivanje – bozhanskost

rojen

rojen

drugorojen

duhovno rojen

edinorojen

iz iskre boga (uma) rojen,
iz sebstva sebe, bistva svojega

rojstvo

ljudje ste

duhovno rojstvo

ste vech kot to: duhovna bitja ste

večno zhivljenje (neumrljivost)

in vech ste: bogovi ste

rojen

rojen telesno – sin chlovekov

prerojen

duhovno rojen – sin duha

nesmrten

edino rojen – sin boga

stopnjevano:

sin chlovekov

duh sveti (svetli)

bozhji sin v Njem

sin chlovekov

sin Duha

sin Boga

hrana telesna

duhovna hrana, hrana duha

bozhanska jed, jed za Boga

luch

svetloba Duha

vednost Boga

znakovno:

beseda

duh besede

Bozhja beseda (Logos)

pismo

v duhu pisma

sporočilo Boga

zakon

duh zakona (vrednote)

razodetje bozhjega bistva

resnično

resnično resnično (dvakrat resnično)

absolutno resnično

Sin chlovekov

Sin Duha svetega

Sin Ocheta Boga

Sin Chlovekov

Sin Duha

Sin Boga

intelektualni preblisk

duhovna osvetlitev

bozhansko razsvetljenje

chrka

duh chrke

bozhanski navdih

znamenja

pomeni

bistva

shematsko:

prva resničnost

druga resničnost

gotovost

predstave, pojmi

ideje, vrednote, dojetja

intuicije

zakoni

vrednote

razodetja

zopet ekspresivno:

oko

duhovno oko

srce (uma)

govor besed vsakdanjih

notranji govor, neposredni (po)govor

notranji nagovor

ekspresivno – shematsko:

govor

notranji glas

praglas

zopet shematsko:

predstavni, konvencionalni, pojmovni svet

simbolno alegorični svet

transcendentni svet

jezik, govor

notranji govor

apriorna vednost praspomina

chutna

duhovna

intuitivna

razum

neposredna dejstva zavesti

syntheticni (celostni) um

ochi

duhovne ochi

um srca

beseda

duh besede

slutnja uma

chuti, razum
dejstva zavesti (duha)
slutnje uma

predstave, pojmi
ideje, vrednote, dojetja
umske zaznave, intuicije uma

čas
trajanje
abs. sočasnost (»večnost«)

komunikacija preko simbolov
neposredna komunikacija duha z duhom
meditativna komunikacija s transcendirajočim v sebi

Kot zhe poprej recheno (pri sedmerni nivojski strukturi), niso bistvena poimenovanja, le ta skoraj neomejeno variirajo, se relativno spreminjajo, vendar to velja za poimenovanja in ne za njih pomen. Kaj pa che pride do zamenjave nivojev v dejanskem pomenu (ne le poimenovanju)?

O tem je tezhko razpravljati, ker se bomo vedno vrnili na problem pomena in njegovega oznachevanja, iz njega skorajda ne moremo. A je vendarle bistvena neka zamenjava ali pa recimo drugachno pojmovanje nivojske strukture, v kateri sta (po moje) zamenjana drugi in tretji nivo. V tem primeru je trinivojska struktura kot kompleksni simbol nekaj povsem drugega. Naj skusham ta problem vseeno nekoliko naznachiti. Zamenjava nastopa tako, da se nivo duha pojmuje dejansko, za nadrejenega transcendentnemu nivoju. Primer:

shematsko:

chlovek
transcendirajoči chlovek
duhovni chlovek

stopnjevano pravilno:

chlovek
duhovni chlovek
transcendirajoči chlovek

ekspresivno:

telo
dusha
duh

stopnjevano pravilno:

telo
duh
dusha

Pomenska zamenjava nivojev pomeni, da je ta dosledna, to je, v vseh variacijah triade. Poimenovanja sledijo tej zamenjavi in se njej primerno modificirajo. Vendar se sedaj ne bom preveč ukvarjal z njo, saj je dovolj pogosta.

Naj skusam naznčiti, kaj ona pomeni (zame). Lahko bi trdil, da blokira nivojsko poglobljanje vase na nivoju duha, v bistvo sebe ne more, moč duha ji zapre pot. Pomeni, da duha veliča, dušo manjša. Zmanjša iskro uma, individualnost sebe, sebstva svojega tako, da tega izreči ni mogoče. Poveliča pa moč duha, človekov duh in moč človeka. Vendar s tem problemom sem se podrobneje ubadal v neki drugi knjigi – [Traktatu o svobodi](#).

Smisel uporabe (šifriranja in desifriranja) kompleksnih (celostnih) simbolov ali pa le sestavljenih simbolov neposrednih dejstev zavesti (vrednot na primer) je le v tem, da vrednote simbolčno naznači, (»opishe«) izrazi, tako in toliko, da te izsilijo ali vsaj omogočajo tako dožemanje, ko one dejansko zazhivijo v horizontalni smeri od spoznavne (razpoznavne) preko etične do estetske komponente zavesti, in hkrati, kar je še bolj pomembno, da zazhivijo v svoji rasti, prehajanju, prezhemanju po vertikalni osi trivialne strukture zavesti!

V nekem drugem jeziku pa bi rekli takole:

Smisel duše (zavesti) je,
da se ona shiri, pogloblja, veliča;
da zhivi svoje lastno zhivljenje;
da znova in znova preverja
svojo minljivost – neminljivost.
Ona mora uresničiti samo sebe.

Tako je pomenska struktura knjige razchlenjena, tako kot jo lahko razchlenim sam. Če sem morda prihranil vsaj nekaj truda kakemu analitiku, pa čeprav bi s tem početjem kaj lahko prizadel samovshečnost razumnika v njem, sem zhelel le poudariti omejenost in nezadostnost analitičnega pristopa k ezoteričnim tekstom. Trdim namreč le, da jih je mogoče brati globlje kot razumsko. Z analizo pa nisem prichel šele sedaj, z namenom, da dopolnim Spretno besedo knjige. Z njo sem ves čas obremenjen, lahko bi rekel, da včasih obseden. Morda je edini način, da se je osvobodim, ta, da jo zapishem. Sedaj, ko to pishem, pa se mi zdi, da sem ne sodi, da je knjigo mogoče lepshe in globlje in svobodneje brati brez te razchlenitve in brez one, ki je v spremni besedi knjige, tudi.

Morda spada ta tekst v Neke vrste metafizično estetiko, to je knjigo, ki jo pishem in jo morda kdaj vendarle končam, natanchneje, dopolnim tisto iz leta 1973.

Morda pa je ta tekst primernejši za neko chisto drugachno knjigo, njen naslov bi lahko bil Estetika neke vrste.

Eno poglavje v njej bi se lahko konchalo nekako takole:

»Chloveshka bitja so res chudna vrsta bitij,
so bitja, ki spadajo predvsem v vrsto radovednih bitij,
pa taka, ki spadajo bolj v vrsto nravnih bitij,
in she taka, ki she najbolj spadajo v vrsto obchudujochih
bitij.

Predvsem pa se je treba odlochiti o tem:
je chlovek umno bitje, bitje uma,
je bitje iz vrste umnih bitij ali le bitje iz vrste
serijskih bitij?

Tisto pa, ali je (predvsem) homo politicus
ali animal rationale
ali homo faber
ali homo militarius
ali homo religiosus
ali homo esteticus,
pa pustimo racionalistom, ideologom, teologom,
oziroma religijski, politichni, ekonomski, znanstveni,
militantni zavesti ali natanchneje: propagandi in
propagandistom, inzhenirjem dush in duhovnim vodnikom.«

A bilo je zaman, vse to izmikanje namrech. Sedaj, ko sem
s samozagovorom konchal, se me loteva chuden nemir, mochno
se mi zdi, da se tudi tej dopolnitvi spremne besede
nisem mogel upreti. She preden se je zdanilo, sem se
tretjih odlochil za izdajo, izdajo knjige Janezovo razodetje.

Ljubljana, aprila 1993

Translated from Slovenian by Jaka Jac: *TRIVIALNA STRUKTURA ZAVESTI*

P.P.S. (pojasnitev opomb)

Kasneje sem velikokrat premišljeval, se pravi, misel se mi je znova in znova vrachala k pomisleku o naslovu knjige Janezovo razodetje. Sem brez potrebe shifriral tudi naslov, ali nisem s tem povzročil samo nepotrebne zmede? – seveda ne pri gnostikih. Danes bi bil naslov verjetno drugachen; še vedno sem v dvomu, pa ga bom navedel tudi v različici. Deshifriran naslov knjige je: Janezov gnostični evangelij, tega poglavja pa Gnostični evangelij Janeza Glasnika. Celoten Janezov evangelij je namreč gnostični evangelij (edini med štirimi kanoniziranimi – pravilneje petimi), in vsebuje dva evangelija. Prvo poglavje v Janezovem evangeliju je: Gnostični evangelij Janeza Krstnika.

Zaman bi se trudili, če bi hoteli iz preostalih treh priznanih evangelijev (Markovega, Matejevega in Lukovega) razkriti gnozo, to je bistvo učenja Jezusovega (njegov nazor – kaj je Nazarenčan pravzaprav učil, po spoznanju, ne po veri). Seveda je to zhal za institucionalno cerkev nespoznana, nedoumljena ali nesprejemljiva, krivoverna trditev. Jezus iz Nazareta je gnostik – po duši in nauku, če lahko tako rechemo. Za prvo poglavje Janezovega evangelija je očitno, da je poseben evangelij. S pogromom gnostikov in pozhihom njihove zhive besede je institucionalna cerkev krshchanstvu odrezala korenine, izničila zhivo bistvo v njem. Res velika škoda za krshchanstvo in za vso chloveshko civilizacijo. Dandanes heretichnih piscev in njihovih knjig pri nas ne sezhi gajo vech, so samo na indeksu, še to neuradno, ker uradno ga sploh ni. Pa tudi nobene potrebe ni za to, zheja po njih je ugasnila. (Op. avt. Lj., 6. marca 2009)

Dosedanje objave knjige Janezovo razodetje:

– *Janezovo razodetje I*, *Rajko Shushtarshich*, 1986, Ljubljana, p 154 (raziskovalno poročilo O treh vrednotah za IS Univerze v Ljubljani, oz. samozalozhba)

– *Janezovo razodetje II*, *Rajko Shushtarshich*, *Zalozhnishtvo slovenske knjige*, 1990, Ljubljana, p 139, ISBN 86-7509-012-9 / CIP 886.3-97

– *Janezovo razodetje III*, *Rajko Shushtarshich*, 3. dopolnjena izd.Ljubljana, Kranj, 1994, p 151, CIP - kataloghni zapis NUK: 244886.3-821 - 886.3-79; Zbirka Fondi Oryja Pála, Franci Zagorichnik, 39360768

Povezave na prevode v Lives Journalu:

Rajko Shushtarshich, *The voice of one crying out in the wilderness*

/a gnostic gospel of John the Herald/ (Lives Journal 4; p.45)

Rajko Shushtarshich, *The Prince and the Shepherd – The Story of Judas and Simon Peter*

/a gnostic gospel/ (Lives Journal 3; p.21)

Rajko Shushtarshich, *The story of Pilate I /Pilate's dreams/ (Lives Journal 5; p.25)*

Rajko Shushtarshich *The Story of Pilates II /Message on his goodbye/ (Lives Journal 6; p.37)*

Translated from Slovenian by Jaka Jarc: *P.P.S. - pojasnitev opomb*